Bundel - Commissie Burgerzaken van 6 december 2022

1 Opening

19:00 uur

2.a Vaststellen concept besluitenlijst Burgerzaken d.d. 8-11-2022

Concept Besluitenlijst raadscommissie 8 november 2022 Burgerzaken.docx

2.b Toezeggingenlijst (afgedaan tussen 22-10 en 23-11-2022)

Overzicht toezeggingen afgedaan tussen 22-10 en 23-11-22.pdf

2.c Actieve informatieplicht en passieve informatieplicht

2.d Terugkoppeling vanuit verbonden partijen

3 Zienswijze aangepaste begroting GR Omnibuzz ivm nieuwe afrekensystematiek; Gemeenteblad 2022/110

19:10 - 19:20 uur
Weth. Hermans
Dhr. Van Goethem

Raadsvoorstel 110 Omnibuzz zienswijze aangepaste begroting 2023-1 en meerjarenperspectief 2024-2026.pdf

Raadsvoorstel 110 (bijlage) Aanbiedingsbrief gemeenteraden begroting 2023-1 en 2024-2026.pdf

Raadsvoorstel 110 (bijlage) Omnibuzz concept begrotingswijziging 2023 en mjp 2024-2026.pdf

4 Gewijzigde verordeningen Participatiewet 2023; Gemeenteblad 2022/103

19:20 - 19:50 uur
Weth. Van Leusden
Dhr. Peters

Raadsvoorstel 103 Gewijzigde verordeningen Participatiewet 2023.docx

Raadsvoorstel 103 (bijlage) Participatieverordening 2023.docx

Raadsvoorstel 103 (bijlage) Verordening Inkomenstoeslag 2023.doc

Raadsvoorstel 103 (bijlage) Handhavingsverordening ISD BOL 2023.docx

Raadsvoorstel 103 (bijlage) Afstemmingsverordening 2023.docx

Raadsvoorstel 103 (bijlage) Verordening Tegenprestatie 2023.doc

Raadsvoorstel 103 (bijlage) Reactie SMO raad.pdf

Afstemmingsverordening 2023 (in rood de wijzigingen).doc

Handhavingsverordening ISD BOL2023 (in rood de wijzigingen).docx

Participatieverordening 2023 (in rood de wijzigingen).doc

Verordening Tegenprestatie.2023 (in rood de wijzigingen).doc

verordening Inkomenstoeslag2023versie2 (in rood de wijzigingen).doc

5 Sluiting

19:50 uur

gemeente Brunssum

BESLUITENLIJST

VAN DE

OPENBARE VERGADERING

VAN DE RAADSCOMMISSIE BURGERZAKEN

VAN DE GEMEENTE BRUNSSUM

GEHOUDEN OP

DINSDAG 8 november 2022 OM 19:00 UUR

IN DE RAADZAAL

Besluitenlijst van de openbare vergadering van de raadscommissie Burgerzaken, gehouden op dinsdag 8 november 2022 om 19:00 uur in de Raadzaal. Aansluitend vergadert de auditcommissie. Beide vergaderingen zijn openbaar.

Van deze vergadering zijn geluids- en/of video-opnamen beschikbaar via:
YouTube kanaal van de Gemeenteraad Brunssum kanaal 1
https://www.youtube.com/watch?v=oR5Dhn9UmE0

AANWEZIG COMMISSIE BURGERZAKEN:

Voorzitter:	Dhr. J.W.G. Scheffers (Lijst Borger)
Burger-commissieleden:	Mw. M.G.H. Kessels (PAK) Dhr. P.A.H. Peters (Lijst Borger) Mw. S.L.F. Gulpen (VVD) Dhr. R.M. Klement (BBB Lijst Palmen) (toehoorder) Mw. R. Sabah-Carta (PvdA) Mw. B.H. Arts (SP) Mw. S.H. Hallingse (Lijst Brunssum Lokaal) (toehoorder) Dhr. H. Wijkmans (Lijst Brunssum Lokaal)
Raadsleden:	Dhr. J.H.J. Janssen (PAK) Dhr. G. Fober (Lijst Borger) Mw. D.C.M. van Oppen (VVD) Dhr. L.J.H. Snackers (BBB Lijst Palmen) Dhr. J.A. Arts (SP)
Collegeleden:	Mw. M.Y. van Leusden Mw. V. Hermans
Notulist (plv. griffier):	Dhr. P. Peeters
Ambtelijke ondersteuning:	Mw. E. Houben (agendapunt 4 & 5) Dhr. Van Goethem (agendapunt 3) Dhr. G. Jansen (agendapunt 2c) Dhr. Th. Peters (agendapunt 6)
Externe ondersteuning:	Dhr. Van Dijk (Directeur WOZL, agendapunt 4 & 5) Dhr. Smeijsters (ISD-BOL, agendapunt 6) Mw. Raats (ISD-BOL, agendapunt 6) Mw. Dirix (ISD-BOL, agendapunt 6)
Participanten:	Mevrouw Van Boekholdt van bewonerscollectief BuurSibelco en stichting behoud Brunssumerheide

Agendapunt 1: Opening
De voorzitter opent de vergadering om 19:00 uur.

Agendapunt 2a: Vaststellen concept besluitenlijst Burgerzaken d.d. 6 -9-2022
De besluitenlijst van de commissie burgerzaken van 6 september 2022 wordt ongewijzigd vastgesteld.

Agendapunt 2b: Vaststellen toezeggingenlijst (afgedaan tussen 15-6-2022 en 31-8-2022)
De toezeggingenlijst met nummers 60, 12 en 66 (2022) zijn akkoord. De toezeggingen worden als afgedaan beschouwd.
Nr. 49 dient niet als afgehandeld beschouwd te worden. Het betreft een tussenbericht.
Nr. 35. Graag nadere duiding van het antwoord. Hier wordt nu over “ik” en “denken” gesproken. Komt terug in de commissie middelen van 15 november. Daarbij kan weth. Van Dijk nadere toelichting geven.

Agendapunt 2c: Actieve informatieplicht & passieve informatieplicht
In het kader van de actieve informatieplicht zijn er geen mededelingen.
In het kader van de passieve informatieplicht zijn de moties van Landgraaf en Kerkrade en de art. 43 nr. 38 aangaande een openluchtzwembad geagendeerd op verzoek van de PAK en SP fractie.
Mevrouw Van Boekholdt van bewonerscollectief BuurSibelco en stichting behoud Brunssumerheide participeert op dit agendapunt.
Commissieleden stellen aanvullende vragen, die door beantwoord worden.
Is aan de raad zelf om eventueel een motie in de raad te agenderen.
Toezegging 88 (8-11-2022) Zwembad Parkstad
Wethouder van Dijk zegt toe: Uitzoeken wat de (te verwachten) onderzoekskosten zijn.

Agendapunt 2d: Terugkoppeling verbonden partijen
In het kader van terugkoppeling vanuit verbonden partijen zijn er geen mededelingen.

Agendapunt 3: Toestemmingsprocedure wijziging GR Omnibuzz inzake afrekensystematiek; Gemeenteblad 2022/96
Wethouder Hermans geeft een toelichting op het voorstel en beantwoordt de gestelde vragen, ambtelijke ondersteund door dhr. Van Goethem.

Toezegging 89 (8-11-2022) Besluitvorming mbt GR Omnibuzz
Wethouder Hermans zegt n.a.v. de volgende passage (bijlage 3 pg. 3/17) " Feitelijk kan de besluitvorming rond de kaders voor de klant pas plaatsvinden, als de aanpassing van de afrekensystematiek definitief is. Elke individuele gemeente moet dus besluiten over het klanttarief en eventueel het jaarbudget in kilometer, nádat de wijziging van de GR is vastgesteld. Dit wijzigingstraject kan enige maanden duren. Dit vraagt idealiter om volgtijdelijke besluitvorming in plaats van parallelle besluitvorming. Doordat de besluitvorming over de kaders voor de klant op een later moment gebeurt, kunnen gemeenten deze besluiten bovendien baseren op de nieuwe (financiële) realiteit, waarbij de afrekening met gemeenten gebeurt op basis van kilometers." toe:
Uit te zullen zoeken hoe en wanneer de besluitvorming plaatsvindt en omdat dit enkele maanden kan duren welke gevolgen dit tussentijds voor de klanten heeft. Daarnaast wordt uitgezocht wat de stand van zaken is wat betreft het tekort aan chauffeurs.

De commissie adviseert unaniem voor behandeling in de raad van het raadsvoorstel/besluit:
Het college toestemming te verlenen om de gemeenschappelijke regeling Omnibuzz te wijzigen conform bijgevoegd wijzigingsbesluit.

De commissie adviseert unaniem het voorstel als Akkoordstuk te behandelen in de raadsvergadering van 29 november 2022.

Agendapunten 4 en 5 worden gelijktijdig behandeld.

Agendapunt 4: WOZL 2e begrotingswijziging; Gemeenteblad 2022/91
Wethouder Van Leusden geeft een toelichting op het voorstel en beantwoordt de gestelde vragen, ambtelijke ondersteund door mevrouw Houben en dhr. F. Dijk.

De commissie adviseert unaniem voor behandeling in de raad van het raadsvoorstel/besluit:
1.Een instemmende zienswijze af te geven op de 2e begrotingswijziging GR WOZL 2022 en het resultaat van GR WOZL á € 207.000 mee te nemen in de jaarrekening 2022
2. De GR WOZL in kennis te stellen van het raadsbesluit met bijgevoegde antwoordbrief

De commissie adviseert unaniem het voorstel als Akkoordstuk te behandelen in de raadsvergadering van 29 november 2022.

Agendapunt 5: WSP 2e begrotingswijziging; Gemeenteblad 2022/92
Wethouder Van Leusden geeft een toelichting op het voorstel en beantwoordt de gestelde vragen, ondersteund door mevrouw Houben en dhr. F. Dijk.

De commissie adviseert unaniem voor behandeling in de raad van het raadsvoorstel/besluit:
1. Een instemmende zienswijze af te geven op de 2e begrotingswijziging GR WSP 2022 en het resultaat van GR WSP á € 267.000 mee te nemen in de jaarrekening 2022.
2. De GR WSP in kennis stellen van het raadsbesluit met bijgevoegde antwoordbrief.

De commissie adviseert unaniem het voorstel als Akkoord stuk te behandelen in de raadsvergadering van 29 november 2022.

Agendapunt 6: ISD BOL 2e bestuursrapportage 2022; Gemeenteblad 2022/94
Wethouder Van Leusden geeft een toelichting op het voorstel en beantwoordt de gestelde vragen, ondersteund door dhr. Th. Peters, dhr. Smeijsters, mw. Raats en mw. Dirix.

De commissie adviseert unaniem voor behandeling in de raad van het raadsvoorstel/besluit:
1. Een instemmende zienswijze af te geven op de 2e begrotingswijziging GR WSP 2022 en het resultaat van GR WSP á € 267.000 mee te nemen in de jaarrekening 2022.

2. De GR WSP in kennis stellen van het raadsbesluit met bijgevoegde antwoordbrief.

De commissie adviseert unaniem het voorstel als Akkoord stuk te behandelen in de raadsvergadering van 29 november 2022.

Agendapunt 7: ISD BOL - Meerjarenbeleidsplan (MJBP) ISD BOL 2023-2026; Gemeenteblad 2022/93

Wethouder Van Leusden geeft een toelichting op het voorstel en beantwoordt de gestelde vragen, ondersteund door dhr. Th. Peters, dhr. Smeijsters, mw. Raats en mw. Dirix.

Toezegging 90 (8-11-2022) ISD BOL - Meerjarenbeleidsplan (MJBP) ISD BOL 2023-2026

Wethouder Van Leusden zegt toe: Voor de gemeenteraad een werkbezoek bij Betere Buren te organiseren.

De commissie adviseert unaniem voor behandeling in de raad van het raadsvoorstel/besluit:

Het Meerjarenbeleidsplan (MJBP) ISD BOL 2023-2026 vast te stellen.

De commissie adviseert het voorstel als Bespreek stuk te behandelen in de raadsvergadering van 29 november 2022, waarbij de fractie van het PAK, BBB Lijst Palmen voor het agenderen als B-stuk hebben gestemd.

Agendapunt 8: Sluiting

De voorzitter sluit de vergadering om 20:20 uur.

Onderwerp	Datum toezegging	Nummer	Portefeuillehouder	Datum reactie	Afgedaan
Financiële onderbouwing Mobiliteitsplan	15-11-2022	93	Janssen	17-11-2022	Ja
Aflospauze schuldhulpverleningstrajecten (= overgenomen motie 17)	1-11-2022	74	Van Leusden	7-11-2022	Ja
Begroting 2023 (zonnepanelen sporthal)	18-10-2022	59	Van Dijk	31-10-2022	Ja
Begroting 2023 (Schutterspark)	18-10-2022	63	Janssen	1-11-2022	Ja
Begroting 2023 (tienerzwangerschappen)	18-10-2022	62	Van der Rijt	15-11-2022	Ja
Begroting 2023 (regiodeal KLC)	18-10-2022	61	Van Dijk	26-10-2022	Ja
Begroting 2023 (buurtnetwerken)	18-10-2022	58	Van Leusden	27-10-2022	Ja
Antwoorden nav vragen mbt de reconstructie Trichterweg- Maastrichterweg	31-5-2022	35	Van Dijk	22-11-2022	Ja
Onderhoud Schutterspark	25-1-2022	14	Janssen	24-10-2022	Ja
Aansluitkosten op zonneweide Terca-terrein	21-12-2021	84	Van Leusden	8-11-2022	Ja
C2C (of aantoonbaar gelijkwaardige) gecertificeerde zonnepanelen (= overgenomen motie)	21-12-2021	82	Van Leusden	8-11-2022	Ja
Zonnepanelen over parkeerplaatsen (=overgenomen motie)	2-11-2021	64	Van Leusden	8-11-2022	Ja
Dienstverlening banken (= overgenomen motie)	20-7-2021	44	Van der Rijt	10-11-2022	Ja
Post.nl punt Brunssum Noord	22-9-2020	54	Van der Rijt	10-11-2022	Ja

Raadsvoorstel

Collegeverg. d.d.	: 8 november 2022
Registratiekenmerk	: 202223758
Gemeentebladnr.	: 2022/110
Afdeling opsteller	: Maatschappelijke ontwikkeling
Naam opsteller	: Angelo Goethem, van
Bereikbaar onder	: angelo.van.goethem@brunssum.nl
Portefeuillehouder	: Vérénice Hermans
Raadsvergadering d.d.	: 20 december 2022
Uiterlijke datum	: Niet van toepassing

Aan de raad,

1. **Onderwerp**

Raadsvoorstel & besluit zienswijze aangepaste begroting 2023-1 en meerjarenperspectief 2024-2026

2. **Uitgangssituatie (WAAROM?)**

a. Aanleiding

Zoals u weet, wijzigt de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz in verband met afrekensystematiek. Over deze aanstaande wijziging (per 1 januari 2023) heeft uw raad inmiddels een zienswijzeprocedure en toestemmingsprocedure doorlopen. Uw raad heeft geen zienswijze afgegeven en heeft daarmee laten blijken positief te zijn over de wijziging van GR Omnibuzz inzake de afrekensystematiek. Daarnaast heeft uw raad besloten tot het verlenen van toestemming om de GR Omnibuz te wijzigen inzake de afrekensystematiek.

Dit voorstel heeft betrekking op de aangepaste begroting 2023-1 en meerjarenperspectief van Omnibuzz. De begroting 2023 van Omnibuzz is namelijk aangepast doordat de nieuwe afrekensystematiek (de nieuwe verdeling van dezelfde kosten) is doorgevoerd in de begroting.

Citaat uit de aanbiedingsbrief (bijlage 2): “in de voorliggende begrotingswijziging zijn uitsluitend de effecten van deze gewijzigde afrekensystematiek verwerkt, inclusief de afrekening met de gemeenten van zones naar kilometers. Andere ontwikkelingen of inzichten ten opzichte van de eerste begroting zijn hier dan ook niet in verwerkt. Deze begroting is vastgesteld op basis van de eerder vastgestelde financiële uitgangspunten voor de begroting 2023 en meerjarenperspectief 2024-2026 zoals die door het algemeen bestuur op 8 december 2021 zijn vastgesteld. Door alleen de effecten van de afrekensystematiek te verwerken kunnen wij de gemeenten een transparant beeld bieden van de financiële effecten van de gewijzigde afrekensystematiek. Ten opzichte van de vorige begroting 2023blijven de totale kosten daarom exact gelijk, namelijk€ 26.780.680. De voorgestelde wijziging verdeelsystematiek leidt wél tot een verschuiving van de kostenverdeling tussen de deelnemende gemeenten. Belangrijk is om op te merken dat deze gewijzigde afrekensytematiek enkel en alleen betrekking heeft op de gemeenten. De klanten worden hier op geen enkele wijze door geraakt, en ook op de vervoerders heeft dit geen impact, omdat er voor hen niets verandert. Met klanten en vervoerders blijven wij op basis van zones afrekenen. In de toekomst kan dit mogelijk wel gelijkgetrokken worden.”

Voor verdere toelichting en context verwijs ik u naar
- Bijlage 1, de begroting 2023-1 en meerjarenperspectief en;
- Bijlage 2, de aanbiedingsbrief.

3. **Gewenste situatie (WAT?**

a. Wat willen we bereiken?

Met dit collegevoorstel stellen we de raad voor geen zienswijze af te geven inzake de aangepaste begroting 2023 en het meerjarenperspectief 2024-2026. Deze begroting 2023-1 is aangepast naar aanleiding van de nieuwe zienswijze. Uw raad heeft daarmee opnieuw de mogelijkheid om een zienswijze af te geven ten aanzien van de nieuwe begroting.

b. Kaders

1. eerdere besluitvorming (BBV nr.)

Raadsvoorstel zienswijzeprocedure en raadsvoorstel toestemmingsprocedure

2. traject tot dusverre

Zienswijzeprocedure én toestemmingsprocedure wijziging GR Omnibuzz inzake nieuwe afrekensystematiek.

3. rol/ bevoegdheden college van B en W

Het college van B en W draagt zorg voor de uitgaande brief die uw zienswijze richting raad communiceert.

4. algemene beleidskaders (landelijk/ provinciaal/ lokaal)

- Algemene wet bestuursrecht.
- Wet Maatschappelijke Ondersteuning 2015.
- Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz.
- Wet gemeenschappelijke regelingen.

5. past het voorstel in de strategische visie/ relatie met uitvoeringsagenda?

Ja, het betreft een andere (een meer rechtvaardige) wijze van afrekening richting de deelnemende gemeenten aan de Gemeenschappelijke regeling Omnibuzz, ten behoeve van de uitvoering van het doelgroepenvervoer. Deze aangepaste begroting 2023 komt hieruit voort, derhalve (aangezien uw raad positief heeft besloten over wijziging GR inzake afrekensystematiek) achten wij het passend om geen zienswijze af te geven t.a.v. de aangepaste begroting 2023 en het meerjarenperspectief 2024-2026.
Vanzelfsprekend monitoren we het effect van nieuwe afrekensystematiek.

6. relatie met programmabegroting/ financiële gevolgen

Zoals in eerdere besluitvorming hieromtrent weergegeven, zijn de financiële effecten voor de gemeente Brunssum beperkt.
Het totale financiële effect voor de gemeente Brunssum is dat de verwachte kosten voor 2023 naar aanleiding van de nieuwe afrekensystematiek met 1.602 euro stijgen. In de vorige voorstellen omtrent de afrekensystematiek, de zienswijzeprocedure en toestemmingsprocedure**, stond dat de extra kosten circa 400 euro zouden zijn**. De uitkomst 400 euro kwam voort uit de berekening conform oude begroting. Want, toen de financiële afdeling van Omnibuzz de effecten van de nieuwe afrekensystematiek in kaart hebben gebracht, was de begroting 2023 en meerjarenperspectief nog niet vastgesteld. Doordat de financiële effecten van de nieuwe afrekensystematiek in deze aangepaste begroting 2023-1 berekend zijn conform de begroting 2023 en meerjarenperspectief, valt het bedrag hoger uit.

Hieronder vindt u de toelichting hierover van Omnibuzz; in feite staat er hetzelfde als hierboven beschreven maar dan met andere woorden.
In het voorstel afrekensystematiek is een nieuwe wijze van afrekenen beschreven op verzoek van de gemeenten hetgeen leidt tot een andere verdeling van de kosten van Omnibuzz. In het voorstel is ook een cijfermatig effect weergegeven van de wijziging in afrekensystematiek. Deze cijfers zijn gebaseerd op de begroting die op het moment van opstellen van het voorstel goedgekeurd is. Het gaat hier om de meerjarenbegroting 2022 waarin de begrotingsjaren 2022, 2023, 2024 en 2025 verwerkt zijn. Uit deze meerjarenbegroting zijn de cijfers van 2023 gebruikt voor de berekening van de nieuwe afrekensystematiek.
Op dit moment is er een nieuwe meerjarenbegroting goedgekeurd te weten meerjarenbegroting 2023 waarin de begrotingsjaren 2023, 2024, 2025 en 2026 zijn verwerkt. Uiteraard zijn de cijfers in de begroting geactualiseerd hetgeen leidt tot verschillen tussen de meerjarenbegroting 2022 en meerjarenbegroting 2023. Deze verschillen zijn in de meerjarenbegroting 2023 uiteraard toegelicht.
De begrotingswijziging 2023-1 welke nu opgesteld is heeft als grondslag de meerjarenbegroting 2023 aangezien dit de laatst goedgekeurde en actuele begroting is. Hierdoor zijn er dus verschillen te zien tussen de cijfers die in het voorstel (2022 meerjarenbegroting) staan en de cijfers die in de conceptbegroting 2023-1 weergegeven worden.

c. Argumenten en overwegingen

Zie eerdere besluitvorming in bijlage. Hieronder vindt u de samenvatting van het raadsvoorstel t.a.v. de zienswijzeprocedure aangaande de wijziging GR Omnibuzz i.v.m. de afrekensystematiek.
In het AB Omnibuzz van 6 juli jl. is positief besloten over het starten van de besluitvormingsprocedure om de GR Omnibuzz per 1 januari 2023 te wijzigen met betrekking tot artikel 18, de afrekensystematiek. Het voornemen om de kosten voor het Omnibuzz-vervoer tussen gemeenten anders te verdelen bestaat al sinds de uitbreiding van de GR

Omnibuzz in 2016. Via amendementen is destijds verzocht om de afrekening van de kosten meer in lijn te brengen met de daadwerkelijke kosten. Deze wens is later herhaaldelijk geuit vanuit deelnemende gemeenten en kan op ambtelijk draagvlak rekenen. Dit betekent dat dezelfde totale kosten anders verdeeld worden over de deelnemende gemeenten. Het verzoek richtte zich in eerste instantie op de beheerskosten, maar tijdens de uitwerking is dezelfde lijn doorgetrokken naar de vervoerskosten. Dit is geconcretiseerd door de afrekening van de vervoerskosten op basis van zones om te zetten naar kilometers. Kilometers liggen immers aan de basis van de daadwerkelijke kostenberekening van vervoer, omdat dit een meer eenduidige eenheid is dan zones. Kilometers zijn voor alle betrokkenen (klanten, gemeenten en vervoerders) een duidelijke en bekende eenheid, in tegenstelling tot de zonesystematiek. Op 1 juli jl. is een wijziging van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Wgr) in werking getreden. Eén van de wijzigingen in de Wgr is dat voor wijziging van een collegeregeling, zoals de GR Omnibuzz, de gemeenteraden meer invloed krijgen op de wijziging van de gemeenschappelijke regeling. Deze wijzigingsprocedure is per 1 juli 2022 direct ingegaan. Andere wijzigingen uit de wetswijziging hoeven pas op 1 juli 2024 doorgevoerd te worden. Dit betekent dat voor de voorliggende wijziging zowel de zienswijzeprocedure als toestemmingsprocedure richting de gemeenteraden dient te worden doorlopen. Dit raadsvoorstel heeft enkel betrekking op de zienswijzeprocedure. De toestemmingsprocedure volgt later dit jaar.
De financiële implicaties als gevolg van de nieuwe afrekensystematiek zijn klein doordat de beheerskosten én vervoerskosten herverdeeld worden. Brunssum moet 406 euro meer gaan betalen conform de nieuwe toekomstige verdeelsleutel. Hierbij moet de kanttekening geplaatst worden dat het aandeel vervoerskosten in deze berekening mogelijk positiever zou kunnen uitpakken voor de gemeente Brunssum dan weergegeven. Zie voor de onderbouwing het financieel advies.
Aan uw raad wordt voorgesteld om geen zienswijze af te geven aangaande de voorgestelde wijziging van de afrekensystematiek van de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz. Hiermee laat uw raad blijken zich te kunnen vinden in de voorgestelde wijziging.

d. Opties en keuze

Het advies aan de raad is om geen zienswijze af te geven. Met het afgeven van geen zienswijze laat de gemeenteraad van Brunssum blijken dat ze de voorgestelde wijziging van de afrekensystematiek positief achten en geen bedenkingen hebben hieromtrent. Het alternatief is om wel een zienswijze in te dienen. Het indienen van een zienswijze betekent dat de gemeenteraad opmerkingen heeft op het ontwerp of het zelfs niet eens is met het ontwerp.

Omwille van het feit dat deze wijziging van de afrekensystematiek een meer rechtvaardige verdeling van de kosten oplevert en gebaseerd is op de daadwerkelijk gereden kilometers in plaats van zones, wordt deze wijziging van de afrekensystematiek als een positieve wijziging beschouwd.

Bijlagen
1. Aangepaste Begroting 2023-1
2. Aanbiedingsbrief

Het college van burgemeester en wethouders,

Burgemeester Secretaris

Raadsbesluit

Gemeentebladnr. : 2022/110
Afdeling : Maatschappelijke ontwikkeling
Registratiekenmerk : 202223758

De raad van de gemeente Brunssum gemeentebladnummer 2022/110;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. <Vul hier de datum in>, afdeling Maatschappelijke ontwikkeling;

Besluit:
1. Geen zienswijze af te geven ten aanzien van de aangepaste begroting 2023-1 van de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van <vul hier de datum van de raadsvergadering in>

De Raad vernoemd,

Voorzitter Griffier

Aan: Gemeenteraad
T.a.v. de Griffie

Sittard, 28 september 2022

Onderwerp: Concept eerste wijziging begroting 2023-1 & meerjarenperspectief 2024-2026

Geachte dames en heren,

Met genoegen bieden wij u de concept eerste wijziging begroting 2023-1 & meerjarenperspectief 2024-2026 aan met betrekking tot de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz. In deze brief geven wij een inhoudelijke toelichting hierop.

De voorliggende begrotingswijzing betreft de financiële uitwerking van het in juli 2022 aan de gemeenten verstuurde concept wijzigingsbesluit afrekensystematiek van de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz.

In deze voorliggende begrotingswijziging zijn uitsluitend de effecten van deze gewijzigde afrekensystematiek verwerkt, inclusief de afrekening met de gemeenten van zones naar kilometers. Andere ontwikkelingen of inzichten ten opzichte van de eerste begroting zijn hier dan ook niet in verwerkt.

Deze begroting is vastgesteld op basis van de eerder vastgestelde financiële uitgangspunten voor de begroting 2023 en meerjarenperspectief 2024-2026 zoals die door het algemeen bestuur op 8 december 2021 zijn vastgesteld.

Door alleen de effecten van de afrekensystematiek te verwerken kunnen wij de gemeenten een transparant beeld bieden van de financiële effecten van de gewijzigde afrekensystematiek.

Ten opzichte van de vorige begroting 2023 blijven de totale kosten daarom exact gelijk, namelijk € 26.780.680. De voorgestelde wijziging verdeelsystematiek leidt wél tot een verschuiving van de kostenverdeling tussen de deelnemende gemeenten.

Belangrijk is om op te merken dat deze gewijzigde afrekensytematiek enkel en alleen betrekking heeft op de gemeenten. De klanten worden hier op geen enkele wijze door geraakt, en ook op de vervoerders heeft dit geen impact, omdat er voor hun niets verandert. Met klanten en vervoerders blijven wij op basis van zones afrekenen. In de toekomst kan dit mogelijk wel gelijkgetrokken worden.

De gewijzigde afrekensystematiek bestaat uit twee delen:

1 - **Aanpassing afrekensystematiek vervoer (van zones naar kilometers)**
De vervoerskosten worden aan de gemeenten toegerekend op basis van daadwerkelijk gebruik. Elke gemeente betaalt het vervoerstarief met verrekening van het klanttarief. Deze principes blijven overeind in de nieuwe systematiek. Alleen de eenheid waarop wordt afgerekend verandert. Dit gaan we doen op basis van verreden kilometers in plaats van verreden zones. Een overstap naar kilometers heeft op totaalniveau geen financieel effect, maar heeft voor de verschillende gemeenten uiteenlopende consequenties.

2 - **Nieuwe afrekensystematiek beheerskosten**
De huidige beheerskosten worden gevormd door Regie en Bedrijfsvoering, conform het bedrijfsplan. De huidige verdeling van de beheerskosten is als volgt:

Huidige verdeelsystematiek	Verdeelsleutel	Voorbeelden kosten
Regie	50% pashouders/50% inwoners	Loonkosten alle medewerkers ritreservering
Bedrijfsvoering	50% pashouders/50% inwoners	Beheerkosten, loonkosten (alle medewerkers exclusief ritreservering), kapitaalkosten

Binnen deze kosten vallen onder andere taken die voorheen (2006–2016) in de vervoerstarieven waren opgenomen, zoals ritreservering en klachtafhandeling. Deze taken zijn door Omnibuzz overgenomen en worden nu dus als beheerskosten beschouwd. Een groot deel van deze beheerskosten, zoals de werkzaamheden van ritreservering, klantenadministratie en klachtenafhandeling, is echter direct te relateren aan het vervoer.

In de nieuwe systematiek worden deze kosten verdeeld op basis van gebruik van vervoer. Deze kosten noemen we ‘indirecte vervoerskosten’. Het aantal ritten is de meest bepalende factor in de kostenopbouw van deze componenten. De resterende kosten, zoals loonkosten van directie, management en staf, automatiseringskosten en huur van het pand definiëren wij als ‘overhead’. Hiermee brengen wij de verdeelsleutel direct in lijn met de wijze waarop financiële informatie vanuit de wettelijke verplichting aangeleverd moet worden en de definitie van overhead in de Notitie Overhead Commissie BBV/IV3 systematiek. Dit biedt de meest zuivere presentatie van de verscheidene kostenposten en zorgt voor herkenbaarheid in de financiële documenten. Op basis van financiële draagkracht van gemeenten wordt een verdeling op basis van inwoners voor deze kosten nog steeds als passend gezien, dit aspect uit de huidige verdeelsleutel blijft dus gehandhaafd in dit voorstel.

Dit leidt tot het volgend voorstel nieuwe afrekensystematiek beheerskosten:

Voorstel verdeelsystematiek	Verdeelsleutel	Voorbeelden kosten
Indirecte vervoerskosten	Aantal ritten	Loonkosten ritreservering en klantenservice
Overhead	Inwoners	Loonkosten directie, management en staf, automatisering, facilitaire kosten

- Indirecte vervoerskosten: alle kosten verband houdende met de uitvoering van het vervoer binnen de organisatie Omnibuzz op basis van deze regeling worden gedragen door de gemeenten op basis van het werkelijk aantal ritten dat gemaakt wordt door de inwoners van die gemeenten. Het aantal ritten wordt achteraf vastgesteld op basis van het gerealiseerd aantal ritten van klanten van die gemeenten van het jaar waarop de kosten betrekking hebben.

Overhead: De totale overhead kosten, conform de definities van de Notitie Overhead Commissie BBV/IV3 systematiek, worden gedragen door de gemeenten naar rato van het aantal inwoners per gemeente op 1 januari van het jaar waarop die kosten betrekking hebben. Het aantal inwoners wordt bepaald op de cijfers van het CBS.

Ook de nieuwe afrekensystematiek voor de beheerkosten heeft op totaalniveau geen financieel effect, maar zorgt wel voor een andere verdeling van deze kosten over de gemeenten waardoor er voor de individuele gemeenten wel effecten zijn.

Het overhead percentage voor de begrotingswijziging 2023-1 bedraagt, conform de gemeentelijke IV-3 maatstaven 9,7% en bevindt zich hiermee ruim binnen de bandbreedtes van gemeentelijke organisaties.

Effecten op gemeenteniveau

In onderstaande tabel hebben we het gecombineerde effect van beide onderdelen (vervoer en beheerkosten) op gemeenteniveau weergegeven. Te zien is dat de totale kosten voor de begrotingswijziging 2023-1 ongewijzigd blijven ten opzichte van de begroting 2023-0. De gemeenten weergegeven in rood hebben per saldo een nadelig effect, de gemeenten in groen hebben per saldo een voordeel.

Gemeente	2023-1	2023-0	Verschil absoluut	Verschil procentueel
Beek	€ 328.799	€ 332.415	€ -3.616	-1,09%
Beekdaelen	€ 770.363	€ 772.899	€ -2.536	-0,33%
Beesel	€ 217.601	€ 234.290	€ -16.689	-7,12%
Bergen	€ 198.549	€ 186.542	€ 12.007	6,44%
Brunssum	€ 864.098	€ 862.496	€ 1.602	0,19%
Echt-Susteren	€ 781.004	€ 749.126	€ 31.878	4,26%
Eijsden-Margraten	€ 566.276	€ 579.863	€ -13.587	-2,34%
Gennep	€ 418.399	€ 423.537	€ -5.138	-1,21%
Gulpen-Wittem	€ 382.270	€ 371.401	€ 10.869	2,93%
Heerlen	€ 2.706.657	€ 2.637.059	€ 69.598	2,64%
Horst aan de Maas	€ 672.864	€ 667.351	€ 5.513	0,83%
Kerkrade	€ 1.744.350	€ 1.765.307	€ -20.956	-1,19%
Landgraaf	€ 1.301.086	€ 1.318.120	€ -17.034	-1,29%
Leudal	€ 676.507	€ 616.444	€ 60.063	9,74%
Maasgouw	€ 597.704	€ 561.888	€ 35.816	6,37%
Maastricht	€ 4.131.384	€ 4.289.645	€ -158.262	-3,69%
Meerssen	€ 675.122	€ 647.105	€ 28.018	4,33%
Nederweert	€ 263.281	€ 257.698	€ 5.583	2,17%
Peel en Maas	€ 671.826	€ 666.688	€ 5.138	0,77%
Roerdalen	€ 348.919	€ 334.179	€ 14.740	4,41%
Roermond	€ 1.081.341	€ 1.094.129	€ -12.787	-1,17%
Simpelveld	€ 209.859	€ 211.360	€ -1.501	-0,71%
Sittard-Geleen	€ 2.625.870	€ 2.532.953	€ 92.917	3,67%
Stein	€ 417.920	€ 392.577	€ 25.343	6,46%
Vaals	€ 260.601	€ 246.990	€ 13.610	5,51%
Valkenburg aan de Geul	€ 519.065	€ 491.358	€ 27.707	5,64%
Venlo	€ 1.871.297	€ 1.997.317	€ -126.019	-6,31%
Venray	€ 599.740	€ 604.512	€ -4.772	-0,79%
Voerendaal	€ 251.740	€ 255.005	€ -3.264	-1,28%
Weert	€ 626.186	€ 680.428	€ -54.242	-7,97%
Totaal	€ 26.780.680	€ 26.780.680	€ 0	

Ten slotte

Wij denken dat u wij met deze begrotingswijziging en toelichting een goed beeld verschaffen van de financiële gevolgen van de gewijzigde afrekensystematiek. Wij nodigen u graag uit om uw zienswijze op de voorliggende begrotingswijziging te geven. Deze kunt u indienen binnen een termijn van twaalf weken, de uiterlijke deadline hiervoor is **21 december 2022**.

Met vriendelijke groet,

Mr. G.M.F. Vreuls
Directeur

P. van Zutphen
Vicevoorzitter

omnibuzz
MAATWERK IN VERVOER

Begroting 2023-1

Meerjarenperspectief 2024-2026

Inhoud

1. Inleiding 3

2. Omnibuzz 6

2.1 Wie is Omnibuzz 6
2.1.1 Missie 6
2.1.2 Slim vervoer 6
2.1.3 Maatschappelijk verbinden 7
2.1.4 Regiemodel 7
2.2 Aanpassing verdeelsystematiek 7
2.2.1 Afrekensystematiek directe vervoerskosten 7
2.2.2 Afrekensystematiek overige kosten 8

3. De beleidsbegroting 12

3.1 Programma Omnibuzz-vervoer 12
3.1.1 Wat willen wij bereiken? 12
3.1.2 Wat gaan wij hiervoor doen? 12
3.1.3 Wat zijn de daarmee gepaard gaande programmakosten? 13
3.1.4 Beleidsindicatoren 14
3.2 Paragrafen 15
3.2.1 Weerstandsvermogen en risicomanagement 15
3.2.2 Risicomanagement 16
3.2.3 Financiering 19
3.2.4 Bedrijfsvoering 22

4. Financiële begroting 28

4.1 Financiële kaders 28
4.2 Overzicht van baten en lasten per taakveld 30
4.3 Toelichting op de baten en lasten 31
4.3.1 Vervoerskosten en baten 31
4.3.2 Indirecte vervoerskosten 33
4.3.3 Overheadkosten 36
4.3.4 Tabel eindresultaat 2023 39
4.3.5 Tabel verschil R&B t.o.v. indirecte vervoerskosten en overheadkosten 40
4.3.6 Tabel eindresultaat IV3 2023 42
4.3.7 Vergelijking Eindresultaat IV3 43
4.4 Meerjarenraming 2024-2026 44
4.4.1 Beleidsindicatoren 44
4.4.2 Overzicht baten en lasten per programma 45
4.4.3 Vervoerskosten en baten 49
4.4.4 Indirecte vervoerskosten 2024-2026 52
4.4.5 Overheadkosten 2024-2026 53
4.4.6 Eindresultaat 2024-2026 55
4.4.7 Eindresultaat IV3 56
4.4.8 Rekening per programma 2024-2026 59

5. Bijlagen 63

5.1 Staat van geactiveerde kapitaaluitgaven 63
5.2 Opbouw algemene reserve 64

Vormgeving: bartistiek Design
Foto's: De Fotovakvrouw

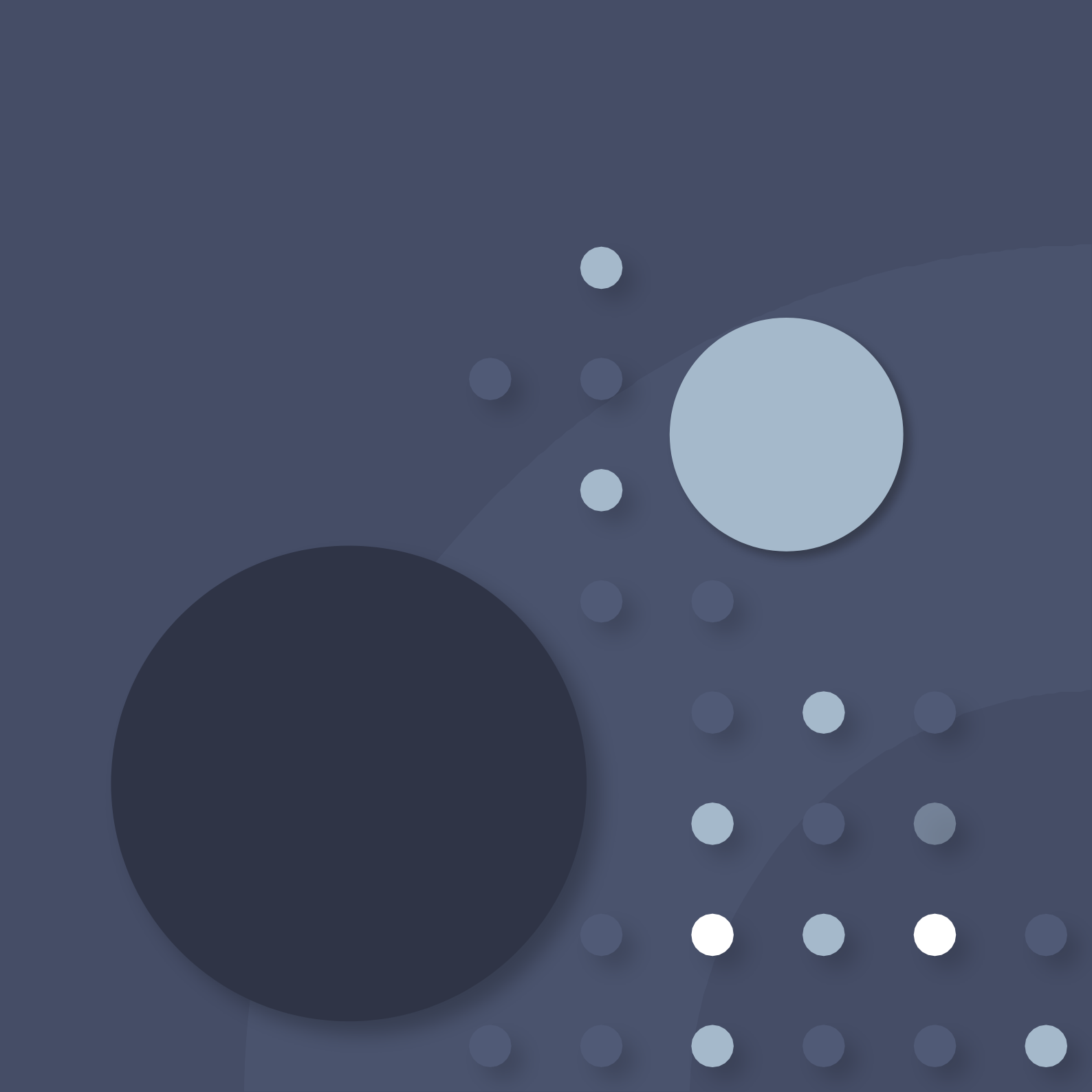
1. Inleiding

Voor u ligt de eerste wijziging programmabegroting 2023 en meerjarenperspectief 2024-2026 van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Omnibuzz. Deze begrotingswijziging is de uitwerking van de voorgestelde wijziging van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Omnibuzz, die van kracht wordt als de besluitvorming in de deelnemende gemeenten volledig is afgerond met een positief resultaat.

Omnibuzz is verantwoordelijk voor het (Collectief) Vraagafhankelijk vervoer (CVV) voor klanten met een Wmo-indicatie. De uitgangspunten en kaders waarbinnen Omnibuzz dit doet, zijn vastgelegd in het bedrijfsplan (5 januari 2016, actualisatie 2019), de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz en de dienstverleningsovereenkomsten (DVO's) met de gemeenten. De vertaling van deze kaders naar de jaarlijkse begrotings- en verantwoordingsstukken gebeurt conform het 'Besluit begroting en verantwoording' (BBV). Rekening houdend met de dynamiek en voortdurende ontwikkelingen wordt de begroting, indien nodig, jaarlijks geactualiseerd en bijgesteld.

In deze begrotingswijziging zijn uitsluitend de nieuwe inzichten en ontwikkelingen verwerkt naar aanleiding van de nieuwe afrekensystematiek, die tot een bijstelling van de begroting 2023 (inclusief meerjarenperspectief 2024-2026) leiden. Alle overige relevante ontwikkelingen en aspecten worden in een tweede wijziging meegenomen als onderdeel van de reguliere planning & control cyclus. Op deze manier zijn de gevolgen van de afrekensystematiek zuiver inzichtelijk en worden deze niet vertroebeld door andere ontwikkelingen.

omnibuzz

2. Omnibuzz

2.1 Wie is Omnibuzz

Omnibuzz is een Gemeenschappelijke Regeling (GR) en verantwoordelijk voor de uitvoering van het Collectief Vraagafhankelijk Vervoer (CVV) in het kader van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) voor 30 Limburgse gemeenten. Onze bijna 38.500 klanten hebben van hun gemeenten een indicatie voor ons vervoer gekregen in het kader van de Wmo.

Omnibuzz neemt de administratie en andere uitvoerende en controlerende taken over, waarbij afstemming en over- leg tussen betrokken partijen en deelnemende gemeenten geborgd is.

De dienstverlening is gericht op optimalisatie van het vervoer voor de reizigers en de deelnemende gemeenten.

Het doel van Omnibuzz is: 'Het bieden van de beste service op het gebied van (aangepast) vervoer.' Hierbij ligt een sterke focus op het bieden van (maatwerk-)oplossingen voor vervoersvragen van klanten. Omnibuzz zorgt dat klanten - ook diegenen die daarbij ondersteuning nodig hebben - optimaal gebruik kunnen maken van het vervoer en daardoor kunnen blijven participeren. De uitdaging is om deze functie binnen de financiële kaders te blijven vervullen.

Hiervoor wordt ingezet op efficiënt vervoer en de eigen kracht van klanten.

Omnibuzz staat voor de volgende kernwaarden:

- Klantgericht en betrouwbaar.
- Kostenefficiënt en duurzaam.
- Innovatief en flexibel.
- Kwaliteit en deskundigheid.
- Integriteit.

2.1.1 Missie

De missie van Omnibuzz is:

> "Goed, veilig, betrouwbaar en betaalbaar doelgroepenvervoer voor nu en later."

Uit onze missie blijkt een sterke focus op duurzaam en kwalitatief hoogwaardig vervoer. Omnibuzz wil voortdurend blijven verbeteren en nieuwe concepten ontwikkelen die het vervoer toekomstbestendig maken. Door onze inhoudelijke kennis kunnen we gemeenten adviseren en ondersteunen, ook als er onvoorziene situaties ontstaan en innovatieve oplossingen of maatwerk nodig zijn.

De missie is verbonden aan een motto dat centraal staat in de dienstverlening:

> "Via slim vervoer maatschappelijk blijven verbinden."

2.1.2 Slim vervoer

Met het aanbieden van doelgroepenvervoer zorgt Omnibuzz voor een belangrijk netwerk van reizigers, ge- meenten en uitvoerders in Limburg.

Omnibuzz kan terugvallen op inhoudelijke expertise, gedetailleerde data en een proactieve houding om het vervoer voortdurend te optimaliseren. Hierbij wegen we alle belangen van gemeenten, klanten en vervoerders af en zorgen voor een optimale onderlinge afstemming. Dit is noodzakelijk om het vervoer voor de reiziger passend uit te blijven voeren en voor gemeenten toch betaalbaar te houden.

2.1.3 Maatschappelijk verbinden

Maatschappelijk verbinden tekent de rol van Omnibuzz in het maatschappelijk veld. Vervoer is de verbinding tussen het sociale leven, maatschappelijke activiteiten en de gebruikers ervan. In de actualiteit leidt dit steeds vaker tot het bieden van noodoplossingen voor acute vervoersvragen, zoals het vaccinatievervoer of ondersteuning bij evacuaties door de wateroverlast.

2.1.4 Regiemodel

Omnibuzz is opgericht om de doelstellingen voor de 30 Limburgse gemeenten te realiseren. Hiermee dragen de Limburgse gemeenten zorg voor toekomstbestendig doelgroepenvervoer. Om te sturen op deze ambities is gekozen voor een mobiliteitscentrale volgens het regiemodel. Dit betekent een scheiding tussen regie en de uitvoering van het vervoer.

Wij optimaliseren het vervoer doordat beleidsmatige aspecten, contractbeheer en het operationele proces samenkomen binnen de organisatie zonder inmenging van private belangen. Hierdoor kunnen wij het vervoerssysteem als geheel passend, betaalbaar en toekomstbestendig houden. Eventueel kunnen andere vervoersvormen instromen in dezelfde centrale, maar dit is niet noodzakelijk. De wijze en termijn waarop de ambities gerealiseerd worden is namelijk dynamisch. Op basis van actuele ontwikkelingen wordt de advisering aan gemeenten voortdurend bijgestuurd.

De drie pijlers waarop alle ambities gebaseerd zijn, borgen de visie op de lange termijn:

- Het kantelen van vervoer en het OV-gebruik stimuleren.
- Het efficiënter organiseren van doelgroepenvervoer.
- Omnibuzz als slimme organisatie.

Zoals in de inleiding aangegeven, beperken we ons in dit document tot de verwerking van uitsluitend de nieuwe afrekensystematiek.

2.2 Aanpassing verdeelsystematiek

Het algemeen bestuur van Omnibuzz heeft op 6 juli 2022 ingestemd met een nieuwe afrekensystematiek. Deze wijziging betreft enerzijds de beheerskosten en anderzijds de vervoerskosten. De wijzigingen moeten de relatie tussen de kostenverdeling en het daadwerkelijk verbruik versterken. De wijziging van de verdeelsystematiek voor de beheerskosten is verwerkt in een conceptwijzigingsvoorstel van de GR Omnibuzz. Hierover nemen de deelnemende gemeenten in de loop van 2022 een besluit. De gewijzigde GR vormt de grondslag voor deze begrotingswijziging, die dus alleen van kracht wordt, als de besluitvorming in de deelnemende gemeenten volledig is afgerond met een positief resultaat.

Twee belangrijke opmerkingen vooraf:

1. De aanpassingen leiden tot een herverdeling van de kosten tussen gemeenten, de totale kosten op begrotingsniveau blijven gelijk.
2. De aanpassingen hebben uitsluitend gevolgen voor gemeenten, voor klanten en vervoerders verandert er op dit moment niets.

2.2.1 Afrekensystematiek directe vervoerskosten

De directe vervoerskosten zijn de kosten die gemaakt worden via de afrekening van de tarieven aan de vervoerders. Elke gemeente betaalt het vervoerstarief (met verrekening van het klanttarief). Dit noemen we de (directe) vervoerskosten. De gemeente betaalt deze vervoerskosten voor alle reisbewegingen die door klanten uit de eigen gemeente worden gemaakt. Al deze basisprincipes zijn gelijk aan de eerdere systematiek. Dat wil zeggen dat de vervoerskosten aan de gemeenten worden toegerekend op basis van daadwerkelijk gebruik. Alleen de eenheid waarop wordt afgerekend met gemeenten, verandert. Vanaf 2023 doen we dit op basis van verreden kilometers in plaats van verreden zones.

De vergoedingen aan de vervoerders blijven dus ongewijzigd in zones, net als de bijdragen die klanten betalen om te mogen reizen.

Alleen de afrekening met gemeenten vindt plaats op basis van kilometers in plaats van zones. Deze aanpassing heeft op totaalniveau geen financieel effect, maar zorgt voor een andere verdeling van die kosten tussen de deelnemende gemeenten.

De vervoerskosten voor de vervoerders zijn opgebouwd uit zones, net als de klantbijdragen. Na verrekening van vervoerskosten en klantbijdragen blijven de kosten over die gemeenten voor het vervoer betalen. Voor elke rit wordt een opstapzone in rekening gebracht. Hiervoor hanteren we het zonetarief, zoals dat ook de basis was voor de oorspronkelijke begroting 2023. Voor de reiszones rekent Omnibuzz de totale vervoerskosten naar de gemeente door op basis van kilometers. Omnibuzz beschikt over alle ritdata in kilometers. Hierbij gaan we uit van een gewogen gemiddeld tarief. De kosten voor een individuele gemeente worden dus bepaald door de afgelegde kilometers door klanten van die gemeente, vermenigvuldigd met het gewogen gemiddeld kilometertarief. Het gemiddeld kilometertarief komt tot stand door de kosten van alle reiszones (exclusief opstapzones) te delen door de afgelegde kilometers.

2.2.2 Afrekensystematiek overige kosten

Een groot deel van de overige kosten, zoals de werkzaamheden van ritreservering, klantadministratie en klachtafhandeling, is sterk gerelateerd aan het vervoer. Deze kosten noemen we daarom indirecte vervoerskosten. Onder de indirecte vervoerskosten vallen alle kosten verband houdende met de uitvoering van het vervoer binnen de organisatie Omnibuzz, zoals de loonkosten van de ritreservering, klantenservice en meldpunt klachten.

In lijn met de afrekening van de directe vervoerskosten, verdelen we ook de indirecte vervoerskosten kosten vanaf 2023 op basis van gebruik. Het aantal ritten is de meest bepalende factor in de kostenopbouw van deze componenten. Vandaar dat deze kosten worden verdeeld op basis van het aantal ritten. De kosten worden gedragen door de gemeente op basis van het werkelijk aantal ritten dat gemaakt wordt door de inwoners van die gemeente. Het aantal ritten wordt achteraf vastgesteld op basis van het gerealiseerd aantal ritten van klanten van die gemeente van het jaar waarop de kosten betrekking hebben.

Naast de indirecte vervoerskosten zijn er nog kostenposten die minder afhankelijk zijn van de omvang van het vervoer, zoals loonkosten van directie, management en staf, automatiseringskosten en huur van het pand. Deze kosten gezamenlijk definiëren wij als ‘overhead’. Dit is in overeenstemming met de definities van de Notitie Overhead Commissie BBV/IV3 systematiek. Hiermee brengen wij de verdeelsleutel direct in lijn met de wijze waarop financiële informatie vanuit de wettelijke verplichting aangeleverd moet worden. Dit biedt de meest zuivere presentatie van de verscheidene kostenposten en zorgt voor herkenbaarheid in de financiële documenten. Op basis van financiële draagkracht worden deze kosten gedragen door de gemeenten naar rato van het aantal inwoners per gemeente op 1 januari van het jaar waarop die kosten betrekking hebben. Het aantal inwoners wordt bepaald op de cijfers van het CBS.

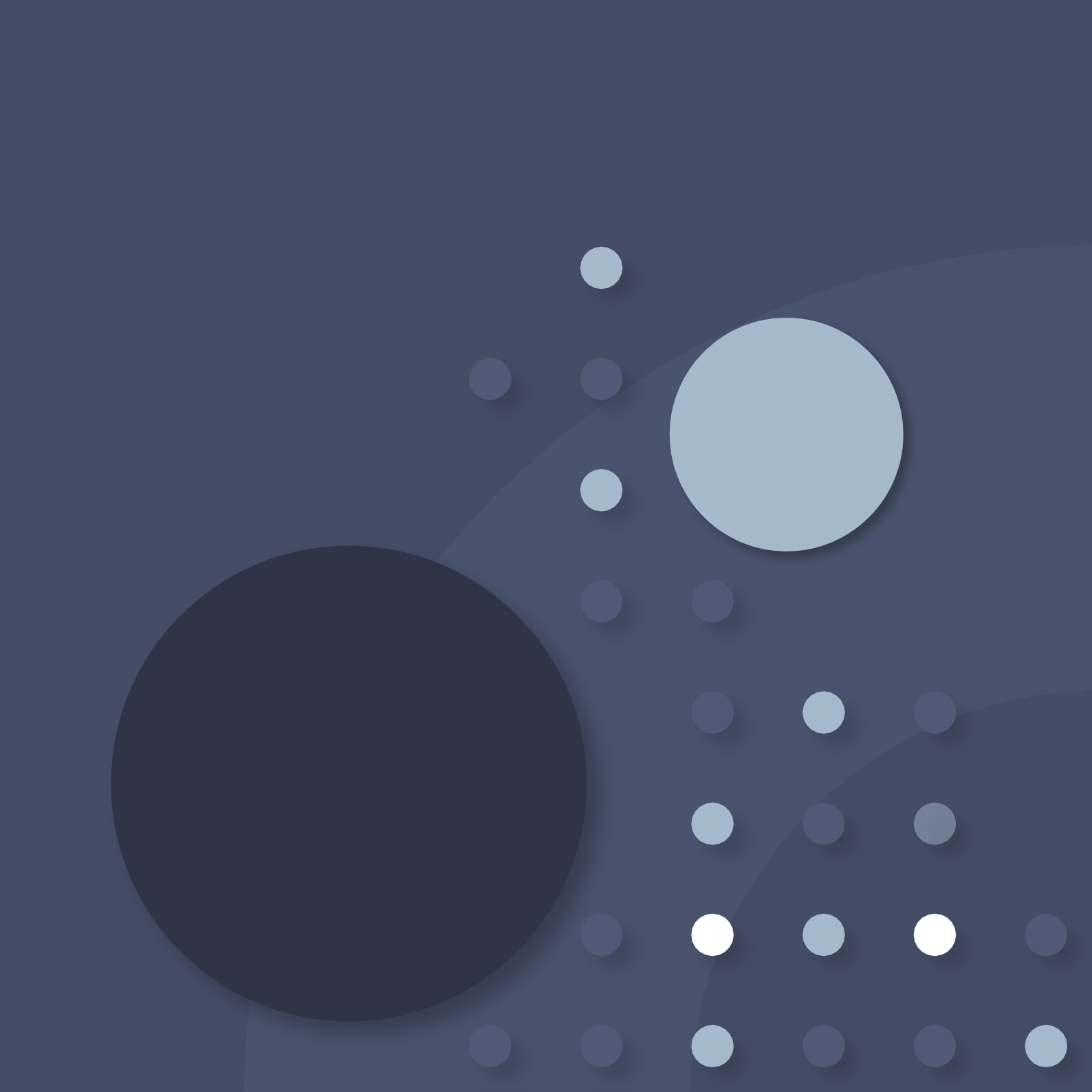
Deze afrekensystematiek is een mix van het principe van afrekening op daadwerkelijke gebruik (indirecte vervoerskosten) en het principe van solidariteit (overhead).

De totale begroting van Omnibuzz wijzigt niet ten opzichte van de oorspronkelijke begroting 2023, maar beide componenten leiden tot een verschuiving van de kostenverdeling tussen de deelnemende gemeenten. Voor de berekening van de indicatieve gevolgen van beide componenten maken we gebruik van de gegevens die aan de basis liggen van laatst vastgestelde begrotingen;

- Indirecte vervoerskosten: het aantal ritten in de berekening komt uit de begroting 2023, omdat dit het beoogde jaar van invoering is.
- Voor het aantal inwoners wordt dezelfde begroting gebruikt.
- Directe vervoerskosten: hiervoor zijn de gegevens (ritten, reiszones en kilometers) uit de begroting 2023 gebruikt.

Doordat de nieuwe systematiek een sterkere relatie heeft met het daadwerkelijk verbruik op de weg, speelt de ontwikkeling van het reisgedrag een grotere rol in de kostenontwikkeling voor gemeenten. De grillige ontwikkeling van het vervoer in de actualiteit maakt de kostenontwikkeling minder goed voorspelbaar en leidt tot een ruimere financiële bandbreedte. De onzekerheid door de onzekere ontwikkeling van het huidig vervoer kunnen we in deze begrotingswijziging niet wegnemen, maar deze begrotingswijziging geeft wel een zuivere weergave van de te verwachten effecten van de afrekensystematiek op zichzelf.

SAMEN
ONDER
EEN DAK
WONEN
Notenboomlaan
omnibuzz
MAATWERK IN VERVOER

3. De beleidsbegroting

3.1 Programma Omnibuzz-vervoer

3.1.1 Wat willen wij bereiken?

Omnibuzz heeft haar missie vertaald in enkele concrete doelstellingen. De doelstellingen zijn:

- Iedere doelgroep passend en tijdig vervoer bieden.
- Continu werken aan kwaliteitsverbetering.
- Het bevorderen van de zelfredzaamheid van de burger en het zo veel als mogelijk gebruikmaken van algemeen toegankelijke (voorliggende) voorzieningen.
- Vervoersuitgaven beheersbaar houden en vervoer blijven uitvoeren binnen de gemeentelijke begrotingen.
- Grip op de interne organisatie, ondanks de toenemende (wettelijke) verplichtingen.

3.1.2 Wat gaan wij hiervoor doen?

Voor de deelnemende gemeenten staat het bieden van passend en tijdig vervoer voorop. Dat vervoer moet voor gemeenten en klanten betaalbaar blijven. Door samenwerking binnen Omnibuzz wordt efficiënt met de middelen omgegaan en ontwikkelen wij samen vernieuwingen op het gebied van beheersbaarheid. Door deze manier van (samen-)werken gaat financiële beheersbaarheid samen met kwaliteitsverbeteringen voor de klant.

Samengevat zal Omnibuzz in 2023-2026 de volgende taken uitvoeren of ontwikkelen:

- Uitvoeren van concrete onderzoeken op basis van de verschillende aspecten uit het onderzoeksrapport over de integratie tussen OV- en doelgroepenvervoer.
- Intensiveren van informatie en communicatie over voorliggend vervoer om het gebruik te stimuleren, onder andere via www.ikwilvervoer.nl.
- Doorontwikkelen van de VEP om het gebruik van OV te optimaliseren.
- Doorontwikkelen mogelijkheden voor maatwerk naar aanleiding van de groeiende zorgbehoefte, met oog voor kwaliteit en binnen de beheersbaarheid en de realiteit in de vervoerssector (chauffeurstekorten).
- Doorontwikkelen van concepten om een efficiënte planning en uitvoering te bevorderen.
- Doorontwikkelen van MijnOmnibuzz en andere boekingssystemen die het reizen gemakkelijker maken en de efficiëntie van de bedrijfsvoering bevorderen.
- Het organiseren en faciliteren van instroom van ander vervoer, indien wenselijk.
- Doorontwikkelen van informatie- en kennismanagement binnen de organisatie en uitwisseling hiervan met deelnemende gemeenten en andere externe partijen.
- Implementatie van de aangepaste afrekensystematiek in de bedrijfsvorming, contractueel en in de klantcommunicatie, afhankelijk van besluitvorming in 2022.
- Compliant zijn met geldende wet- en regelgeving, met speciale aandacht voor privacy/informatiebeveiliging, het digitale archief, digitale toegankelijkheid en openbaarheid.
- Structureel toetsen en controleren van de administratieve organisatie, bijsturing van resultaten en processen via gron-

dige informatievoorziening, rapportages en risicomanagement binnen de planning & control cyclus.
» Advisering en uitwerking van beheersmaatregelen op gemeenteniveau, indien wenselijk/noodzakelijk.
» Onderzoek naar mogelijkheden voor prognoses van klant- en vervoersontwikkeling.

3.1.3 Wat zijn de daarmee gepaard gaande programmakosten?

De programma-indeling voor Omnibuzz is weergegeven in tabel 'begroting 2023'.

Tabel begroting 2023

Programma Wmo-vervoer	Baten	Lasten	Saldo
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ -	€ 24.110.415	€ 24.110.415
Algemene dekkingsmiddelen			
0.5 Treasury	€ -	€ 13.517	€ 13.517
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ 24.173.932	€ -	€ -24.173.932
Overhead			
0.4 Overhead	€ 2.606.748	€ 2.606.748	€ -
Onvoorzien			
0.8 Overige baten en lasten	€ -6.949	€ 50.000	€ 50.000
Structureel saldo van baten en lasten	€ 26.780.680	€ 26.780.680	€ -
Incidenteel			
Toevoegingen aan de reserves			
Onttrekkingen aan de reserves			€ -
Algemene reserve	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve ICT	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Bestemmingsreserve personeel 30 gemeenten	€ 15.805	€ -	€ -15.805
Bestemmingsreserve personeel 10 gemeenten			
Incidenteel saldo van baten en lasten	€ 22.754	€ -	€ -22.754
Structureel en reëel evenwicht	€ 26.803.434	€ 26.780.680	€ -22.754

Voor de verdeling van baten/lasten naar taakvelden is aansluiting gezocht bij hetgeen het BBV hierin voorschrijft (IV3). Uitgangspunt is dat lasten en baten zoveel mogelijk direct worden toegerekend aan de betreffende taken/activiteiten. Alle bedrijfskosten die direct verbonden zijn aan activiteiten/taken/producten die gericht zijn op de externe klant, moeten in de betreffende taakvelden worden geregistreerd.

Voor de splitsing van de structurele en incidentele baten en lasten en de daarbij behorend structureel evenwicht wordt verwezen naar de tabel rekening per programma.

Omnibuzz kent slechts een beperkt aantal taakvelden. Onder het taakveld ‘Overhead’ zijn, conform de ‘notitie Overhead’ in het kader van BBV, alle kosten opgenomen die betrekking hebben op sturing en ondersteuning van het primaire proces. Tot de kosten van overhead worden in ieder geval de volgende zaken gerekend:

- Financiën, toezicht en controle gericht op de eigen organisatie.
- Personeel en organisatie.
- Inkoop (inclusief aanbesteding en contractmanagement).
- In- en externe communicatie met uitzondering van klantcommunicatie.
- Juridische zaken.
- Bestuurszaken en bestuursondersteuning.
- Informatievoorziening en automatisering.
- Facilitaire zaken en huisvesting.
- Documentaire informatievoorziening.
- Managementondersteuning van het primaire proces.
- Leidinggevenden primair proces (hiërarchisch).

Onder 0.5 ‘Treasury’ zijn de rente- en bankkosten opgenomen. Voor de begroting 2023 bestaat dit bedrag volledig uit bankkosten. Met kosten van eventuele externe financiering is geen rekening gehouden.

De kosten direct toe te rekenen aan het Wmo-doelgroepenvervoer zijn opgenomen onder het taakveld ‘Maatwerkdienstverlening 18+’. Dit zijn de vervoerslasten en de lasten van de afdeling uitvoering (ritreservering), exclusief de lasten van de manager uitvoering welke conform definitie ‘overhead’ toegerekend wordt aan de overhead. Ook zijn hierin de lasten meegenomen van de afdeling klantenservice en de lasten gekoppeld aan klachtenmanagement, klanttevredenheid, de bonus/malus regeling en dergelijke. De hieronder opgenomen lasten bestaan wederom uit loon- en beheerkosten. De baten bestaan hierbij uit het onderhandelingsresultaat in verband met de NEA-index 2020 (zie verderop in deze begroting).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat, hoewel Omnibuzz klanten heeft die jonger zijn dan 18 jaar en daarmee feitelijk in het taakveld 6.72 ‘Maatwerkdienstverlening 18-‘ thuishoren, dit aandeel dusdanig klein is (< 1%) dat ervoor gekozen is dit taakveld niet op te nemen.

De baten voor taakveld 0.4 bestaan volledig uit gemeentelijke bijdragen. De baten voor taakveld 6.71 bestaan eveneens uit gemeentelijke bijdragen. De financiële uitgangspunten voor deze begroting staan vermeld in paragraaf 4.1 ‘Financiële kaders’ op pagina 28.

3.1.4 Beleidsindicatoren

Met de invoering van het vernieuwde ‘Besluit begroting en verantwoording’, ingaand voor begrotingen en programma-verantwoordingen vanaf 2017, dienen decentrale overheden de voor hun van toepassing zijnde beleidsindicatoren op te nemen. Met deze beleidsindicatoren worden de effecten van het beleid toegelicht. In de tabel zijn de voor Omnibuzz van toepassing zijnde beleidsindicatoren opgenomen.

Indicator	2023	Eenheid	Bron
Formatie	0,054	fte per 1.000 inwoners	Eigen gegevens
Bezettting	0,054	te per 1.000 inwoners	Eigen gegevens
Apparaatskosten	€ 3,26	kosten per inwoner	Eigen begroting
Externe inhuur	2,2%	kosten als % van totale loonsom + totale kosten inhuur externen	Eigen begroting
Overhead	9,7%	% van totale lasten	Eigen begroting

Op basis van de onder overhead opgenomen lasten bedraagt de 'Overhead' 9,70% van de totale lasten. Omnibuzz wil deze factor in de komende jaren van groei van activiteiten zo stabiel mogelijk te houden.

3.2 Paragrafen

In het kader van artikel 9 van het 'Besluit begroting en verantwoording' zijn de volgende paragrafen opgenomen:

- Weerstandsvermogen en risicomanagement.
- Financiering.
- Bedrijfsvoering.

3.2.1 Weerstandsvermogen en risicomanagement

Het weerstandsvermogen kan gedefinieerd worden als het vermogen dat nodig is om incidentele niet voorziene tegenvallers te kunnen opvangen. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken schrijft in artikel 11 van het nieuwe 'Besluit begroting en verantwoording' het volgende voor:

Het weerstandsvermogen bestaat uit de relatie tussen:

- De weerstandscapaciteit, zijnde de middelen en mogelijkheden waarover de Gemeenschappelijke Regeling beschikt of kan beschikken om niet begrote kosten te dekken.
- Alle risico's waarvoor geen maatregelen zijn getroffen en die van materiële betekenis kunnen zijn in relatie tot de financiële positie.

De weerstandsratio is een verhoudingsgetal, tussen de beschikbare weerstandscapaciteit en het op basis van de risicoanalyse bepaalde benodigde weerstandsvermogen.

Onderstaand wordt de weerstandsratio aangegeven als een directe confrontatie tussen de benodigde weerstandscapaciteit en de risico's. Als onverhoopt veel risico's optreden, kan dit betekenen dat de deelnemende gemeenten rekening moeten houden met aanvullende bijdragen om tekorten en risico's te dekken.

Algemene reserve	Benodigde weerstandscapaciteit totaal risico	Weerstandsratio
€ 900 .000	€ 1.308.000	0,69

De minimale omvang van de algemene reserve is eerder vastgesteld op € 520.000,-. Met dit minimum worden met name de volumerisico's in het vervoer afgedekt, alsmede het risico dat een van de vervoerders (taxibedrijven) failliet gaat. Daarnaast biedt dit minimum voldoende dekking voor de financiering van eventuele investeringen.

3.2.2 Risicomanagement

In het bedrijfsplan van januari 2016 is een inventarisatie gemaakt van de belangrijkste risico's waarmee Omnibuzz kan worden geconfronteerd. Medio 2018 is de nota 'Reserves, voorzieningen en risicomanagement' geactualiseerd en op 24 oktober 2018 is deze vastgesteld door het algemeen bestuur.

Op basis van deze risico-inventarisatie en de bijbehorende beheersmaatregelen is een inschatting gemaakt van de financiële impact en de kans dat de risico's zich voordoen. Dit vormt de basis voor het bepalen van het weerstandvermogen.

De belangrijkste geïdentificeerde risico's zijn:

Risico's	Politiek	Strategisch	Proces	Personeel	ICT	Financieel	Kwaliteit
Bezuinigingen van de gemeentes	x						
Uittreden van gemeentes uit de GR		x					
Beheersbaarheid van het vervoer		x					
Decentralisatie van taken naar gemeenten (instroom overige vervoersstromen)		x					
Uitvoering van taken omtrent regie en planning			x				
Beperkte bezetting leidt tot kwaliteitsrisico's			x				
Kennis van het personeel				x			
Continuïteit risico tgv serverbeheer					x		
Inkoop						x	
Kwaliteit van informatie vervoerders							x

Rekeninghoudend met de beheersmaatregelen die beschikbaar zijn om deze risico's te mitigeren en de mate waarin de risico's reeds in de eerdere begroting zijn doorgerekend, wordt de maximale impact geschat op € 1.308.000,-. De algemene reserve is na aanvang van de werkzaamheden op 11 december 2016 door de deelnemende gemeenten volgestort.

Het beleid van Omnibuzz is zodanig ingericht dat minimaal één keer per 5 jaar de nota 'Reserves, voorzieningen en risicomanagement' geactualiseerd dient te worden. In 2018 heeft de laatste actualisering plaatsgevonden. De minimale omvang van de algemene reserve is toen vastgesteld op € 520.000,-. Met dit minimum worden met name de volumerisico's in het vervoer afgedekt, alsmede het risico dat een van de vervoerders (taxibedrijven) failliet gaat. Een overzicht

van de kernrisico's is opgenomen in de bijlagen vanaf pagina 63. Daarnaast biedt dit minimum voldoende dekking voor de financiering van eventuele investeringen.

Risicomanagement is een belangrijk onderdeel van de planning & control cyclus binnen Omnibuzz. In dit kader wordt regelmatig getoetst of de aanwezige weerstandscapaciteit afdoende is om de risico's waarmee Omnibuzz geconfronteerd wordt af te dekken.

In de vergadering van het algemeen bestuur d.d. 7 juli 2021 is, naar aanleiding van de bestemming van het resultaat over 2020, besloten om € 368.000,- toe te voegen aan de algemene reserve, waarmee deze ultimo 2021 is uitgekomen op € 900.000,-. Dit saldo ligt hiermee binnen de afgesproken bandbreedte van het minimum- en maximumniveau van de algemene reserve. De maximale omvang, toevoegingen en onttrekkingen van de algemene reserve worden bepaald door het algemeen bestuur, mede op basis van de meest actuele risico's en benodigde weerstandsvermogen.

Geprognosticeerde balans 2023

Activa	31-dec-2022 €	31-dec-2023 €	Passiva	31-dec-2022 €	31-dec-2023 €
Vaste activa			Vaste passiva		
Materiële vaste activa	303.856	263.624	Algemene reserve	900.000	900.000
			Egalisatiereserve	-	-
Financiële vaste activa	-	-	Bestemmingsreserve	66.126	60.001
			Resultaat voor bestemming	-	-
Totaal vaste activa	303.856	263.624	Totaal vaste passiva	966.126	960.001
Vlottende activa			Vlottende passiva		
Uitzettingen < 1jaar					
Overige vorderingen	237.139	213.339			
Liquide middelen	4.869.792	5.609.799	Overige schulden	1.296.254	1.455.920
Overlopende activa	165.299	209.957	Overlopende passiva	3.313.706	3.880.799
Totaal vlottende activa	5.272.230	6.033.096	Totaal vlottende passiva	4.609.960	5.336.719
Totaal generaal	5.576.086	6.296.720	Totaal generaal	5.576.086	6.296.720

De balansposten vlottende activa en vlottende passiva zijn voor 2023 begroot door het gewogen gemiddelde van de afgelopen drie jaren te nemen (incidentele posten buiten beschouwing gelaten) of, waar mogelijk, een zo accuraat mogelijke inschatting van de balanspost. Het eigen vermogen is begroot door een zo goed mogelijke inschatting te geven van de reserves en voorzieningen op basis van de nu bekende risico's. Hierbij is rekening gehouden met de nota 'Reserves, voorzieningen en risicomanagement' die in 2018 is vastgesteld door het algemeen bestuur, alsmede met de huidige weerstandscapaciteit.

Kengetallen
In het kader van artikel 11 van het 'Besluit begroting en verantwoording' zijn de volgende kengetallen opgenomen:

- Netto schuldquote.
- Solvabiliteitsratio.
- Structurele exploitatieruimte.
- Grondexploitatie.
- Belastingcapaciteit.

Kengetallen drukken de verhouding uit tussen bepaalde onderdelen van de begroting en kunnen helpen bij de beoordeling van de financiële positie. Onderstaand volgt een korte toelichting op de voorgeschreven kengetallen:

- De netto schuldquote geeft inzicht in het niveau van de schuldenlast ten opzichte van de eigen middelen.
- De solvabiliteitsratio geeft inzicht in de mate waarin aan de financiële verplichtingen kan worden voldaan.
- De structurele exploitatieruimte is van belang om te kunnen beoordelen welke structurele ruimte er is om de eigen lasten te kunnen dragen of welke structurele stijging van de baten of daling van de lasten daarvoor nodig is.
- De grondexploitatie geeft weer hoe de waarde van de grond zich verhoudt tot de totale baten (niet van toepassing voor Omnibuzz).
- De belastingcapaciteit geeft inzicht in hoe de belastingdruk zich verhoudt ten opzichte van het landelijk gemiddelde (niet van toepassing op Omnibuzz).

De uitkomsten van deze vijf kengetallen worden voor het begrotingsjaar 2023 (t) en meerjarenperspectief 2024-2025 weergegeven in de volgende tabellen.

Tabel begrotingsjaar 2023

Begroting jaar	Verloop van de kengetallen		
Kengetallen:	2021	2022-1	2023
Netto schuldquote	-15%	-4%	-4%
Netto schuldquote gecorrigeerd voor alle verstrekte leningen	-15%	-4%	-4%
Solvabiliteitsratio	47%	23%	20%
Structurele exploitatieruimte	12%	-1,7%	-0,1%
Grondexploitatie	nvt	nvt	nvt
Belastingcapaciteit	nvt	nvt	nvt

Tabel begrotingsjaar 2024-2026

Begroting jaar	Verloop van de kengetallen		
Kengetallen:	2024	2025	2026
Netto schuldquote	-4%	-4%	-4%
Netto schuldquote gecorrigeerd voor alle verstrekte leningen	-4%	-4%	-4%
Solvabiliteitsratio	23%	22%	21%
Structurele exploitatieruimte	0%	0%	0%
Grondexploitatie	nvt	nvt	nvt
Belastingcapaciteit	nvt	nvt	nvt

Voor 2023 (t) en meerjarenperspectief 2024-2025 is de geprognosticeerde balans 2023 en meerjarenraming of een gemiddelde van de afgelopen drie jaren als basis gebruikt om de kengetallen te berekenen. Voor 2021 (t-2) zijn de gerealiseerde cijfers uit de concept-jaarrekening gebruikt. Voor 2022 zijn de cijfers uit begroting 2022-1 (1e wijziging) opgenomen.

De solvabiliteitsratio beweegt tussen de 20% en 47%. Dit betekent dat voor 2023 (t) 20% van het totale vermogen uit eigen vermogen bestaat. Hoe hoger dit percentage, hoe beter.

De uitkomst van de netto schuldquote is negatief. Dit komt omdat Omnibuzz relatief weinig vreemd vermogen heeft aangetrokken.

De structurele exploitatieruimte bedraagt voor 2023 -0,1%. Tekorten worden aangevuld en overschotten vloeien terug naar de gemeenten.

De kengetallen grondexploitatie en belastingcapaciteit zijn voor Omnibuzz niet van toepassing.

3.2.3 Financiering

Treasury

De financiering van Omnibuzz bestaat uit de bijdragen van de deelnemende gemeenten. Omdat inkomsten en uitgaven niet altijd synchroon lopen en verplichtingen zijn aangegaan om op bepaalde tijden kosten te betalen, bestaat de mogelijkheid om geld te lenen middels de bestaande kredietfaciliteit. De hieraan verbonden kosten worden opgenomen als kapitaallasten. Voor de begroting 2023 en meerjarenperspectief 2024-2026 zijn geen kosten begroot voor kredietfaciliteiten.

Vanaf de begroting 2019-1 is een opslagpercentage voor het vervoer per gemeente opgenomen. Dit zorgt ervoor dat Omnibuzz qua cashflow beter in staat is om de stijgende vervoersvolumes liquiditeit technisch het hoofd te bieden. Voor de gewijzigde begroting 2023-1 en het meerjarenperspectief 2024-2026 is geen opslagpercentage toegepast in verband met de negatieve gevolgen op het vervoersvolume veroorzaakt door COVID-19.

Vanuit de in 2018 gevormde bestemmingsreserve 'ICT' valt elk jaar het afschrijvingsdeel voor het in het jaar 2018 en 2019 geïnvesteerde activa vrij ter financiering van de kapitaallasten. In de begroting 2023 en het meerjarenperspectief 2024-2026 bedraagt dit afschrijvingsdeel € 6.525,- per jaar.

Kasgeldlimiet

De kasgeldlimiet geeft aan tot welk bedrag korte financiering mogelijk is. Onder korte financiering wordt in de Wet FIDO verstaan leningen met een rente typische looptijd korter dan één jaar. De kasgeldlimiet wordt bepaald als een percentage van het begrotingstotaal. Bij ministeriële regeling is dit percentage voor Omnibuzz vastgesteld op 8,2%. Concreet betekent dit dat de netto vlottende schuld per kwartaal de kasgeldlimiet niet mag overschrijden. Omnibuzz zal naar verwachting binnen de kasgeldlimiet blijven.

	(1) Vlottende schuld	(2) Vlottende middelen	(3) Netto vlottende schuld
Kwartaal 1	€ 4.489.061	€ 5.462.446	€ -973.385
Kwartaal 2	€ 4.670.751	€ 5.652.663	€ -981.912
Kwartaal 3	€ 4.852.441	€ 5.842.879	€ -990.438
Kwartaal 4	€ 5.034.131	€ 6.033.096	€ -998.965
(4) Gemiddelde van kwartalen	€ 4.761.596	€ 5.747.771	€ -986.175
(6) Ruimte onder kasgeldlimiet	€ 986.175		
(5) Berekening kasgeldlimiet			
(7) Omvang begroting per 1 januari 2022		€ 26.780.680	
(8) in procenten van de grondslag		8,2%	0,082
(5) = (7) x (8) Kasgeldlimiet:		€ 2.196.016	
Ruimte (+) / overschrijding (-) (6) + (5)		€ 3.182.191	

De (verwachte) netto vlottende schuld per kwartaal is berekend door uit te gaan van de realisatie Q1 t/m Q4 2021 als basis voor de kasgeldlimiet 2023 en verder te nemen, alsmede de geprognosticeerde balans.

Renterisiconorm

De renterisiconorm is direct gerelateerd aan het budgettaire risico en heeft als doel het renterisico bij herfinanciering te beheersen. De renterisiconorm houdt in dat de jaarlijks verplichte aflossingen en renteherzieningen niet meer mogen bedragen dan 20% van het begrotingstotaal.

Schatkistbankieren

Het wetsvoorstel ‘Verplicht schatkistbankieren’ is op 13 december 2013 in het Staatsblad gepubliceerd. De wet is op 15 december 2013 van kracht geworden en ingevoerd voor gemeenten, provincies, waterschappen en Gemeenschappelijke Regelingen.

Schatkistbankieren houdt in dat overtollige publieke middelen worden aangehouden in de Nederlandse schatkist. Hierdoor zal de Nederlandse staat minder geld hoeven te lenen op de financiële markten en zal de staatsschuld dalen. Decentrale overheden zullen op de deposito’s een rente vergoed krijgen die gelijk is aan de rentes die de Nederlandse staat betaalt bij leningen die ze op de markt aangaat. Voor decentrale overheden is het gevolg hiervan dat uitstaande beleggingen bij het vrijvallen niet kunnen worden herbelegd maar naar de rekening courant gaan. Daar kunnen ze hoogstens als deposito worden weggezet tegen de dan geldende rente op Nederlandse staatsobligaties. Er is sprake van een drempelbedrag dat Omnibuzz buiten de schatkist mag aanhouden. Het gaat om 0,75% van het begrotingstotaal. Voor Omnibuzz is het drempelbedrag vastgesteld op € 200.000,-. Dit saldo wordt daarmee niet als overtollig beschouwd.

De Wet houdbare overheidsfinanciën (Wet hof)

De Europese eisen en afspraken over reductie van het begrotingstekort en de staatsschuld vormen de basis van de Wet Hof. De middellange termijndoelstelling is het op termijn verkrijgen van begrotingsevenwicht in stappen van 0,5% bbp per jaar.

Omdat ook gemeenten, provincies, waterschappen en Gemeenschappelijke Regelingen bijdragen aan het begrotingstekort van de collectieve sector, bepaalt het wetsvoorstel dat niet alleen het Rijk maar ook de decentrale overheden zich moeten houden aan de doelstellingen uit het aangescherpte Stabiliteits- en Groeipact.

Het EMU-saldo volgt uit de tabel:

	Omschrijving	2022-1 Begroting	2023 Begroting	2024 Begroting	2025 Begroting	2026 Begroting
		vorig begro-tingsjaar	huidig begro-tingsjaar	volgend begro-tingsjaar	begro-tingsjaar t+2	begro-tingsjaar t+3
1	Exploitatiesaldo vóór toevoeging aan c.q. onttrekking uit reserves (zie BBV, artikel 17c)	0	0	0	0	0
2	Afschrijvingen ten laste van de exploitatie	45	45	30	30	30
3	Bruto dotaties aan de post voorzieningen ten laste van de exploitatie	0	0	0	0	0
4	Investeringen in (im)materiële vaste activa die op de balans worden geactiveerd	0	0	0	0	0
5	Baten uit bijdragen van andere overheden, de Europese Unie en overigen, die niet op de exploitatie zijn verantwoord en niet al in mindering zijn gebracht bij post 4	0	0	0	0	0
6	Desinvesteringen in (im)materiële vaste activa:					
	Baten uit desinvesteringen in (im)materiële vaste activa (tegen verkoopprijs), voor zover niet op exploitatie verantwoord	0	0	0	0	0
7	Aankoop van grond en de uitgaven aan bouw-, woonrijp maken e.d. (alleen transacties met derden die niet op de exploitatie staan)	0	0	0	0	0
8	Baten bouwgrondexploitatie:					
	Baten voorzover transacties niet op exploitatie verantwoord	0	0	0	0	0
9	Lasten op balanspost Voorzieningen voorzover deze transacties met derden betreffen	0	0	0	0	0
10	Lasten i.v.m. transacties met derden, die niet via de onder post 1 genoemde exploitatie lopen, maar rechtstreeks ten laste van de reserves (inclusief fondsen en dergelijke) worden gebracht en die nog niet vallen onder één van bovenstaande posten	0	0	0	0	0
11	Verkoop van effecten	0	0	0	0	0
a	Gaat u effecten verkopen? (ja/nee)	Nee	Nee	Nee	Nee	Nee
b	Zo ja, wat is bij verkoop de verwachte boekwinst op de exploitatie	0	0	0	0	0
	Berekend EMU-saldo	45	45	30	30	30

Het EMU-saldo wordt berekend door op het exploitatiesaldo de afschrijvingen, investeringen en mutaties van reserves te corrigeren. In 2023 en de daaropvolgende jaren drukken de afschrijvingen op de exploitatie en worden er in 2023 relatief kleine investeringen gedaan. Per saldo zorgt dit voor een positief EMU-saldo voor 2023 en de daaropvolgende jaren.

Economische vooruitzichten

De vooruitzichten voor de Nederlandse economie in de periode 2020-2023 staan, net als in de raming van een jaar geleden, in het teken van de COVID-19 pandemie. In de eerste twee kwartalen van 2020 liep het bruto binnenlands product (bbp) flinke schade op. Het leeuwendeel hiervan werd goedgemaakt door het sterke terugveren in het derde kwartaal.

Hierna treedt een gestaag herstel op; in zowel 2022 als 2023 groeit het bbp naar 3,5%. Tegen het einde van de voorspelhorizon van deze raming (het derde kwartaal van 2023) ligt het reële bbp per hoofd van de bevolking weer op hetzelfde niveau als aan het einde van 2019.

Het economische herstel zet door vanaf 2022. De inflatie blijft echter oplopen, vooral door de stijging van energieprijzen. Naar verwachting blijft de inflatie hoog, met gemiddeld 3,0% in 2022 en 2,9% in 2023. Tegelijkertijd is de arbeidsmarkt zeer krap. De werkloosheid blijft laag: 3,4% van de beroepsbevolking in 2022 en 3,% in 2023.

De schuldquote van de overheid loopt in 2021 op tot 55,7% bbp, tegenover 54,4% bbp in 2020, waarna het daalt tot 52,0% bbp in 2023. Ondanks het flinke overheidstekort valt de oploop van de schuld mee in verhouding tot de omvang van de economie, dankzij de sterke groei van het bbp. (bron: DNB, Economische ontwikkelingen en vooruitzichten, december 2021).

3.2.4 Bedrijfsvoering

Sturingsprincipes

Sinds de totstandkoming van de Gemeenschappelijke Regeling Omnibuzz, heeft Omnibuzz zich ontwikkeld tot een compacte en doelmatige organisatie. De organisatie is hierbij ingericht op basis van een aantal sturingsprincipes die behouden blijven.

Daarnaast vraagt de groei en ontwikkeling van de organisatie om een aantal nieuwe sturingsprincipes.

Omnibuzz hanteert de volgende principes bij de keuzes omtrent inrichting van de werkorganisatie:

Kwaliteit en klantgerichtheid

Kwaliteit en klantgerichtheid staan voorop bij alle inrichtingsvraagstukken. Dit uit zich naar alle betrokkenen, van klanten tot vervoerders en van gemeenten tot de Provincie Limburg.

Professionaliteit

Omnibuzz organiseert haar werkorganisatie op een professionele manier. Uitgangspunt hierbij is dat de organisatie-inrichting en -sturing faciliterend moeten zijn voor de medewerkers.

Doelmatigheid

De werkorganisatie wordt doelmatig ingericht. Dat wil zeggen dat binnen de geldende kwaliteitskaders en taakstelling een zo efficiënt mogelijke organisatie wordt ingericht.

Lerende organisatie

Omnibuzz is een organisatie in groei en in ontwikkeling. Dit betekent dat processen, systemen en werkwijzen voortdurend worden geoptimaliseerd. Omnibuzz stimuleert haar medewerkers bij te dragen aan het principe van een lerende organisatie.

Good governance

De organisatie wordt ingericht op basis van de principes van good governance en met inachtneming van de bepa- lingen van de wet 'Gemeenschappelijke Regelingen'.

Belastingdienst

In 2018 zijn er verschillende overleggen met de Belastingdienst geweest met betrekking tot de fiscale afhandeling van de btw, waarbij de Belastingdienst uiteindelijk het standpunt heeft ingenomen dat Omnibuzz btw in rekening dient te brengen over de gemeentelijke bijdrage (vervoer 9%, overige kosten 21%). Dit heeft als gevolg dat de fiscale afhandeling van het ondernemershandelen in het kader van de vervoersbeweging van Omnibuzz, per 1 april 2019 is teruggevallen naar de individuele gemeenten.

Eventuele instroom van nieuwe vervoersvormen kan gevolgen hebben voor de fiscale status van Omnibuzz, met name voor de status in het kader van de btw-plicht. Hierover zal tijdig overleg gevoerd worden met de Belastingdienst.

Bestuurlijke structuur

De bestuurlijke structuur wordt gevormd door een algemeen bestuur en een dagelijks bestuur. Het algemeen bestuur bestaat uit 30 leden met 38 stemmen.

Het dagelijks bestuur wordt gevormd door een zevental leden:

- 4 leden vanuit Zuid-Limburg.
- 3 leden vanuit Noord- en Midden-Limburg.

De directeur van Omnibuzz legt verantwoording af aan het dagelijks bestuur en het algemeen bestuur.

In de nadere uitwerking van de verordeningen van DB en AB alsmede de organisatie- en directieverordening is de relatie met het dagelijks bestuur en algemeen bestuur nader geregeld.

Structuur werkorganisatie

De huidige inzichten in de organisatiestructuur worden navolgend nader toegelicht.

Omnibuzz staat onder aansturing van een éénhoofdige directie. De directeur legt verantwoording af aan het bestuur en geeft leiding aan de werkorganisatie.

Binnen de werkorganisatie wordt twee afdelingen onderscheiden die elk onder aansturing staan van een manager:

- Uitvoering, waaronder ritreservering en tactische regievoering.
- Bedrijfsvoering, waaronder ICT, financiële administratie, finance & control en klantenservice.

Naast deze afdelingen wordt een aantal staffuncties onderscheiden, die onder aansturing van de directeur vallen.

De afdelingsmanagers vormen samen met de directeur het managementteam van Omnibuzz.

In de vergadering van het dagelijks bestuur op 13 november 2019 is ingestemd met de tweede evaluatie van het organisatieplan. Hieronder volgt naar aanleiding van het goedgekeurde formatieplan een overzicht van de benodigde bezetting per afdeling.

Afdeling uitvoering

Functie	Fte
Manager uitvoering	1,00
Teamleider ritreservering	3,00
Medewerkers ritreservering	22,45
Regiemedewerkers	4,45
Projectmedewerker uitvoering	0,80
Hoofd ritreservering	1,00
Afdeling uitvoering totaal	32,7

De totale verwachte bezetting van de afdeling uitvoering bedraagt 32,7 fte. Hierbij is rekening gehouden met de interne beheersmaatregelen: aanpassing openingstijden en het klantportaal.

Daarnaast is rekening gehouden met de inzet van de nieuwe ritagenda software.

Afdeling bedrijfsvoering

De totale verwachte bezetting van de afdeling bedrijfsvoering bedraagt 16,04 fte.

Functie	Fte
Manager bedrijfsvoering	0,90
Teamleider financiële administratie	1,00
Financieel medewerkers A	3,00
Financieel medewerkers B	1,00
Teamleider klantenservice	1,00
Medewerker klantenservice	7,00
Medewerker applicatiebeheer	0,67

Staffuncties

Functie	Fte
Directeur	1,00
HR beleidsadviseur	0,80
HR assistent	0,50
Adviseur projecten	3,50
Secretariaat	1,39
Functionaris gegevensbescherming	0,10
Privacy officer	0,20
Communicatieadviseur	0,50
Coördinator klachtenafhandeling	1,00
Medewerker klachtenafhandeling	0,90
Medewerker databeheer en -analyse	0,60
Afdeling staf totaal	10,49

De verwachte bezetting van de staffuncties bedraagt in de eindsituatie 2021 naar huidige inzichten 10,49 fte en blijft hiermee ongewijzigd ten opzichte van 2020. Daarnaast wordt vanwege de aard van de werkzaamheden externe expertise ingekocht:

Functie	Fte
Projectleider	0,50

De structurele bezetting van Omnibuzz is 60,03 fte. Hierin is 0,30 fte opgenomen voor invulling van de OR-activiteiten. Bij de omvang die Omnibuzz vanaf 1 januari 2018 heeft is de invulling van een OR verplicht.

Vanaf 1 maart 2019 is de tijdelijke OR, gestart in 2018, omgezet naar een definitieve OR. Op 13 november 2019 is het herziene organisatieplan goedgekeurd in de vergadering van het dagelijks bestuur.

Het verloop van de bezetting over de jaren is als volgt:

Afdeling	2022	2023	2024	2025	2026
Uitvoering	32,70	32,70	32,70	32,70	32,70
Bedrijfsvoering	16,04	16,04	16,04	16,04	16,04
Staf	10,49	10,49	10,49	10,49	10,49
OR	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30
Externe expertise	0,50	0,50	0,50	0,50	0,50
Totaal	60,03	60,03	60,03	60,03	60,03

4

Financiële begroting

4. Financiële begroting

4.1 Financiële kaders

Aan de begroting 2023 ligt een aantal financiële uitgangspunten ten grondslag. Deze uitgangspunten vloeien deels voort uit eerdere besluiten die het bestuur heeft genomen, deels uit gemaakte contractuele afspraken en worden deels bepaald op basis van het financieel economisch beleid van Omnibuzz.

Het algemeen bestuur heeft op 8 december 2021 ingestemd met de volgende financiële uitgangspunten voor de begroting 2023 en het meerjarenperspectief 2024-2026:

1. In een normale situatie worden de gerealiseerde vervoerscijfers per gemeente in de periode twee jaren voorafgaand aan het jaar waarop de begroting betrekking heeft (T-2) als uitgangspunt genomen. Uitgangspunt is het daadwerkelijk verreden aantal kilometers per gemeente. Voor de begroting 2023 is dit, vanwege de COVID-19 crisis, niet realistisch. Voor het jaar 2023 wordt de realisatie van het vervoer in 2019 aangehouden.
2. In eerdere begrotingen is er een opslagpercentage van 5% op het gerealiseerde vervoersvolume 1 januari tot en met 31 december 2019 gehanteerd om een verdere stijging in het vervoersvolume op te vangen. De individuele gemeentes hebben de mogelijkheid om naar wens een ander % toe te passen dan wel geen opslag toe te passen. Voor de begroting 2023 wordt voorgesteld om 0% te hanteren als opslagpercentage, tenzij de individuele gemeentes wel een opslagpercentage willen toepassen.
3. Het vervoerstarief wordt geïndexeerd met de meest recente NEA-index (2022, 3,5%). Voor het vervoerstarief wordt gerekend met het voorcalculatorisch tarief op basis van de afgegeven tarieven in de nieuwe vervoerscontracten of de tarieven uit de addenda op de vervoerscontracten, verhoogd met de NEA-index die geldt voor 2022. Vervolgens vindt omrekening plaats van het gewogen gemiddelde zonetarief naar het gewogen gemiddelde kilometertarief.
4. De gehanteerde vervoersprijs is de prijs zoals die voortvloeit uit de aanbesteding, de addenda op vervoerscontracten en de afspraken gemaakt in het kader van de afrekensystematiek. Het tarief voor 2023 wordt gebaseerd op het voorcalculatorisch tarief voor 2022. Dit tarief wordt verhoogd met de NEA-index waarmee het tarief voor 2023 wordt bepaald.
5. Uitgangspunt voor de klantbijdragen in 2023 zijn de in 2022 gehanteerde tarieven verhoogd met de gemeest recente NEA-index. De klantbijdragen worden voor de jaren 2024-2026 eveneens geïndexeerd met deze index. Besluitvorming door de raden kan eventueel leiden tot toepassing van een andere index. De klantbijdragen worden wel geïnd door Omnibuzz en niet verwerkt in de begrotingen of jaarrekening.
6. De overheadkosten 2023 zijn gebaseerd op een zo goed mogelijke inschatting van de diverse kostencomponenten, of inflatievolgende ontwikkeling op basis van een geschatte index. Voor 2023 en de jaarschijven van de meerjarenbegroting 2024-2026 wordt gewerkt met een indexpercentage gebaseerd op de schatting uit de middellange termijnplanning van het CPB zijnde 1,5%.
7. Voor de salariskosten wordt een nieuwe inschatting gemaakt van de diverse kostencomponenten op basis van de meest actuele informatie. Indexatie van de salariscomponent gebeurt op basis van de beschikbare meest actuele cao-informatie, of inflatievolgende ontwikkeling op basis van de geschatte index. Voor 2023 en de hierop volgende jaren wordt gewerkt met een percentage van 2%.
8. Voor de indirecte vervoerskosten wordt zo veel mogelijk een nieuwe inschatting gemaakt op basis van de meest actuele informatie. Voor 2023 en de jaren in de meerjarenbegroting worden deze kosten verhoogd met de geschatte index zoals bij de beheerskosten en de salariskosten ook plaatsvindt.
9. Alle indirecte vervoerskosten worden op basis van daadwerkelijk gebruik (aantal ritten) met de deelnemende gemeenten afgerekend.

10 De afrekensystematiek voor de Overheadkosten (conform Notitie Overhead Commissie BBV/IV3), gebeurt op basis van de inwoneraantallen (gebaseerd op CBS-gegevens per 1-1-2022).
11 In de overhead is een post onvoorzien opgenomen conform voorschrift BBV. Deze post wordt gesteld op € 50.000,-.
12 Alle bedragen zijn weergegeven exclusief btw.
13 Additionele uitgangspunten voor de meerjarenbegroting 2024-2026:
14 Het vervoersvolume van de begroting 2023 geldt ook als uitgangspunt voor de jaren van de meerjarenbegroting. Er wordt uitgegaan van een nullijn. De vervoersvolumes zoals opgenomen in de begroting 2023 worden dus niet verhoogd.
15 Voor indexatie van de overheadkosten wordt gewerkt met een indexpercentage gebaseerd op de schatting uit de middel- lange termijnplanning van het CPB zijnde 1,5%. Voor de indirecte vervoerskosten wordt een inschatting gemaakt op basis van de meest actuele informatie.

Er is in de begroting 2023 en het meerjarenperspectief 2024-2026 geen rekening gehouden met lasten en/of baten die voortvloeien uit afspraken met:

» Gemeenten (bijvoorbeeld beheer taxipoint).
» Klanten (bijvoorbeeld individuele afspraken).

Beleidsindicatoren

Indicator	2023	Eenheid	Bron
Formatie	0,054	fte per 1.000 inwoners	Eigen gegevens
Bezettting	0,054	te per 1.000 inwoners	Eigen gegevens
Apparaatskosten	€ 3,26	kosten per inwoner	Eigen begroting
Externe inhuur	2,2%	kosten als % van totale loonsom + totale kosten inhuur externen	Eigen begroting
Overhead	9,7%	% van totale lasten	Eigen begroting

Voor een toelichting op de beleidsindicatoren wordt verwezen naar 3.1.3 ‘Wat zijn de daarmee gepaard gaande programmakosten?’ op pagina 13.

4.2 Overzicht van baten en lasten per taakveld

Programma Wmo-vervoer	Baten	Lasten	Saldo
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ -	€ 24.110.415	€ 24.110.415
Algemene dekkingsmiddelen			
0.5 Treasury	€ -	€ 13.517	€ 13.517
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ 24.173.932	€ -	€ -24.173.932
Overhead			
0.4 Overhead	€ 2.606.748	€ 2.606.748	€ -
Onvoorzien			
0.8 Overige baten en lasten	€ -6.949	€ 50.000	€ 50.000
Structureel saldo van baten en lasten	€ 26.780.680	€ 26.780.680	€ -
Incidenteel			
Toevoegingen aan de reserves			
Onttrekkingen aan de reserves			€ -
Algemene reserve	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve ICT	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Bestemmingsreserve personeel 30 gemeenten	€ 15.805	€ -	€ -15.805
Bestemmingsreserve personeel 10 gemeenten			
Incidenteel saldo van baten en lasten	€ 22.754	€ -	€ -22.754
Structureel en reëel evenwicht	€ 26.803.434	€ 26.780.680	€ -22.754

Voor een toelichting op de baten en lasten per taakveld wordt verwezen naar 3.1.3 ‘Wat zijn de daarmee gepaard gaande programmakosten?’ op pagina 13.

4.3 Toelichting op de baten en lasten

4.3.1 Vervoerskosten en baten

In de tabel zijn de vervoersvolumes waarmee in deze begroting wordt gerekend weergegeven. Deze vormt dan ook de basis voor de tabellen die op de volgende pagina's staan.

Tabel Vervoersvolume 2023

Gemeente	Aantal km	Aantal ritten
Beek	104.222	14.601
Beekdaelen	249.860	33.944
Beesel	65.123	9.005
Bergen	71.485	5.953
Brunssum	265.051	45.146
Echt-Susteren	267.999	32.442
Eijsden-Margraten	189.577	23.188
Gennep	126.889	20.904
Gulpen-Wittem	134.359	14.425
Heerlen	833.627	145.717
Horst aan de Maas	221.485	24.359
Kerkrade	538.218	96.162
Landgraaf	407.795	68.684
Leudal	242.113	23.719
Maasgouw	208.919	24.197
Maastricht	1.170.965	241.492
Meerssen	230.208	30.357
Nederweert	85.907	10.286
Peel en Maas	218.690	23.593
Roerdalen	112.369	13.888
Roermond	297.386	59.002
Simpelveld	68.973	8.590
Sittard-Geleen	804.784	132.937
Stein	129.814	17.365
Vaals	89.973	10.741
Valkenburg aan de Geul	180.485	22.401
Venlo	508.825	100.245
Venray	161.861	29.136
Voerendaal	76.859	12.163
Weert	153.351	32.994
Totaal	8.217.173	1.327.636

Tabel vervoersresultaat 2023

Gemeente	Vervoerkosten in zones	Vervoerkosten in km	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er	Totaal 2023-1	Totaal 2023-0	Verschil totaal absoluut	Verschil totaal procentueel
Beek	€ 240.198	€ 245.531	€ 3.814	€ 5.973	€ 1.724,72	€ 257.043	€ 250.922	€ 6.121	2,44%
Beekdaelen	€ 574.557	€ 583.507	€ 4.803	€ 14.923	€ 2.182,58	€ 605.416	€ 594.925	€ 10.491	1,76%
Beesel	€ 158.614	€ 152.847	€ 4.723	€ 5.873	€ 1.088,19	€ 164.531	€ 170.107	€ -5.575	-3,28%
Bergen	€ 125.931	€ 148.775	€ 297	€ 3.462	€ 769,30	€ 153.304	€ 129.160	€ 24.143	18,69%
Brunssum	€ 680.477	€ 663.152	€ 8.574	€ 17.822	€ 3.511,48	€ 693.061	€ 711.510	€ -18.450	-2,59%
Echt-Susteren	€ 567.094	€ 606.697	€ 5.507	€ 13.332	€ 4.107,07	€ 629.644	€ 586.732	€ 42.912	7,31%
Eijsden-Margraten	€ 422.299	€ 430.321	€ 4.752	€ 12.356	€ 3.017,64	€ 450.447	€ 440.427	€ 10.020	2,27%
Gennep	€ 315.049	€ 314.047	€ 3.935	€ 9.314	€ 1.326,42	€ 328.621	€ 329.673	€ -1.052	-0,32%
Gulpen-Wittem	€ 274.661	€ 295.271	€ 5.147	€ 11.942	€ 2.476,65	€ 314.837	€ 290.829	€ 24.008	8,26%
Heerlen	€ 2.109.347	€ 2.103.726	€ 9.472	€ 34.218	€ 13.209,62	€ 2.160.626	€ 2.167.621	€ -6.995	-0,32%
Horst aan de Maas	€ 469.299	€ 489.545	€ 6.737	€ 14.292	€ 2.379,87	€ 512.955	€ 489.344	€ 23.610	4,82%
Kerkrade	€ 1.415.626	€ 1.368.301	€ 11.320	€ 28.115	€ 5.373,93	€ 1.413.110	€ 1.463.270	€ -50.160	-3,43%
Landgraaf	€ 1.038.984	€ 1.016.547	€ 8.951	€ 21.823	€ 5.731,28	€ 1.053.052	€ 1.076.594	€ -23.542	-2,19%
Leudal	€ 441.623	€ 521.079	€ 1.375	€ 9.726	€ 2.991,58	€ 535.171	€ 452.030	€ 83.141	18,39%
Maasgouw	€ 422.671	€ 467.668	€ 2.415	€ 10.478	€ 3.355,14	€ 483.916	€ 435.975	€ 47.941	11,00%
Maastricht	€ 3.388.413	€ 3.132.939	€ 42.447	€ 91.990	€ 14.742,02	€ 3.282.117	€ 3.562.861	€ -280.745	-7,88%
Meerssen	€ 505.709	€ 533.180	€ 7.449	€ 16.900	€ 2.738,46	€ 560.268	€ 529.758	€ 30.510	5,76%
Nederweert	€ 179.568	€ 193.928	€ 1.080	€ 1.965	€ 852,43	€ 197.826	€ 182.863	€ 14.963	8,18%
Peel en Maas	€ 461.923	€ 481.150	€ 8.750	€ 18.152	€ 2.444,39	€ 510.496	€ 486.968	€ 23.527	4,83%
Roerdalen	€ 240.290	€ 255.760	€ 2.802	€ 7.994	€ 799,08	€ 267.355	€ 250.310	€ 17.045	6,81%
Roermond	€ 783.062	€ 784.405	€ 990	€ 12.860	€ 4.344,06	€ 802.600	€ 802.466	€ 134	0,02%
Simpelveld	€ 153.549	€ 157.305	€ 1.938	€ 3.608	€ 2.023,75	€ 164.874	€ 160.368	€ 4.506	2,81%
Sittard-Geleen	€ 1.919.938	€ 1.993.484	€ 40.438	€ 52.398	€ 11.327,32	€ 2.097.647	€ 2.020.310	€ 77.337	3,83%
Stein	€ 270.929	€ 301.852	€ 2.926	€ 11.061	€ 2.244,62	€ 318.083	€ 284.630	€ 33.453	11,75%
Vaals	€ 181.264	€ 202.954	€ 1.288	€ 5.198	€ 1.989,01	€ 211.429	€ 188.176	€ 23.254	12,36%
Valkenburg aan de Geul	€ 389.552	€ 411.255	€ 3.910	€ 10.230	€ 2.984,14	€ 428.379	€ 404.501	€ 23.878	5,90%
Venlo	€ 1.412.242	€ 1.338.693	€ 16.430	€ 31.041	€ 7.475,86	€ 1.393.639	€ 1.473.883	€ -80.244	-5,44%
Venray	€ 423.488	€ 412.543	€ 2.141	€ 9.229	€ 2.599,49	€ 426.512	€ 438.268	€ -11.755	-2,68%
Voerendaal	€ 191.583	€ 187.812	€ 1.479	€ 3.146	€ 1.321,46	€ 193.759	€ 197.580	€ -3.821	-1,93%
Weert	€ 453.237	€ 416.905	€ 1.624	€ 7.435	€ 2.759,55	€ 428.724	€ 467.379	€ -38.655	-8,27%
Totaal	€ 20.211.178	€ 20.211.178	€ 217.516	€ 496.857	€ 113.891	€ 21.039.441	€ 21.039.441	€ 0	0%

Het vervoersresultaat is gebaseerd op het verwachte volume per gemeente en betreft enkel de vervoerskosten. Basis voor het vervoersresultaat zijn de tarieven en de toeslagen zoals deze in de uitgangspunten voor de meerjarenbegroting 2023 die in paragraaf 4.1 ‘Financiële kaders’ op pagina 28 zijn toegelicht.

4.3.2 Indirecte vervoerskosten

Alle kosten verband houdende met de uitvoering van het vervoer binnen de organisatie Omnibuzz op basis van deze regeling worden gedragen door de gemeenten op basis van het werkelijk aantal ritten dat gemaakt wordt door de inwoners van die gemeenten. Het aantal ritten wordt achteraf vastgesteld op basis van het gerealiseerd aantal ritten van klanten van die gemeenten van het jaar waarop de kosten betrekking hebben. De verdeelsleutel van de indirecte vervoerskosten gebeurt op basis van het aantal ritten.

omnibuzz

Tabel Indirecte vervoerskosten

Gemeente	Aantal ritten	Verdeelsleutel Ritten	Indirecte vervoerskosten
Beek	14.601	1,10%	€ 33.774
Beekdaelen	33.944	2,56%	€ 78.516
Beesel	9.005	0,68%	€ 20.830
Bergen	5.953	0,45%	€ 13.770
Brunssum	45.146	3,40%	€ 104.428
Echt-Susteren	32.442	2,44%	€ 75.042
Eijsden-Margraten	23.188	1,75%	€ 53.637
Gennep	20.904	1,57%	€ 48.353
Gulpen-Wittem	14.425	1,09%	€ 33.367
Heerlen	145.717	10,98%	€ 337.060
Horst aan de Maas	24.359	1,83%	€ 56.345
Kerkrade	96.162	7,24%	€ 222.434
Landgraaf	68.684	5,17%	€ 158.874
Leudal	23.719	1,79%	€ 54.865
Maasgouw	24.197	1,82%	€ 55.970
Maastricht	241.492	18,19%	€ 558.599
Meerssen	30.357	2,29%	€ 70.219
Nederweert	10.286	0,77%	€ 23.793
Peel en Maas	23.593	1,78%	€ 54.573
Roerdalen	13.888	1,05%	€ 32.125
Roermond	59.002	4,44%	€ 136.478
Simpelveld	8.590	0,65%	€ 19.870
Sittard-Geleen	132.937	10,01%	€ 307.499
Stein	17.365	1,31%	€ 40.167
Vaals	10.741	0,81%	€ 24.845
Valkenburg aan de Geul	22.401	1,69%	€ 51.816
Venlo	100.245	7,55%	€ 231.878
Venray	29.136	2,19%	€ 67.395
Voerendaal	12.163	0,92%	€ 28.134
Weert	32.994	2,49%	€ 76.319
Totaal	1.327.636	100%	€ 3.070.974

4.3.3 Overheadkosten

De totale overhead kosten, conform de definities van de Notitie Overhead Commissie BBV/IV3 systematiek, worden gedragen door de gemeenten naar rato van het aantal inwoners per gemeente op 1 januari van het jaar waarop die kosten betrekking hebben. Het aantal inwoners wordt bepaald op de cijfers van het CBS (peildatum 1 januari 2023).

Tabel Overheadkosten 2023

Gemeente	Aantal inwoners	Verdeelsleutel inwoners	Overheadkosten
Beek	15.790	1,42%	€ 37.982
Beekdaelen	35.931	3,24%	€ 86.430
Beesel	13.403	1,21%	€ 32.240
Bergen	13.085	1,18%	€ 31.475
Brunssum	27.691	2,49%	€ 66.609
Echt-Susteren	31.727	2,86%	€ 76.317
Eijsden-Margraten	25.855	2,33%	€ 62.193
Gennep	17.221	1,55%	€ 41.424
Gulpen-Wittem	14.162	1,28%	€ 34.066
Heerlen	86.874	7,83%	€ 208.971
Horst aan de Maas	43.054	3,88%	€ 103.564
Kerkrade	45.233	4,07%	€ 108.805
Landgraaf	37.066	3,34%	€ 89.160
Leudal	35.948	3,24%	€ 86.471
Maasgouw	24.036	2,17%	€ 57.817
Maastricht	120.837	10,89%	€ 290.668
Meerssen	18.556	1,67%	€ 44.635
Nederweert	17.320	1,56%	€ 41.662
Peel en Maas	44.381	4,00%	€ 106.756
Roerdalen	20.553	1,85%	€ 49.439
Roermond	59.142	5,33%	€ 142.263
Simpelveld	10.441	0,94%	€ 25.115
Sittard-Geleen	91.760	8,27%	€ 220.724
Stein	24.806	2,23%	€ 59.669
Vaals	10.113	0,91%	€ 24.326
Valkenburg aan de Geul	16.159	1,46%	€ 38.869
Venlo	102.176	9,20%	€ 245.779
Venray	43.997	3,96%	€ 105.832
Voerendaal	12.408	1,12%	€ 29.846
Weert	50.362	4,54%	€ 121.143
Totaal	1.110.087	100%	€ 2.670.265

In de eerste begrotingswijziging 2022 zijn de geactualiseerde inzichten met betrekking tot benodigde mensen en middelen verwerkt in de overheadkosten.

4.3.4 Tabel eindresultaat 2023

Gemeente	2023
Beek	€ 328.799
Beekdaelen	€ 770.363
Beesel	€ 217.601
Bergen	€ 198.549
Brunssum	€ 864.098
Echt-Susteren	€ 781.004
Eijsden-Margraten	€ 566.276
Gennep	€ 418.399
Gulpen-Wittem	€ 382.270
Heerlen	€ 2.706.657
Horst aan de Maas	€ 672.864
Kerkrade	€ 1.744.350
Landgraaf	€ 1.301.086
Leudal	€ 676.507
Maasgouw	€ 597.704
Maastricht	€ 4.131.384
Meerssen	€ 675.122
Nederweert	€ 263.281
Peel en Maas	€ 671.826
Roerdalen	€ 348.919
Roermond	€ 1.081.341
Simpelveld	€ 209.859
Sittard-Geleen	€ 2.625.870
Stein	€ 417.920
Vaals	€ 260.601
Valkenburg aan de Geul	€ 519.065
Venlo	€ 1.871.297
Venray	€ 599.740
Voerendaal	€ 251.740
Weert	€ 626.186
Totaal	€ 26.780.680

Bovenstaande tabel geeft het resultaat weer van de totale kosten en opbrengsten voor de begroting 2023. Het resulterende saldo per gemeente geeft inzicht in de bijdrage die van de betreffende gemeente voor het begrotingsjaar 2023 gevraagd wordt.

4.3.5 Tabel verschil op Regie & Bedrijfsvoering t.o.v. Indirecte vervoerskosten en overheadskosten

2023 Gemeente	Regie + Bedrijfsvoering	Indirecte vervoers-kosten + overhead	Verschil absoluut	Verschil procentueel
Beek	€ 81.493	€ 71.756	€ -9.737	-11,95%
Beekdaelen	€ 177.974	€ 164.947	€ -13.027	-7,32%
Beesel	€ 64.183	€ 53.070	€ -11.113	-17,32%
Bergen	€ 57.381	€ 45.245	€ -12.136	-21,15%
Brunssum	€ 150.985	€ 171.037	€ 20.052	13,28%
Echt-Susteren	€ 162.394	€ 151.360	€ -11.034	-6,79%
Eijsden-Margraten	€ 139.436	€ 115.830	€ -23.606	-16,93%
Gennep	€ 93.864	€ 89.778	€ -4.086	-4,35%
Gulpen-Wittem	€ 80.572	€ 67.433	€ -13.139	-16,31%
Heerlen	€ 469.438	€ 546.032	€ 76.594	16,32%
Horst aan de Maas	€ 178.007	€ 159.910	€ -18.097	-10,17%
Kerkrade	€ 302.036	€ 331.240	€ 29.204	9,67%
Landgraaf	€ 241.527	€ 248.035	€ 6.508	2,69%
Leudal	€ 164.415	€ 141.336	€ -23.079	-14,04%
Maasgouw	€ 125.912	€ 113.788	€ -12.124	-9,63%
Maastricht	€ 726.784	€ 849.267	€ 122.483	16,85%
Meerssen	€ 117.347	€ 114.855	€ -2.492	-2,12%
Nederweert	€ 74.836	€ 65.455	€ -9.380	-12,53%
Peel en Maas	€ 179.719	€ 161.330	€ -18.389	-10,23%
Roerdalen	€ 83.869	€ 81.564	€ -2.305	-2,75%
Roermond	€ 291.663	€ 278.742	€ -12.921	-4,43%
Simpelveld	€ 50.993	€ 44.985	€ -6.008	-11,78%
Sittard-Geleen	€ 512.643	€ 528.223	€ 15.580	3,04%
Stein	€ 107.947	€ 99.837	€ -8.110	-7,51%
Vaals	€ 58.815	€ 49.172	€ -9.643	-16,40%
Valkenburg aan de Geul	€ 86.857	€ 90.686	€ 3.829	4,41%
Venlo	€ 523.433	€ 477.658	€ -45.775	-8,75%
Venray	€ 166.244	€ 173.228	€ 6.984	4,20%
Voerendaal	€ 57.425	€ 57.981	€ 557	0,97%
Weert	€ 213.050	€ 197.462	€ -15.587	-7,32%
Totaal	€ 5.741.239	€ 5.741.239	€ 0	

4.3.6 Tabel eindresultaat IV3 2023

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerk-dienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2023	Eindresultaat begroting 2023
Beek	€ 290.817	€ 37.982	€ 328.799	€ 328.799
Beekdaelen	€ 683.932	€ 86.430	€ 770.363	€ 770.363
Beesel	€ 185.361	€ 32.240	€ 217.601	€ 217.601
Bergen	€ 167.074	€ 31.475	€ 198.549	€ 198.549
Brunssum	€ 797.488	€ 66.609	€ 864.098	€ 864.098
Echt-Susteren	€ 704.686	€ 76.318	€ 781.004	€ 781.004
Eijsden-Margraten	€ 504.083	€ 62.193	€ 566.276	€ 566.276
Gennep	€ 376.975	€ 41.424	€ 418.399	€ 418.399
Gulpen-Wittem	€ 348.204	€ 34.066	€ 382.270	€ 382.270
Heerlen	€ 2.497.686	€ 208.972	€ 2.706.657	€ 2.706.657
Horst aan de Maas	€ 569.300	€ 103.564	€ 672.864	€ 672.864
Kerkrade	€ 1.635.544	€ 108.806	€ 1.744.350	€ 1.744.350
Landgraaf	€ 1.211.926	€ 89.161	€ 1.301.086	€ 1.301.086
Leudal	€ 590.036	€ 86.471	€ 676.507	€ 676.507
Maasgouw	€ 539.886	€ 57.818	€ 597.704	€ 597.704
Maastricht	€ 3.840.715	€ 290.668	€ 4.131.384	€ 4.131.384
Meerssen	€ 630.487	€ 44.636	€ 675.122	€ 675.122
Nederweert	€ 221.619	€ 41.662	€ 263.281	€ 263.281
Peel en Maas	€ 565.069	€ 106.757	€ 671.826	€ 671.826
Roerdalen	€ 299.480	€ 49.439	€ 348.919	€ 348.919
Roermond	€ 939.078	€ 142.263	€ 1.081.341	€ 1.081.341
Simpelveld	€ 184.744	€ 25.115	€ 209.859	€ 209.859
Sittard-Geleen	€ 2.405.145	€ 220.725	€ 2.625.870	€ 2.625.870
Stein	€ 358.251	€ 59.670	€ 417.920	€ 417.920
Vaals	€ 236.274	€ 24.326	€ 260.601	€ 260.601
Valkenburg aan de Geul	€ 480.195	€ 38.870	€ 519.065	€ 519.065
Venlo	€ 1.625.518	€ 245.780	€ 1.871.297	€ 1.871.297
Venray	€ 493.907	€ 105.833	€ 599.740	€ 599.740
Voerendaal	€ 221.893	€ 29.847	€ 251.740	€ 251.740
Weert	€ 505.043	€ 121.144	€ 626.186	€ 626.186
Totaal	€ 24.110.415	€ 2.670.265	€ 26.780.680	€ 26.780.680

Bovenstaande tabel geeft het resultaat weer van de totale kosten en opbrengsten voor de begroting 2023. Het resulterende saldo per gemeente geeft inzicht in de bijdrage die van de betreffende gemeente voor het begrotingsjaar 2023 gevraagd wordt, uitgesplitst naar het programma Wmo-vervoer en het programma Wmo-vervoer overige kosten.

4.3.7 Vergelijking Eindresultaat IV3

Tabel vergelijking IV3 2023

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerk- dienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2023-1	Eindresultaat begroting 2023	Verschil	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerk- dienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)
Beek	€ 290.817	€ 37.982	€ 328.799	€ 332.415	€ -3.616	€ -3.695	€ 80
Beekdaelen	€ 683.932	€ 86.430	€ 770.363	€ 772.899	€ -2.536	€ -6.190	€ 3.654
Beesel	€ 185.361	€ 32.240	€ 217.601	€ 234.290	€ -16.689	€ -19.077	€ 2.389
Bergen	€ 167.074	€ 31.475	€ 198.549	€ 186.542	€ 12.007	€ 7.220	€ 4.787
Brunssum	€ 797.488	€ 66.609	€ 864.098	€ 862.496	€ 1.602	€ 5.216	€ -3.614
Echt-Susteren	€ 704.686	€ 76.318	€ 781.004	€ 749.126	€ 31.878	€ 31.090	€ 788
Eijsden-Margraten	€ 504.083	€ 62.193	€ 566.276	€ 579.863	€ -13.587	€ -10.928	€ -2.659
Gennep	€ 376.975	€ 41.424	€ 418.399	€ 423.537	€ -5.138	€ -2.906	€ -2.232
Gulpen-Wittem	€ 348.204	€ 34.066	€ 382.270	€ 371.401	€ 10.869	€ 14.277	€ -3.408
Heerlen	€ 2.497.686	€ 208.972	€ 2.706.657	€ 2.637.059	€ 69.598	€ 78.964	€ -9.365
Horst aan de Maas	€ 569.300	€ 103.564	€ 672.864	€ 667.351	€ 5.513	€ -15.260	€ 20.773
Kerkrade	€ 1.635.544	€ 108.806	€ 1.744.350	€ 1.765.307	€ -20.956	€ 10.715	€ -31.672
Landgraaf	€ 1.211.926	€ 89.161	€ 1.301.086	€ 1.318.120	€ -17.034	€ 6.140	€ -23.174
Leudal	€ 590.036	€ 86.471	€ 676.507	€ 616.444	€ 60.063	€ 50.061	€ 10.002
Maasgouw	€ 539.886	€ 57.818	€ 597.704	€ 561.888	€ 35.816	€ 36.561	€ -745
Maastricht	€ 3.840.715	€ 290.668	€ 4.131.384	€ 4.289.645	€ -158.262	€ -110.901	€ -47.361
Meerssen	€ 630.487	€ 44.636	€ 675.122	€ 647.105	€ 28.018	€ 37.960	€ -9.943
Nederweert	€ 221.619	€ 41.662	€ 263.281	€ 257.698	€ 5.583	€ -1.274	€ 6.856
Peel en Maas	€ 565.069	€ 106.757	€ 671.826	€ 666.688	€ 5.138	€ -18.031	€ 23.169
Roerdalen	€ 299.480	€ 49.439	€ 348.919	€ 334.179	€ 14.740	€ 4.308	€ 10.432
Roermond	€ 939.078	€ 142.263	€ 1.081.341	€ 1.094.129	€ -12.787	€ -19.398	€ 6.610
Simpelveld	€ 184.744	€ 25.115	€ 209.859	€ 211.360	€ -1.501	€ -2.900	€ 1.399
Sittard-Geleen	€ 2.405.145	€ 220.725	€ 2.625.870	€ 2.532.953	€ 92.917	€ 110.624	€ -17.707
Stein	€ 358.251	€ 59.670	€ 417.920	€ 392.577	€ 25.343	€ 15.880	€ 9.463
Vaals	€ 236.274	€ 24.326	€ 260.601	€ 246.990	€ 13.610	€ 16.639	€ -3.029
Valkenburg aan de Geul	€ 480.195	€ 38.870	€ 519.065	€ 491.358	€ 27.707	€ 29.235	€ -1.528
Venlo	€ 1.625.518	€ 245.780	€ 1.871.297	€ 1.997.317	€ -126.019	€ -128.349	€ 2.330
Venray	€ 493.907	€ 105.833	€ 599.740	€ 604.512	€ -4.772	€ -33.284	€ 28.512
Voerendaal	€ 221.893	€ 29.847	€ 251.740	€ 255.005	€ -3.264	€ -6.403	€ 3.139
Weert	€ 505.043	€ 121.144	€ 626.186	€ 680.428	€ -54.242	€ -76.296	€ 22.054
Totaal	€ 24.110.415	€ 2.670.265	€ 26.780.680	€ 26.780.680	€ 0	€ 0	€ 0

4.4 Meerjarenraming 2024-2026

4.4.1 Beleidsindicatoren

Met de invoering van het vernieuwde 'Besluit begroting en verantwoording', ingaand voor begrotingen en programmaverantwoordingen dienen decentrale overheden de voor hun van toepassing zijnde beleidsindicatoren op te nemen. Met deze beleidsindicatoren worden de effecten van het beleid toegelicht. Hieronder zijn de voor Omnibuzz van toepassing zijnde beleidsindicatoren opgenomen.

Indicator	2024	2025	2026	Eenheid	Bron
Formatie	0,054	0,054	0,054	fte per 1.000 inwoners	Eigen gegevens
Bezetting	0,054	0,054	0,054	te per 1.000 inwoners	Eigen gegevens
Apparaatskosten	€ 3,30	€ 3,37	€ 3,42	kosten per inwoner	Eigen begroting
Externe inhuur	1,8%	1,7%	1,7%	kosten als % van totale loonsom + totale kosten inhuur externen	Eigen begroting
Overhead	9,6%	9,5%	9,4%	% van totale lasten	Eigen begroting

Op basis van de onder 'Overhead' opgenomen lasten bedraagt de overhead voor de jaren 2024 tot en met 2026 gemiddeld 9,4% van de totale lasten. Omnibuzz streeft ernaar deze factor in de komende jaren van groei van activiteiten zo stabiel mogelijk te houden.

4.4.2 Overzicht baten en lasten per programma

Het meerjarenperspectief 2024-2026 is sluitend door de bijdrage van de deelnemende gemeenten.

Tabel begroting 2024

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2024	Eindresultaat begroting 2024
Beek	€ 300.266	€ 38.581	€ 338.847	€ 338.847
Beekdaelen	€ 706.174	€ 87.793	€ 793.966	€ 793.966
Beesel	€ 191.398	€ 32.748	€ 224.147	€ 224.147
Bergen	€ 172.624	€ 31.971	€ 204.595	€ 204.595
Brunssum	€ 823.144	€ 67.659	€ 890.804	€ 890.804
Echt-Susteren	€ 727.729	€ 77.521	€ 805.249	€ 805.249
Eijsden-Margraten	€ 520.568	€ 63.173	€ 583.741	€ 583.741
Gennep	€ 389.124	€ 42.077	€ 431.201	€ 431.201
Gulpen-Wittem	€ 359.670	€ 34.603	€ 394.273	€ 394.273
Heerlen	€ 2.577.823	€ 212.265	€ 2.790.088	€ 2.790.088
Horst aan de Maas	€ 588.008	€ 105.197	€ 693.205	€ 693.205
Kerkrade	€ 1.687.983	€ 110.521	€ 1.798.503	€ 1.798.503
Landgraaf	€ 1.250.911	€ 90.566	€ 1.341.477	€ 1.341.477
Leudal	€ 609.502	€ 87.834	€ 697.336	€ 697.336
Maasgouw	€ 557.573	€ 58.729	€ 616.302	€ 616.302
Maastricht	€ 3.963.072	€ 295.249	€ 4.258.321	€ 4.258.321
Meerssen	€ 651.037	€ 45.339	€ 696.376	€ 696.376
Nederweert	€ 228.861	€ 42.319	€ 271.180	€ 271.180
Peel en Maas	€ 583.667	€ 108.439	€ 692.106	€ 692.106
Roerdalen	€ 309.267	€ 50.218	€ 359.486	€ 359.486
Roermond	€ 968.997	€ 144.506	€ 1.113.503	€ 1.113.503
Simpelveld	€ 190.781	€ 25.511	€ 216.292	€ 216.292
Sittard-Geleen	€ 2.482.682	€ 224.203	€ 2.706.885	€ 2.706.885
Stein	€ 369.922	€ 60.610	€ 430.532	€ 430.532
Vaals	€ 244.007	€ 24.710	€ 268.717	€ 268.717
Valkenburg aan de Geul	€ 495.883	€ 39.482	€ 535.365	€ 535.365
Venlo	€ 1.677.401	€ 249.653	€ 1.927.054	€ 1.927.054
Venray	€ 509.738	€ 107.501	€ 617.239	€ 617.239
Voerendaal	€ 229.052	€ 30.317	€ 259.369	€ 259.369
Weert	€ 521.070	€ 123.053	€ 644.123	€ 644.123
Totaal	€ 24.887.934	€ 2.712.348	€ 27.600.282	€ 27.600.282

Tabel begroting 2025

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2025	Eindresultaat begroting 2025
Beek	€ 310.219	€ 39.509	€ 349.728	€ 349.728
Beekdaelen	€ 729.598	€ 89.904	€ 819.502	€ 819.502
Beesel	€ 197.755	€ 33.536	€ 231.291	€ 231.291
Bergen	€ 178.439	€ 32.740	€ 211.179	€ 211.179
Brunssum	€ 850.236	€ 69.287	€ 919.523	€ 919.523
Echt-Susteren	€ 751.964	€ 79.385	€ 831.350	€ 831.350
Eijsden-Margraten	€ 537.905	€ 64.693	€ 602.598	€ 602.598
Gennep	€ 401.948	€ 43.089	€ 445.037	€ 445.037
Gulpen-Wittem	€ 371.709	€ 35.435	€ 407.145	€ 407.145
Heerlen	€ 2.662.500	€ 217.371	€ 2.879.871	€ 2.879.871
Horst aan de Maas	€ 607.661	€ 107.727	€ 715.388	€ 715.388
Kerkrade	€ 1.743.402	€ 113.179	€ 1.856.581	€ 1.856.581
Landgraaf	€ 1.292.078	€ 92.744	€ 1.384.823	€ 1.384.823
Leudal	€ 629.931	€ 89.947	€ 719.878	€ 719.878
Maasgouw	€ 576.167	€ 60.141	€ 636.309	€ 636.309
Maastricht	€ 4.092.588	€ 302.351	€ 4.394.939	€ 4.394.939
Meerssen	€ 672.668	€ 46.430	€ 719.097	€ 719.097
Nederweert	€ 236.480	€ 43.337	€ 279.817	€ 279.817
Peel en Maas	€ 603.198	€ 111.047	€ 714.245	€ 714.245
Roerdalen	€ 319.563	€ 51.426	€ 370.990	€ 370.990
Roermond	€ 1.000.666	€ 147.981	€ 1.148.648	€ 1.148.648
Simpelveld	€ 197.131	€ 26.125	€ 223.256	€ 223.256
Sittard-Geleen	€ 2.564.516	€ 229.596	€ 2.794.112	€ 2.794.112
Stein	€ 382.208	€ 62.068	€ 444.276	€ 444.276
Vaals	€ 252.139	€ 25.304	€ 277.443	€ 277.443
Valkenburg aan de Geul	€ 512.386	€ 40.432	€ 552.818	€ 552.818
Venlo	€ 1.732.295	€ 255.658	€ 1.987.953	€ 1.987.953
Venray	€ 526.470	€ 110.087	€ 636.556	€ 636.556
Voerendaal	€ 236.606	€ 31.047	€ 267.652	€ 267.652
Weert	€ 538.052	€ 126.013	€ 664.064	€ 664.064
Totaal	€ 25.708.477	€ 2.777.589	€ 28.486.066	€ 28.486.066

Tabel begroting 2026

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2026	Eindresultaat begroting 2026
Beek	€ 320.318	€ 40.200	€ 360.518	€ 360.518
Beekdaelen	€ 753.369	€ 91.476	€ 844.846	€ 844.846
Beesel	€ 204.208	€ 34.123	€ 238.330	€ 238.330
Bergen	€ 184.375	€ 33.313	€ 217.688	€ 217.688
Brunssum	€ 877.648	€ 70.498	€ 948.146	€ 948.146
Echt-Susteren	€ 776.597	€ 80.774	€ 857.370	€ 857.370
Eijsden-Margraten	€ 555.526	€ 65.824	€ 621.350	€ 621.350
Gennep	€ 414.929	€ 43.843	€ 458.772	€ 458.772
Gulpen-Wittem	€ 383.970	€ 36.055	€ 420.024	€ 420.024
Heerlen	€ 2.748.114	€ 221.172	€ 2.969.285	€ 2.969.285
Horst aan de Maas	€ 627.663	€ 109.611	€ 737.274	€ 737.274
Kerkrade	€ 1.799.423	€ 115.158	€ 1.914.581	€ 1.914.581
Landgraaf	€ 1.333.731	€ 94.366	€ 1.428.097	€ 1.428.097
Leudal	€ 650.746	€ 91.520	€ 742.266	€ 742.266
Maasgouw	€ 595.075	€ 61.193	€ 656.268	€ 656.268
Maastricht	€ 4.223.276	€ 307.638	€ 4.530.914	€ 4.530.914
Meerssen	€ 694.633	€ 47.242	€ 741.875	€ 741.875
Nederweert	€ 244.222	€ 44.095	€ 288.317	€ 288.317
Peel en Maas	€ 623.083	€ 112.989	€ 736.073	€ 736.073
Roerdalen	€ 330.026	€ 52.326	€ 382.352	€ 382.352
Roermond	€ 1.032.623	€ 150.569	€ 1.183.192	€ 1.183.192
Simpelveld	€ 203.584	€ 26.582	€ 230.166	€ 230.166
Sittard-Geleen	€ 2.647.364	€ 233.611	€ 2.880.975	€ 2.880.975
Stein	€ 394.683	€ 63.153	€ 457.836	€ 457.836
Vaals	€ 260.405	€ 25.747	€ 286.152	€ 286.152
Valkenburg aan de Geul	€ 529.155	€ 41.139	€ 570.294	€ 570.294
Venlo	€ 1.787.714	€ 260.129	€ 2.047.843	€ 2.047.843
Venray	€ 543.382	€ 112.012	€ 655.394	€ 655.394
Voerendaal	€ 244.255	€ 31.589	€ 275.844	€ 275.844
Weert	€ 555.169	€ 128.216	€ 683.385	€ 683.385
Totaal	€ 26.539.267	€ 2.826.161	€ 29.365.429	€ 29.365.429

Meerjarenbalans

Hieronder is de voor Omnibuzz van toepassing zijnde meerjarenbalans 2024-2026 opgenomen.

Activa	31-dec-2024 €	31-dec-2025 €	31-dec-2026 €	Passiva	31-dec-2024 €	31-dec-2025 €	31-dec-2026 €
Vaste activa				Vaste passiva			
Materiële vaste activa							
	238.630	213.635	188.641	Algemene reserve	900.000	900.000	900.000
Financiële vaste activa				Egalisatiereserve	-	-	-
	-	-	-	Bestemmingsreserve	53.876	47.751	41.626
				Resultaat voor bestemming	-	-	-
Totaal vaste activa	238.630	213.635	188.641	Totaal vaste passiva	953.876	947.751	941.626
Vlottende activa				Vlottende passiva			
Uitzettingen < 1 jaar							
Overige vorderingen	221.209	223.896	219.481				
Liquide middelen	4.952.127	5.143.906	5.235.277	Overige schulden	1.274.061	1.342.078	1.357.353
Overlopende activa	137.313	170.856	172.709	verlopende passiva	3.321.341	3.462.463	3.517.129
Totaal vlottende activa	5.310.649	5.538.658	5.627.467	Totaal vlottende passiva	4.595.402	4.804.541	4.874.482
Totaal generaal	5.549.278	5.752.293	5.816.108	Totaal generaal	5.549.278	5.752.293	5.816.108

4.4.3 Vervoerskosten en baten

Het vervoersvolume is gebaseerd op de gerealiseerde kilometers in de periode 1 januari tot en met 31 december 2019, inclusief toeslagen laag en hoog en de meereizende OV'er. Er is geen opslagpercentage op het vervoersvolume per gemeente toegepast.

Tabel vervoersvolume 2024-2026

	2024				2025				2026			
	Kilometers	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er	Kilometers	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er	Kilometers	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er
Beek	104.222	6.124	24.007	1.390	104.222	6.124	24.007	1.390	104.222	6.124	24.007	1.390
Beekdaelen	249.860	7.712	59.977	1.759	249.860	7.712	59.977	1.759	249.860	7.712	59.977	1.759
Beesel	65.123	7.583	23.602	877	65.123	7.583	23.602	877	65.123	7.583	23.602	877
Bergen	71.485	477	13.913	620	71.485	477	13.913	620	71.485	477	13.913	620
Brunssum	265.051	13.766	71.628	2.830	265.051	13.766	71.628	2.830	265.051	13.766	71.628	2.830
Echt-Susteren	267.999	8.842	53.583	3.310	267.999	8.842	53.583	3.310	267.999	8.842	53.583	3.310
Eijsden-Margraten	189.577	7.629	49.659	2.432	189.577	7.629	49.659	2.432	189.577	7.629	49.659	2.432
Gennep	126.889	6.317	37.431	1.069	126.889	6.317	37.431	1.069	126.889	6.317	37.431	1.069
Gulpen-Wittem	134.359	8.264	47.996	1.996	134.359	8.264	47.996	1.996	134.359	8.264	47.996	1.996
Heerlen	833.627	15.207	137.524	10.646	833.627	15.207	137.524	10.646	833.627	15.207	137.524	10.646
Horst aan de Maas	221.485	10.817	57.439	1.918	221.485	10.817	57.439	1.918	221.485	10.817	57.439	1.918
Kerkrade	538.218	18.175	112.996	4.331	538.218	18.175	112.996	4.331	538.218	18.175	112.996	4.331
Landgraaf	407.795	14.371	87.705	4.619	407.795	14.371	87.705	4.619	407.795	14.371	87.705	4.619
Leudal	242.113	2.207	39.088	2.411	242.113	2.207	39.088	2.411	242.113	2.207	39.088	2.411
Maasgouw	208.919	3.878	42.110	2.704	208.919	3.878	42.110	2.704	208.919	3.878	42.110	2.704
Maastricht	1.170.965	68.148	369.706	11.881	1.170.965	68.148	369.706	11.881	1.170.965	68.148	369.706	11.881
Meerssen	230.208	11.959	67.923	2.207	230.208	11.959	67.923	2.207	230.208	11.959	67.923	2.207
Nederweert	85.907	1.734	7.899	687	85.907	1.734	7.899	687	85.907	1.734	7.899	687
Peel en Maas	218.690	14.048	72.951	1.970	218.690	14.048	72.951	1.970	218.690	14.048	72.951	1.970
Roerdalen	112.369	4.498	32.128	644	112.369	4.498	32.128	644	112.369	4.498	32.128	644
Roermond	297.386	1.590	51.685	3.501	297.386	1.590	51.685	3.501	297.386	1.590	51.685	3.501
Simpelveld	68.973	3.111	14.501	1.631	68.973	3.111	14.501	1.631	68.973	3.111	14.501	1.631
Sittard-Geleen	804.784	64.923	210.587	9.129	804.784	64.923	210.587	9.129	804.784	64.923	210.587	9.129
Stein	129.814	4.697	44.454	1.809	129.814	4.697	44.454	1.809	129.814	4.697	44.454	1.809
Vaals	89.973	2.068	20.892	1.603	89.973	2.068	20.892	1.603	89.973	2.068	20.892	1.603
Valkenburg aan de Geul	180.485	6.277	41.116	2.405	180.485	6.277	41.116	2.405	180.485	6.277	41.116	2.405
Venlo	508.825	26.378	124.752	6.025	508.825	26.378	124.752	6.025	508.825	26.378	124.752	6.025
Venray	161.861	3.438	37.090	2.095	161.861	3.438	37.090	2.095	161.861	3.438	37.090	2.095
Voerendaal	76.859	2.375	12.645	1.065	76.859	2.375	12.645	1.065	76.859	2.375	12.645	1.065
Weert	153.351	2.608	29.880	2.224	153.351	2.608	29.880	2.224	153.351	2.608	29.880	2.224
Totaal	8.217.173	349.221	1.996.867	91.788	8.217.173	349.221	1.996.867	91.788	8.217.173	349.221	1.996.867	91.788

Tabel vervoersresultaat 2024-2026

Het vervoersresultaat is gebaseerd op het verwachte volume per gemeente en betreft enkel de vervoerskosten. Basis voor het vervoersresultaat zijn de tarieven en de toeslagen zoals deze in de uitgangspunten voor de meerjarenbegroting 2023 in 4.1 'Financiële kaders' op pagina 28 zijn toegelicht. Deze tarieven worden vermenigvuldigd met het vervoers- volume uit 'Tabel vervoersvolume 2024-2026' op pagina 49. De vervoerskorting in verband met de NEA-index 2020 is in het jaar 2022 volledig verrekend en hiermee is de afspraak ten einde gekomen.

	2024				2025				2026			
	Kilometer	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er	Kilometer	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er	Kilometer	Toeslagen hoog	Toeslagen laag	Meereizend OV'er
Beek	€ 254.124	€ 3.948	€ 6.182	€ 1.785	€ 263.019	€ 4.086	€ 6.399	€ 1.848	€ 272.224	€ 4.229	€ 6.623	€ 1.912
Beekdaelen	€ 603.929	€ 4.972	€ 15.446	€ 2.259	€ 625.067	€ 5.146	€ 15.986	€ 2.338	€ 646.944	€ 5.326	€ 16.546	€ 2.420
Beesel	€ 158.197	€ 4.888	€ 6.078	€ 1.126	€ 163.734	€ 5.060	€ 6.291	€ 1.166	€ 169.464	€ 5.237	€ 6.511	€ 1.206
Bergen	€ 153.983	€ 308	€ 3.583	€ 796	€ 159.372	€ 318	€ 3.708	€ 824	€ 164.950	€ 329	€ 3.838	€ 853
Brunssum	€ 686.363	€ 8.874	€ 18.446	€ 3.634	€ 710.385	€ 9.185	€ 19.092	€ 3.762	€ 735.249	€ 9.506	€ 19.760	€ 3.893
Echt-Susteren	€ 627.932	€ 5.700	€ 13.799	€ 4.251	€ 649.909	€ 5.900	€ 14.282	€ 4.400	€ 672.656	€ 6.106	€ 14.782	€ 4.554
Eijsden-Margraten	€ 445.383	€ 4.918	€ 12.789	€ 3.123	€ 460.971	€ 5.090	€ 13.236	€ 3.233	€ 477.105	€ 5.268	€ 13.699	€ 3.346
Gennep	€ 325.038	€ 4.072	€ 9.639	€ 1.373	€ 336.415	€ 4.215	€ 9.977	€ 1.421	€ 348.189	€ 4.362	€ 10.326	€ 1.471
Gulpen-Wittem	€ 305.605	€ 5.327	€ 12.360	€ 2.563	€ 316.302	€ 5.514	€ 12.793	€ 2.653	€ 327.372	€ 5.707	€ 13.241	€ 2.746
Heerlen	€ 2.177.356	€ 9.803	€ 35.416	€ 13.672	€ 2.253.564	€ 10.146	€ 36.656	€ 14.150	€ 2.332.438	€ 10.502	€ 37.939	€ 14.646
Horst aan de Maas	€ 506.680	€ 6.973	€ 14.792	€ 2.463	€ 524.413	€ 7.217	€ 15.310	€ 2.549	€ 542.768	€ 7.470	€ 15.846	€ 2.639
Kerkrade	€ 1.416.191	€ 11.717	€ 29.099	€ 5.562	€ 1.465.758	€ 12.127	€ 30.118	€ 5.757	€ 1.517.059	€ 12.551	€ 31.172	€ 5.958
Landgraaf	€ 1.052.126	€ 9.264	€ 22.586	€ 5.932	€ 1.088.950	€ 9.589	€ 23.377	€ 6.139	€ 1.127.064	€ 9.924	€ 24.195	€ 6.354
Leudal	€ 539.317	€ 1.423	€ 10.066	€ 3.096	€ 558.193	€ 1.473	€ 10.419	€ 3.205	€ 577.730	€ 1.524	€ 10.783	€ 3.317
Maasgouw	€ 484.036	€ 2.500	€ 10.844	€ 3.473	€ 500.977	€ 2.587	€ 11.224	€ 3.594	€ 518.511	€ 2.678	€ 11.617	€ 3.720
Maastricht	€ 3.242.591	€ 43.932	€ 95.209	€ 15.258	€ 3.356.082	€ 45.470	€ 98.541	€ 15.792	€ 3.473.545	€ 47.061	€ 101.990	€ 16.345
Meerssen	€ 551.841	€ 7.709	€ 17.492	€ 2.834	€ 571.156	€ 7.979	€ 18.104	€ 2.934	€ 591.146	€ 8.259	€ 18.738	€ 3.036
Nederweert	€ 200.716	€ 1.118	€ 2.034	€ 882	€ 207.741	€ 1.157	€ 2.105	€ 913	€ 215.012	€ 1.197	€ 2.179	€ 945
Peel en Maas	€ 497.990	€ 9.056	€ 18.787	€ 2.530	€ 515.420	€ 9.373	€ 19.444	€ 2.618	€ 533.460	€ 9.701	€ 20.125	€ 2.710
Roerdalen	€ 264.712	€ 2.900	€ 8.274	€ 827	€ 273.977	€ 3.001	€ 8.563	€ 856	€ 283.566	€ 3.106	€ 8.863	€ 886
Roermond	€ 811.859	€ 1.025	€ 13.310	€ 4.496	€ 840.274	€ 1.061	€ 13.776	€ 4.653	€ 869.684	€ 1.098	€ 14.258	€ 4.816
Simpelveld	€ 162.810	€ 2.006	€ 3.734	€ 2.095	€ 168.509	€ 2.076	€ 3.865	€ 2.168	€ 174.406	€ 2.148	€ 4.000	€ 2.244
Sittard-Geleen	€ 2.063.256	€ 41.853	€ 54.232	€ 11.724	€ 2.135.470	€ 43.318	€ 56.130	€ 12.134	€ 2.210.211	€ 44.834	€ 58.094	€ 12.559
Stein	€ 312.417	€ 3.028	€ 11.448	€ 2.323	€ 323.352	€ 3.134	€ 11.849	€ 2.404	€ 334.669	€ 3.244	€ 12.263	€ 2.489
Vaals	€ 210.057	€ 1.333	€ 5.380	€ 2.059	€ 217.409	€ 1.380	€ 5.569	€ 2.131	€ 225.018	€ 1.428	€ 5.763	€ 2.205
Valkenburg aan de Geul	€ 425.649	€ 4.047	€ 10.588	€ 3.089	€ 440.547	€ 4.188	€ 10.959	€ 3.197	€ 455.966	€ 4.335	€ 11.343	€ 3.309
Venlo	€ 1.385.547	€ 17.005	€ 32.127	€ 7.738	€ 1.434.042	€ 17.600	€ 33.251	€ 8.008	€ 1.484.233	€ 18.216	€ 34.415	€ 8.289
Venray	€ 426.982	€ 2.216	€ 9.552	€ 2.690	€ 441.926	€ 2.294	€ 9.886	€ 2.785	€ 457.394	€ 2.374	€ 10.232	€ 2.882
Voerendaal	€ 194.385	€ 1.531	€ 3.256	€ 1.368	€ 201.189	€ 1.585	€ 3.370	€ 1.416	€ 208.230	€ 1.640	€ 3.488	€ 1.465
Weert	€ 431.497	€ 1.681	€ 7.695	€ 2.856	€ 446.599	€ 1.740	€ 7.964	€ 2.956	€ 462.230	€ 1.801	€ 8.243	€ 3.060
Totaal	20.918.569	225.129	514.247	117.877	21.650.719	233.008	532.245	122.003	22.408.434	241.164	550.874	126.273

omnibuzz

4.4.4 Indirecte vervoerskosten 2024-2026

Alle kosten verband houdende met de uitvoering van het vervoer binnen de organisatie Omnibuzz op basis van deze regeling worden gedragen door de gemeenten op basis van het werkelijk aantal ritten dat gemaakt wordt door de inwoners van die gemeenten. Het aantal ritten wordt achteraf vastgesteld op basis van het gerealiseerd aantal ritten van klanten van die gemeenten van het jaar waarop de kosten betrekking hebben. De verdeelsleutel van de indirecte vervoerskosten vindt de grondslag in het aantal ritten.

		2024	2025	2026
	Verdeelsleutel Ritten	Indirecte vervoerskosten	Indirecte vervoerskosten	Indirecte vervoerskosten
Beek	1,10%	€ 34.226	€ 34.868	€ 35.330
Beekdaelen	2,56%	€ 79.568	€ 81.061	€ 82.134
Beesel	0,68%	€ 21.109	€ 21.505	€ 21.789
Bergen	0,45%	€ 13.954	€ 14.216	€ 14.404
Brunssum	3,40%	€ 105.827	€ 107.812	€ 109.239
Echt-Susteren	2,44%	€ 76.047	€ 77.474	€ 78.499
Eijsden-Margraten	1,75%	€ 54.355	€ 55.375	€ 56.108
Gennep	1,57%	€ 49.001	€ 49.920	€ 50.581
Gulpen-Wittem	1,09%	€ 33.814	€ 34.448	€ 34.904
Heerlen	10,98%	€ 341.575	€ 347.984	€ 352.589
Horst aan de Maas	1,83%	€ 57.100	€ 58.171	€ 58.941
Kerkrade	7,24%	€ 225.413	€ 229.643	€ 232.682
Landgraaf	5,17%	€ 161.002	€ 164.023	€ 166.194
Leudal	1,79%	€ 55.600	€ 56.643	€ 57.393
Maasgouw	1,82%	€ 56.720	€ 57.784	€ 58.549
Maastricht	18,19%	€ 566.082	€ 576.702	€ 584.335
Meerssen	2,29%	€ 71.160	€ 72.495	€ 73.454
Nederweert	0,77%	€ 24.111	€ 24.564	€ 24.889
Peel en Maas	1,78%	€ 55.304	€ 56.342	€ 57.088
Roerdalen	1,05%	€ 32.555	€ 33.166	€ 33.605
Roermond	4,44%	€ 138.307	€ 140.902	€ 142.766
Simpelveld	0,65%	€ 20.136	€ 20.514	€ 20.785
Sittard-Geleen	10,01%	€ 311.618	€ 317.464	€ 321.666
Stein	1,31%	€ 40.705	€ 41.469	€ 42.018
Vaals	0,81%	€ 25.178	€ 25.650	€ 25.990
Valkenburg aan de Geul	1,69%	€ 52.510	€ 53.495	€ 54.203
Venlo	7,55%	€ 234.984	€ 239.393	€ 242.561
Venray	2,19%	€ 68.298	€ 69.579	€ 70.500
Voerendaal	0,92%	€ 28.511	€ 29.046	€ 29.431
Weert	2,49%	€ 77.341	€ 78.792	€ 79.835
Totaal	100,00%	€ 3.112.112	€ 3.170.502	€ 3.212.463

Voor een toelichting op de formatieve samenstelling van de afdeling uitvoering verwijzen wij naar de paragraaf ‘Structuur werkorganisatie’ op pagina 23.

Zoals toegelicht in hoofdstuk 2, wordt de planning niet door Omnibuzz zelf uitgevoerd. De planning van de ritten blijft minimaal tot 1 januari 2025 de verantwoordelijkheid van de vervoerders. De kosten van planning zijn nu nog inbegrepen in het vervoerstarief en dus inbegrepen in de vervoersresultaat zoals weergegeven in de ‘Tabel vervoersresultaat 2024-2026’ op pagina 50.

4.4.5 Overheadkosten 2024-2026

De totale overhead kosten, conform de definities van de Notitie Overhead Commissie BBV/IV3 systematiek, worden gedragen door de gemeenten naar rato van het aantal inwoners per gemeente op 1 januari van het jaar waarop die kosten betrekking hebben. Het aantal inwoners wordt bepaald op de cijfers van het CBS (peildatum 1 januari 2022).

		2024	2025	2026
	Verdeelsleutel inwoners	Overheadkosten	Overheadkosten	Overheadkosten
Beek	1,42%	€ 38.581	€ 39.509	€ 40.200
Beekdaelen	3,24%	€ 87.793	€ 89.904	€ 91.476
Beesel	1,21%	€ 32.748	€ 33.536	€ 34.123
Bergen	1,18%	€ 31.971	€ 32.740	€ 33.313
Brunssum	2,49%	€ 67.659	€ 69.287	€ 70.498
Echt-Susteren	2,86%	€ 77.521	€ 79.385	€ 80.774
Eijsden-Margraten	2,33%	€ 63.173	€ 64.693	€ 65.824
Gennep	1,55%	€ 42.077	€ 43.089	€ 43.843
Gulpen-Wittem	1,28%	€ 34.603	€ 35.435	€ 36.055
Heerlen	7,83%	€ 212.265	€ 217.371	€ 221.172
Horst aan de Maas	3,88%	€ 105.197	€ 107.727	€ 109.611
Kerkrade	4,07%	€ 110.521	€ 113.179	€ 115.158
Landgraaf	3,34%	€ 90.566	€ 92.744	€ 94.366
Leudal	3,24%	€ 87.834	€ 89.947	€ 91.520
Maasgouw	2,17%	€ 58.729	€ 60.141	€ 61.193
Maastricht	10,89%	€ 295.249	€ 302.351	€ 307.638
Meerssen	1,67%	€ 45.339	€ 46.430	€ 47.242
Nederweert	1,56%	€ 42.319	€ 43.337	€ 44.095
Peel en Maas	4,00%	€ 108.439	€ 111.047	€ 112.989
Roerdalen	1,85%	€ 50.218	€ 51.426	€ 52.326
Roermond	5,33%	€ 144.506	€ 147.981	€ 150.569
Simpelveld	0,94%	€ 25.511	€ 26.125	€ 26.582
Sittard-Geleen	8,27%	€ 224.203	€ 229.596	€ 233.611
Stein	2,23%	€ 60.610	€ 62.068	€ 63.153
Vaals	0,91%	€ 24.710	€ 25.304	€ 25.747
Valkenburg aan de Geul	1,46%	€ 39.482	€ 40.432	€ 41.139
Venlo	9,20%	€ 249.653	€ 255.658	€ 260.129
Venray	3,96%	€ 107.501	€ 110.087	€ 112.012
Voerendaal	1,12%	€ 30.317	€ 31.047	€ 31.589
Weert	4,54%	€ 123.053	€ 126.013	€ 128.216
Totaal	100,00%	€ 2.712.348	€ 2.777.589	€ 2.826.161

4.4.6 Eindresultaat 2024-2026

	2024	2025	2026	Totaal
Beek	€ 338.847	€ 349.728	€ 360.518	€ 1.049.093
Beekdaelen	€ 793.966	€ 819.502	€ 844.846	€ 2.458.314
Beesel	€ 224.147	€ 231.291	€ 238.330	€ 693.768
Bergen	€ 204.595	€ 211.179	€ 217.688	€ 633.462
Brunssum	€ 890.804	€ 919.523	€ 948.146	€ 2.758.473
Echt-Susteren	€ 805.249	€ 831.350	€ 857.370	€ 2.493.970
Eijsden-Margraten	€ 583.741	€ 602.598	€ 621.350	€ 1.807.688
Gennep	€ 431.201	€ 445.037	€ 458.772	€ 1.335.011
Gulpen-Wittem	€ 394.273	€ 407.145	€ 420.024	€ 1.221.442
Heerlen	€ 2.790.088	€ 2.879.871	€ 2.969.285	€ 8.639.244
Horst aan de Maas	€ 693.205	€ 715.388	€ 737.274	€ 2.145.867
Kerkrade	€ 1.798.503	€ 1.856.581	€ 1.914.581	€ 5.569.665
Landgraaf	€ 1.341.477	€ 1.384.823	€ 1.428.097	€ 4.154.396
Leudal	€ 697.336	€ 719.878	€ 742.266	€ 2.159.480
Maasgouw	€ 616.302	€ 636.309	€ 656.268	€ 1.908.879
Maastricht	€ 4.258.321	€ 4.394.939	€ 4.530.914	€ 13.184.174
Meerssen	€ 696.376	€ 719.097	€ 741.875	€ 2.157.348
Nederweert	€ 271.180	€ 279.817	€ 288.317	€ 839.314
Peel en Maas	€ 692.106	€ 714.245	€ 736.073	€ 2.142.424
Roerdalen	€ 359.486	€ 370.990	€ 382.352	€ 1.112.827
Roermond	€ 1.113.503	€ 1.148.648	€ 1.183.192	€ 3.445.342
Simpelveld	€ 216.292	€ 223.256	€ 230.166	€ 669.713
Sittard-Geleen	€ 2.706.885	€ 2.794.112	€ 2.880.975	€ 8.381.973
Stein	€ 430.532	€ 444.276	€ 457.836	€ 1.332.644
Vaals	€ 268.717	€ 277.443	€ 286.152	€ 832.311
Valkenburg aan de Geul	€ 535.365	€ 552.818	€ 570.294	€ 1.658.477
Venlo	€ 1.927.054	€ 1.987.953	€ 2.047.843	€ 5.962.851
Venray	€ 617.239	€ 636.556	€ 655.394	€ 1.909.189
Voerendaal	€ 259.369	€ 267.652	€ 275.844	€ 802.865
Weert	€ 644.123	€ 664.064	€ 683.385	€ 1.991.572
Totaal	€ 27.600.282	€ 28.486.066	€ 29.365.429	€ 85.451.776

4.4.7 Eindresultaat IV3

Tabel begroting 2024

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2024	Eindresultaat begroting 2024
Beek	€ 300.266	€ 38.581	€ 338.847	€ 338.847
Beekdaelen	€ 706.174	€ 87.793	€ 793.966	€ 793.966
Beesel	€ 191.398	€ 32.748	€ 224.147	€ 224.147
Bergen	€ 172.624	€ 31.971	€ 204.595	€ 204.595
Brunssum	€ 823.144	€ 67.659	€ 890.804	€ 890.804
Echt-Susteren	€ 727.729	€ 77.521	€ 805.249	€ 805.249
Eijsden-Margraten	€ 520.568	€ 63.173	€ 583.741	€ 583.741
Gennep	€ 389.124	€ 42.077	€ 431.201	€ 431.201
Gulpen-Wittem	€ 359.670	€ 34.603	€ 394.273	€ 394.273
Heerlen	€ 2.577.823	€ 212.265	€ 2.790.088	€ 2.790.088
Horst aan de Maas	€ 588.008	€ 105.197	€ 693.205	€ 693.205
Kerkrade	€ 1.687.983	€ 110.521	€ 1.798.503	€ 1.798.503
Landgraaf	€ 1.250.911	€ 90.566	€ 1.341.477	€ 1.341.477
Leudal	€ 609.502	€ 87.834	€ 697.336	€ 697.336
Maasgouw	€ 557.573	€ 58.729	€ 616.302	€ 616.302
Maastricht	€ 3.963.072	€ 295.249	€ 4.258.321	€ 4.258.321
Meerssen	€ 651.037	€ 45.339	€ 696.376	€ 696.376
Nederweert	€ 228.861	€ 42.319	€ 271.180	€ 271.180
Peel en Maas	€ 583.667	€ 108.439	€ 692.106	€ 692.106
Roerdalen	€ 309.267	€ 50.218	€ 359.486	€ 359.486
Roermond	€ 968.997	€ 144.506	€ 1.113.503	€ 1.113.503
Simpelveld	€ 190.781	€ 25.511	€ 216.292	€ 216.292
Sittard-Geleen	€ 2.482.682	€ 224.203	€ 2.706.885	€ 2.706.885
Stein	€ 369.922	€ 60.610	€ 430.532	€ 430.532
Vaals	€ 244.007	€ 24.710	€ 268.717	€ 268.717
Valkenburg aan de Geul	€ 495.883	€ 39.482	€ 535.365	€ 535.365
Venlo	€ 1.677.401	€ 249.653	€ 1.927.054	€ 1.927.054
Venray	€ 509.738	€ 107.501	€ 617.239	€ 617.239
Voerendaal	€ 229.052	€ 30.317	€ 259.369	€ 259.369
Weert	€ 521.070	€ 123.053	€ 644.123	€ 644.123
Totaal	€ 24.887.934	€ 2.712.348	€ 27.600.282	€ 27.600.282

Tabel begroting 2025

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2025	Eindresultaat begroting 2025
Beek	€ 310.219	€ 39.509	€ 349.728	€ 349.728
Beekdaelen	€ 729.598	€ 89.904	€ 819.502	€ 819.502
Beesel	€ 197.755	€ 33.536	€ 231.291	€ 231.291
Bergen	€ 178.439	€ 32.740	€ 211.179	€ 211.179
Brunssum	€ 850.236	€ 69.287	€ 919.523	€ 919.523
Echt-Susteren	€ 751.964	€ 79.385	€ 831.350	€ 831.350
Eijsden-Margraten	€ 537.905	€ 64.693	€ 602.598	€ 602.598
Gennep	€ 401.948	€ 43.089	€ 445.037	€ 445.037
Gulpen-Wittem	€ 371.709	€ 35.435	€ 407.145	€ 407.145
Heerlen	€ 2.662.500	€ 217.371	€ 2.879.871	€ 2.879.871
Horst aan de Maas	€ 607.661	€ 107.727	€ 715.388	€ 715.388
Kerkrade	€ 1.743.402	€ 113.179	€ 1.856.581	€ 1.856.581
Landgraaf	€ 1.292.078	€ 92.744	€ 1.384.823	€ 1.384.823
Leudal	€ 629.931	€ 89.947	€ 719.878	€ 719.878
Maasgouw	€ 576.167	€ 60.141	€ 636.309	€ 636.309
Maastricht	€ 4.092.588	€ 302.351	€ 4.394.939	€ 4.394.939
Meerssen	€ 672.668	€ 46.430	€ 719.097	€ 719.097
Nederweert	€ 236.480	€ 43.337	€ 279.817	€ 279.817
Peel en Maas	€ 603.198	€ 111.047	€ 714.245	€ 714.245
Roerdalen	€ 319.563	€ 51.426	€ 370.990	€ 370.990
Roermond	€ 1.000.666	€ 147.981	€ 1.148.648	€ 1.148.648
Simpelveld	€ 197.131	€ 26.125	€ 223.256	€ 223.256
Sittard-Geleen	€ 2.564.516	€ 229.596	€ 2.794.112	€ 2.794.112
Stein	€ 382.208	€ 62.068	€ 444.276	€ 444.276
Vaals	€ 252.139	€ 25.304	€ 277.443	€ 277.443
Valkenburg aan de Geul	€ 512.386	€ 40.432	€ 552.818	€ 552.818
Venlo	€ 1.732.295	€ 255.658	€ 1.987.953	€ 1.987.953
Venray	€ 526.470	€ 110.087	€ 636.556	€ 636.556
Voerendaal	€ 236.606	€ 31.047	€ 267.652	€ 267.652
Weert	€ 538.052	€ 126.013	€ 664.064	€ 664.064
Totaal	€ 25.708.477	€ 2.777.589	€ 28.486.066	€ 28.486.066

Tabel begroting 2026

Gemeente	Programma Wmo vervoer 6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	Programma Wmo vervoer overige kosten (Overhead, Onvoorzien Treasury)	Totaal 2026	Eindresultaat begroting 2026
Beek	€ 320.318	€ 40.200	€ 360.518	€ 360.518
Beekdaelen	€ 753.369	€ 91.476	€ 844.846	€ 844.846
Beesel	€ 204.208	€ 34.123	€ 238.330	€ 238.330
Bergen	€ 184.375	€ 33.313	€ 217.688	€ 217.688
Brunssum	€ 877.648	€ 70.498	€ 948.146	€ 948.146
Echt-Susteren	€ 776.597	€ 80.774	€ 857.370	€ 857.370
Eijsden-Margraten	€ 555.526	€ 65.824	€ 621.350	€ 621.350
Gennep	€ 414.929	€ 43.843	€ 458.772	€ 458.772
Gulpen-Wittem	€ 383.970	€ 36.055	€ 420.024	€ 420.024
Heerlen	€ 2.748.114	€ 221.172	€ 2.969.285	€ 2.969.285
Horst aan de Maas	€ 627.663	€ 109.611	€ 737.274	€ 737.274
Kerkrade	€ 1.799.423	€ 115.158	€ 1.914.581	€ 1.914.581
Landgraaf	€ 1.333.731	€ 94.366	€ 1.428.097	€ 1.428.097
Leudal	€ 650.746	€ 91.520	€ 742.266	€ 742.266
Maasgouw	€ 595.075	€ 61.193	€ 656.268	€ 656.268
Maastricht	€ 4.223.276	€ 307.638	€ 4.530.914	€ 4.530.914
Meerssen	€ 694.633	€ 47.242	€ 741.875	€ 741.875
Nederweert	€ 244.222	€ 44.095	€ 288.317	€ 288.317
Peel en Maas	€ 623.083	€ 112.989	€ 736.073	€ 736.073
Roerdalen	€ 330.026	€ 52.326	€ 382.352	€ 382.352
Roermond	€ 1.032.623	€ 150.569	€ 1.183.192	€ 1.183.192
Simpelveld	€ 203.584	€ 26.582	€ 230.166	€ 230.166
Sittard-Geleen	€ 2.647.364	€ 233.611	€ 2.880.975	€ 2.880.975
Stein	€ 394.683	€ 63.153	€ 457.836	€ 457.836
Vaals	€ 260.405	€ 25.747	€ 286.152	€ 286.152
Valkenburg aan de Geul	€ 529.155	€ 41.139	€ 570.294	€ 570.294
Venlo	€ 1.787.714	€ 260.129	€ 2.047.843	€ 2.047.843
Venray	€ 543.382	€ 112.012	€ 655.394	€ 655.394
Voerendaal	€ 244.255	€ 31.589	€ 275.844	€ 275.844
Weert	€ 555.169	€ 128.216	€ 683.385	€ 683.385
Totaal	€ 26.539.267	€ 2.826.161	€ 29.365.429	€ 29.365.429

4.4.8 Rekening per programma 2024-2026

Tabel programma IV3 2024

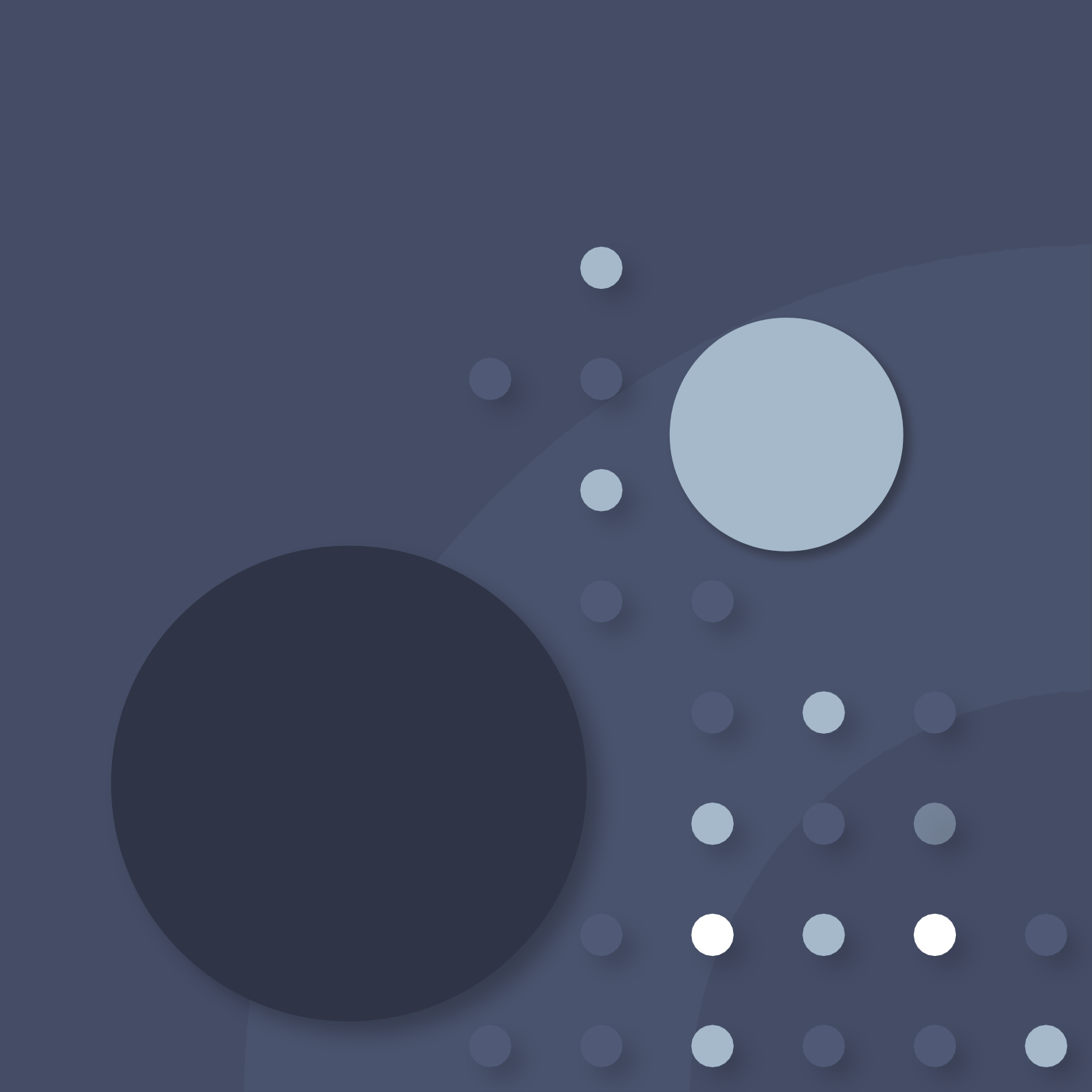
Programma Wmo-vervoer	Baten	Lasten	Saldo
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ -	€ 24.887.934	€ 24.887.934
Algemene dekkingsmiddelen			
0.5 Treasury	€ -	€ 13.720	€ 13.720
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ 24.951.654	€ -	€ -24.951.654
Overhead			
0.4 Overhead	€ 2.648.628	€ 2.648.628	€ -
Onvoorzien			
0.8 Overige baten en lasten	€ -	€ 50.000	€ 50.000
Structureel saldo van baten en lasten	€ 27.600.282	€ 27.600.282	€ -
Incidenteel			
Toevoegingen aan de reserves			
Onttrekkingen aan de reserves			
Algemene reserve	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve ICT	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Bestemmingsreserve personeel 30 gemeenten	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve personeel 10 gemeenten	€ -	€ -	€ -
Incidenteel saldo van baten en lasten	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Structureel en reëel evenwicht	€ 27.607.231	€ 27.600.282	€ -6.949

Tabel programma IV3 2025

Programma Wmo-vervoer	Baten	Lasten	Saldo
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ -	€ 25.708.477	€ 25.708.477
Algemene dekkingsmiddelen			
0.5 Treasury	€ -	€ 13.926	€ 13.926
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ 25.772.403	€ -	€ -25.772.403
Overhead			
0.4 Overhead	€ 2.713.663	€ 2.713.663	€ -
Onvoorzien			
0.8 Overige baten en lasten	€ -	€ 50.000	€ 50.000
Structureel saldo van baten en lasten	€ 28.486.066	€ 28.486.066	€ -
Incidenteel			
Toevoegingen aan de reserves			
Onttrekkingen aan de reserves			
Algemene reserve	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve ICT	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Bestemmingsreserve personeel 30 gemeenten	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve personeel 10 gemeenten	€ -	€ -	€ -
Incidenteel saldo van baten en lasten	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Structureel en reëel evenwicht	€ 28.493.015	€ 28.486.066	€ -6.949

Tabel programma IV3 2026

Programma Wmo-vervoer	Baten	Lasten	Saldo
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ -	€ 26.539.267	€ 26.539.267
Algemene dekkingsmiddelen			
0.5 Treasury	€ -	€ 14.135	€ 14.135
6.71 Maatwerkdienstverlening 18+	€ 26.603.402	€ -	€ -26.603.402
Overhead			
0.4 Overhead	€ 2.762.027	€ 2.762.027	€ -
Onvoorzien			
0.8 Overige baten en lasten	€ -	€ 50.000	€ 50.000
Structureel saldo van baten en lasten	€ 29.365.429	€ 29.365.429	€ -
Incidenteel			
Toevoegingen aan de reserves			
Onttrekkingen aan de reserves			
Algemene reserve			
Bestemmingsreserve ICT	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Bestemmingsreserve personeel 30 gemeenten	€ -	€ -	€ -
Bestemmingsreserve personeel 10 gemeenten	€ -	€ -	€ -
Incidenteel saldo van baten en lasten	€ 6.949	€ -	€ -6.949
Structureel en reëel evenwicht	€ 29.372.378	€ 29.365.429	€ -6.949

5. Bijlagen

5.1 Staat van geactiveerde kapitaaluitgaven

Tabel Staat van geactiveerde kapitaaluitgaven 2023

Alle bedragen in €	Oorspronkelijk bedrag van de kapitaaluitgaven (aanschaffingsw) aan het begin v h dienstjr.	Vermeerderingen in het dienstjaar	Verminderingen (anders dan door afschr. of afl.) in het dienstjaar	Oorspronkelijk bedrag van de kapitaaluitgaven (aanschaffingsw) aan het einde van het dienstjaar	% of andere maatstaf van afschrijving	Totaal van de afschrijving / aflossing op de kapitaaluitgaven aan het begin van het dienstjaar	(Extra) afschrijvingen van het kapitaaluitgaven in het dienstjaar	(Extra) aflossingen op kapitaalverstrekking in het dienstjaar	Boekwaarde aan het begin van het dienstjaar	Boekwaarde aan het einde van het dienstjaar
Programma Wmo-vervoer										
Inventaris	122.600	-	-	122.600	10,00%	20.063	12.260	-	102.537	90.277
Hardware	29.790	-	-	29.790	33,33%	14.552	15.238	-	15.238	-
Inrichting en verbouwing	92.630	-	-	92.630	4,00%	4.398	3.705	-	88.232	84.527
Technische installaties	59.936	-	-	59.936	6,67%	5.452	3.998	-	54.483	50.485
Software	50.314	-	-	50.314	10,00%	6.949	5.031	-	43.365	38.334
Totaal Wmo-vervoer	355.270	-	-	355.270		51.414	40.232	-	303.856	263.624
Totaal-generaal	355.270	-	-	355.270		51.414	40.232	-	303.856	263.624

Tabel Staat van geactiveerde kapitaaluitgaven 2024-2026

Alle bedragen in €	Boekwaarde aan het einde v h dienstjr.	Boekwaarde aan het einde v h dienstjr.	Boekwaarde aan het einde v h dienstjr.
Programma Wmo-vervoer	2024	2025	2026
Inventaris	78.017	65.757	53.497
Hardware	-	-	-
Inrichting en verbouwing	80.822	77.117	73.412
Technische installaties	46.488	42.490	38.492
Software	33.303	28.271	23.240
Totaal Wmo-vervoer	238.630	213.635	188.641
Totaal-generaal	238.630	213.635	188.641

5.2 Staat van reserves

Tabel Staat van reserves 2023

Naam reserve, alle bedragen in €	Saldo aan het begin van het dienstjaar	Vermeerderingen wegens bijboeking vd rente	Overige vermeerderingen	Verminderingen van de reserve	Saldo einde van het dienstjaar	Bestemming van het resultaat tussentijds via begr.wijz.	Bestemming van het resultaat 2022	Reserves na bestemming ultimo 2022
Reserves								
Algemene reserve	900.000	-	-	-	900.000	-	-	900.000
Bestemmingsreserve personeel	29.377	-	-	-	29.377	-	-	29.377
Bestemming ICT	36.749	-	-	6.125	30.624	-	-	30.624
Totaal Reserves	966.126	-	-	6.125	960.001	-	-	960.001

Tabel Staat van reserves 2024-2026

Alle bedragen in €	Reserves na bestemming ultimo 2024	Reserves na bestemming ultimo 2025	Reserves na bestemming ultimo 2026
Reserves			
Algemene reserve	900.000	900.000	900.000
Bestemmingsreserve personeel	29.377	29.377	29.377
Bestemming ICT	24.499	18.374	12.249
Totaal algemene reserves	953.876	947.751	941.626

5.3 Opbouw algemene reserve

Op 24 oktober 2018 heeft het algemeen bestuur ingestemd met de herziene nota 'Reserves, voorzieningen en risicomanagement'.

De nieuw ingeschatte risico's van de GR Omnibuzz zijn als volgt bepaald:

1 Verminderd draagvlak en/of draagkracht bij gemeenten voor de missie en visie van Omnibuzz

Het risico dat door politieke verschuiving (verkiezingen) of een algemene verandering in het politieke klimaat gemeenten niet meer achter de missie en visie van Omnibuzz staan of over onvoldoende middelen beschikken om deze te realiseren. Dit kan met name invloed hebben op de eventuele instroom van additionele vormen van doelgroepenvervoer.

Met de reactie van Omnibuzz op de evaluatie van de GR Omnibuzz wordt getracht om een kaderdocument vast te stellen, waarin de gezamenlijke missie en de visie van Omnibuzz en de deelnemende gemeenten worden bevestigd. Dit document kan als overdrachtsdocument aan nieuwe bestuurder worden aangeboden.

Risico	Kans	Benodigde weerstandcapaciteit
1.000.000	40%	400.000

2 Plotselinge wijzigingen in vervoersvolume ten gevolge van externe ontwikkeling

Het risico dat door wijzigingen die Omnibuzz zelf niet in de hand heeft er onvoorziene fluctuaties ontstaan in de volumes van met name het Wmo-doelgroepenvervoer.

Risico	Kans	Benodigde weerstandcapaciteit
200.000	60%	120.000

3 Economische kwetsbaarheid taxibedrijven

Het risico dat een van de vervoersbedrijven die als leverancier van Omnibuzz optreedt failliet gaat waardoor de continuïteit van het vervoer in het gedrang komt.

Risico	Kans	Benodigde weerstandcapaciteit
500.000	80%	400.000

4 Gebrek aan kennis omtrent nieuwe activiteiten, processen en/of projecten

Het risico dat er bij Omnibuzz te weinig kennis aanwezig is over de nieuwe activiteiten zoals bijvoorbeeld Wmo-BG, leerlingenvervoer en jeugd en de hiermee verbonden processen.

Risico	Kans	Benodigde weerstandcapaciteit
100.000	60%	60.000

5 Regie en planning

Het risico dat door onvoldoende kennis of door externe invloeden systemen niet of onvoldoende functioneren waardoor processen stagneren.

Risico	Kans	Benodigde eerstandcapaciteit
820.000	40%	328.000

Totaal benodigde weerstandcapaciteit	1.308.000

Omnibuzz | Bijlagen

omnibuzz

omnibuzz
MAATWERK IN VERVOER

Raadsvoorstel

Collegeverg. d.d. : 8 november 2022
Registratiekenmerk : 202248764
Gemeentebladnr. : 2022/103
Afdeling opsteller : Maatschappelijke ontwikkeling
Naam opsteller : Theo Peters
Bereikbaar onder : +31455278665, theo.peters@brunssum.nl
Portefeuillehouder : Merle Leusden, van
Raadsvergadering d.d. : 20 december 2022
Uiterlijke datum : Uiterste datum 20 december 2022
Motivatie datum: ingangsdatum verordeningen 1-1-2023

Aan de raad,

1. **Onderwerp**

Gewijzigde verordeningen Participatiewet 2023

2. **Uitgangssituatie (WAAROM?)**

a. Aanleiding

Een aantal wijzigen in de Participatiewet gaven aanleiding tot herijking van de laatstelijk in 2018 gewijzigde verordeningen.

Begin 2020 is een pakket aan maatregelen onder de noemer Breed Offensief aangekondigd. Daarin staat dat de Participatiewet gewijzigd wordt om zo meer mensen met een arbeidsbeperking aan het werk te helpen. Het uiteindelijke wetsvoorstel liep forse vertraging op, omdat het controversieel werd verklaard na de val van het kabinet. De invoering staat nu op 1 januari 2023, maar het is nog maar de vraag of dat haalbaar is. Wetsvoorstel is in de fase van Schriftelijke voorbereiding Eerste Kamer. Laatste update 10 oktober 2022, dat er gewacht wordt op de Memorie van Antwoord.

Via diverse nota's van wijziging veranderde in de loop van de tijd de samenstelling van het voorstellenpakket Breed Offensief. Enkele onderdelen werden al via lagere regelgeving van kracht. Een deel startte in 2021 en andere (soms later toegevoegde) onderdelen kregen hun eigen tijdpad. Zo voerde het kabinet bijvoorbeeld per 1 april 2022 een basisbedrag aan studietoeslag in voor studenten met een medische beperking. Ook de zogenaamde preferente werkwijze rond loonwaardemeting en uitkering van loonkostensubsidie (LKS) is reeds ingevoerd.

In de Participatiewet vervalt de regel dat de gemeente van waaruit iemand verhuist, verantwoordelijk blijft voor de doorbetaling van de LKS. Zolang de dienstbetrekking voortduurt, neemt de gemeente waar iemand is gaan wonen die verantwoordelijkheid over. Dit is ook meer in lijn met een ander, per 2022 ingevoerd onderdeel van Breed Offensief: financiering van LKS op basis van realisaties door gemeenten.

Breed Offensief regelt ook dat LKS en andere ondersteuningsvoorzieningen vanuit de oude woongemeente worden voortgezet als iemand die met LKS blijft werken, gaat verhuizen naar een EU-land, Zwitserland, Liechtenstein, Noorwegen of IJsland. Dit komt voort vanuit de gedachte van vrij verkeer van werknemers.

Er komt een uitbreiding voor de groep voor wie de werkgever na indienstname – binnen een periode van zes maanden – nog LKS kan aanvragen. Dit waren eerst alleen schoolverlaters van VSO, Praktijkonderwijs of MBO-entree-opleiding die binnen zes maanden na het verlaten van de school gingen werken. Er komt een uitbreiding met iedereen voor wie de gemeente re-integratieverantwoordelijkheid draagt.

b. Huidige situatie/probleemstelling

Als gevolg van genoemde (wets)wijziging is regionaal bezien welke verordeningen aangepast dienen te worden. De verordeningen welke voor de gemeente Brunssum op dit punt -inhoudelijk- aangepast dienen te worden zijn met name

de Participatieverordening en de Verordening Loonkostensubsidie. Laatstgenoemde komt mede gelet op het voorgaande te vervallen en dient te worden ingetrokken en wordt geïncorporeerd (als een voorziening) in de Participatieverordening. Ook de Individuele Studietoeslag is per 1-4-2022 komen te vervallen daar de wet niet in deze toeslag voorziet.

De verordeningen welke nu ter vaststelling worden aangeboden zijn evenals voorgaande jaren regionaal afgestemd. In de raden van alle Parkstadgemeenten worden dus dezelfde, (dan wel inhoudelijk met gelijke strekking) gewijzigde verordeningen aangeboden.

Regionale afstemming van de verordeningen is uitgangspunt van het regionale arbeidsmarktbeleid.

De wijzigingen in de thans voorliggende verordeningen betreffen zowel inhoudelijke als technische wijzigingen. Onderstaand worden de inhoudelijke aanpassingen per verordening vermeld.

3. **Gewenste situatie (WAT?**

a. Wat willen we bereiken?

Uitgangspunt is om tot afstemming van de verordeningen in regionaal verband te komen en tevens de onderliggende beleidsregels met elkaar af te stemmen. De nu voorliggende verordeningen zijn op Parkstad Limburg niveau tot stand gekomen: in alle Parkstad gemeenten worden –nagenoeg- dezelfde verordeningen op grond van de Participatiewet in procedure gebracht.

Naast deze regionale basis is op onderdelen ruimte voor lokale verbijzondering. Ook de nu reeds vigerende verordeningen zijn volgens dit principe geformuleerd en vastgesteld door de gemeenteraden.

b. Kaders

De beleidsbepalende bevoegdheid ligt bij de gemeente Brunssum. De verordeningen die op grond van de Participatiewet moeten worden vastgesteld, worden door ISD BOL voorbereid maar moeten derhalve door de gemeenteraad van Brunssum worden vastgesteld.

ISD BOL heeft de verordeningen voorbereid, en heeft deze via het Dagelijks Bestuur aan het college van B&W aangeboden.

c. Argumenten en overwegingen

Een aantal (wets)wijzigingen heeft ertoe geleid om tot aanpassingen van de verordeningen over te gaan. Hierbij is het oude uitgangspunt, waarbij zoveel mogelijk regionaal wordt afgestemd, gehandhaafd. Met als gevolg dat inhoudelijk (grotendeels) gelijke verordeningen voor alle Parkstad-gemeenten aan de gemeenteraden worden aangeboden. Het gevolg daarvan is dat de uitgangspunten van de verschillende sociale diensten en samenwerkingsverbanden vergelijkbaar zijn, zodat ervaringen kunnen worden uitgewisseld en reeds op voorhand belemmeringen kunnen worden weggenomen. Verder is wederom gekozen voor beleidsarme verordeningen. Verordeningen krijgen hierdoor een langere “houdbaarheidsduur” omdat zij niet steeds opnieuw moeten worden vastgesteld teneinde (ondergeschikte) beleidswijzigingen te verwerken.

Onderstaand worden de inhoudelijke wijzigingen van de aangepaste verordeningen kort toegelicht.

Participatieverordening:

- Vervallen art 2, lid 1 onder f: detacheringsbanen eruit gehaald. Daarmee dus vernummering art. 2 lid 1.
- Art. 2, lid 2: vervallen: i.v.m. vervallen art. 2 lid 1 onder f.

Het dagelijks bestuur kan de voorziening, bedoeld in artikel 2 onderdeel f, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een korte afstand tot de arbeidsmarkt;

Daardoor vernummering van art. 2 lid 2 e.v. alsmede de verwijzing van lid 2.

- Invoeging artikel 7; vaststelling loonwaarde. De LKS verordening wordt ingetrokken en LKS wordt opgenomen c.q. onderdeel van de Participatieverordening. LKS is immers ook een voorziening mogelijk o.g.v. art 2 lid 1 onder d.

Hierdoor ook weer vernummering van de artikelen. De oude LKS verordening bevatte inhoudelijk geen aanvullingen of wijzigingen. Dientengevolge opgenomen in de participatieverordening.
Een deel van de oude LKS is vervangen door de nieuwe landelijke wetgeving die een uniforme procedure landelijk voorschrijft, derhalve opname LKS in Participatieverordening.

Verordening Individuele inkomenstoeslag:
- Art. 5 lid 3 ingevoegd n.a.v. vigerende jurisprudentie.
Hierdoor verschuiving van de leden 3 en 4 (nu 4 en 5).
- Vervallen van art. 5 lid 1 onder d: categorie "'overige gevallen"". Dit in aansluiting op de overige (minimaregelingen)regelingen (waar we dit eerder er ook uitgehaald hebben) en het feit dat de wet deze categorie niet kent en dientengevolge dus geen bestaansrecht heeft. In het verleden opgenomen specifiek voor de kostendelers.
- Binnen Parkstad de start/aanvangs bedragen (= hoogte per huishouden) gelijkstellen. Deze worden jaarlijks geïndexeerd maar zijn in elke gemeente nu anders.
Onderstaande bedragen gelden dan vanaf 1-1-23:
a. € 425 voor een alleenstaande;
b. € 490 voor een alleenstaande ouder;
c. € 600 voor gehuwden.

Afstemmingsverordening:
- Aanvulling met art. 56a PW (ontzorgplicht statushouders) in artikel 7.
- Aanvulling art. 15 bij samenloop PW-gedraging (maatregel) en WI gedraging (boete).
Als het bestuur voor eenzelfde gedraging zowel de bijstand o.g.v. art. 18 of 18b PW kan verlagen en een boete o.g.v. de WI 2021 kan opleggen, kiest zij ervoor de bijstand te verlagen en geen boete op te leggen.

In de overige verordeningen betreft het geen inhoudelijke wijzigingen, maar slechts technische aanpassingen. M.b.t. de verordening Tegenprestatie dient te worden opgemerkt dat hiervan (vooralsnog) geen gebruik wordt gemaakt.

d. Opties en keuze

Onderstaande verordeningen in het kader van de Participatiewet vast te stellen:
- Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023
- Verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2023
- Handhavingsverordening ISD BOL 2023
- Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023
- Verordening Tegenprestatie 2023

Tevens onderstaande verordeningen in te trekken per 1-1-2023:
- Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2018
- Verordening Loonkostensubsidie Participatiewet ISD BOL 2018
- Verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2018
- Handhavingsverordening ISD BOL 2018
- Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2018
- Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2015

De Verordening individuele studietoeslag ISD BOL is reeds van rechtswege per 1-4-2022 komen te vervallen.

Het college van burgemeester en wethouders,

BurgemeesterSecretaris

Raadsbesluit

Gemeentebladnr.: 2022/103

Afdeling: Maatschappelijke ontwikkeling

Registratiekenmerk: 2003355

De raad van de gemeente Brunssum gemeentebladnummer 2022/103;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 8 november 2022, afdeling Maatschappelijke ontwikkeling ;

Besluit:

Onderstaande verordeningen in het kader van de Participatiewet vast te stellen:
- Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023
- Verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2023
- Handhavingsverordening ISD BOL 2023
- Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023
- Verordening Tegenprestatie 2023

Tevens onderstaande verordeningen in te trekken per 1-1-2023:
- Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2018
- Verordening Loonkostensubsidie Participatiewet ISD BOL 2018
- Verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2018
- Handhavingsverordening ISD BOL 2018
- Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2018
- Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2015

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 20 december 2022

De Raad vernoemd,

Voorzitter Griffier

Participatieverordening ISD BOL 2023

De raad van de gemeente Brunssum

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 8 november 2022;

gelet op de artikelen 8a, eerste lid, aanhef en onder a, c, d en e, en tweede lid, en 10b, vijfde lid en zevende lid, van de Participatiewet, artikel 36 IOAW en artikel 36 IOAZ;

besluit vast te stellen de

Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet;
   b. korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen één jaar;
   c. grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen één jaar;
   d. wet: Participatiewet;
   e. het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum en Landgraaf.

Hoofdstuk 2. Opdracht dagelijks bestuur

Artikel 2. Algemene voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur kan aan belanghebbenden voorzieningen bij participatie bieden voor zover deze voorzieningen door het dagelijks bestuur voor de participatie noodzakelijk worden geacht. Deze kunnen onder meer bestaan uit:
   a) beschut werk
   b) ondersteuning bij leer-werk traject;
   c) persoonlijke ondersteuning;
   d) loonkostensubsidie zoals bedoeld in artikel 10d van de wet;
   e) premies en persoonsgebonden stimuleringsbudget;
   f) werken met behoud van uitkering;
   g) sociale activering;
   h) scholing;

2. Het dagelijks bestuur kan de voorzieningen, bedoeld in artikel 2 onderdelen f en g, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt;
3. Het dagelijks bestuur maakt een afweging van de individuele mogelijkheden, omstandigheden, functionele beperkingen, competenties en capaciteiten van een belanghebbende, en biedt aan de hand van deze afweging ondersteuning aan belanghebbende. De omstandigheden hebben in elk geval betrekking op de zorgtaken van die persoon en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
   a) de opvang van ten laste komende kinderen tot 5 jaar;
   b) de noodzakelijkheid van het verrichten van mantelzorg.
4. Het dagelijks bestuur kan bij het bepalen van de wijze waarop de ondersteuning wordt vormgegeven, prioriteiten stellen in verband met de beschikbare financiële middelen alsmede de maatschappelijke, economische en conjuncturele ontwikkelingen.
5. Onverminderd het bepaalde in het vijfde lid draagt het dagelijks bestuur zorg voor een evenwichtige verdeling van de middelen over de doelgroep zoals bedoeld in artikel 7 lid 1 onderdeel a van de wet.
6. Het dagelijks bestuur doet jaarlijks eenmaal, of zoveel vaker aan de gemeenteraad verslag over de doelmatigheid en doeltreffendheid van het beleid.

Artikel 3. Voorwaarden voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast waarin wordt vastgelegd welke voorzieningen, waaronder ondersteunende voorzieningen, het dagelijks bestuur in ieder geval kan aanbieden en de voorwaarden die daarbij gelden, voor zover daarover geen bepalingen in deze verordening zijn opgenomen.
2. Het dagelijks bestuur kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, de artikelen 13 en 37 van de IOAW of de artikelen 13 en 37 van de IOAZ niet nakomt;
   b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
   c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een in deze verordening genoemde voorziening, tenzij het een persoon betreft als bedoeld in artikel 7 lid 1 onderdeel a onder 2 van de wet;
   d. naar het oordeel van het dagelijks bestuur de voorziening onvoldoende bijdraagt aan arbeidsinschakeling;
   e. de voorziening naar het oordeel van het dagelijks bestuur niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
   f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening;
   g. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in deze verordening worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.

3. Het dagelijks bestuur kan, in aanvulling op de verplichtingen die zijn verbonden aan de inkomensvoorziening waar een belanghebbende aanspraak op maakt, nadere verplichtingen verbinden aan het besluit tot het aanbieden van een voorziening.

Artikel 4. Scholing

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon die behoort tot de doelgroep een scholingstraject aanbieden indien dit noodzakelijk wordt geacht voor duurzame arbeidsinschakeling.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op personen als bedoeld in artikel 7 lid 3 onderdeel a van de wet.
3. Nadere regels ten aanzien van deze voorziening worden door het dagelijks bestuur vastgelegd in beleidsregels.

Artikel 5. Beschut werk

1. Het college biedt de voorziening beschut werk aan een persoon van wie is vastgesteld dat deze alleen in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft en deze persoon:
    a. Behoort tot de doelgroep; of
    b. Een persoon is aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt.
2. Om de in artikel 10b lid 1 van de wet bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken, biedt het college de volgende voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling aan:
    a. persoonlijke ondersteuning; en/of
    b. fysieke werkplekaanpassingen;
    c. loonkostensubsidie zoals bedoeld in artikel 10d van de wet.
3. Het college biedt een maatwerk voorziening gericht op arbeidsinschakeling aan tot het moment waarop de dienstbetrekking beschut werk aanvangt.

Artikel 6 Persoonlijke ondersteuning

Aan een persoon die behoort tot de doelgroep kan het dagelijks bestuur persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van de aan die persoon opgedragen taken aanbieden in de vorm van structurele begeleiding als hij zonder persoonlijke ondersteuning niet in staat is de aan hem opgedragen taken te verrichten.

Artikel 7 Loonkostensubsidie

1. Het dagelijks bestuur kan een loonkostensubsidie verstrekken aan werkgevers die met een kwetsbare, uiterst kwetsbare of gehandicapte werknemer een arbeidsovereenkomst sluiten.
2. Het dagelijks bestuur stelt vast of een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie.
3. Het dagelijks bestuur besluit of ten aanzien van een persoon advies wordt ingewonnen bij een externe organisatie aan welke minimumeisen de methode ter bepaling van de loonwaarde worden gesteld.
4. Het dagelijks bestuur stelt beleidsregels vast over de wijze waarop wordt vastgesteld wie tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort.

5. Onder kwetsbare werknemer wordt verstaan de persoon die onmiddellijk voorafgaand aan de indiensttreding ten minste 1 jaar werkloos is geweest.
6. De subsidie wordt uitsluitend verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en geen verdringing plaatsvindt.
7. De loonkostensubsidie wordt niet verstrekt als de werkgever op grond van een andere regeling aansprak maakt op de financiële tegemoetkomingen in verband met de indiensttreding van de werknemer

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Artikel 8. Intrekken oude verordening en overgangsrecht

1. De Participatieverordening ISD BOL 2018 wordt ingetrokken per 1 januari 2023.
2. De verordening LKS en loonwaarde ISD BOL 2018 wordt ingetrokken per 1 januari 2023.
3. De voor de intrekking van de Participatieverordening en LKS verordening ISD BOL 2018 toegekende voorzieningen worden gehandhaafd voor de duur waarvoor zij zijn toegekend.
4. Het dagelijks bestuur kan na afloop van de in het derde lid bedoelde periode besluiten dat een voorziening verder wordt voortgezet.
5. De Participatieverordening en/of de LKS verordening ISD BOL 2018 blijft van toepassing ten aanzien van een voortgezette voorziening als bedoeld in het vierde lid.

Artikel 9. Hardheidsclausule

Het dagelijks bestuur kan, indien de toepassing van bepalingen in deze verordening in de individuele situatie tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, voor zover het de bevoegdheid betreft die voortvloeit uit deze verordening, afwijken van deze verordening.

Artikel 10. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023.

Artikel 11. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 20 december 2022

De raad van de gemeente Brunssum.

De griffier, De voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Er is gekozen voor een algemene, globale verordening. Dit heeft te maken met de aard van de opdracht die de raad heeft gekregen, te weten het bij verordening regels stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Hieruit moet onder andere blijken dat er aandacht is voor de in de Participatiewet onderscheiden doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen. Dit leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn. Immers, re-integratie is maatwerk. Het is helemaal afhankelijk van iemands mogelijkheden en beperkingen wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is. Daarom wordt aan het dagelijks bestuur de bevoegdheid gegeven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken. Artikel 10 van de Participatiewet bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het dagelijks bestuur noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de Participatieverordening. Daarom is ervoor gekozen in de verordening de voorzieningen vast te leggen die het dagelijks bestuur in ieder geval kan aanbieden.

Met betrekking tot de volgende voorzieningen is de gemeenteraad verplicht om regels op te nemen in deze verordening:

- persoonlijke ondersteuning (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel a, en 10, eerste lid, van de Participatiewet);
- scholing of opleiding als bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet (artikel 8a, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet);
- de premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, Participatiewet (artikel 8a, eerste lid, onderdeel d, en tweede lid, onderdeel b, van de Participatiewet); en
- participatievoorziening beschut werk als bedoeld in artikel 10b van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel e, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet).

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven worden hieronder behandeld.

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Doelgroep

De doelgroep wordt gevormd door personen zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de Participatiewet. Het betreft:

- die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, 35, vierde lid, onderdeel b, en 36, derde lid, onderdeel b, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA) tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten

jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een nabestaanden- of wezen uitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (hierna: ANW);
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW);
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ);
- Niet uitkeringsgerechtigden.

en, die voor de arbeidsinschakeling zijn aangewezen op een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening.

Korte afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen één jaar geschikt (te maken) is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie voor een verdere toelichting artikel 2 van deze verordening.

Grote afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een grote afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs niet binnen één jaar geschikt (te maken) is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie voor een verdere toelichting artikel 2 van deze verordening.

Artikel 2
Op grond van artikel 8a, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet moet de gemeenteraad in de verordening de verdeling van de voorzieningen over personen vastleggen, waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden en de functionele beperkingen van die personen. Hierin ligt besloten dat de gemeenteraad ook rekening houdt met de omstandigheden en functionele beperkingen van personen met een handicap. Dit is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid. In dit artikel is aan het voorgaande uitvoering gegeven.

Artikel 2 lid 1
a. Beschut werk
Voor een nadere toelichting zie artikel 5.
b. Leer-werk plek
Personen uit de doelgroep kunnen in aanmerking komen voor de voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten. Het dagelijks bestuur moet dan wel van oordeel zijn dat een leer-werktraject nodig is en de ondersteuning nodig moet zijn voor het volgen van dat leer-werktraject. Dit is geregeld in artikel

10 en volgt uit artikel 10f van de Participatiewet. Artikel 10f van de Participatiewet bepaalt voorts dat het dagelijks bestuur uitsluitend ondersteuning bij een leer-werktraject kan aanbieden aan personen:

- van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
- van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

De voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten is inzetbaar voor jongeren van zestien of zeventien jaar oud die dreigen uit te vallen uit school, maar middels een leer/werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Om te voorkomen dat jongeren onnodig uitvallen, wordt de mogelijkheid geboden extra ondersteuning te bieden. Deze voorziening kan ook worden ingezet ter voorkoming van schooluitval bij jongeren van achttien tot 27 jaar die door een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Er wordt vanuit gegaan dat het mogelijk is een leerwerktraject aan te bieden aan personen die voldoen aan het bepaalde in de artikelen 10 en 10f van de Participatiewet, in afwijking van artikel 7, derde lid, onder a, van de Participatiewet.

c. Persoonlijke ondersteuning

Voor een nadere toelichting zie artikel 6

d. Loonkostensubsidie

Het doel van de loonkostensubsidie is het bieden van compensatie voor het feit dat voor een persoon ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever een persoon (nog) niet ten volle kan inzetten. Zo kan het dagelijks bestuur een loonkostensubsidie aan de werkgever verstrekken om tijdelijk het verschil in arbeidsproductiviteit te compenseren en zo de re-integratie van de bijstandsgerechtigde te bewerkstelligen.

In artikel 10c van de Participatiewet is geregeld wanneer wordt vastgesteld of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort: op schriftelijke aanvraag of ambtshalve. Ambtshalve vaststelling is alleen mogelijk bij:
- personen die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, 35, vierde lid, onderdeel b, en 36, derde lid, onderdeel b, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA) tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, en
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.
- personen die werken op een beschutte werkplek (artikel 10b, negende lid, van de Participatiewet).

e. Premies en persoonsgebonden stimuleringsbudget

Een premie dient ertoe belanghebbenden te stimuleren tot het aanvaarden van een baan. Met het persoonsgebonden stimuleringsbudget (PSB) kan het dagelijks bestuur aan personen die een uitkering ontvangen op grond van de wet en die werkzaamheden verrichten binnen een project die ten goede komen aan de maatschappij en de samenleving, een premie maatschappelijke participatie toekennen in de vorm van een persoonsgebonden stimuleringsbudget. Het PSB wordt in essentie ingezet als een stimuleringspremie. Vooral gericht op het stimuleren en realiseren van kans vergroting op uitstroom

naar regulier werk. Hiertoe kan door belanghebbende individueel, zélf voorgesteld maatwerk worden ingezet.

f. Werken met behoud van uitkering

De voorziening "werken met behoud van uitkering" houdt in dat de uitkeringsgerechtigde arbeid verricht met behoud van uitkering, maar zonder dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst. Bij werken met behoud van uitkering vindt namelijk geen loonbetaling plaats. Daarom kan er bij werken met behoud van uitkering ook geen sprake zijn van een arbeidsovereenkomst.

De werkzaamheden die in het kader van de voorziening werkervaringsplaats worden uitgevoerd betreffen altijd additionele werkzaamheden bij een werkgever. Daarnaast is deze voorziening altijd van zeer beperkte duur. De voorziening werkervaringsplaats leidt derhalve niet tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Bij het aanbieden van "werken met behoud van uitkering" als voorziening gericht op arbeidsinschakeling dient het dagelijks bestuur steeds dit verschil in karakter tussen de rechten en plichten bij het ontvangen van bijstand en de verhouding tussen werkgever en werknemer in het kader van een dienstbetrekking voor ogen te houden. Een en ander betekent concreet onder meer dat de aangeboden werkzaamheden onder de noemer "werken met behoud van uitkering" altijd vervat moeten zijn in een individuele beschikking.

g. Sociale activering

De voorziening sociale activering is bedoeld voor personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Volgens de Participatiewet dient ook sociale activering uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Onder 'sociale activering' wordt verstaan: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of, als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is, op zelfstandige maatschappelijke participatie (artikel 6, eerste lid, onderdeel c, Participatiewet). Bij activiteiten in het kader van sociale activering kan worden gedacht aan het zelfstandig, zonder externe begeleiding, verrichten van vrijwilligerswerk of deelnemen aan activiteiten in de wijk of buurt.

Het dagelijks bestuur kan aan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening (artikel 5, eerste lid).

Voor de verplichting op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering is vereist dat de mogelijkheid bestaat dat een persoon op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening. Bestaat die mogelijkheid niet, dan kan een persoon niet worden verplicht gebruik te maken van een dergelijke voorziening. Sociale activering heeft tot doel

personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt terug te leiden naar de arbeidsmarkt, of als dit nog niet mogelijk is, als tussendoel te bevorderen dat personen zelfstandig kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven. Hieruit volgt dat als het einddoel, arbeidsinschakeling, niet kan worden bereikt, er geen grond is die persoon te verplichten om gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering.

h. Scholing
Voor een nadere toelichting zie artikel 4.

Artikel 2 lid 2 Korte afstand tot de arbeidsmarkt
Onder korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen één jaar geschikt (te maken) is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Mensen die korter dan een jaar een uitkering hebben, blijken volgens onderzoek van de inspectie SZW met een lichte ondersteuning door de gemeente makkelijker toe te leiden zijn naar de arbeidsmarkt. Eventuele belemmeringen worden doorgaans als relatief gemakkelijk te overbruggen ervaren. Het dagelijks bestuur kan aan personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt voorzieningen als bedoeld in artikel 2 lid 1 letter f (detacheringsbanen) aanbieden.

Artikel 2 lid 3 Grote afstand tot arbeidsmarkt
Om meer mensen uit de bijstand aan het werk te krijgen, kunnen gemeenten nauwkeuriger bepalen wie hulp nodig heeft bij het vinden van werk en wie niet. Mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben er veel baat bij als de gemeente hen helpt bij het vinden van werk. Maatwerk is een belangrijk element in de dienstverlening. Uit het onderzoek van de inspectie SZW komt ook naar voren dat bijna alle mensen die na drie jaar nog een uitkering hebben, belemmeringen ervaren die van invloed zijn op hun re-integratie. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om fysieke of psychische belemmeringen, schuldenproblemen en/of een verslaving. Na drie jaar wegen deze problemen nog zwaarder dan in het eerste jaar van de bijstandsuitkering.

Het dagelijks bestuur biedt voorzieningen als bedoeld bij lid 1, letter f (werken met behoud van uitkering) en g (sociale activering) aan personen aan die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

Artikel 2 lid 4 Individuele omstandigheden
Het dagelijks bestuur moet bij de inzet van de voorzieningen rekening houden met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. In artikel 2, lid 3, is opgenomen waarmee het dagelijks bestuur in ieder geval rekening moet houden.

Artikel 2 lid 7 Verslaglegging
Het dagelijks bestuur doet verslag over de doeltreffendheid en een evenwichtige verdeling van de middelen van het re-integratiebeleid, dit is geregeld in artikel 2, zesde lid.

Artikel 3 Voorwaarden voorzieningen
De Participatiewet schrijft niet uitputtend voor welke voorzieningen het dagelijks bestuur aan moet

bieden. Het enige criterium is dat de voorziening gericht moet zijn op arbeidsinschakeling en moet bijdragen aan het (op termijn) mogelijk maken van reguliere arbeid door een persoon. Al naar gelang de afstand op de arbeidsmarkt kan een voorziening gericht zijn op sociale activering en het voorkomen van een isolement (zoals het doen van vrijwilligerswerk met behoud van uitkering), het leren van vaardigheden of kennis, of het opdoen van werkervaring (bijvoorbeeld via gesubsidieerd werk). In het eerste lid staan een aantal voorzieningen benoemd die het dagelijks bestuur kan aanbieden in het kader van re-integratie.

Beëindigingsgronden
Het tweede lid geeft aan dat het dagelijks bestuur een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen het dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Het dagelijks bestuur kan een voorziening beëindigen. Een voorziening wordt bijvoorbeeld beëindigd als een persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt. Voor de persoon zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a onder 2, van de Participatiewet wordt op dit punt een uitzondering gemaakt. Het gaat om de persoon als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, 35, vierde lid, onderdeel b, en 36, derde lid, onderdeel b, van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend. Voor deze doelgroep geldt dat het dagelijks bestuur ondersteuning bij de arbeidsinschakeling moet bieden tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verstrekt.

De Participatiewet voorziet niet in een terugvorderingsgrond van re-integratiekosten die onnodig zijn gemaakt. Noch van een bijstandsgerechtigde, noch van een niet bijstandsgerechtigde kunnen die kosten worden teruggevorderd. Terugvordering dient dan te geschieden op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 4 Scholing
Startkwalificatie
Onder startkwalificatie wordt verstaan een havo of Vwo-diploma of een diploma van het middelbaar beroepsonderwijs (mbo), niveau twee. Scholing kan worden aangeboden aan personen met of zonder een dergelijke startkwalificatie. Vooral voor personen zonder startkwalificatie kan scholing noodzakelijk zijn voor de re-integratie.

Jongeren
Personen jonger dan 27 jaar die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde

onderwijs kunnen sinds 1 juli 2012 geen voorziening ontvangen die hen ondersteunt bij de arbeidsinschakeling (artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de Participatiewet).

Artikel 5 Beschut werk

Het college biedt ambtshalve of op verzoek de voorziening beschut werk aan, aan een persoon van wie is vastgesteld dat deze alleen in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft en deze persoon behoort tot de doelgroep van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet of een persoon is aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt (eerste lid). Het college is verplicht om iemand de voorziening beschut werk aan te bieden wanneer die persoon daarop aangewezen is (artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet). Deze verplichting geldt tot wanneer de vastgestelde aantallen beschut werkplekken zijn bereikt (artikel 10b, zesde lid, van de Participatiewet).

Naast het bepalen van wie in aanmerking kan komen voor beschut werk (eerste lid) zijn in deze verordening vastgelegd welke voorzieningen voor arbeidsinschakeling ingezet worden om deze dienstbetrekking mogelijk te maken (tweede lid) en welke voorzieningen worden aangeboden tot het moment dat de dienstbetrekking beschut werk aanvangt (derde lid).

Stap 1: advies Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Om vast te stellen of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort, verricht het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voor het college de werkzaamheden ten behoeve van die vaststelling en adviseert het college hierover. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voert op basis van landelijke criteria een beoordeling uit of een persoon behoort tot de doelgroep beschut werk (artikel 10b, tweede lid, van de Participatiewet).

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen verricht de werkzaamheden ten behoeve van de vaststelling of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort ook op verzoek van een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet of een persoon aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt (artikel 10b, derde lid, van de Participatiewet). Een dergelijk verzoek kan alleen door de persoon zelf worden gedaan en niet door een andere belanghebbende zoals een werkgever. Als het UWV tot het oordeel komt dat iemand tot de doelgroep beschut werk behoort, adviseert UWV het college waar de betreffende persoon staat ingeschreven.

Stap 2: besluit college

Op basis van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen beslist het college of iemand tot de doelgroep beschut werk behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kan het college besluiten het advies niet te volgen.

Stap 3: dienstbetrekking beschut werk

Nadat is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep beschut werk behoort, zorgt het college ervoor dat deze persoon in een dienstbetrekking onder beschutte omstandigheden aan de slag gaat (artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet). Het kan dan gaan om een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f, van de Participatiewet). Het college kan zelf bepalen waar de beschut werkplek wordt georganiseerd. Dat kan zijn binnen de gemeente, maar ook bij de bestaande sw-bedrijven, of bij een andere, aan de gemeente gelieerde organisatie. Het kan zijn dat een reguliere werkgever bereid is de benodigde beschutte omstandigheden te bieden. Het toekennen van een beschut werkplek is een besluit in de zin van de Awb.

Artikel 6 Persoonlijke Ondersteuning

In artikel 6 wordt de voorziening persoonlijke ondersteuning nader geduid. Het gaat dan om een voorziening zoals een jobcoach, die op vaste tijden en gedurende een langere periode de werknemer met beperkingen bij het verrichten van zijn taken ondersteunt. Het moet dan ook gaan om een systematische ondersteuning. Daarnaast moet de ondersteuning noodzakelijk zijn in die zin, dat de werknemer zonder die ondersteuning in redelijkheid niet zijn werkzaamheden zou kunnen verrichten. Persoonlijke ondersteuning heeft tot doel dat een werknemer wordt begeleid naar een situatie dat hij uiteindelijk zonder begeleiding via een dergelijke voorziening bij een reguliere werkgever werkzaam kan zijn.

Een voorbeeld van persoonlijke ondersteuning kan zijn dat het dagelijks bestuur besluit om aan een persoon ten aanzien van wie het redelijk vermoeden bestaat dat hij niet of niet in voldoende mate de Nederlandse taal beheerst (daarmee wordt niveau 1F bedoeld), een voorziening aanbiedt die noodzakelijk is voor het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden en het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid.

Als een taalvoorziening wordt aangeboden, dan wordt dit vastgelegd in een taalplan. Belanghebbende kan door middel van ondertekening van dit taalplan zich bereid verklaren om te beginnen met het verwerven van vaardigheden in de Nederlandse taal. De ondertekening van het taalplan wordt aangemerkt als bereidverklaring als bedoeld in artikel 18b lid 6 Participatiewet. In het taalplan wordt in ieder geval vastgelegd in welke vorm de ondersteuning wordt aangeboden en de manier waarop de voortgang van de beheersing van de Nederlandse taal wordt beoordeeld.

De Wet taaleis legt gemeenten geen verplichting op tot financiële ondersteuning van belanghebbende bij het verbeteren van diens taalvaardigheid. Dat laat onverlet dat het dagelijks bestuur een belanghebbende wel kan ondersteunen bij het leren van de Nederlandse taal.

Artikel 7 Vaststelling loonwaarde

In artikel 10d, eerste lid, van de Participatiewet is bepaald dat als een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie en een werkgever voornemens is een dienstbetrekking aan te gaan met die persoon, het dagelijks bestuur van ISD BOL de loonwaarde van die persoon vaststelt.

In artikel 7, vierde lid wordt verwezen naar nader vastgestelde beleidsregels met betrekking tot de loonwaarde-methodiek, welke voldoet aan de minimumeisen die aan de methode ter bepaling van de loonwaarde zijn gesteld.

Artikel 8 Intrekken oude verordening en overgangsrecht

In artikel 8 is onder andere het overgangsrecht neergelegd. Het kan voorkomen dat personen een voorziening toegekend hebben gekregen op grond van de oude Participatie- of LKS verordening, die niet meer voldoet aan de voorwaarden uit deze verordening. Ook is het denkbaar dat een persoon op grond van de oude Participatie of LKS verordening wel in aanmerking zou komen voor een voorziening, maar door inwerkingtreding van deze verordening niet meer. De toegekende voorziening zou dan op grond van artikel 3, tweede lid, van deze verordening moeten worden beëindigd. Om dit te voorkomen is in artikel 8, derde lid, geregeld dat dergelijke voorzieningen worden behouden voor een bepaalde duur. Dit uiteraard voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit de Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL of de verordening LKS en loonwaarde 2018.

Wordt niet meer aan die voorwaarden voldaan, dan moet de voorziening worden beëindigd, bijvoorbeeld als een belanghebbende geen aanspraak meer heeft op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling.

Voortzetten toegekende voorzieningen

Toegekende voorzieningen op grond van de Participatieverordening of de LKS en loonwaarde verordening ISD BOL 2018 worden dus in beginsel behouden na inwerkingtreding van deze verordening.

Verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2023

De raad van de gemeente Brunssum;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 8 november 2022, met overneming van de daarin vermelde motieven;

gelet op artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel b, tweede lid van de Participatiewet

B E S L U I T :

-In te trekken de: Verordening Individuele Inkomenstoeslag ISD BOL 2018
-vast te stellen de: Verordening Individuele Inkomenstoeslag ISD BOL 2023

Artikel 1 Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:
a. Inkomen: totaal van inkomen, bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet en de algemene bijstand;
b. Peildatum: datum waarop een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
c. Referteperiode: periode van 3 jaar voorafgaand aan de peildatum;
d. In deze verordening wordt verstaan onder het in aanmerking te nemen vermogen: het vermogen zoals bedoeld in artikel 34 van de wet.
e. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet.
f. Dagelijks Bestuur: Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke sociale dienst Brunssum en Landgraaf.

Artikel 2 Indienen verzoek

Een verzoek als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door het Dagelijks Bestuur vastgesteld formulier.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

1.Een persoon heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm.
2.Onder laag inkomen zoals bedoeld in het eerste lid wordt verstaan de geldende bijstandsnorm van het betreffende beoordelingsjaar.

Artikel 4 Recht op individuele inkomenstoeslag

1. Recht op de individuele inkomenstoeslag op grond van de wet en deze verordening heeft de belanghebbende die:

a. langdurig een laag inkomen heeft;

b. in de referteperiode voorafgaand aan de peildatum geen in aanmerking te nemen vermogen, zoals bedoeld in art 34 van de Participatiewet.

c. geen zicht heeft op inkomensverbetering.

2. Het Dagelijks Bestuur stelt bij nadere regeling vast aan welke aanvullende voorwaarden voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor de individuele inkomenstoeslag.

Artikel 5 Hoogte individuele inkomenstoeslag

1. Een individuele inkomenstoeslag bedraagt per kalenderjaar:

a. € 425 voor een alleenstaande

b. € 490 voor een alleenstaande ouder;

c. € 300 voor een gehuwde;

2. Voor toepassing van het eerste lid is de situatie op de aanvraagdatum bepalend.

3. Als één van de gehuwden is uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoeslag ingevolge de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet, kan de rechthebbende echtgenoot in aanmerking komen voor een individuele inkomenstoeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.

4. De bedragen genoemd in het eerste lid worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

5. De individuele inkomenstoeslag wordt in één keer uitbetaald.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

1.Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023 onder gelijktijdige intrekking van de verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2018.

2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 20 december 2022.

De raad van de gemeente Brunssum.

De griffier, De voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) in 2004 de langdurigheidstoeslag in het leven geroepen. Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoeslag gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoeslag sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomenstoeslag de langdurigheidstoeslag. Sindsdien is het verlenen van de toeslag geen gebonden bevoegdheid meer, maar een discretionaire bevoegdheid. Dit betekent dat het Dagelijks Bestuur een individuele inkomenstoeslag kan verlenen als een persoon voldoet aan de voorwaarden daarvoor. Het Dagelijks Bestuur kan in beleidsregels aangeven welke groepen niet in aanmerking komen voor individuele inkomenstoeslag en in welke gevallen personen uitzicht hebben op inkomensverbetering. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan personen aan wie in de referteperiode een maatregel is opgelegd wegens een schending van een arbeidsverplichting of een re-integratieverplichting of aan personen die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgen.

Vast te leggen regels in verordening

De individuele inkomenstoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde personen die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht hebben op inkomensverbetering (artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet). Bij verordening moeten regels vastgesteld worden over het verlenen van een individuele inkomenstoeslag als bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen ‘langdurig’ en ‘laag inkomen’. Op grond van deze verordening is geen sprake van een laag inkomen bij een inkomen hoger dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm. Daarnaast moet bij verordening de hoogte van de individuele inkomenstoeslag bepaald worden. Het Dagelijks Bestuur kan in (wet interpreterende) beleidsregels aangeven wanneer sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden vastgelegd in de verordening. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden

van de persoon. In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:
- de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
- de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die nadere toelichting behoeven worden hier behandeld.

Artikel 1 Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Inkomen

Met inkomen wordt bedoeld het inkomen zoals bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet. In afwijking hiervan wordt algemene bijstand voor de beoordeling van het recht op individuele inkomenstoeslag ook in aanmerking genomen als inkomen. Bijzondere bijstand kan niet als inkomen in aanmerking worden genomen. Aangezien individuele inkomenstoeslag een vorm van bijzondere bijstand is, is het niet nodig expliciet te bepalen dat een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag buiten beschouwing moet worden gelaten bij de vaststelling van het inkomen. Het wordt niet wenselijk geacht een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag in aanmerking te nemen als inkomen, omdat dit het ongewenst effect kan hebben dat een persoon geen recht op een individuele inkomenstoeslag heeft omdat hij een te hoog inkomen heeft gehad in de referteperiode vanwege een eerder verstrekte toeslag.

Peildatum

De peildatum is de datum waartegen een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt (artikel 1 van deze verordening). Het gaat om de datum waarop een persoon langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet en, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. De peildatum komt meestal overeen met de aanvraagdatum. De peildatum kan in beginsel niet liggen vóór de dag waarop een persoon zich heeft gemeld om individuele inkomenstoeslag aan te vragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit volgt uit artikel 44, eerste lid, van de Participatiewet en de jurisprudentie rondom artikel 44 van de Participatiewet.

Referteperiode

Verder is bepaald wat onder de referteperiode moet worden verstaan: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum. Zie ook de toelichting bij artikel 3 onder ‘Langdurig’.

Artikel 2 Indienen verzoek

Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een persoon, een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, van de Awb). Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend (artikel 4:1 Awb).

Om onduidelijkheid te voorkomen over de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, bepaalt artikel 2 van deze verordening dat het verzoek moet worden gedaan middels een door het Dagelijks Bestuur vastgesteld formulier. Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in afdeling 4.1.1 van de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag (artikel 4:1 van de Awb) die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd (artikel 4:2, eerste lid, van de Awb). De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb). Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele inkomenstoeslag zoals bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

Van belang bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, is wat onder ‘langdurig’ en onder ‘laag’ wordt verstaan.

Langdurig

De door de gemeenteraad vastgestelde langdurige periode voorafgaand aan de peildatum, wordt aangeduid als referteperiode. De referteperiode is vastgesteld in artikel 1 van deze verordening.

Laag inkomen

Een inkomen is laag als het niet hoger is dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de kostendelersnorm op grond van artikel 22a van de Participatiewet.

De vraag of het inkomen van een persoon gedurende de referteperiode niet hoger is dan het langdurig lage inkomen van 100% van de toepasselijke bijstandsnorm, zal niet al te rigide mogen worden beoordeeld. Een marginale overschrijding van dit lage inkomen moet worden genegeerd. Gaat het inkomen van een persoon

gedurende (een deel van) de referteperiode de toepasselijke bijstandsnorm maandelijks met ongeveer € 5 of meer te boven, dan is geen sprake meer van een marginale overschrijding van de bijstandsnorm die niet aan toekenning van een individuele inkomenstoeslag in de weg staat. Er is immers geen sprake van een incidentele geringe overschrijding van de bijstandsnorm of van te verwaarlozen bedragen van enkele eurocenten.

Artikel 4 Recht op individuele inkomenstoeslag

Eerste lid (ad b)
Er wordt voor wat betreft de vermogensbepaling in het kader van het recht op de individuele inkomenstoeslag wordt uitgegaan van de peildatum.

Eerste lid (ad c)
De wettelijke toelichting geeft als voorbeeld van aanvragers die zicht hebben op inkomensverbetering: studenten met een uitkering op grond van de WSF. Deze doelgroep heeft vanwege het volgen van hun studie zicht op inkomensverbetering (zij kunnen in staat worden geacht na hun opleiding een zekere inkomensverbetering te bereiken) en hebben derhalve geen recht op de individuele inkomenstoeslag.

Tweede lid
In de beleidsregel individuele inkomenstoeslag zijn aanvullende voorwaarden opgenomen waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor de individuele inkomenstoeslag.

Artikel 5 Hoogte individuele inkomenstoeslag
Hoogte bedragen per 1-1-23 eensluidend vastgesteld binnen Parkstad.

Handhavingsverordening ISD BOL 2023

De raad van de gemeente Brunssum;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 8 november 2022,

gelet op:
• artikel 147, eerste lid, van de Gemeentewet,
• artikel 8b van de Participatiewet,
• artikel 76a van de Participatiewet;
• artikel 35, eerste lid, onderdeel c, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en
• artikel 35, eerste lid, onderdeel c, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

B E S L U I T:
• in te trekken de: Handhavingsverordening ISD BOL 2018
• vast te stellen de: Handhavingsverordening ISD BOL 2023

Artikel 1. Begrippen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Ioaw), de Wet inkomensvoorziening ouderen gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Ioaz), Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004) de Algemene wet bestuursrecht (Awb), de Wet maatschappelijke ondersteuning en de Gemeentewet.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. de wet: de Participatiewet, de Ioaw, de Ioaz en de Bbz.
   b. uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet, alsmede een uitkering op grond van de Ioaw, de Ioaz en de Bbz.
   c. re-integratievoorziening: voorzieningen bedoeld in artikel 7, eerste lid onder a van de Participatiewet en artikel 34, eerste lid onder a van de Ioaw en de Ioaz en zoals beschreven in de Participatieverordening ISD BOL 2023.
   d. Wmo: Wet maatschappelijke ondersteuning.
   e. voorziening: algemene of maatwerkvoorziening of PGB (persoonsgebonden budget).
   f. Dagelijks Bestuur: Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke sociale dienst Brunssum en Landgraaf.

Artikel 2. Fraudepreventie

Het Dagelijks Bestuur past bij de uitvoering van de wet of Wmo een actieve fraudepreventie-aanpak toe. Onderdeel daarvan is het informeren van de belanghebbenden over de rechten en plichten die ingevolge de wet of een op de wet gebaseerde verordening aan het ontvangen van een uitkering, een re-integratievoorziening, een voorziening zijn verbonden, en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 3. Handhavingsplan

1. Ter nadere uitvoering van deze verordening stelt het Dagelijks Bestuur een (meerjarig) handhavingsplan vast, met daarin opgenomen de te voeren aanpak op het gebied van handhaving, bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Het in het eerste lid genoemde plan omvat in elk geval:
a. de visie op handhaving en de handhavingsdoelen;
b. de voorlichting en informatievoorziening aan belanghebbenden;
c. de aanpak t.a.v. handhaving op het gebied van re-integratie, inkomensondersteuning en huisbezoeken;

d. de samenwerking op het gebied van handhaving met ketenpartners.

Artikel 4. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023 onder gelijktijdige intrekking van de Handhavingsverordening ISD BOL 2018.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Handhavingsverordening ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 20 december 2022

De raad van de gemeente Brunssum.

De griffier, De voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

De gemeenteraad is verplicht bij verordening regels te stellen met betrekking tot het bestrijden van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Participatiewet.

Voor het onderbrengen van de regels voor de Participatiewet, de Ioaw, Ioaz en Bbz 2004 in één verordening pleit het argument dat daarmee de overzichtelijkheid van de gemeentelijke regelgeving wordt bevorderd. Daarnaast zijn door de decentralisaties gemeenten uitvoerder geworden van het sociale domein: de Wmo 2015, de Jeugdwet en de Participatiewet. Hierdoor wordt doelmatigheid, rechtmatigheid en kwaliteit steeds belangrijker. Het rechtmatig besteden van geld en rechtmatig gebruik van voorzieningen speelt hierbij een prominente rol. Door aanpassing van de Wmo 2015 -middels het categoriaal aanwijzen van de sociaal rechercheurs- én onderhavige verordening wordt de mogelijkheid gecreëerd om toezichthouders van ISD BOL tevens te kunnen inzetten t.b.v. fraude(preventie) bij de Wmo.

Bovendien worden daarmee de regels voor de verschillende wetten, domein overstijgend nauwgezet op elkaar afgestemd (geharmoniseerd).

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 Begrippen

Er is voor gekozen om begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Ioaw, Ioaz, Bbz 2004 Awb, Wmo of de Gemeentewet niet afzonderlijk te definiëren in deze verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de betreffende wetten ook de verordening moet worden gewijzigd.

Artikel 2 Fraudepreventie

Dit artikel verplicht het Dagelijks Bestuur tot het voeren van een actief fraudepreventiebeleid. Minimaal moet aandacht worden geschonken aan het informeren van de belanghebbenden over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een uitkering of re-integratievoorziening of voorziening zijn verbonden, en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 3 Handhavingsplan

Ter nadere uitvoering van deze verordening stelt het Dagelijks Bestuur een (meerjarig) handhavingsplan vast, met daarin het te voeren beleid op het gebied van handhaving, bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet en de Wmo.

Het is het genoemde plan omvat in elk geval:

- de visie op handhaving en handhavingsdoelen;
- de voorlichting en informatievoorziening aan belanghebbenden;
- de samenwerking op het gebied van handhaving met ketenpartners;

In het jaarverslag van het Dagelijks Bestuur wordt jaarlijks verslag gedaan over de resultaten t.a.v. handhaving.

Het doel van hoogwaardig handhaven is dat klanten zich bewuster worden van de regels rond de uitkering of voorziening en deze meer uit zichzelf naleven.

Het Dagelijks Bestuur kan indien noodzakelijk en/of gewenst een nieuw Handhavingsplan vaststellen.

Artikel 4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.

Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023

De raad van de gemeente Brunssum;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 8 november 2022, met overneming van de daarin vermelde motieven;

gelet op:

- artikel 8, eerste lid onderdelen a en d Participatiewet;
- artikel 35, eerste lid onderdelen a en c van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- artikel 35, eerste lid onderdelen a en c van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

B E S L U I T :

- in te trekken de Afstemmingsverordening ISD BOL 2018
- vast te stellen de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023.

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begrippen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de wet.
2. a. de wet: de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004).
   b. Dagelijks Bestuur: Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum en Landgraaf.
   c. uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet, alsmede een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en Bbz.
   d. bijstandsnorm: de toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 onderdeel c Participatiewet of, voor zover sprake is van een IOAW of IOAZ uitkering, de grondslag van de uitkering als bedoeld in artikel 5 IOAW respectievelijk artikel 5 IOAZ, artikel 10 Bbz 2004.

Artikel 2 Het besluit tot opleggen van een verlaging

1. In het besluit tot het opleggen van een verlaging van de bijstandsnorm als bedoeld in de artikelen 9a, twaalfde lid, 18, tweede, vijfde en zesde lid, en artikel 18b van de Participatiewet, de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAW en de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAZ worden in ieder geval vermeld:
   a. de reden van de verlaging;
   b. de duur van de verlaging;
   c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd, en
   d. als dit van toepassing is, de reden om af te wijken van de standaardverlaging en de wijze waarop het verzuim kan worden hersteld.
2. Een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate waarin de belanghebbende de gedraging wordt verweten en de omstandigheden waarin hij verkeert.

Artikel 3 Horen van belanghebbende

1. Voordat een maatregel wordt opgelegd, wordt een belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van een belanghebbende kan achterwege blijven als:
   a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
   b. belanghebbende al eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
   c. het Dagelijks Bestuur het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid, of
   d. belanghebbende aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.

Artikel 4 Afzien van verlaging

1. Het Dagelijks Bestuur ziet af van een verlaging als:
   a. elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of
   b. de gedraging meer dan drie jaar voor constatering daarvan door het Dagelijks Bestuur heeft plaatsgevonden.
2. Het Dagelijks Bestuur kan afzien van een verlaging als het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.
3. Als het Dagelijks Bestuur afziet van een verlaging op grond van dringende redenen, wordt een belanghebbende hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 5 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

1. Een verlaging wordt toegepast op de uitkering of bijzondere bijstand die is verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet vanaf de kalendermaand volgend op de maand waarin het besluit tot het opleggen van de verlaging aan een belanghebbende is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de op dat tijdstip voor die belanghebbende geldende bijstandsnorm.
2. Een verlaging kan met terugwerkende kracht worden toegepast op de uitkering over de periode waarop de gedraging betrekking heeft gehad of over de periode waarin de gedraging heeft plaatsgevonden als een verlaging overeenkomstig het eerste lid niet mogelijk is omdat de uitkering is beëindigd of ingetrokken.
3. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, wordt de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog opgelegd als belanghebbende binnen de termijn, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel b, opnieuw een uitkering ontvangt.

Artikel 6 Berekeningsgrondslag

1. Een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm, als bedoeld in artikel 1, tweede lid sub d.
2. In afwijking van het eerste lid kan een verlaging worden toegepast op de bijzondere bijstand als:
   a. aan belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet, of
   b. de verwijtbare gedraging van belanghebbende in relatie met zijn recht op bijzondere bijstand daartoe aanleiding geeft.
3. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel a, moet in de hoofdstukken 2, 3 en 4 ‘bijstandsnorm’ worden gelezen als ‘bijstandsnorm inclusief de op grond van artikel 12 van de Participatiewet verleende bijzondere bijstand’.
4. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel b, moet in de hoofdstukken 2, 3 en 4 ‘bijstandsnorm’ worden gelezen als ‘de verleende bijzondere bijstand’.

HOOFDSTUK 2 NIET NAKOMEN VAN DE NIET GEÜNIFORMEERDE VERPLICHTINGEN MET BETREKKING TOT ARBEIDSINSCHAKELING

Artikel 7 Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 9, 9a, 17, tweede lid, 55, 56a en 57 van de Participatiewet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. **eerste categorie**:

1°. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet;

2°. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, of 55 van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet, voor zover deze verplichtingen niet worden genoemd in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet;

3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet;

4°. Het niet meewerken aan de verplichting tot medewerking als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet waaronder:

a. Het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling of re-integratie;

b. Het niet overleggen van de gevraagde documenten zoals bedoeld in artikel 18b, tweede lid van de Participatiewet;

c. Het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met het afnemen van de taaltoets zoals bedoeld in artikel 18b, tweede lid, tiende en elfde lid van de Participatiewet;

5°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet;

6° het niet of onvoldoende nakomen van een door het Dagelijks Bestuur opgelegde verplichting als bedoeld in artikel 55 of 57 van de Participatiewet.

7° het niet nakomen van de in artikel 56a, tweede lid, van de Participatiewet neergelegde verplichting om gedurende een periode van zes maanden, gerekend vanaf de dag waarop het recht op bijstand ontstaat, mee te werken aan het door het bestuur in naam van de belanghebbende verrichten van betalingen uit de toegekende bijstand van huur, gas, water en stroom en de verplichte zorgverzekering.

b. **tweede categorie**:

het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet.

Artikel 7a. Niet meewerken aan taaltoets

Als een belanghebbende niet meewerkt aan het afleggen van de taaltoets als bedoeld in artikel 18b, tweede lid, van de Participatiewet, wordt een verlaging opgelegd van:

a. 20 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand;

b. 40 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand als belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege het niet meewerken aan het afleggen van de taaltoets opnieuw schuldig maakt aan dezelfde verwijtbare gedraging;

c. telkens 100 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand als belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit in de zin van artikel 7a, onderdeel b, van deze verordening, opnieuw schuldig maakt aan dezelfde verwijtbare gedraging.

Artikel 8 Gedragingen IOAW en IOAZ

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW artikelen 37 en 38 van de IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. **eerste categorie**:

1°. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;

2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het Dagelijks Bestuur aangeboden voorziening als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of de artikelen 36, eerste lid, en artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ, voor zover dit niet heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening;

3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ

4°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de IOAZ;

b. **tweede categorie**:

1°. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;

2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het Dagelijks Bestuur aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW en de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ, voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening.

c. **derde categorie:**

1. het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
2. het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid als bedoeld in artikel 20, eerste lid, onder a of b, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, onder a of b, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

Artikel 9 Hoogte en duur van de verlaging

De verlaging, bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8, wordt vastgesteld op:

a. 20% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand bij gedragingen van de eerste categorie;

b. 40% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand bij gedragingen van de tweede categorie;

c. 100% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand bij gedragingen van de derde categorie.

HOOFDSTUK 3 niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot arbeidsinschakeling

Artikel 10 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

1. Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, bedraagt de verlaging 100 procent van de bijstandsnorm gedurende:
   a. 1 maand, bij een eerste gedraging
   b. 2 maanden bij recidive
2. Van de bevoegdheid tot gedeeltelijk verrekening zoals bedoeld in artikel 18 lid 5 van de Participatiewet wordt geen gebruik gemaakt.

Artikel 11 Herzien verlaging

1. Indien het Dagelijks Bestuur de bijstand verlaagt in verband met het niet nakomen van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, kan het Dagelijks Bestuur op verzoek van belanghebbende de verlaging herzien.
2. Herziening vindt plaats zodra uit de houding en gedragingen van de belanghebbende ondubbelzinnig is gebleken dat hij de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 18 lid 4 van de Participatiewet nakomt.
3. Indien het Dagelijks Bestuur besluit om de verlaging te herzien wordt toch een verlaging van 100% toegepast bij:
   a. recidive op grond van artikel 18 lid 7 van de Participatiewet gedurende 1 maand;
   b. herhaalde recidive op grond van artikel 18 lid 8 van de Participatiewet gedurende 2 maanden.

HOOFDSTUK 4. Overige gedragingen die leiden tot een verlaging

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Er is sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid indien de belanghebbende voorafgaande aan de aanvraag om bijstandsverlening, dan wel ten tijde van de bijstandsverlening;
   a. het meer dan bescheiden vermogen op een onverantwoorde wijze inteert of;
   b. deze door eigen toedoen zijn recht op een voorliggende voorziening verspeelt.

   In genoemde gevallen verlaagt het Dagelijks Bestuur de uitkering.

2.a De in het eerste lid onder a bedoelde verlaging wordt vastgesteld op twintig procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm voor de duur van het aantal maanden dat geen beroep op een uitkering nodig zou zijn geweest indien wel op een verantwoorde wijze zou zijn ingeteerd op het meer dan bescheiden vrij te laten vermogen.

b De in het eerste lid onder b bedoelde verlaging wordt vastgesteld op twintig procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm voor de duur van het aantal maanden dat geen beroep op een uitkering nodig zou zijn geweest indien het recht op de voorliggende voorziening niet door eigen toedoen verloren zou zijn gegaan.

3. De in het tweede lid bedoelde verlaging kan voor maximaal 36 maanden worden opgelegd.

Artikel 13 Maatregel bij verlies van een passende en toereikende voorliggende voorziening door toepassing van bestuurlijke boete

In afwijking van het bepaalde in artikel 12 wordt, indien belanghebbende(n) geen beroep meer kan doen op een passende en toereikende voorliggende voorziening omdat deze volledig wordt verrekend met een bestuurlijke boete in het kader van het bij herhaling schenden van de inlichtingenplicht, wordt de bijstand verlaagd met 100% gedurende de eerste drie maanden gerekend vanaf de kalendermaand volgend op de maand waarin het besluit tot het opleggen van de verlaging aan een belanghebbende is bekend gemaakt.

Artikel 14 Zeer ernstige misdragingen

Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het Dagelijks Bestuur, personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Participatiewet als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van die wet, tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g, van die wet of tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g, van die wet, dan wel die hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ, wordt een verlaging opgelegd van 100% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand.

HOOFDSTUK 5 SAMENLOOP EN RECIDIVE

Artikel 15 Samenloop van gedragingen

1. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, dan wel van artikel 18b van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.
2. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, of van artikel 18 onder b, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.
3. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, of van artikel 18 onder b, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen genoemde verplichting, wordt geen verlaging opgelegd, voor zover voor die schending een bestuurlijke boete wordt opgelegd.
4. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, of artikel 18 onder b van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen genoemde verplichting, waarvoor een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd, tenzij dit

gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.

5. Als het bestuur voor dezelfde gedraging de bijstand op grond van artikel 18 of 18b Participatiewet kan verlagen en een boete op grond van de Wet inburgering 2021 op kan leggen, dan kiest zij ervoor een boete op te leggen.

Artikel 16 Recidive en herhaalde recidive

1. Als een belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in de artikelen 7, onder a of b, 8, onder a, b of c, 12, eerste lid, of 14 opnieuw schuldig maakt aan eenzelfde verwijtbare gedraging, wordt telkens de duur van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld.
2. Als een belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in de artikelen 7, onder a, en 8, onder a opnieuw schuldig maakt aan eenzelfde verwijtbare gedraging, wordt telkens de hoogte van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld.
3. Als een belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden.
4. Een besluit tot het afzien van verlaging, anders dan wegens het ontbreken van verwijtbaarheid of tijdsverloop, wordt meegenomen bij het bepalen van de recidive.

HOOFDSTUK 6 BLIJVENDE OF TIJDELIJKE WEIGERING IOAW/IOAZ

Artikel 17 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ

Als het Dagelijks Bestuur de uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen blijvend of tijdelijk weigert en de gedraging die tot deze weigering heeft geleid tevens op grond van deze verordening tot een verlaging zou kunnen leiden, blijft een verlaging ter zake van die gedraging achterwege.

Artikel 18. Blijvend en tijdelijk weigeren IOAW- of IOAZ-uitkering

1. Het Dagelijks Bestuur kan de uitkering tijdelijk weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW of de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als:

a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en een persoon ter zake een verwijt kan worden gemaakt, of

b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van een persoon zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

2. Het Dagelijks Bestuur kan de uitkering blijvend weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW van de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als een persoon:

a. nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden, of

b. door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt.

HOOFDSTUK 7 SLOTBEPALINGEN

Artikel 19. Onvoorziene omstandigheden

In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het Dagelijks Bestuur.

Artikel 20. Hardheidsclausule

Het Dagelijks Bestuur kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel. 21. Intrekken verordening en overgangsrecht

1. De Afstemmingsverordening ISD BOL 2018 wordt ingetrokken per 1januari 2023.
2. De Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2018 blijft onverminderd van toepassing indien reeds een afstemming is opgelegd voordat de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023 in werking is getreden.

Artikel 22. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 20 december 2022

De raad van de gemeente Brunssum.

De griffier, De voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Rechten en plichten in de Participatiewet

De gemeente heeft een verantwoordelijkheid met betrekking tot de invulling van de rechten en plichten van bijstandsgerechtigden. Mede gelet op de rechtszekerheid van een bijstandsgerechtigde moet het gemeentelijk beleid vastgelegd worden in een verordening. Rechten en plichten zijn echter twee kanten van één medaille. Het recht op algemene bijstand is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering.

Artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet spreekt over het afstemmen van de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. In deze bepaling wordt benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. Daarbij moet recht worden gedaan aan de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van bijstandsgerechtigden. Artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet legt een directe koppeling tussen de rechten en plichten van uitkeringsgerechtigden: het recht op een uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigde, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. De inspanningen die van de bijstandsgerechtigde naar vermogen kunnen worden verwacht, spelen ook een rol.

Wanneer het Dagelijks Bestuur tot het oordeel komt dat een bijstandsgerechtigde zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate nakomt, verlaagt het de uitkering. Er is dus **geen sprake** van een bevoegdheid, maar van een verplichting. Alleen wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, ziet het Dagelijks Bestuur af van een dergelijke verlaging. Het Dagelijks Bestuur moet niettemin bij de vaststelling van de verlaging rekening houden met de persoonlijke omstandigheden en de individueel vastgestelde verplichtingen. Het Dagelijks Bestuur kan dan ook van een verlaging afzien als het Dagelijks Bestuur daartoe zeer dringende reden aanwezig acht.

In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet zijn de geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden. In de verordening is de duur van de verlaging vastgelegd (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet).

Is afgezien van een verlaging wegens het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van bepalingen ten aanzien van recidive deze gedraging mee te tellen. Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet of vanwege dringende redenen afgezien van het opleggen van een verlaging, dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Het Dagelijks Bestuur beoordeelt uiterlijk drie maanden na de datum van de beschikking of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te herzien (artikel 18, derde lid, van de Participatiewet). Bij een dergelijke herbeoordeling hoeft niet opnieuw een besluit te worden genomen, waarbij alle feiten en omstandigheden opnieuw tegen het licht worden gehouden. Het heeft slechts als doel vast te stellen of belanghebbende tussentijds (binnen de periode waarover de verlaging zich uitstrekt) blijk heeft gegeven van een zodanige gedragsverandering of dat sprake is van een zodanige

wijziging van omstandigheden, dat aanleiding bestaat de eerder opgelegde verlaging in zwaarte of duur bij te stellen[1]. Artikel 18, derde lid, van de Participatiewet is naar oordeel van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet van toepassing als sprake is van schending van een van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen (artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet). Ten aanzien van geüniformeerde arbeidsverplichtingen is artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet van toepassing. Verschil tussen artikel 18, derde lid, en artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet is dat artikel 18, elfde lid, pas wordt toegepast als belanghebbende daarom vraagt.

Een verlaging krachtens de afstemmingsverordening is een punitieve sanctie voor zover de verlaging wordt opgelegd omdat belanghebbende zich zeer ernstig heeft misdragen[2]. Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. Deze verlaging en de strafvervolging kunnen alleen naast elkaar bestaan als sprake is van juridisch te onderscheiden feiten. Bijvoorbeeld: belanghebbende beledigt opzettelijk een ambtenaar. Strafrechtelijk bezien kan een geldboete worden opgelegd of een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. Daarnaast is sprake van zich zeer ernstig misdragen zoals bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet op grond waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

In andere gevallen waarin een verlaging wordt opgelegd krachtens de afstemmingsverordening is sprake van een reparatoire sanctie (bijvoorbeeld bij schending arbeidsverplichting). Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. De verlaging en de strafvervolging kunnen naast elkaar bestaan omdat het hier gaat om een reparatoire maatregel en een punitieve sanctie.

Wet taaleis

Sinds 1 januari 2016 is de taaleis als verplichting opgenomen in de Participatiewet (artikel 18b van de Participatiewet). Dit artikel bevat een inspanningsverplichting voor bijstandsgerechtigden om de Nederlandse taal te beheersen, voor zover dit noodzakelijk is voor het naar vermogen verkrijgen, aanvaarden en behouden van algemeen geaccepteerde arbeid. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel trapsgewijs moet worden verlaagd met 20% gedurende 6 maanden in de periode 0-6 maanden na de schriftelijke kennisgeving dat een bijstandsgerechtigde de taal onvoldoende beheerst, 40% gedurende 6 maanden in de periode 6-12 maanden na de schriftelijke kennisgeving en 100% voor onbepaalde tijd na 12 maanden na de schriftelijke kennisgeving (artikel 18b, negende lid, tiende lid en elfde lid, van de Participatiewet). Artikel 18b van de Participatiewet kent een eigen, afzonderlijk afstemmingsregime waardoor de afstemmingsverordening niet van toepassing is.

Afstemmen in de IOAW en de IOAZ

Sinds 1 juli 2010 heeft het Dagelijks Bestuur de mogelijkheid een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW) of Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ) te verlagen of te weigeren als een belanghebbende de aan het recht op uitkering verbonden verplichtingen niet of onvoldoende nakomt (artikel 20

---

[1] CRvB 19-04-2011, nr. 10/4882 WWB, ECLI:NL:CRVB:2011:BQ3002.

[2] CRvB 31-12-2007, nrs. 06/4510 WWB, ECLI:NL:CRVB:2007:BC1811, CRvB 29-07-2008, nrs. 07/2262 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BD9023, CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919 en CRvB 19-01-2010, nr. 08/1012 WWB,ECLI:NL:CRVB:2010:BL0052.

van de IOAW en artikel van de 20 IOAZ). Het gemeentelijk beleid moet vastgelegd worden in een verordening (artikel van de 35 IOAW en artikel 35 van de IOAZ).

Schenden van de inlichtingenplicht
De bestuurlijke boete is per 1 januari 2013 opnieuw ingevoerd in de Participatiewet), IOAW en IOAZ. Deze moet worden opgelegd bij een schending van de inlichtingenplicht en komt in de plaats van de verlaging van de bijstand.

Verrekening bestuurlijke boete bij recidive
De Participatiewet verplicht in een verordening nadere regels te stellen over de bevoegdheid de beslagvrije voet tijdelijk buiten werking te stellen bij verrekening van de recidiveboete. Gemeenten hebben daarmee de ruimte een afweging te maken van situaties of omstandigheden waarin het buiten werking stellen van de beslagvrije voet niet proportioneel wordt geacht. Het is mogelijk deze regels onder te brengen in de afstemmingsverordening. De gemeenteraad heeft er echter voor gekozen deze regels niet in deze verordening op te nemen omdat deze verordening een gecombineerde Participatiewet, IOAW en IOAZ afstemmingsverordening is.

Met ingang van 1 januari 2015 zijn in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen.
Voor het schenden van deze verplichtingen geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met 100% gedurende 1 tot 3 maanden.
Bij een eerste gedraging is dit 100% gedurende 1 maand, bij recidive 2 maanden en bij herhaalde recidive 3 maanden. Bij het schenden van de inlichtingenplicht wordt bij een eerste gedraging de bestuurlijke boete verrekend tot de beslag vrije voet (10% van de bijstandsnorm). Bij recidive staat het gemeenten vrij om de hoogte van de verrekening te bepalen tot een maximaal van 100% van de bijstand gedurende 3 maanden. Om het schenden van de verplichtingen in het kader van arbeidsinschakeling niet zwaarder te laten bestraffen dan fraude wordt de hoogte van de maatregel voor zowel recidive bij het schenden van de inlichtingenplicht en het zeer ernstig misdragen jegens ambtenaren 100% van de toepasselijke bijstandsnorm. De duur is vastgelegd in de verschillende verordeningen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begrippen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, Bbz 2004 de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.
Bijstandsnorm
Onder de ‘bijstandsnorm’ wordt in deze verordening verstaan de in de situatie van belanghebbende geldende bijstandsnorm. Dit is de toepasselijke norm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet vermeerderd of verminderd met de op grond van paragraaf 3.3, door het Dagelijks Bestuur vastgestelde verhoging of verlaging, inclusief vakantietoeslag. Voor zover sprake is van een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt onder bijstandsnorm verstaan de toepasselijke grondslag zoals bedoeld in artikel 5 van de IOAW en artikel 5 van de IOAZ.

Artikel 2 Het besluit tot opleggen van een verlaging
Het verlagen van een uitkering op grond van deze verordening vindt plaats door middel van een besluit. Tegen dit besluit kan een belanghebbende bezwaar en beroep indienen. In dit artikel is aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen

vloeien rechtstreeks voort uit de Awb en dan vooral uit het motiveringsvereiste. Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivering is voorzien.

Artikel 3. Horen van belanghebbende

Het Dagelijks Bestuur is in beginsel niet verplicht belanghebbende in het kader van het onderzoek te horen alvorens een verlaging kan worden toegepast. Het betreft namelijk een beslissing ten aanzien van een financiële aanspraak en die is op grond van artikel 4:12 van de Awb uitgezonderd van de hoorplicht bij de voorbereiding van een besluit. Het kan echter de zorgvuldigheid van het besluit ten goede komen als belanghebbende wel wordt gehoord. In deze verordening is ervoor gekozen om de hoorplicht wel op te nemen in het kader van de zorgvuldigheid.
In het tweede lid wordt een aantal uitzonderingen op deze hoorplicht genoemd.
De onderdelen a en b staan ook genoemd in artikel 4:11 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De uitzondering bedoeld bij onderdeel c. laat ruimte ter vergroting van de uitvoerbaarheid van het verlagingsbeleid. Wel wordt nadrukkelijk gesteld dat bij het afzien van het horen van de belanghebbende voldoende beargumenteerd moet worden waarom in dit specifieke geval hiervan afgezien wordt.

Artikel 4 Afzien van verlaging

Afzien van verlagen

Het afzien van het opleggen van een verlaging “indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt", is overgenomen uit artikel 18, negende lid, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 20, derde lid, van de IOAW en artikel 20, derde lid, van de IOAZ. Aangenomen moet worden dat hiervan uitsluitend sprake is bij evidente afwezigheid van verwijtbaarheid.[3] Het is aan het Dagelijks Bestuur te beoordelen of elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt aan het betreffende gedrag. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen (zie artikel 16 van deze verordening). Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet van een verlaging afgezien dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Een andere reden om af te zien van het opleggen van een verlaging is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit (“lik op stuk”) is het nodig dat een verlaging spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt opgelegd.

Nadere toelichting als ervoor gekozen wordt geen verlaging op te leggen voor gedragingen die langer dan drie jaar geleden hebben plaatsgevonden

Het Dagelijks Bestuur kan geen verlaging opleggen voor gedragingen die langer dan drie jaar geleden hebben plaatsgevonden. Hiermee wordt aangesloten bij de vervaltermijn zoals genoemd in artikel 5:45, tweede lid, van de Awb. Op grond van dat artikellid vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete drie jaar nadat de overtreding heeft plaatsgevonden als een bestuurlijke boete van € 340 of minder kan worden opgelegd. Deze verjaringstermijn laat overigens onverlet dat het vanuit het oogpunt van effectiviteit (“lik op stuk”) nastrevenswaardig wordt geacht zo spoedig mogelijk een verlaging op te leggen nadat de gedraging heeft plaatsgevonden. Dat heeft bovendien als voordeel dat een uitkeringsgerechtigde niet te lang in onzekerheid wordt gehouden over de vraag of de gemeente overgaat tot het opleggen van een verlaging.

Afzien van verlagen in verband met dringende redenen

---

[3] CRvB 24-07-2001, nr. 99/1857 NABW, ECLI:NL:CRVB:2001:AD4887.

In het tweede lid is geregeld dat kan worden afgezien van het opleggen van een verlaging als daarvoor dringende redenen aanwezig zijn. De verordening stelt een algemene verplichting tot het opleggen van een verlaging voorop. Uitzonderingen moeten echter mogelijk zijn als voor de belanghebbende onaanvaardbare consequenties zouden optreden. Uit het woord "dringend" blijkt dat er wel iets heel bijzonders en uitzonderlijks aan de hand moet zijn, wil een afwijking van het algemene principe gerechtvaardigd zijn. Wat dringende redenen zijn, is afhankelijk van de concrete situatie en kan dus niet op voorhand worden vastgelegd. Er kan worden gedacht aan enerzijds een mindere mate van verwijtbaarheid ten aanzien van de gedraging en anderzijds aan de financiële of sociale gevolgen voor belanghebbende en/of diens gezin. Daarbij moet worden opgemerkt dat ernstige financiële gevolgen op zichzelf geen reden zijn om van een verlaging af te zien, omdat dit inherent is aan het verlagen van een uitkering.

Afzien verlagen ook mogelijk bij geüniformeerde arbeidsverplichtingen
De wet schrijft bij overtreding van een geüniformeerde arbeidsverplichting een afstemming voor van honderd procent van de bijstand gedurende één tot drie maanden. Op grond van artikel 18, tiende lid, van de Participatiewet moet het Dagelijks Bestuur een op te leggen maatregel of een opgelegde maatregel afstemmen op de omstandigheden van een belanghebbende en diens mogelijkheden om middelen te verwerven. Dit als - volgens het Dagelijks Bestuur - dringende redenen daartoe noodzaken, gelet op bijzondere omstandigheden. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het Dagelijks Bestuur besluiten de maatregel op een lager niveau, voor een kortere duur of op nul vast te stellen.

Schriftelijke mededeling in verband met recidive
Het doen van een schriftelijke mededeling in een beschikking dat het Dagelijks Bestuur afziet van het opleggen van een verlaging wegens dringende redenen is van belang in verband met eventuele recidive (artikel 4, derde lid). Het opleggen van een verlaging bij recidive is geregeld in artikel 16.

Artikel 5 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

Het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, is de gemakkelijkste methode van het opleggen van een verlaging. Dan hoeft niet te worden overgegaan tot herziening van de uitkering en terugvordering van het te veel betaalde bedrag. In de praktijk zal dit meestal inhouden dat een verlaging wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand, die volgt op de kalendermaand waarin het besluit bekend is gemaakt. Voor de berekening van de hoogte van de verlaging moet worden uitgegaan van de voor die maand geldende bijstandsnorm.

Verlagen met terugwerkende kracht (tweede lid)
Het is niet altijd mogelijk om een lopende uitkering af te stemmen. In die gevallen kan de verlaging met terugwerkende kracht te worden toegepast. Het afstemmingsbesluit dat in dat geval wordt genomen, is een bijzondere vorm van herziening van de uitkering. Het besluit leidt namelijk tot te veel verstrekte uitkering. De uitkering die op grond van het afstemmingsbesluit te veel is verstrekt kan met toepassing van artikel 58, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 25, tweede lid, van de IOAW en van de IOAZ, worden teruggevorderd. Afstemming met terugwerkende kracht is echter niet altijd mogelijk. Als alle uitkering over de betreffende periode is ingetrokken en teruggevorderd, resteert er niets meer om af te stemmen. Is geen duidelijke datum te koppelen aan de gedraging van een belanghebbende of is de verlaging het gevolg van een gedraging voorafgaande aan de aanvraag, dan is verlagen met terugwerkende kracht evenmin mogelijk en kan de verlaging uitsluitend naar de toekomst toe worden toegepast. Denk bijvoorbeeld aan het nalaten om voldoende te solliciteren.

Verlaging uitvoeren op nieuwe uitkering (derde lid)
Een verlaging kan niet los worden gezien van het recht op bijstand. Het opleggen van een verlaging is niet mogelijk als een belanghebbende geen recht op bijstand (meer) heeft. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, is het ook mogelijk om de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog op te leggen als belanghebbende binnen een bepaalde termijn na beëindiging van de uitkering opnieuw een uitkering op grond van de wet ontvangt. Het Dagelijks Bestuur moet wel rekening houden met de vervaltermijn voor het opleggen van een maatregel zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel b.

Een dergelijke maatregel kan vanwege de samenhang met het recht op bijstand niet bij voorbaat worden opgelegd. Het Dagelijks Bestuur moet bij het opnieuw toekennen van het recht op bijstand beoordelen in hoeverre er nog aanleiding bestaat om een verlaging toe te passen. Pas dan is sprake van een afstemmingsbesluit en staat de mogelijkheid van bezwaar tegen de maatregel open.

Artikel 6 Berekeningsgrondslag
Bijstandsnorm
In het eerste lid is het uitgangspunt vastgelegd dat een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm. Onder de bijstandsnorm wordt verstaan de wettelijke norm, inclusief gemeentelijke toeslag of verlaging en inclusief vakantietoeslag (WWB) dan wel onder de Participatiewet, de op grond van paragraaf 3.2, op de belanghebbende van toepassing zijnde norm, vermeerderd of verminderd met de op grond van paragraaf 3.3, door het Dagelijks Bestuur vastgestelde verhoging of verlaging (inclusief vakantietoeslag). Bij een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt gekeken naar de grondslag als bedoeld in artikel 5 van de IOAW respectievelijk van de IOAZ.

De verordening biedt geen ruimte om een verlaging toe te passen op een individuele inkomenstoeslag.

Artikel 7 Gedragingen Participatiewet
De artikelen 7 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 7 worden schendingen van verplichtingen uit de Participatiewet geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 7 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen
De verwijtbare gedragingen omvatten zowel het niet als het onvoldoende nakomen van diverse verplichtingen. Artikel 18, tweede lid, van de WWB zoals dat luidde vóór 1 januari 2015 bepaalde dat het Dagelijks Bestuur moest afstemmen als een belanghebbende de verplichtingen "niet of onvoldoende nakomt". Met het huidige artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt dit gewijzigd in "het niet nakomen van de verplichtingen". Het woord "onvoldoende" valt hiermee weg. Gemeend wordt dat de wetgever hiermee echter geen inhoudelijke wijziging heeft beoogd en dat dit moet worden gelezen als het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen. Om onduidelijkheid hierover te voorkomen is daarom in artikel 7 neergelegd dat sprake is van een verwijtbare gedraging bij het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen.

Het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen (onderdeel c)

Deze verwijtbare gedraging is niet aan de orde voor zover het gaat om het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid als dit het gevolg is van een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet staan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting geldt een apart afstemmingsregime: verlaging van de bijstand met honderd procent gedurende een in de afstemmingsverordening vastgelegde duur van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet). In deze verordening is de duur vastgelegd in artikel 10.

Er is dus geen sprake van een verwijtbare gedraging zoals bedoeld in artikel 7, onder b, als het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid voortvloeit uit een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet zoals:
- het niet verkrijgen of niet behouden van kennis en vaardigheden die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, en
- het belemmeren van het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging en gedrag.

Inspanningen in eerste vier weken na de melding (onderdeel a, 2°)
De plicht tot arbeidsinschakeling geldt vanaf datum melding (zie artikel 9, eerste lid, van de Participatiewet). Het onvoldoende nakomen van de verplichtingen als bedoeld in artikelen 9, eerste lid, of 55 en 56a van de Pw geldt voor alle leeftijdscategorieën. Specifiek voor personen jonger dan 27 jaar geldt dat zij worden beoordeeld op hun inspanningen in de eerste vier weken na de melding (artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet). Is geen enkele inspanning verricht, dan bestaat op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel d, van de Participatiewet geen recht op bijstand. Zijn er wel inspanningen verricht, maar naar het oordeel van het Dagelijks Bestuur onvoldoende, dan verlaagt het Dagelijks Bestuur de uitkering. De verlaging kan in principe al worden toegepast op basis van de grondslagen zoals genoemd in artikel 6 van deze verordening. Een aparte grondslag is strikt genomen niet noodzakelijk. Het zou wellicht zelfs tot verwarring kunnen leiden als het bijvoorbeeld gaat om een belanghebbende die in de vijfde of zesde week na de melding de fout in gaat. Desalniettemin is het niet of onvoldoende verrichten van inspanningen vanwege de herkenbaarheid toch als aparte gedraging genoemd opgenomen in de afstemmingsverordening (zie artikel 7, onder a).

Niet verlenen van medewerking (onderdeel a, 4°)
Bij het schenden van de medewerkingsplicht is de uitoefening van de bevoegdheid tot opschorting en daaropvolgende intrekking alleen aan de orde als het niet nakomen van de medewerkingsplicht van invloed is op het actuele recht op bijstand.[9] Als daarvan geen sprake is, dan resteert het bestuur enkel de bevoegdheid om het recht op bijstand te verlagen op grond van artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet en de afstemmingsverordening of via de glijdende schaal van artikel 18 lid, vierde tot en met achtste lid, van de Participatiewet. Als geen sprake is van een schending van een van de verplichtingen genoemd in artikel 9, eerste lid, of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, dan is sprake van een schending van de medewerkingsverplichting als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet. In de volgende gevallen kan sprake zijn van schending van de medewerkingsverplichting (deze opsomming is niet limitatief):

- het niet verschijnen voor oproepen in het kader van de arbeidsinschakeling, voor zover geen sprake is van een schending van een van de verplichtingen genoemd in artikel 9, eerste lid, of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet;
- het weigeren om mee te werken aan een rechtmatig huisbezoek, voor zover dit niet heeft geleid tot beëindiging of intrekking van het recht op bijstand omdat het recht op bijstand niet kan worden vastgesteld.

7a onder 7:
De verplichting tot het meewerken aan financieel ontzorgen volgt uit de PW. Weigeren medewerking te verlenen door de inburgeraar is een maatregelwaardige gedraging.
Het is daarbij wel zaak in het achterhoofd te houden dat het uitgangspunt van de wetgever is dat sanctionering het allerlaatste middel is dat moet worden ingezet, en dat de nadruk zou moeten liggen op het voorkomen dat het zover komt. Er moet dus worden ingezet op spontane naleving.
Tevens blijkt uit de memorie van toelichting dat in de afweging ook betrokken zou moeten worden wat het beste bijdraagt aan het beoogde effect (het succesvol voltooien van het inburgeringstraject).

Opschorting is alleen mogelijk als door het niet verlenen van medewerking informatie ontbreekt om het recht op bijstand vast te stellen. In alle andere gevallen dient een maatregel te worden opgelegd vanwege het niet nakomen van de verplichtingen. Bijvoorbeeld indien belanghebbende niet komt opdagen voor de taaltoets kan dit aanleiding zijn tot het verlagen van de bijstand.

Artikel 7a. Niet meewerken aan taaltoets

Het kan voorkomen dat een belanghebbende een taaltoets moet afleggen, maar dat hij niet wilt meewerken. In sommige gevallen kan er een redelijke verklaring zijn. Hierbij kan worden gedacht aan ziekte of overmacht. Het is ook aannemelijk dat een belanghebbende zich verzet tegen het afleggen van de taaltoets. Artikel 18b, van de Participatiewet voorziet niet in deze gevallen. In het geval dat een belanghebbende weigert medewerking te verlenen aan de taaltoets (bijvoorbeeld door niet te verschijnen), ziet het dagelijks Bestuur dit als een schending van de medewerkingsverplichting (artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet).

Hoogte verlaging
Het percentage van de verlaging en het aantal maanden waarover de verlaging wordt opgelegd is ter bepaling aan de gemeenteraad.

Bij het invullen van artikel 7a is gekozen voor een verlagingsystematiek die aansluit bij het verlagingsregime op grond van artikel 18b, van de Participatiewet. Als voor het (stelselmatig) niet meewerken aan de taaltoets een gunstiger afstemmingsregime wordt gehanteerd dan voor het niet voldoen aan de taaleis en de daaraan verbonden inspanningsverplichting, kan dit onbedoeld een stimulans vormen om het objectief vaststellen van de taalvaardigheid en daarmee de toepassing van de taaleis te frustreren. Artikel 16 van deze verordening is dan ook niet van toepassing.

Artikel 8 Gedragingen IOAW en IOAZ

De artikelen 8 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 8 worden schendingen van verplichtingen uit de IOAW en IOAZ geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 8, zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet aanvaarden, verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Artikel 9 Hoogte en duur van de verlaging

Zie voor de verlagingswaardige gedragingen de toelichting bij de artikelen 7 en 8.

Er is gekozen voor een afstemmingsregime bij gedragingen zoals bedoeld in de artikelen 7 en 8 dat afwijkt van de maatregel bij schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. Dit ondanks dat enkele van de in de artikelen 7 en 8 genoemde gedragingen verwant zijn aan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen.

Artikel 10 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

De eerste keer dat het Dagelijks Bestuur het verwijtbaar niet naleven van een geüniformeerde arbeidsverplichting vaststelt, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode namelijk 1 maand.
Bij het wederom verwijtbaar schenden van een geüniformeerde arbeidsverplichting, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode namelijk 2 maanden.

Artikel 11 Herzien verlaging

Artikel 18 lid 11 Participatiewet maakt inkeerverzoeken mogelijk bij verlagingen die zijn opgelegd ingevolge artikel 18 lid 5, 6, 7 en 8. Inkeer behalve bij recidive, wettelijk gezien, ook al mogelijk bij de afstemming voor een eerste gedraging (artikel 18 lid 5 Participatiewet).
Recidive begint bij artikel 18 lid 6 Participatiewet (1e gedraging), lid 7 (tweede recidive) en lid 8 (derde en volgende recidive).
Om een verzoek tot herziening te kunnen honoreren, moet uit houding en de gedragingen van de belanghebbende ondubbelzinnig blijken dat hij de verplichtingen, zoals bedoeld in artikel 18 lid 4 Participatiewet, nakomt.
Als belanghebbende heeft aangetoond dat hij de verplichtingen genoemd in artikel 18 lid 4 van de Participatiewet nakomt en de verlaging wordt herzien, dan wordt de bij recidive op grond van artikel 18 lid 7 van de Participatiewet in ieder geval een verlaging toegepast van 100% voor de duur van een maand. Bij herhaalde recidive op grond van artikel 18 lid 8 van de Participatiewet is de verlaging 100% van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden.

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Aan de wet ligt het beginsel ten grondslag dat eenieder in eerste instantie in zijn eigen bestaan(skosten) dient te voorzien. Pas wanneer dat niet mogelijk is, kan men een beroep doen op bijstand. Dat betekent ook dat men volledig gebruik zal moeten maken van de bestaande voorliggende voorzieningen (w.o. WW). Leidt een gedraging ertoe dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand, dan is er veelal sprake van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Hiervan is in elk geval sprake bij:

- het te snel interen van vermogen;
- het door eigen schuld verliezen van het recht op een uitkering;
- het door eigen schuld te laat aanvragen van een voorliggende voorziening.

Het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid moet worden aangemerkt als een geüniformeerde arbeidsverplichting (zie de artikelen 9, eerste lid, onderdeel a, en 18, vierde lid, onderdeel g, van de Participatiewet). Is sprake van het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid, dan moet afstemming plaatsvinden volgens de regels van artikel 18 van de Participatiewet en artikel 10 en 16, derde lid, van deze verordening.

Op grond van artikel 12 van deze verordening kan een verlaging worden opgelegd wegens het betonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het

bestaan. De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in de hoogte van het benadelingsbedrag. Dat is in dit geval het gedeelte van de uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt gedaan.

Lid 3

Ook het op een onverantwoorde wijze interen op het meerdere dan het vrij te laten eigen vermogen kan ertoe leiden dat men (langer) een beroep op bijstandsverlening zal moeten doen. Met onverantwoord interen bedoelen wij het per maand meer uitgeven dan ongeveer 1.5 x de bijstandsnorm die geldt voor de persoon. Dit geldt zeker in situaties waarin de cliënt kon verwachten dat hij, als het vermogen (bijna) op zou zijn, een beroep zou moeten doen op bijstandsverlening.
Voornoemde rekenmethode hanteert het Dagelijks Bestuur ook om vast te stellen over hoeveel maanden de cliënt geen bijstand nodig zou hebben gehad, als hij verantwoord met het geld om zou zijn gegaan. Voor iedere maand dat men daardoor een beroep doet op bijstandsverlening geldt een verlaging van 20%, met een maximum van 36 maanden.

Artikel 13 Maatregel bij verlies van een passende en toereikende voorliggende voorziening door toepassing van bestuurlijke boete

Vanaf 1 januari 2013 kan het voorkomen dat personen, die gebruik maken van een voorliggende uitkering, op die uitkering gesanctioneerd gaan worden in verband met het niet nakomen van de inlichtingenverplichtingen op basis van de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving. Deze personen houden weliswaar recht op die voorliggende uitkering, maar het recht komt niet tot uitbetaling vanwege de sanctie. In deze situatie zullen deze mensen een beroep moeten doen op de Pw om in het bestaan te kunnen voorzien. Echter, ook het Dagelijks Bestuur is gehouden deze personen een maatregel op te leggen. Men mag zelf de hoogte van die maatregel vaststellen, alsmede de randvoorwaarden.
Het Dagelijks Bestuur kiest ervoor om, in lijn met de verordening recidive bij boete, een maatregel op te leggen van 100% van de voor die persoon geldende bijstandsuitkering voor de duur van 3 maanden. Genoemde situatie ziet uitdrukkelijk alleen op recidive gevallen. Alléén in geval van recidive kan de voorliggende voorziening de beslagvrije voet buiten werking stellen en 100% verrekenen.

Artikel 14 Zeer ernstige misdragingen

Participatiewet

Onder de term 'zeer ernstige misdraging' dient in elk geval te worden verstaan: elke vorm van ongewenst en agressief fysiek contact met een persoon of het ondernemen van pogingen daartoe. Hieronder valt bijvoorbeeld schoppen, slaan of het (dreigen met) gooien van voorwerpen naar een persoon. Ook het toebrengen van schade aan een gebouw of inventarisonderdeel, evenals het ondernemen van pogingen daartoe in enige vorm wordt als zeer ernstige misdraging gezien. Handelingen die door hun grote en mogelijk blijvende impact op de desbetreffende persoon of personen grote invloed hebben zoals het opzetten van gerichte lastercampagnes, seksuele intimidatie, het tonen van steek en/of vuurwapens evenals (pogingen tot) opsluiting in een ruimte zijn eveneens als zeer ernstige misdraging te beschouwen.[4] Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[5]
Het gaat dus om alle vormen van zeer ernstige misdragingen tegenover de met de uitvoering van de Participatiewet belaste personen en instanties (Dagelijks Bestuur, SVB en re-integratiebedrijven) tijdens het verrichten van hun werkzaamheden.[6] Met de zinsnede 'tijdens het verrichten van de werkzaamheden' wordt aangegeven dat de misdraging dient

---

[4] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 24.

[5] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

[6] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 55.

plaats te vinden in het kader van de uitvoering van de Participatiewet. Dat is anders als betrokkenen elkaar buiten werktijd tegenkomen: dan is alleen het strafrecht van toepassing.[7]

In de wet is de verplichting om zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen een zelfstandige verplichting die is opgenomen in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet. Deze verplichting staat dus op zichzelf. Vóórheen was dit een onzelfstandige verplichting. Om een belanghebbende te sanctioneren wegens zeer ernstige misdragingen, moest sprake zijn van een samenhang tussen de zeer ernstige misdragingen met het niet nakomen van een of meer verplichtingen die voortvloeien uit de toenmalige WWB, IOAW of IOAZ.[8]

IOAW en IOAZ
Onder de term 'zeer ernstige misdragingen' kunnen diverse vormen van agressie worden verstaan, zij het dat er sprake moet zijn van verwijtbaarheid en van gedrag dat in het normale menselijke verkeer in alle gevallen als onacceptabel wordt beschouwd. Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[9] Het Dagelijks Bestuur kan alleen een verlaging opleggen als er een verband bestaat tussen de ernstige misdraging en (mogelijke) belemmeringen bij het vaststellen van het recht op een uitkering. De IOAW en IOAZ bevatten immers geen afzonderlijke plicht tot het nalaten van zeer ernstige misdragingen. Het recht op uitkering kan daarom alleen worden afgestemd wegens het zich zeer ernstig misdragen als dit heeft plaatsgevonden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting.[10] Vandaar dat wordt bepaald dat de zeer ernstige misdragingen moeten hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt, geheel los van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting – hij komt bijvoorbeeld uit eigen beweging stennis maken – dan is binnen de IOAW en IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Artikel 15 Samenloop van gedragingen

Samenloop bij één gedraging waardoor meerdere verplichtingen worden geschonden
Het eerste lid regelt samenloop als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in deze verordening, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. In dat geval wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en de duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.

Samenloop bij meerdere gedraging waardoor één of meerdere verplichtingen worden geschonden. Het tweede regelt samenloop als sprake is van meerdere gedraging die schending opleveren van één of meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in deze verordening, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. Dit wordt 'meerdaadse samenloop' genoemd. In dat geval wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging toegepast. Deze verlagingen worden in principe gelijktijdig opgelegd. Dit is anders als dit niet verantwoord is. Hierbij spelen factoren zoals de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van een belanghebbende een rol. Daarvoor moet altijd gekeken worden naar de individuele omstandigheden. De verlaging wordt dan over meerdere maanden uitgesmeerd.

Samenloop met een bestuurlijke boete
Het derde en vierde lid regelen in hoeverre een verlaging kan worden opgelegd als sprake is van een verlagingswaardige gedraging die tevens een boetewaardige gedragingen is.

---

[7] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 25-26.

[8] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

[9] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

[10] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in deze verordening opgenomen verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, kan de schending van deze verplichtingen niet gezamenlijk worden afgedaan, omdat schending van de inlichtingenplicht (wettelijk) is geregeld in de vorm van een bestuurlijke boete. In het geval zich de situatie voordoet dat er sprake is van samenloop tussen de bestuurlijke boete en afstemming dient het Dagelijks Bestuur in het individuele geval te beoordelen welke sanctie wordt opgelegd. Bij eendaadse samenloop ligt het voor de hand één sanctie op te leggen. Het Dagelijks Bestuur bepaalt of al dan niet een boete wordt opgelegd. Is dit het geval, dan wordt geen verlaging meer opgelegd (derde lid).

Bij meerdaadse samenloop ligt het voor de hand de gedraging te sanctioneren door het opleggen van een bestuurlijke boete voor zover sprake is van een gedraging waarin ook een beboetbare gedraging zit. Daarnaast kan het Dagelijks Bestuur in dit geval nog een of meer maatregelen opleggen, waarbij bij de hoogte van de afstemming zo nodig rekening kan worden gehouden met de boete en de eventuele andere maatregelen (vierde lid).

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet benoemde verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, is het voorgaande ook van toepassing.

Samenloop WI en PW
Een boete o.g.v. de WI 2021 mag niet verrekend worden met de bijstandsuitkering. Hiervoor is een separate in verordening Inburgering vereist. Binnen Parkstad is afgesproken vooralsnog af te zien van een inburgeringsverordening.

In incidentele gevallen kan het mogelijk zijn dat een gedraging zowel onder het boete-regime van de Wet inburgering 2021 als onder de afstemmingsregeling uit de P-wet valt.

Dit geldt alleen voor de volgende gedragingen:

1. Het niet verschijnen op een oproep voor een gesprek dat zowel over de Wet inburgering als over het ontwikkeltraject in het kader van de P-wet gaat.
2. Het niet meewerken aan de praktijkuren van de MAP.

Gemeenten hebben ervoor gekozen dat de afstemming (boete) op grond van de Wet inburgering voorgaat op de PW (maatregel) omdat deze zijn basis vindt in een door de rijksoverheid vastgestelde regeling. Het gaat immers niet om een geüniformeerde verplichting uit de P-wet maar om een gedraging in he kader van de WI.

Artikel 16 Recidive

Verdubbeling duur verlaging
Als binnen 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging wederom sprake is van een verwijtbare gedraging waarmee dezelfde verplichting wordt geschonden, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de hoogte of duur van de verlaging. Een verlaging kan nooit hoger zijn dan honderd procent. Daarom is bij gedragingen waar relatief zware verlagingen voor gelden, gekozen voor een verdubbeling van de duur van de maatregel in plaats van de hoogte. Met de eerste verwijtbare gedraging wordt de eerste gedraging bedoeld die aanleiding is geweest tot een verlaging, ook als wegens dringende redenen – op grond van artikel 4, tweede lid, van deze verordening en eventueel 18, tiende lid, van de Participatiewet – is afgezien van het opleggen van een verlaging. Dit geldt ook als van afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet is afgezien van het opleggen van een verlaging. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om

bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen. Voor het bepalen van de aanvang van de termijn van 12 maanden, geldt het tijdstip waarop het besluit waarmee de verlaging is opgelegd, is verzonden.

Verdubbeling hoogte verlaging
Als binnen 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging wederom sprake is van een verwijtbare gedraging waarmee dezelfde verplichting wordt geschonden, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de hoogte of duur van de verlaging. Voor lichte verlagingen is gekozen voor een verdubbeling van de hoogte van de verlaging.

Recidive op recidive bij niet geüniformeerde arbeidsverplichtingen
Ook in het geval dat een belanghebbende voor een derde of volgende keer een niet geüniformeerde arbeidsverplichting schendt, is de recidivebepaling van artikel 16, eerste of tweede lid, van deze verordening van toepassing. Dit wordt tot uitdrukking gebracht door het woord "telkens" in de recidivebepaling. Voor toepassing van de recidivebepaling is vereist dat het opnieuw schenden van dezelfde verplichting plaatsvindt binnen twaalf maanden na bekendmaking van het vorige besluit waarmee een verlaging is toegepast.

Is sprake van een derde of volgende schending, dan geldt – evenals bij de eerste keer recidive – dat ofwel de hoogte ofwel de duur van de oorspronkelijke verlaging wordt verdubbeld. Bij lichte gedragingen geldt een verdubbeling van de hoogte van de verlaging. Bij zware gedragingen geldt een verdubbeling van de duur van de verlaging.

Telkens wordt de hoogte of de duur van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld. Dit is de verlaging die geldt bij een eerste schending van de verplichting. Er is expliciet niet voor gekozen de hoogte of de duur van de vorige verlaging te verdubbelen. Uitgangspunt is verdubbeling van de hoogte of de duur van de oorspronkelijke verlaging. Hiermee wordt stapeling van verdubbeling van de verlaging voorkomen.

Eenzelfde gedraging vereist voor recidive
Voor recidive als bedoeld in het eerste en tweede lid is vereist dat sprake moet zijn van "eenzelfde verwijtbare gedraging" als de gedraging waarvoor de eerste verlaging is opgelegd. Voorwaarde is dus dat dezelfde verplichting wordt geschonden. Is dit niet het geval, dan moet de verwijtbare gedraging worden aangemerkt als een eerste schending van een verplichting. Er is geen sprake van recidive als een belanghebbende niet meewerkt aan het opstellen van een plan van aanpak (artikel 7, onderdeel a, onder 1°) en vervolgens een opgedragen tegenprestatie niet verricht (artikel 7, onderdeel a, onder 5°). Ook dan is geen sprake van eenzelfde gedraging aangezien twee verschillende verplichtingen zijn geschonden.

Recidive schending geüniformeerde arbeidsverplichting
Is sprake van het niet of onvoldoende nakomen van een geüniformeerde arbeidsverplichting binnen 12 maanden nadat aan een belanghebbende een eerste maatregel is opgelegd wegens schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, dan bedraagt de verlaging honderd procent gedurende 2 maanden. Dit valt binnen de in artikel 18, zesde lid, van de Participatiewet gegeven marges.

Bij een derde, vierde en volgende schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, telkens binnen 12 maanden na oplegging van de vorige maatregel, bedraagt de verlaging honderd procent gedurende drie maanden (artikel 18, zevende en achtste lid, van de Participatiewet).

Artikel 17 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ

Het Dagelijks Bestuur is op grond van artikel 20 van de IOAW en artikel 20 van de IOAZ bevoegd de uitkering blijvend of tijdelijk te weigeren als een belanghebbende, kort gezegd, inkomen uit arbeid had kunnen verwerven, maar dit nalaat. Dit is een discretionaire bevoegdheid van het Dagelijks Bestuur. De vraag of een verlaging moet worden toegepast, zal pas aan de orde komen als het Dagelijks Bestuur zich een oordeel heeft gevormd over de eventuele weigering van de uitkering. Deze beoordeling gaat in beginsel voor. Pas als het Dagelijks Bestuur concludeert dat van een weigering geen sprake is, kan op grond van deze verordening een verlaging worden toegepast.

Artikel 18 Blijvend en tijdelijk weigeren IOAW- of IOAZ-uitkering

Artikel 20, eerste lid, van de IOAW en artikel 20, tweede lid, van de IOAZ geeft het Dagelijks Bestuur de bevoegdheid om de uitkering tijdelijk of blijvend te weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW of de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, indien:

a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de belanghebbende ter zake een verwijt kan worden gemaakt;

b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van de belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

c. de belanghebbende nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden; of

d. de belanghebbende door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt.

Als sprake is van een situatie die valt onder a of b dan kan het Dagelijks Bestuur de uitkering tijdelijk weigeren. Beide situaties spelen zich af voorafgaand aan de aanvraag van de uitkering. Als sprake is van een situatie die valt onder c of d dan kan het Dagelijks Bestuur de uitkering blijvend weigeren. Beide situaties spelen zich af tijdens de uitkering.

Artikel 19 t/m 22.
Behoeft geen nadere toelichting.

Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2023

De raad van de gemeente Brunssum;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 8 november 2022, met overneming van de daarin vermelde motieven;

gelet op artikel 8a, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

B E S L U I T :

- In te trekken de: Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2015
- vast te stellen de volgende: Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2023

Artikel 1. Begripsomschrijvingen
In deze verordening wordt verstaan onder:
- mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.
- het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum en Landgraaf;

Artikel 2. Inhoud van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden:
a) naar hun aard niet zijn gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b) niet zijn bedoeld als re-integratie instrument;
c) worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin ze worden verricht;
d) en niet leiden tot verdringing.

Artikel 3. Het opdragen, de duur en omvang van een tegenprestatie
1. Het dagelijks bestuur stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast;
2. In deze beleidsregels worden o.a. duur, omvang en inhoud van een tegenprestatie geregeld;
3. Het dagelijks bestuur draagt geen tegenprestatie op indien een belanghebbende mantelzorg verricht, voor zover het verrichten van mantelzorg naar het oordeel van het dagelijks bestuur redelijkerwijs noodzakelijk is;
4. Het dagelijks bestuur draagt eveneens geen tegenprestatie op indien geen werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.

Indien het dagelijks bestuur besluit geen tegenprestatie op te leggen omdat geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, wordt een heronderzoek uitgevoerd om te beoordelen of op dat moment wel maatschappelijk

nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. De termijn waarop dat onderzoek wordt uitgevoerd wordt door het dagelijks bestuur in beleid vastgelegd.

Artikel 4. Hardheidsclausule
Het dagelijks bestuur kan, indien de toepassing van bepalingen in deze verordening in de individuele situatie tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, voor zover het de bevoegdheid betreft die voortvloeit uit deze verordening, afwijken van deze verordening.

Artikel 5. Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.
Tegelijkertijd wordt de Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2015 ingetrokken.

Artikel 6. Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 20 december 2022

De raad voornoemd.

De griffier, De voorzitter,

Algemene toelichting Verordening tegenprestatie Participatiewet

Het dagelijks bestuur is bevoegd een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, ook als die tegenprestatie niet direct samenhangt met arbeidsinschakeling. Een belanghebbende van achttien jaar of ouder doch jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd is vanaf de dag van melding gehouden naar vermogen een tegenprestatie te verrichten. Dit is vastgelegd in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet, artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW) en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ). De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het dagelijks bestuur opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Een belanghebbende, ouder dan 18 jaar maar jonger dan de pensioenleeftijd, is op grond van artikel 9, eerste lid sub a, artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, van rechtswege verplicht om algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden. Als die ontbreekt, of geen volledige werkweek vult en daarnaast recht bestaat op een aanvullende uitkering, kan het dagelijks bestuur verplichtingen opleggen:

- een voorziening gericht op arbeidsinschakeling,
- meewerken aan onderzoek naar mogelijkheden arbeidsinschakeling,
- meewerken aan opstellen , uitvoeren en evalueren plan van aanpak,
- naar vermogen onbeloond vrijwilligerswerk verrichten, niet leidend tot verdringing.

Individuele omstandigheden
Het dagelijks bestuur bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het dagelijks bestuur de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Als het dagelijks bestuur een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem verwacht wordt (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het dagelijks bestuur in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet, artikel 37a, eerste lid, van de IOAW en artikel 37a, eerste lid, van de IOAZ). De plicht tot tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die een uitkering ontvangt op grond van de Participatiewet en die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is voorts niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet, artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet, artikel 37a, vierde lid, van de IOAW of artikel 37a, vierde lid, van de IOAZ).

Afstemmen
Net als bij het niet nakomen van de arbeids- en re-integratieverplichting geldt voor het niet nakomen van de tegenprestatie dat de bijstand kan worden afgestemd overeenkomstig de gemeentelijke afstemmingsverordening.

Bevoegdheid opdragen tegenprestatie
De bevoegdheid van het dagelijks bestuur om een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten geldt al sinds 1 januari 2012. De regering meent dat de tegenprestatie voor uitkeringsgerechtigden een gelegenheid is om te blijven participeren in de samenleving en om een sociaal netwerk, arbeidsritme en regelmaat te behouden. Dit zijn volgens de regering ook noodzakelijke voorwaarden om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Tegenprestatie is geen re-integratie instrument
Het opdragen van een tegenprestatie heeft niet primair tot doel de re-integratie van een belanghebbende te bevorderen, maar moet worden gezien als een nuttige bijdrage aan de samenleving (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49-50). De tegenprestatie is daarom naar zijn aard niet gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt en is niet bedoeld als re-integratie instrument. Voorts mag een tegenprestatie het accepteren van passende arbeid of van re-integratie inspanningen niet belemmeren. Immers, als uitgangspunt geldt werk boven uitkering.

Verordeningsplicht
De Wet maatregelen WWB legt de gemeenteraad de verplichting op om bij verordening regels vast te stellen over het opdragen van een tegenprestatie aan mensen met een bijstandsuitkering in de leeftijd van 18 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd. Deze verordeningsopdracht is neergelegd in artikel 8a, eerste lid, onderdeel b Participatiewet. Het is aan het dagelijks bestuur om de duur, omvang en inhoud van de tegenprestatie te regelen (zie TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6).

De verordeningsopdracht voor het opdragen van een tegenprestatie in de IOAW en de IOAZ is tijdens het wetgevingstraject per ongeluk komen te vervallen. Met de nota van wijziging Verzamelwet SZW 2015 is deze verordeningsopdracht opnieuw opgenomen in de IOAW en de IOAZ: artikel 35, eerste lid, onderdeel d, van de IOAW en artikel 35, eerste lid, onderdeel d, van de IOAZ (zie TK 2014-2015, 33 988, nr. 6, p. 57).

Ontwikkelen beleid door dagelijks bestuur
Het dagelijks bestuur heeft de opdracht beleid te ontwikkelen ten behoeve van het verrichten van een tegenprestatie en het uitvoeren ervan overeenkomstig de verordening tegenprestatie. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet, artikel 34, eerste lid, onderdeel b, van de IOAW en artikel 34, eerste lid, onderdeel b, van de IOAZ.

Artikelsgewijze toelichting Verordening tegenprestatie Participatiewet ISD BOL

Artikel 1. Begripsomschrijvingen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Mantelzorg
In artikel 1 van deze verordening is de definitie opgenomen van mantelzorg. Deze begripsbepaling is gebaseerd op het begrip zoals dat wordt gehanteerd in de Wet maatschappelijke ondersteuning. Onder mantelzorg wordt verstaan: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.

Het begrip 'mantelzorg' is van belang omdat artikel 3 van deze verordening bepaalt dat het dagelijks bestuur geen tegenprestatie opdraagt indien een belanghebbende mantelzorg verricht voor zover het verrichten van mantelzorg naar het oordeel van het dagelijks bestuur redelijkerwijs noodzakelijk is.
Het verlenen van mantelzorg overstijgt qua duur en intensiteit de normale gang van zaken. Het gaat om hulp die verder gaat dan gebruikelijke hulp. Gebruikelijke hulp is de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.
Bij mantelzorg, verleend door personen uit de directe omgeving van de zorgvrager en rechtstreeks voortvloeiend uit de sociale relatie, wordt de normale (gebruikelijke) zorg in zwaarte, duur en/of intensiteit aanmerkelijk overschreden.

Uit kamerstukken met betrekking tot het begrip 'mantelzorg' zoals neergelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning volgt dat de vier belangrijkste kenmerken van mantelzorg zijn:

- er is een bestaande sociale relatie tussen de zorgvrager en de zorgverlener;
- mantelzorg wordt niet verricht in een georganiseerd verband;
- het verrichten van mantelzorg is veelal geen bewuste keuze;
- het verlenen van mantelzorg is nooit afdwingbaar.

Deze kenmerken zijn ontleend aan diverse kamerstukken zoals TK 2004-2005, 30 169, nr. 1 (Notitie "De mantelzorger in beeld") en TK 2005-2006, 30 131, nr. C.

Voor mantelzorg is vereist dat de verleende zorg de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. Voor de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning hanteren gemeenten veelal het protocol Gebruikelijke Zorg van het Centrum Indicatiestelling Zorg om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke zorg. Voor de uitleg van wat onder gebruikelijke zorg kan worden aangesloten bij de definitie van gebruikelijke zorg in het protocol Gebruikelijke Zorg. Gebruikelijke zorg wordt in dat Protocol als volgt omschreven: de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.

Artikel 2. Inhoud van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het dagelijks bestuur de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 2 van deze verordening stelt voorwaarden ten aanzien van de inhoud van de tegenprestatie. Het dagelijks bestuur dient maatwerk toe te passen bij het opdragen van een tegenprestatie. Rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden van belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding, werkervaring en andere relevante persoonlijke omstandigheden. De werkzaamheden worden immers opgedragen ‘naar vermogen’. Het is dus van belang dat belanghebbende ook in staat is de werkzaamheden te verrichten (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Als het dagelijks bestuur een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem wordt verwacht (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:
BZ5171).

Additionele onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden In artikel 2 van deze verordening is bepaald dat de tegenprestatie onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden betreffen die additioneel van aard zijn. De maatschappelijk nuttige werkzaamheden in het kader van de tegenprestatie dienen zich te onderscheiden van werkzaamheden die door de reguliere arbeidsmarkt verricht worden. Het onderscheid tussen betaalde en onbetaalde werkzaamheden is afhankelijk van onder meer economische factoren en van keuzes die mede op basis daarvan door het bedrijfsleven en/of de overheid worden gemaakt (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 30).

Werkzaamheden die kunnen worden ingezet
Het dagelijks bestuur kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden voldoen aan de in artikel 2 van deze verordening genoemde voorwaarden. Dit betekent dat de als tegenprestatie in te zetten werkzaamheid:
a) naar zijn aard niet is gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b) niet is bedoeld als re-integratie instrument;
c) wordt verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin deze worden verricht; en
d) niet leidt tot verdringing.

Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de belangrijkste kenmerken van de tegenprestatie die volgen uit de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

In beleidsregels kan het dagelijks bestuur vastleggen welke werkzaamheden in ieder geval als tegenprestatie kunnen worden ingezet. Deze werkzaamheden voldoen aan de in artikel 2 van deze verordening gestelde voorwaarden.
De volgende voorbeelden van werkzaamheden kunnen mogelijk geschikt zijn als tegenprestatie naar vermogen:
- vrijwilligerswerkzaamheden bij een maatschappelijke organisatie;
- sneeuwschuiven (bijvoorbeeld bij een bejaardenhuis);
- bospaden schoonhouden (het vegen van bladeren);
- verkeersborden schoonmaken;
- meelopen bij een dierenambulance;
- beheer van een kantine bij een sportverenigingen;
- additionele werkzaamheden bij een scouting;
- additionele werkzaamheden bij het Leger des Heils;
- taalmaatje voor nieuwkomers.

Samenwerking met maatschappelijke organisaties
De gemeente kan voor het werven van maatschappelijk nuttige werkzaamheden samenwerken met maatschappelijke organisaties zoals: welzijnsinstellingen, vrijwilligerswerkorganisaties, buurthuizen en/of sportvoorzieningen. Om ervoor te zorgen dat voldoende maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, is het van belang dat contacten worden onderhouden met maatschappelijke organisaties. Een vrijwilligersvacaturebank bij een vrijwilligerscentrale kan een belangrijk hulpmiddel zijn om het aanbod van maatschappelijk nuttige werkzaamheden te bepalen. De gemeente kan ervoor kiezen uitsluitend werkzaamheden binnen de gemeentegrenzen als tegenprestatie in te zetten of werkzaamheden zowel binnen als buiten de gemeentegrenzen in te zetten. *Tegenprestatie mag niet leiden tot verdringing* De tegenprestatie mag niet worden ingezet in het kader van de re-integratie. De tegenprestatie mag bovendien niet direct gericht zijn op toeleiding naar de arbeidsmarkt en is dan ook niet bedoeld als re-integratie instrument. Het betreffen werkzaamheden die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet mogen leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Reguliere werkzaamheden kunnen daarom niet als tegenprestatie worden ingezet. De tegenprestatie mag het accepteren van passende

arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren. Het uitgangspunt werk boven uitkering staat voorop. Dit volgt uit artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet en de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

Artikel 3. Het opdragen, de duur en de omvang van een tegenprestatie

Het opdragen van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur heeft beleidsvrijheid om een tegenprestatie op te leggen. Het dagelijks bestuur bepaalt uiteindelijk of, en zo ja welke tegenprestatie wordt opgedragen. Tegen een besluit tot het opdragen van een tegenprestatie kan bezwaar en beroep worden aangetekend (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49).

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het dagelijks bestuur in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet).
De verplichting tot het verrichten van een tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet) De verplichting tot tegenprestatie is niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet).

Weigering tegenprestatie
Het dagelijks bestuur dient bij weigering van belanghebbende om de tegenprestatie te verrichten, op basis van het individuele geval de hoogte en de duur van de op te leggen maatregel te bepalen (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Voorts wordt bij opdragen van een tegenprestatie rekening gehouden met praktische omstandigheden zoals reistijd, beschikbaarheid van kinderopvang en/of belanghebbende al maatschappelijke activiteiten verricht.

Duur en omvang van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het dagelijks bestuur de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 3, tweede lid, van deze verordening bepaalt dat het dagelijks bestuur nadere regels stelt ten aanzien van de duur en omvang van de tegenprestatie.

Individuele omstandigheden
Het dagelijks bestuur beoordeelt op basis van de individuele omstandigheden van een belanghebbende de omvang en de duur van de tegenprestatie. De omvang van de werkzaamheden en de duur in de tijd dienen in de regel beperkt te zijn. Dat betekent dat het dagelijks bestuur steeds een afweging maakt op basis van de situatie in welke mate een tegenprestatie verlangd kan worden (TK 2013-2014, 33 801, nr. 30).

Mantelzorg
Artikel 3, derde lid van deze verordening bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien een belanghebbende mantelzorg verricht en het dagelijks bestuur het verrichten hiervan redelijkerwijze noodzakelijk vindt. De regering heeft deze mogelijkheid uitdrukkelijk benoemd in de nota van wijziging met betrekking tot de Wet maatregelen WWB (TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6). Of sprake is van mantelzorg wordt getoetst aan de criteria van het begrip mantelzorg zoals neergelegd in artikel 1 van deze verordening. Verricht een belanghebbende mantelzorg in de zin van deze verordening en is het verrichten van mantelzorg volgens het dagelijks bestuur redelijkerwijs

noodzakelijk, dan draagt het dagelijks bestuur een belanghebbende geen tegenprestatie op.

Geen werkzaamheden voorhanden
Artikel 3, vierde lid, van deze verordening bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. De Participatiewet verplicht gemeenten niet om buiten de eigen gemeentegrens een tegenprestatie te laten verrichten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 51). De mogelijkheid om dat toch te doen wordt nadrukkelijk opengelaten, gelet op de stedenbouwkundige en sociale structuur van Parkstad en kan per gemeente door middel van beleid worden ingevuld.
Indien het dagelijks bestuur besluit geen tegenprestatie op te leggen omdat geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, wordt een heronderzoek uitgevoerd om te beoordelen of op dat moment wel maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeentegrenzen voorhanden zijn. De termijn waarop dat onderzoek wordt uitgevoerd kan per gemeente door middel van beleid worden ingevuld.

Artikel 5. Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.

Artikel 6. Citeertitel
In dit artikel is de citeertitel van deze verordening neergelegd.

Reuling, Marian (Brunssum)

Onderwerp: SMO raad: advies verordeningen
Bijlagen: Afstemmingsverordening 2023.versie 2.pdf; DB besluit - Verordeningen2023.pdf; Handhavingsverordening ISD BOL 2023.pdf; Participatieverordening 2023.pdf; Verordening Inkomenstoeslag 2023.pdf; Verordening Tegenprestatie .2023.pdf

Dag Theo,

- ik beschouw de voorliggende documenten als een adaequate (verdere) uitwerking van de Participatiewet en de thans geldende verordeningen;
- een opmerking in de tekst boven artikel 7 van de Afstemmings-verordening: in plaats van “geüniformeerde “ past hier denk ik beter “uniforme”.

Namens de Werkgroep Participatie van de SMO-raad,

Jos FJH Moonen, voorzitter

Jos,

Het DB van ISD BOL heeft nieuwe verordeningen voor de Participatiewet gemaakt en deze aan het college aangeboden ter vaststelling in de raad.
In de procedure naar de raad moet ik ook jullie advies meenemen. Willen jullie over deze verordeningen advies uitbrengen? In het DB-besluit van ISD BOL treffen jullie de verdere toelichtingen aan.
Mochten jullie nog behoefte aan een nadere toelichting hebben, dan hoor ik het wel.
Alvast bedankt en met vriendelijke groet,

Theo Peters
Beleidsmedewerker Sociaal Domein
Afdeling Maatschappelijke Ontwikkeling

Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023

De raad van de gemeente <>;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van <>, met overneming van de daarin vermelde motieven;

gelet op:

- artikel 8, eerste lid onderdelen a en d Participatiewet;
- artikel 35, eerste lid onderdelen a en c van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- artikel 35, eerste lid onderdelen a en c van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

B E S L U I T :

- in te trekken de Afstemmingsverordening ISD BOL 2018
- vast te stellen de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023.

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begrippen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de wet.
2. a. de wet: de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004).
   b. Dagelijks Bestuur: Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum en Landgraaf.
   c. uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet, alsmede een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en Bbz.
   d. bijstandsnorm: de toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 onderdeel c Participatiewet of, voor zover sprake is van een IOAW of IOAZ uitkering, de grondslag van de uitkering als bedoeld in artikel 5 IOAW respectievelijk artikel 5 IOAZ, artikel 10 Bbz 2004.

Artikel 2 Het besluit tot opleggen van een verlaging

1. In het besluit tot het opleggen van een verlaging van de bijstandsnorm als bedoeld in de artikelen 9a, twaalfde lid, 18, tweede, vijfde en zesde lid, en artikel 18b van de Participatiewet, de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAW en de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAZ worden in ieder geval vermeld:
   a. de reden van de verlaging;
   b. de duur van de verlaging;
   c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd, en
   d. als dit van toepassing is, de reden om af te wijken van de standaardverlaging en de wijze waarop het verzuim kan worden hersteld.
2. Een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate waarin de belanghebbende de gedraging wordt verweten en de omstandigheden waarin hij verkeert.

Artikel 3 Horen van belanghebbende

1. Voordat een maatregel wordt opgelegd, wordt een belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van een belanghebbende kan achterwege blijven als:
   a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
   b. belanghebbende al eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
   c. het Dagelijks Bestuur het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid, of
   d. belanghebbende aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.

Artikel 4 Afzien van verlaging

1. Het Dagelijks Bestuur ziet af van een verlaging als:
   a. elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of
   b. de gedraging meer dan drie jaar voor constatering daarvan door het Dagelijks Bestuur heeft plaatsgevonden.
2. Het Dagelijks Bestuur kan afzien van een verlaging als het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.
3. Als het Dagelijks Bestuur afziet van een verlaging op grond van dringende redenen, wordt een belanghebbende hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 5 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

1. Een verlaging wordt toegepast op de uitkering of bijzondere bijstand die is verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet vanaf de kalendermaand volgend op de maand waarin het besluit tot het opleggen van de verlaging aan een belanghebbende is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de op dat tijdstip voor die belanghebbende geldende bijstandsnorm.
2. Een verlaging kan met terugwerkende kracht worden toegepast op de uitkering over de periode waarop de gedraging betrekking heeft gehad of over de periode waarin de gedraging heeft plaatsgevonden als een verlaging overeenkomstig het eerste lid niet mogelijk is omdat de uitkering is beëindigd of ingetrokken.
3. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, wordt de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog opgelegd als belanghebbende binnen de termijn, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel b, opnieuw een uitkering ontvangt.

Artikel 6 Berekeningsgrondslag

1. Een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm, als bedoeld in artikel 1, tweede lid sub d.
2. In afwijking van het eerste lid kan een verlaging worden toegepast op de bijzondere bijstand als:
   a. aan belanghebbende bijzondere bijstand wordt verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet, of
   b. de verwijtbare gedraging van belanghebbende in relatie met zijn recht op bijzondere bijstand daartoe aanleiding geeft.
3. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel a, moet in de hoofdstukken 2, 3 en 4 ‘bijstandsnorm’ worden gelezen als ‘bijstandsnorm inclusief de op grond van artikel 12 van de Participatiewet verleende bijzondere bijstand’.
4. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel b, moet in de hoofdstukken 2, 3 en 4 ‘bijstandsnorm’ worden gelezen als ‘de verleende bijzondere bijstand’.

HOOFDSTUK 2 NIET NAKOMEN VAN DE NIET GEÜNIFORMEERDE VERPLICHTINGEN MET BETREKKING TOT ARBEIDSINSCHAKELING

Artikel 7 Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 9, 9a, 17, tweede lid, 55, 56a en 57 van de Participatiewet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. **eerste categorie**:

1°. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen, uitvoeren en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet;

2°. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, of 55 van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet, voor zover deze verplichtingen niet worden genoemd in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet;

3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet;

4°. Het niet meewerken aan de verplichting tot medewerking als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet waaronder:

a. Het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling of re-integratie;

b. Het niet overleggen van de gevraagde documenten zoals bedoeld in artikel 18b, tweede lid van de Participatiewet;

c. Het niet dan wel niet tijdig voldoen aan een oproep om op een aangegeven plaats en tijd te verschijnen in verband met het afnemen van de taaltoets zoals bedoeld in artikel 18b, tweede lid, tiende en elfde lid van de Participatiewet;

5°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet;

6° het niet of onvoldoende nakomen van een door het Dagelijks Bestuur opgelegde verplichting als bedoeld in artikel 55 of 57 van de Participatiewet.

7° het niet nakomen van de in artikel 56a, tweede lid, van de Participatiewet neergelegde verplichting om gedurende een periode van zes maanden, gerekend vanaf de dag waarop het recht op bijstand ontstaat, mee te werken aan het door het bestuur in naam van de belanghebbende verrichten van betalingen uit de toegekende bijstand van huur, gas, water en stroom en de verplichte zorgverzekering.

b. **tweede categorie**:

het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen voor zover dit niet voortvloeit uit een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet.

Artikel 7a. Niet meewerken aan taaltoets

Als een belanghebbende niet meewerkt aan het afleggen van de taaltoets als bedoeld in artikel 18b, tweede lid, van de Participatiewet, wordt een verlaging opgelegd van:

a. 20 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand;

b. 40 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand als belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege het niet meewerken aan het afleggen van de taaltoets opnieuw schuldig maakt aan dezelfde verwijtbare gedraging;

c. telkens 100 % van de bijstandsnorm gedurende 1 maand als belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit in de zin van artikel 7a, onderdeel b, van deze verordening, opnieuw schuldig maakt aan dezelfde verwijtbare gedraging.

Artikel 8 Gedragingen IOAW en IOAZ

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW artikelen 37 en 38 van de IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

a. **eerste categorie**:

1°. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;

2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het Dagelijks Bestuur aangeboden voorziening als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of de artikelen 36, eerste lid, en artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ, voor zover dit niet heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening;

3°. het uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ

4°. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, van de IOAZ;

b. **tweede categorie**:

1°. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen;

2°. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het Dagelijks Bestuur aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling als bedoeld in de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAW en de artikelen 36, eerste lid, en 37, eerste lid, onderdeel e, van de IOAZ, voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening.

c. **derde categorie:**

1. het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid;
2. het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid als bedoeld in artikel 20, eerste lid, onder a of b, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, onder a of b, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.

Artikel 9 Hoogte en duur van de verlaging

De verlaging, bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8, wordt vastgesteld op:

a. 20% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand bij gedragingen van de eerste categorie;

b. 40% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand bij gedragingen van de tweede categorie;
c. 100% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand bij gedragingen van de derde categorie.

HOOFDSTUK 3 niet nakomen van de geüniformeerde verplichtingen met betrekking tot arbeidsinschakeling

Artikel 10 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

1. Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, bedraagt de verlaging 100 procent van de bijstandsnorm gedurende:
   a. 1 maand, bij een eerste gedraging
   b. 2 maanden bij recidive
2. Van de bevoegdheid tot gedeeltelijk verrekening zoals bedoeld in artikel 18 lid 5 van de Participatiewet wordt geen gebruik gemaakt.

Artikel 11 Herzien verlaging

1. Indien het Dagelijks Bestuur de bijstand verlaagt in verband met het niet nakomen van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, kan het Dagelijks Bestuur op verzoek van belanghebbende de verlaging herzien.
2. Herziening vindt plaats zodra uit de houding en gedragingen van de belanghebbende ondubbelzinnig is gebleken dat hij de verplichtingen zoals bedoeld in artikel 18 lid 4 van de Participatiewet nakomt.
3. Indien het Dagelijks Bestuur besluit om de verlaging te herzien wordt toch een verlaging van 100% toegepast bij:
   a. recidive op grond van artikel 18 lid 7 van de Participatiewet gedurende 1 maand;
   b. herhaalde recidive op grond van artikel 18 lid 8 van de Participatiewet gedurende 2 maanden.

HOOFDSTUK 4. Overige gedragingen die leiden tot een verlaging

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Er is sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid indien de belanghebbende voorafgaande aan de aanvraag om bijstandsverlening, dan wel ten tijde van de bijstandsverlening;
   a. het meer dan bescheiden vermogen op een onverantwoorde wijze inteert of;
   b. deze door eigen toedoen zijn recht op een voorliggende voorziening verspeelt.

   In genoemde gevallen verlaagt het Dagelijks Bestuur de uitkering.

2.a De in het eerste lid onder a bedoelde verlaging wordt vastgesteld op twintig procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm voor de duur van het aantal maanden dat geen beroep op een uitkering nodig zou zijn geweest indien wel op een verantwoorde wijze zou zijn ingeteerd op het meer dan bescheiden vrij te laten vermogen.

b De in het eerste lid onder b bedoelde verlaging wordt vastgesteld op twintig procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm voor de duur van het aantal maanden dat geen beroep op een uitkering nodig zou zijn geweest indien het recht op de voorliggende voorziening niet door eigen toedoen verloren zou zijn gegaan.

3. De in het tweede lid bedoelde verlaging kan voor maximaal 36 maanden worden opgelegd.

Artikel 13 Maatregel bij verlies van een passende en toereikende voorliggende voorziening door toepassing van bestuurlijke boete

In afwijking van het bepaalde in artikel 12 wordt, indien belanghebbende(n) geen beroep meer kan doen op een passende en toereikende voorliggende voorziening omdat deze volledig wordt verrekend met een bestuurlijke boete in het kader van het bij herhaling schenden van de inlichtingenplicht, wordt de bijstand verlaagd met 100% gedurende de eerste drie maanden gerekend vanaf de kalendermaand volgend op de maand waarin het besluit tot het opleggen van de verlaging aan een belanghebbende is bekend gemaakt.

Artikel 14 Zeer ernstige misdragingen

Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt tegenover het Dagelijks Bestuur, personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Participatiewet als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van die wet, tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g, van die wet of tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g, van die wet, dan wel die hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ, wordt een verlaging opgelegd van 100% van de bijstandsnorm gedurende 1 maand.

HOOFDSTUK 5 SAMENLOOP EN RECIDIVE

Artikel 15 Samenloop van gedragingen

1. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, dan wel van artikel 18b van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.
2. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, of van artikel 18 onder b, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.
3. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, of van artikel 18 onder b, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen genoemde verplichting, wordt geen verlaging opgelegd, voor zover voor die schending een bestuurlijke boete wordt opgelegd.
4. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, of artikel 18 onder b van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 13, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen genoemde verplichting, waarvoor een bestuurlijke boete kan worden

opgelegd, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.

5. Als het bestuur voor dezelfde gedraging de bijstand op grond van artikel 18 of 18b Participatiewet kan verlagen en een boete op grond van de Wet inburgering 2021 op kan leggen, dan kiest zij ervoor een boete op te leggen.

Artikel 16 Recidive en herhaalde recidive

1. Als een belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in de artikelen 7, onder a of b, 8, onder a, b of c, 12, eerste lid, of 14 opnieuw schuldig maakt aan eenzelfde verwijtbare gedraging, wordt telkens de duur van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld.
2. Als een belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in de artikelen 7, onder a, en 8, onder a opnieuw schuldig maakt aan eenzelfde verwijtbare gedraging, wordt telkens de hoogte van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld.
3. Als een belanghebbende zich binnen 12 maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een verlaging is toegepast vanwege een gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, opnieuw schuldig maakt aan een verwijtbare gedraging als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden.
4. Een besluit tot het afzien van verlaging, anders dan wegens het ontbreken van verwijtbaarheid of tijdsverloop, wordt meegenomen bij het bepalen van de recidive.

HOOFDSTUK 6 BLIJVENDE OF TIJDELIJKE WEIGERING IOAW/IOAZ

Artikel 17 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ

Als het Dagelijks Bestuur de uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of artikel 20, tweede lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen blijvend of tijdelijk weigert en de gedraging die tot deze weigering heeft geleid tevens op grond van deze verordening tot een verlaging zou kunnen leiden, blijft een verlaging ter zake van die gedraging achterwege.

Artikel 18. Blijvend en tijdelijk weigeren IOAW- of IOAZ-uitkering

1. Het Dagelijks Bestuur kan de uitkering tijdelijk weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW of de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als:

a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en een persoon ter zake een verwijt kan worden gemaakt, of

b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van een persoon zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

2. Het Dagelijks Bestuur kan de uitkering blijvend weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW van de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als een persoon:

a. nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden, of

b. door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt.

HOOFDSTUK 7 SLOTBEPALINGEN

Artikel 19. Onvoorziene omstandigheden
In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het Dagelijks Bestuur.

Artikel 20. Hardheidsclausule
Het Dagelijks Bestuur kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel. 21. Intrekken verordening en overgangsrecht

1. De Afstemmingsverordening ISD BOL 2018 wordt ingetrokken per 1januari 2023.
2. De Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2018 blijft onverminderd van toepassing indien reeds een afstemming is opgelegd voordat de Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023 in werking is getreden.

Artikel 22. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Afstemmingsverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van <>

De raad van de gemeente <>.

De griffier, De voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Rechten en plichten in de Participatiewet

De gemeente heeft een verantwoordelijkheid met betrekking tot de invulling van de rechten en plichten van bijstandsgerechtigden. Mede gelet op de rechtszekerheid van een bijstandsgerechtigde moet het gemeentelijk beleid vastgelegd worden in een verordening. Rechten en plichten zijn echter twee kanten van één medaille. Het recht op algemene bijstand is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering.

Artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet spreekt over het afstemmen van de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. In deze bepaling wordt benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. Daarbij moet recht worden gedaan aan de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van bijstandsgerechtigden. Artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet legt een directe koppeling tussen de rechten en plichten van uitkeringsgerechtigden: het recht op een uitkering is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigde, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. De inspanningen die van de bijstandsgerechtigde naar vermogen kunnen worden verwacht, spelen ook een rol.

Wanneer het Dagelijks Bestuur tot het oordeel komt dat een bijstandsgerechtigde zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate nakomt, verlaagt het de uitkering. Er is dus **geen sprake** van een bevoegdheid, maar van een verplichting. Alleen wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, ziet het Dagelijks Bestuur af van een dergelijke verlaging. Het Dagelijks Bestuur moet niettemin bij de vaststelling van de verlaging rekening houden met de persoonlijke omstandigheden en de individueel vastgestelde verplichtingen. Het Dagelijks Bestuur kan dan ook van een verlaging afzien als het Dagelijks Bestuur daartoe zeer dringende reden aanwezig acht.

In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet zijn de geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden. In de verordening is de duur van de verlaging vastgelegd (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet).

Is afgezien van een verlaging wegens het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van bepalingen ten aanzien van recidive deze gedraging mee te tellen. Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet of vanwege dringende redenen afgezien van het opleggen van een verlaging, dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Het Dagelijks Bestuur beoordeelt uiterlijk drie maanden na de datum van de beschikking of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te herzien (artikel 18, derde lid, van de Participatiewet). Bij een dergelijke herbeoordeling hoeft niet opnieuw een besluit te worden genomen, waarbij alle feiten en omstandigheden opnieuw tegen het licht worden gehouden. Het heeft slechts als doel vast te stellen of belanghebbende tussentijds (binnen de periode waarover de verlaging zich uitstrekt) blijk heeft gegeven van een zodanige gedragsverandering of dat sprake is van een zodanige

wijziging van omstandigheden, dat aanleiding bestaat de eerder opgelegde verlaging in zwaarte of duur bij te stellen[1]. Artikel 18, derde lid, van de Participatiewet is naar oordeel van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet van toepassing als sprake is van schending van een van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen (artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet). Ten aanzien van geüniformeerde arbeidsverplichtingen is artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet van toepassing. Verschil tussen artikel 18, derde lid, en artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet is dat artikel 18, elfde lid, pas wordt toegepast als belanghebbende daarom vraagt.

Een verlaging krachtens de afstemmingsverordening is een punitieve sanctie voor zover de verlaging wordt opgelegd omdat belanghebbende zich zeer ernstig heeft misdragen[2]. Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. Deze verlaging en de strafvervolging kunnen alleen naast elkaar bestaan als sprake is van juridisch te onderscheiden feiten. Bijvoorbeeld: belanghebbende beledigt opzettelijk een ambtenaar. Strafrechtelijk bezien kan een geldboete worden opgelegd of een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. Daarnaast is sprake van zich zeer ernstig misdragen zoals bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet op grond waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

In andere gevallen waarin een verlaging wordt opgelegd krachtens de afstemmingsverordening is sprake van een reparatoire sanctie (bijvoorbeeld bij schending arbeidsverplichting). Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. De verlaging en de strafvervolging kunnen naast elkaar bestaan omdat het hier gaat om een reparatoire maatregel en een punitieve sanctie.

Wet taaleis

Sinds 1 januari 2016 is de taaleis als verplichting opgenomen in de Participatiewet (artikel 18b van de Participatiewet). Dit artikel bevat een inspanningsverplichting voor bijstandsgerechtigden om de Nederlandse taal te beheersen, voor zover dit noodzakelijk is voor het naar vermogen verkrijgen, aanvaarden en behouden van algemeen geaccepteerde arbeid. Voor schending van deze verplichting geldt dat de bijstand in beginsel trapsgewijs moet worden verlaagd met 20% gedurende 6 maanden in de periode 0-6 maanden na de schriftelijke kennisgeving dat een bijstandsgerechtigde de taal onvoldoende beheerst, 40% gedurende 6 maanden in de periode 6-12 maanden na de schriftelijke kennisgeving en 100% voor onbepaalde tijd na 12 maanden na de schriftelijke kennisgeving (artikel 18b, negende lid, tiende lid en elfde lid, van de Participatiewet). Artikel 18b van de Participatiewet kent een eigen, afzonderlijk afstemmingsregime waardoor de afstemmingsverordening niet van toepassing is.

Afstemmen in de IOAW en de IOAZ

Sinds 1 juli 2010 heeft het Dagelijks Bestuur de mogelijkheid een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW) of Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ) te verlagen of te weigeren als een belanghebbende de aan het recht op uitkering verbonden verplichtingen niet of onvoldoende nakomt (artikel 20

---

[1] CRvB 19-04-2011, nr. 10/4882 WWB, ECLI:NL:CRVB:2011:BQ3002.

[2] CRvB 31-12-2007, nrs. 06/4510 WWB, ECLI:NL:CRVB:2007:BC1811, CRvB 29-07-2008, nrs. 07/2262 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BD9023, CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919 en CRvB 19-01-2010, nr. 08/1012 WWB,ECLI:NL:CRVB:2010:BL0052.

van de IOAW en artikel van de 20 IOAZ). Het gemeentelijk beleid moet vastgelegd worden in een verordening (artikel van de 35 IOAW en artikel 35 van de IOAZ).

Schenden van de inlichtingenplicht
De bestuurlijke boete is per 1 januari 2013 opnieuw ingevoerd in de Participatiewet), IOAW en IOAZ. Deze moet worden opgelegd bij een schending van de inlichtingenplicht en komt in de plaats van de verlaging van de bijstand.

Verrekening bestuurlijke boete bij recidive
De Participatiewet verplicht in een verordening nadere regels te stellen over de bevoegdheid de beslagvrije voet tijdelijk buiten werking te stellen bij verrekening van de recidiveboete. Gemeenten hebben daarmee de ruimte een afweging te maken van situaties of omstandigheden waarin het buiten werking stellen van de beslagvrije voet niet proportioneel wordt geacht. Het is mogelijk deze regels onder te brengen in de afstemmingsverordening. De gemeenteraad heeft er echter voor gekozen deze regels niet in deze verordening op te nemen omdat deze verordening een gecombineerde Participatiewet, IOAW en IOAZ afstemmingsverordening is.

Met ingang van 1 januari 2015 zijn in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen.
Voor het schenden van deze verplichtingen geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met 100% gedurende 1 tot 3 maanden.
Bij een eerste gedraging is dit 100% gedurende 1 maand, bij recidive 2 maanden en bij herhaalde recidive 3 maanden. Bij het schenden van de inlichtingenplicht wordt bij een eerste gedraging de bestuurlijke boete verrekend tot de beslag vrije voet (10% van de bijstandsnorm). Bij recidive staat het gemeenten vrij om de hoogte van de verrekening te bepalen tot een maximaal van 100% van de bijstand gedurende 3 maanden. Om het schenden van de verplichtingen in het kader van arbeidsinschakeling niet zwaarder te laten bestraffen dan fraude wordt de hoogte van de maatregel voor zowel recidive bij het schenden van de inlichtingenplicht en het zeer ernstig misdragen jegens ambtenaren 100% van de toepasselijke bijstandsnorm. De duur is vastgelegd in de verschillende verordeningen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, Bbz 2004 de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Bijstandsnorm
Onder de ‘bijstandsnorm’ wordt in deze verordening verstaan de in de situatie van belanghebbende geldende bijstandsnorm. Dit is de toepasselijke norm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet vermeerderd of verminderd met de op grond van paragraaf 3.3, door het Dagelijks Bestuur vastgestelde verhoging of verlaging, inclusief vakantietoeslag. Voor zover sprake is van een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt onder bijstandsnorm verstaan de toepasselijke grondslag zoals bedoeld in artikel 5 van de IOAW en artikel 5 van de IOAZ.

Artikel 2 Het besluit tot opleggen van een verlaging

Het verlagen van een uitkering op grond van deze verordening vindt plaats door middel van een besluit. Tegen dit besluit kan een belanghebbende bezwaar en beroep indienen. In dit artikel is aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Awb en dan vooral uit het motiveringsvereiste. Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivering is voorzien.

Artikel 3. Horen van belanghebbende

Het Dagelijks Bestuur is in beginsel niet verplicht belanghebbende in het kader van het onderzoek te horen alvorens een verlaging kan worden toegepast. Het betreft namelijk een beslissing ten aanzien van een financiële aanspraak en die is op grond van artikel 4:12 van de Awb uitgezonderd van de hoorplicht bij de voorbereiding van een besluit. Het kan echter de zorgvuldigheid van het besluit ten goede komen als belanghebbende wel wordt gehoord. In deze verordening is ervoor gekozen om de hoorplicht wel op te nemen in het kader van de zorgvuldigheid.
In het tweede lid wordt een aantal uitzonderingen op deze hoorplicht genoemd.
De onderdelen a en b staan ook genoemd in artikel 4:11 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De uitzondering bedoeld bij onderdeel c. laat ruimte ter vergroting van de uitvoerbaarheid van het verlagingsbeleid. Wel wordt nadrukkelijk gesteld dat bij het afzien van het horen van de belanghebbende voldoende beargumenteerd moet worden waarom in dit specifieke geval hiervan afgezien wordt.

Artikel 4 Afzien van verlaging

Afzien van verlagen
Het afzien van het opleggen van een verlaging “indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt", is overgenomen uit artikel 18, negende lid, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 20, derde lid, van de IOAW en artikel 20, derde lid, van de IOAZ. Aangenomen moet worden dat hiervan uitsluitend sprake is bij evidente afwezigheid van verwijtbaarheid.[3] Het is aan het Dagelijks Bestuur te beoordelen of elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt aan het betreffende gedrag. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen (zie artikel 16 van deze verordening). Is vanwege de afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet van een verlaging afgezien dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Een andere reden om af te zien van het opleggen van een verlaging is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit (“lik op stuk”) is het nodig dat een verlaging spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt opgelegd.

Nadere toelichting als ervoor gekozen wordt geen verlaging op te leggen voor gedragingen die langer dan drie jaar geleden hebben plaatsgevonden
Het Dagelijks Bestuur kan geen verlaging opleggen voor gedragingen die langer dan drie jaar geleden hebben plaatsgevonden. Hiermee wordt aangesloten bij de vervaltermijn zoals genoemd in artikel 5:45, tweede lid, van de Awb. Op grond van dat artikellid vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete drie jaar nadat de overtreding heeft plaatsgevonden als een bestuurlijke boete van € 340 of minder kan worden opgelegd. Deze verjaringstermijn laat overigens onverlet dat het vanuit het oogpunt van effectiviteit (“lik op stuk”) nastrevenswaardig wordt geacht zo spoedig mogelijk een verlaging op te leggen nadat de gedraging heeft plaatsgevonden. Dat heeft bovendien als voordeel dat een

[3] CRvB 24-07-2001, nr. 99/1857 NABW, ECLI:NL:CRVB:2001:AD4887.

uitkeringsgerechtigde niet te lang in onzekerheid wordt gehouden over de vraag of de gemeente overgaat tot het opleggen van een verlaging.

Afzien van verlagen in verband met dringende redenen
In het tweede lid is geregeld dat kan worden afgezien van het opleggen van een verlaging als daarvoor dringende redenen aanwezig zijn. De verordening stelt een algemene verplichting tot het opleggen van een verlaging voorop. Uitzonderingen moeten echter mogelijk zijn als voor de belanghebbende onaanvaardbare consequenties zouden optreden. Uit het woord "dringend" blijkt dat er wel iets heel bijzonders en uitzonderlijks aan de hand moet zijn, wil een afwijking van het algemene principe gerechtvaardigd zijn. Wat dringende redenen zijn, is afhankelijk van de concrete situatie en kan dus niet op voorhand worden vastgelegd. Er kan worden gedacht aan enerzijds een mindere mate van verwijtbaarheid ten aanzien van de gedraging en anderzijds aan de financiële of sociale gevolgen voor belanghebbende en/of diens gezin. Daarbij moet worden opgemerkt dat ernstige financiële gevolgen op zichzelf geen reden zijn om van een verlaging af te zien, omdat dit inherent is aan het verlagen van een uitkering.

Afzien verlagen ook mogelijk bij geüniformeerde arbeidsverplichtingen
De wet schrijft bij overtreding van een geüniformeerde arbeidsverplichting een afstemming voor van honderd procent van de bijstand gedurende één tot drie maanden. Op grond van artikel 18, tiende lid, van de Participatiewet moet het Dagelijks Bestuur een op te leggen maatregel of een opgelegde maatregel afstemmen op de omstandigheden van een belanghebbende en diens mogelijkheden om middelen te verwerven. Dit als - volgens het Dagelijks Bestuur - dringende redenen daartoe noodzaken, gelet op bijzondere omstandigheden. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het Dagelijks Bestuur besluiten de maatregel op een lager niveau, voor een kortere duur of op nul vast te stellen.

Schriftelijke mededeling in verband met recidive
Het doen van een schriftelijke mededeling in een beschikking dat het Dagelijks Bestuur afziet van het opleggen van een verlaging wegens dringende redenen is van belang in verband met eventuele recidive (artikel 4, derde lid). Het opleggen van een verlaging bij recidive is geregeld in artikel 16.

Artikel 5 Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

Het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, is de gemakkelijkste methode van het opleggen van een verlaging. Dan hoeft niet te worden overgegaan tot herziening van de uitkering en terugvordering van het te veel betaalde bedrag. In de praktijk zal dit meestal inhouden dat een verlaging wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand, die volgt op de kalendermaand waarin het besluit bekend is gemaakt. Voor de berekening van de hoogte van de verlaging moet worden uitgegaan van de voor die maand geldende bijstandsnorm.

Verlagen met terugwerkende kracht (tweede lid)
Het is niet altijd mogelijk om een lopende uitkering af te stemmen. In die gevallen kan de verlaging met terugwerkende kracht te worden toegepast. Het afstemmingsbesluit dat in dat geval wordt genomen, is een bijzondere vorm van herziening van de uitkering. Het besluit leidt namelijk tot te veel verstrekte uitkering. De uitkering die op grond van het afstemmingsbesluit te veel is verstrekt kan met toepassing van artikel 58, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 25, tweede lid, van de IOAW en van de IOAZ, worden teruggevorderd. Afstemming met terugwerkende kracht is echter niet altijd mogelijk. Als alle uitkering over de betreffende periode is ingetrokken en teruggevorderd, resteert er niets meer om af te stemmen. Is geen duidelijke datum te koppelen aan de gedraging van een belanghebbende of is de verlaging het gevolg van een gedraging

voorafgaande aan de aanvraag, dan is verlagen met terugwerkende kracht evenmin mogelijk en kan de verlaging uitsluitend naar de toekomst toe worden toegepast. Denk bijvoorbeeld aan het nalaten om voldoende te solliciteren.

Verlaging uitvoeren op nieuwe uitkering (derde lid)
Een verlaging kan niet los worden gezien van het recht op bijstand. Het opleggen van een verlaging is niet mogelijk als een belanghebbende geen recht op bijstand (meer) heeft. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, is het ook mogelijk om de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog op te leggen als belanghebbende binnen een bepaalde termijn na beëindiging van de uitkering opnieuw een uitkering op grond van de wet ontvangt. Het Dagelijks Bestuur moet wel rekening houden met de vervaltermijn voor het opleggen van een maatregel zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel b.

Een dergelijke maatregel kan vanwege de samenhang met het recht op bijstand niet bij voorbaat worden opgelegd. Het Dagelijks Bestuur moet bij het opnieuw toekennen van het recht op bijstand beoordelen in hoeverre er nog aanleiding bestaat om een verlaging toe te passen. Pas dan is sprake van een afstemmingsbesluit en staat de mogelijkheid van bezwaar tegen de maatregel open.

Artikel 6 Berekeningsgrondslag

Bijstandsnorm
In het eerste lid is het uitgangspunt vastgelegd dat een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm. Onder de bijstandsnorm wordt verstaan de wettelijke norm, inclusief gemeentelijke toeslag of verlaging en inclusief vakantietoeslag (WWB) dan wel onder de Participatiewet, de op grond van paragraaf 3.2, op de belanghebbende van toepassing zijnde norm, vermeerderd of verminderd met de op grond van paragraaf 3.3, door het Dagelijks Bestuur vastgestelde verhoging of verlaging (inclusief vakantietoeslag). Bij een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt gekeken naar de grondslag als bedoeld in artikel 5 van de IOAW respectievelijk van de IOAZ.

De verordening biedt geen ruimte om een verlaging toe te passen op een individuele inkomenstoeslag.

Artikel 7 Gedragingen Participatiewet

De artikelen 7 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 7 worden schendingen van verplichtingen uit de Participatiewet geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 7 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen
De verwijtbare gedragingen omvatten zowel het niet als het onvoldoende nakomen van diverse verplichtingen. Artikel 18, tweede lid, van de WWB zoals dat luidde vóór 1 januari 2015 bepaalde dat het Dagelijks Bestuur moest afstemmen als een belanghebbende de verplichtingen "niet of onvoldoende nakomt". Met het huidige artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt dit gewijzigd in "het niet nakomen van de verplichtingen". Het woord "onvoldoende" valt hiermee weg. Gemeend wordt dat de wetgever hiermee echter geen inhoudelijke wijziging heeft beoogd en dat dit moet worden gelezen als het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen. Om onduidelijkheid hierover te voorkomen is

daarom in artikel 7 neergelegd dat sprake is van een verwijtbare gedraging bij het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen.

Het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen (onderdeel c)
Deze verwijtbare gedraging is niet aan de orde voor zover het gaat om het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid als dit het gevolg is van een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet staan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting geldt een apart afstemmingsregime: verlaging van de bijstand met honderd procent gedurende een in de afstemmingsverordening vastgelegde duur van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet). In deze verordening is de duur vastgelegd in artikel 10.

Er is dus geen sprake van een verwijtbare gedraging zoals bedoeld in artikel 7, onder b, als het niet naar vermogen proberen te verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid voortvloeit uit een gedraging zoals bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet zoals:
- het niet verkrijgen of niet behouden van kennis en vaardigheden die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, en
- het belemmeren van het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging en gedrag.

Inspanningen in eerste vier weken na de melding (onderdeel a, 2°)
De plicht tot arbeidsinschakeling geldt vanaf datum melding (zie artikel 9, eerste lid, van de Participatiewet). Het onvoldoende nakomen van de verplichtingen als bedoeld in artikelen 9, eerste lid, of 55 en 56a van de Pw geldt voor alle leeftijdscategorieën. Specifiek voor personen jonger dan 27 jaar geldt dat zij worden beoordeeld op hun inspanningen in de eerste vier weken na de melding (artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet). Is geen enkele inspanning verricht, dan bestaat op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel d, van de Participatiewet geen recht op bijstand. Zijn er wel inspanningen verricht, maar naar het oordeel van het Dagelijks Bestuur onvoldoende, dan verlaagt het Dagelijks Bestuur de uitkering. De verlaging kan in principe al worden toegepast op basis van de grondslagen zoals genoemd in artikel 6 van deze verordening. Een aparte grondslag is strikt genomen niet noodzakelijk. Het zou wellicht zelfs tot verwarring kunnen leiden als het bijvoorbeeld gaat om een belanghebbende die in de vijfde of zesde week na de melding de fout in gaat. Desalniettemin is het niet of onvoldoende verrichten van inspanningen vanwege de herkenbaarheid toch als aparte gedraging genoemd opgenomen in de afstemmingsverordening (zie artikel 7, onder a).

Niet verlenen van medewerking (onderdeel a, 4°)
Bij het schenden van de medewerkingsplicht is de uitoefening van de bevoegdheid tot opschorting en daaropvolgende intrekking alleen aan de orde als het niet nakomen van de medewerkingsplicht van invloed is op het actuele recht op bijstand.[9] Als daarvan geen sprake is, dan resteert het bestuur enkel de bevoegdheid om het recht op bijstand te verlagen op grond van artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet en de afstemmingsverordening of via de glijdende schaal van artikel 18 lid, vierde tot en met achtste lid, van de Participatiewet. Als geen sprake is van een schending van een van de verplichtingen genoemd in artikel 9, eerste lid, of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet, dan is sprake van een schending van de medewerkingsverplichting als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet. In de volgende gevallen kan sprake zijn van schending van de medewerkingsverplichting (deze opsomming is niet limitatief):

- het niet verschijnen voor oproepen in het kader van de arbeidsinschakeling, voor zover geen sprake is van een schending van een van de verplichtingen genoemd in artikel 9, eerste lid, of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet;
- het weigeren om mee te werken aan een rechtmatig huisbezoek, voor zover dit niet heeft geleid tot beëindiging of intrekking van het recht op bijstand omdat het recht op bijstand niet kan worden vastgesteld.

7a onder 7:
De verplichting tot het meewerken aan financieel ontzorgen volgt uit de PW. Weigeren medewerking te verlenen door de inburgeraar is een maatregelwaardige gedraging.
Het is daarbij wel zaak in het achterhoofd te houden dat het uitgangspunt van de wetgever is dat sanctionering het allerlaatste middel is dat moet worden ingezet, en dat de nadruk zou moeten liggen op het voorkomen dat het zover komt. Er moet dus worden ingezet op spontane naleving.
Tevens blijkt uit de memorie van toelichting dat in de afweging ook betrokken zou moeten worden wat het beste bijdraagt aan het beoogde effect (het succesvol voltooien van het inburgeringstraject).

Opschorting is alleen mogelijk als door het niet verlenen van medewerking informatie ontbreekt om het recht op bijstand vast te stellen. In alle andere gevallen dient een maatregel te worden opgelegd vanwege het niet nakomen van de verplichtingen. Bijvoorbeeld indien belanghebbende niet komt opdagen voor de taaltoets kan dit aanleiding zijn tot het verlagen van de bijstand.

Artikel 7a. Niet meewerken aan taaltoets

Het kan voorkomen dat een belanghebbende een taaltoets moet afleggen, maar dat hij niet wilt meewerken. In sommige gevallen kan er een redelijke verklaring zijn. Hierbij kan worden gedacht aan ziekte of overmacht. Het is ook aannemelijk dat een belanghebbende zich verzet tegen het afleggen van de taaltoets. Artikel 18b, van de Participatiewet voorziet niet in deze gevallen. In het geval dat een belanghebbende weigert medewerking te verlenen aan de taaltoets (bijvoorbeeld door niet te verschijnen), ziet het dagelijks Bestuur dit als een schending van de medewerkingsverplichting (artikel 17, tweede lid, van de Participatiewet).

Hoogte verlaging
Het percentage van de verlaging en het aantal maanden waarover de verlaging wordt opgelegd is ter bepaling aan de gemeenteraad.

Bij het invullen van artikel 7a is gekozen voor een verlagingsystematiek die aansluit bij het verlagingsregime op grond van artikel 18b, van de Participatiewet. Als voor het (stelselmatig) niet meewerken aan de taaltoets een gunstiger afstemmingsregime wordt gehanteerd dan voor het niet voldoen aan de taaleis en de daaraan verbonden inspanningsverplichting, kan dit onbedoeld een stimulans vormen om het objectief vaststellen van de taalvaardigheid en daarmee de toepassing van de taaleis te frustreren. Artikel 16 van deze verordening is dan ook niet van toepassing.

Artikel 8 Gedragingen IOAW en IOAZ

De artikelen 8 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 8 worden schendingen van verplichtingen uit de IOAW en IOAZ geformuleerd. De verwijtbare

gedragingen die zijn genoemd in artikel 8, zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet aanvaarden, verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

Artikel 9 Hoogte en duur van de verlaging

Zie voor de verlagingswaardige gedragingen de toelichting bij de artikelen 7 en 8.

Er is gekozen voor een afstemmingsregime bij gedragingen zoals bedoeld in de artikelen 7 en 8 dat afwijkt van de maatregel bij schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. Dit ondanks dat enkele van de in de artikelen 7 en 8 genoemde gedragingen verwant zijn aan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen.

Artikel 10 Duur verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

De eerste keer dat het Dagelijks Bestuur het verwijtbaar niet naleven van een geüniformeerde arbeidsverplichting vaststelt, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode namelijk 1 maand.
Bij het wederom verwijtbaar schenden van een geüniformeerde arbeidsverplichting, bedraagt de verlaging honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode namelijk 2 maanden.

Artikel 11 Herzien verlaging

Artikel 18 lid 11 Participatiewet maakt inkeerverzoeken mogelijk bij verlagingen die zijn opgelegd ingevolge artikel 18 lid 5, 6, 7 en 8. Inkeer behalve bij recidive, wettelijk gezien, ook al mogelijk bij de afstemming voor een eerste gedraging (artikel 18 lid 5 Participatiewet).
Recidive begint bij artikel 18 lid 6 Participatiewet (1e gedraging), lid 7 (tweede recidive) en lid 8 (derde en volgende recidive).
Om een verzoek tot herziening te kunnen honoreren, moet uit houding en de gedragingen van de belanghebbende ondubbelzinnig blijken dat hij de verplichtingen, zoals bedoeld in artikel 18 lid 4 Participatiewet, nakomt.
Als belanghebbende heeft aangetoond dat hij de verplichtingen genoemd in artikel 18 lid 4 van de Participatiewet nakomt en de verlaging wordt herzien, dan wordt de bij recidive op grond van artikel 18 lid 7 van de Participatiewet in ieder geval een verlaging toegepast van 100% voor de duur van een maand. Bij herhaalde recidive op grond van artikel 18 lid 8 van de Participatiewet is de verlaging 100% van de bijstandsnorm gedurende 2 maanden.

Artikel 12 Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Aan de wet ligt het beginsel ten grondslag dat eenieder in eerste instantie in zijn eigen bestaan(skosten) dient te voorzien. Pas wanneer dat niet mogelijk is, kan men een beroep doen op bijstand. Dat betekent ook dat men volledig gebruik zal moeten maken van de bestaande voorliggende voorzieningen (w.o. WW). Leidt een gedraging ertoe dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand, dan is er veelal sprake van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Hiervan is in elk geval sprake bij:

- het te snel interen van vermogen;
- het door eigen schuld verliezen van het recht op een uitkering;
- het door eigen schuld te laat aanvragen van een voorliggende voorziening.

Het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid moet worden aangemerkt als een geüniformeerde arbeidsverplichting (zie de artikelen 9, eerste lid, onderdeel a, en 18, vierde lid, onderdeel g, van de Participatiewet). Is sprake van het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid, dan moet afstemming plaatsvinden volgens de regels van artikel 18 van de Participatiewet en artikel 10 en 16, derde lid, van deze verordening.

Op grond van artikel 12 van deze verordening kan een verlaging worden opgelegd wegens het betonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. De ernst van de gedraging komt tot uitdrukking in de hoogte van het benadelingsbedrag. Dat is in dit geval het gedeelte van de uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt gedaan.

Lid 3

Ook het op een onverantwoorde wijze interen op het meerdere dan het vrij te laten eigen vermogen kan ertoe leiden dat men (langer) een beroep op bijstandsverlening zal moeten doen. Met onverantwoord interen bedoelen wij het per maand meer uitgeven dan ongeveer 1.5 x de bijstandsnorm die geldt voor de persoon. Dit geldt zeker in situaties waarin de cliënt kon verwachten dat hij, als het vermogen (bijna) op zou zijn, een beroep zou moeten doen op bijstandsverlening.
Voornoemde rekenmethode hanteert het Dagelijks Bestuur ook om vast te stellen over hoeveel maanden de cliënt geen bijstand nodig zou hebben gehad, als hij verantwoord met het geld om zou zijn gegaan. Voor iedere maand dat men daardoor een beroep doet op bijstandsverlening geldt een verlaging van 20%, met een maximum van 36 maanden.

Artikel 13 Maatregel bij verlies van een passende en toereikende voorliggende voorziening door toepassing van bestuurlijke boete

Vanaf 1 januari 2013 kan het voorkomen dat personen, die gebruik maken van een voorliggende uitkering, op die uitkering gesanctioneerd gaan worden in verband met het niet nakomen van de inlichtingenverplichtingen op basis van de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving. Deze personen houden weliswaar recht op die voorliggende uitkering, maar het recht komt niet tot uitbetaling vanwege de sanctie. In deze situatie zullen deze mensen een beroep moeten doen op de Pw om in het bestaan te kunnen voorzien. Echter, ook het Dagelijks Bestuur is gehouden deze personen een maatregel op te leggen. Men mag zelf de hoogte van die maatregel vaststellen, alsmede de randvoorwaarden.
Het Dagelijks Bestuur kiest ervoor om, in lijn met de verordening recidive bij boete, een maatregel op te leggen van 100% van de voor die persoon geldende bijstandsuitkering voor de duur van 3 maanden. Genoemde situatie ziet uitdrukkelijk alleen op recidive gevallen. Alléén in geval van recidive kan de voorliggende voorziening de beslagvrije voet buiten werking stellen en 100% verrekenen.

Artikel 14 Zeer ernstige misdragingen

Participatiewet

Onder de term 'zeer ernstige misdraging' dient in elk geval te worden verstaan: elke vorm van ongewenst en agressief fysiek contact met een persoon of het ondernemen van pogingen daartoe. Hieronder valt bijvoorbeeld schoppen, slaan of het (dreigen met) gooien van voorwerpen naar een persoon. Ook het toebrengen van schade aan een gebouw of inventarisonderdeel, evenals het ondernemen van pogingen daartoe in enige vorm wordt als zeer ernstige misdraging gezien. Handelingen die door hun grote en mogelijk blijvende impact op de desbetreffende persoon of personen grote invloed hebben zoals het opzetten van gerichte lastercampagnes, seksuele intimidatie, het tonen van steek en/of vuurwapens

evenals (pogingen tot) opsluiting in een ruimte zijn eveneens als zeer ernstige misdraging te beschouwen.[4] Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[5]
Het gaat dus om alle vormen van zeer ernstige misdragingen tegenover de met de uitvoering van de Participatiewet belaste personen en instanties (Dagelijks Bestuur, SVB en re-integratiebedrijven) tijdens het verrichten van hun werkzaamheden.[6] Met de zinsnede 'tijdens het verrichten van de werkzaamheden' wordt aangegeven dat de misdraging dient plaats te vinden in het kader van de uitvoering van de Participatiewet. Dat is anders als betrokkenen elkaar buiten werktijd tegenkomen: dan is alleen het strafrecht van toepassing.[7]

In de wet is de verplichting om zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen een zelfstandige verplichting die is opgenomen in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet. Deze verplichting staat dus op zichzelf. Vóórheen was dit een onzelfstandige verplichting. Om een belanghebbende te sanctioneren wegens zeer ernstige misdragingen, moest sprake zijn van een samenhang tussen de zeer ernstige misdragingen met het niet nakomen van een of meer verplichtingen die voortvloeien uit de toenmalige WWB, IOAW of IOAZ.[8]

IOAW en IOAZ
Onder de term 'zeer ernstige misdragingen' kunnen diverse vormen van agressie worden verstaan, zij het dat er sprake moet zijn van verwijtbaarheid en van gedrag dat in het normale menselijke verkeer in alle gevallen als onacceptabel wordt beschouwd. Ook verbaal geweld valt onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'.[9] Het Dagelijks Bestuur kan alleen een verlaging opleggen als er een verband bestaat tussen de ernstige misdraging en (mogelijke) belemmeringen bij het vaststellen van het recht op een uitkering. De IOAW en IOAZ bevatten immers geen afzonderlijke plicht tot het nalaten van zeer ernstige misdragingen. Het recht op uitkering kan daarom alleen worden afgestemd wegens het zich zeer ernstig misdragen als dit heeft plaatsgevonden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting.[10] Vandaar dat wordt bepaald dat de zeer ernstige misdragingen moeten hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt, geheel los van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting – hij komt bijvoorbeeld uit eigen beweging stennis maken – dan is binnen de IOAW en IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Artikel 15 Samenloop van gedragingen

Samenloop bij één gedraging waardoor meerdere verplichtingen worden geschonden
Het eerste lid regelt samenloop als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in deze verordening, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. In dat geval wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en de duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.

Samenloop bij meerdere gedraging waardoor één of meerdere verplichtingen worden geschonden. Het tweede regelt samenloop als sprake is van meerdere gedraging die schending opleveren van één of meerdere verplichtingen, die zijn genoemd in deze verordening, artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet of in beide regelingen. Dit wordt 'meerdaadse samenloop' genoemd. In dat geval wordt voor iedere gedraging een

---

[4] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 24.

[5] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

[6] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 55.

[7] Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 25-26.

[8] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

[9] CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

[10] CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

afzonderlijke verlaging toegepast. Deze verlagingen worden in principe gelijktijdig opgelegd. Dit is anders als dit niet verantwoord is. Hierbij spelen factoren zoals de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van een belanghebbende een rol. Daarvoor moet altijd gekeken worden naar de individuele omstandigheden. De verlaging wordt dan over meerdere maanden uitgesmeerd.

Samenloop met een bestuurlijke boete
Het derde en vierde lid regelen in hoeverre een verlaging kan worden opgelegd als sprake is van een verlagingswaardige gedraging die tevens een boetewaardige gedragingen is.

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in deze verordening opgenomen verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, kan de schending van deze verplichtingen niet gezamenlijk worden afgedaan, omdat schending van de inlichtingenplicht (wettelijk) is geregeld in de vorm van een bestuurlijke boete. In het geval zich de situatie voordoet dat er sprake is van samenloop tussen de bestuurlijke boete en afstemming dient het Dagelijks Bestuur in het individuele geval te beoordelen welke sanctie wordt opgelegd. Bij eendaadse samenloop ligt het voor de hand één sanctie op te leggen. Het Dagelijks Bestuur bepaalt of al dan niet een boete wordt opgelegd. Is dit het geval, dan wordt geen verlaging meer opgelegd (derde lid).

Bij meerdaadse samenloop ligt het voor de hand de gedraging te sanctioneren door het opleggen van een bestuurlijke boete voor zover sprake is van een gedraging waarin ook een beboetbare gedraging zit. Daarnaast kan het Dagelijks Bestuur in dit geval nog een of meer maatregelen opleggen, waarbij bij de hoogte van de afstemming zo nodig rekening kan worden gehouden met de boete en de eventuele andere maatregelen (vierde lid).

Als sprake is van één gedraging die zowel schending van een in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet benoemde verplichting als schending van de inlichtingenplicht oplevert, is het voorgaande ook van toepassing.

Samenloop WI en PW
Een boete o.g.v. de WI 2021 mag niet verrekend worden met de bijstandsuitkering. Hiervoor is een separate in verordening Inburgering vereist. Binnen Parkstad is afgesproken vooralsnog af te zien van een inburgeringsverordening.

In incidentele gevallen kan het mogelijk zijn dat een gedraging zowel onder het boete-regime van de Wet inburgering 2021 als onder de afstemmingsregeling uit de P-wet valt.

Dit geldt alleen voor de volgende gedragingen:

1. Het niet verschijnen op een oproep voor een gesprek dat zowel over de Wet inburgering als over het ontwikkeltraject in het kader van de P-wet gaat.
2. Het niet meewerken aan de praktijkuren van de MAP.

Gemeenten hebben ervoor gekozen dat de afstemming (boete) op grond van de Wet inburgering voorgaat op de PW (maatregel) omdat deze zijn basis vindt in een door de rijksoverheid vastgestelde regeling. Het gaat immers niet om een geüniformeerde verplichting uit de P-wet maar om een gedraging in he kader van de WI.

Artikel 16 Recidive

Verdubbeling duur verlaging

Als binnen 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging wederom sprake is van een verwijtbare gedraging waarmee dezelfde verplichting wordt geschonden, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de hoogte of duur van de verlaging. Een verlaging kan nooit hoger zijn dan honderd procent. Daarom is bij gedragingen waar relatief zware verlagingen voor gelden, gekozen voor een verdubbeling van de duur van de maatregel in plaats van de hoogte. Met de eerste verwijtbare gedraging wordt de eerste gedraging bedoeld die aanleiding is geweest tot een verlaging, ook als wegens dringende redenen – op grond van artikel 4, tweede lid, van deze verordening en eventueel 18, tiende lid, van de Participatiewet – is afgezien van het opleggen van een verlaging. Dit geldt ook als van afstemming op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet is afgezien van het opleggen van een verlaging. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen. Voor het bepalen van de aanvang van de termijn van 12 maanden, geldt het tijdstip waarop het besluit waarmee de verlaging is opgelegd, is verzonden.

Verdubbeling hoogte verlaging

Als binnen 12 maanden na een eerste verwijtbare gedraging wederom sprake is van een verwijtbare gedraging waarmee dezelfde verplichting wordt geschonden, wordt de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking gebracht in een verdubbeling van de hoogte of duur van de verlaging. Voor lichte verlagingen is gekozen voor een verdubbeling van de hoogte van de verlaging.

Recidive op recidive bij niet geüniformeerde arbeidsverplichtingen

Ook in het geval dat een belanghebbende voor een derde of volgende keer een niet geüniformeerde arbeidsverplichting schendt, is de recidivebepaling van artikel 16, eerste of tweede lid, van deze verordening van toepassing. Dit wordt tot uitdrukking gebracht door het woord "telkens" in de recidivebepaling. Voor toepassing van de recidivebepaling is vereist dat het opnieuw schenden van dezelfde verplichting plaatsvindt binnen twaalf maanden na bekendmaking van het vorige besluit waarmee een verlaging is toegepast.

Is sprake van een derde of volgende schending, dan geldt – evenals bij de eerste keer recidive – dat ofwel de hoogte ofwel de duur van de oorspronkelijke verlaging wordt verdubbeld. Bij lichte gedragingen geldt een verdubbeling van de hoogte van de verlaging. Bij zware gedragingen geldt een verdubbeling van de duur van de verlaging.

Telkens wordt de hoogte of de duur van de oorspronkelijke verlaging verdubbeld. Dit is de verlaging die geldt bij een eerste schending van de verplichting. Er is expliciet niet voor gekozen de hoogte of de duur van de vorige verlaging te verdubbelen. Uitgangspunt is verdubbeling van de hoogte of de duur van de oorspronkelijke verlaging. Hiermee wordt stapeling van verdubbeling van de verlaging voorkomen.

Eenzelfde gedraging vereist voor recidive

Voor recidive als bedoeld in het eerste en tweede lid is vereist dat sprake moet zijn van "eenzelfde verwijtbare gedraging" als de gedraging waarvoor de eerste verlaging is opgelegd. Voorwaarde is dus dat dezelfde verplichting wordt geschonden. Is dit niet het geval, dan moet de verwijtbare gedraging worden aangemerkt als een eerste schending van een verplichting. Er is geen sprake van recidive als een belanghebbende niet meewerkt aan het opstellen van een plan van aanpak (artikel 7, onderdeel a, onder 1°) en vervolgens een opgedragen

tegenprestatie niet verricht (artikel 7, onderdeel a, onder 5°). Ook dan is geen sprake van eenzelfde gedraging aangezien twee verschillende verplichtingen zijn geschonden.

Recidive schending geüniformeerde arbeidsverplichting
Is sprake van het niet of onvoldoende nakomen van een geüniformeerde arbeidsverplichting binnen 12 maanden nadat aan een belanghebbende een eerste maatregel is opgelegd wegens schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, dan bedraagt de verlaging honderd procent gedurende 2 maanden. Dit valt binnen de in artikel 18, zesde lid, van de Participatiewet gegeven marges.

Bij een derde, vierde en volgende schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, telkens binnen 12 maanden na oplegging van de vorige maatregel, bedraagt de verlaging honderd procent gedurende drie maanden (artikel 18, zevende en achtste lid, van de Participatiewet).

Artikel 17 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ
Het Dagelijks Bestuur is op grond van artikel 20 van de IOAW en artikel 20 van de IOAZ bevoegd de uitkering blijvend of tijdelijk te weigeren als een belanghebbende, kort gezegd, inkomen uit arbeid had kunnen verwerven, maar dit nalaat. Dit is een discretionaire bevoegdheid van het Dagelijks Bestuur. De vraag of een verlaging moet worden toegepast, zal pas aan de orde komen als het Dagelijks Bestuur zich een oordeel heeft gevormd over de eventuele weigering van de uitkering. Deze beoordeling gaat in beginsel voor. Pas als het Dagelijks Bestuur concludeert dat van een weigering geen sprake is, kan op grond van deze verordening een verlaging worden toegepast.

Artikel 18 Blijvend en tijdelijk weigeren IOAW- of IOAZ-uitkering
Artikel 20, eerste lid, van de IOAW en artikel 20, tweede lid, van de IOAZ geeft het Dagelijks Bestuur de bevoegdheid om de uitkering tijdelijk of blijvend te weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW of de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, indien:
a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de belanghebbende ter zake een verwijt kan worden gemaakt;
b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van de belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
c. de belanghebbende nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden; of
d. de belanghebbende door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt.

Als sprake is van een situatie die valt onder a of b dan kan het Dagelijks Bestuur de uitkering tijdelijk weigeren. Beide situaties spelen zich af voorafgaand aan de aanvraag van de uitkering. Als sprake is van een situatie die valt onder c of d dan kan het Dagelijks Bestuur de uitkering blijvend weigeren. Beide situaties spelen zich af tijdens de uitkering.

Artikel 19 t/m 22.
Behoeft geen nadere toelichting.

Handhavingsverordening ISD BOL 2023

De raad van de gemeente XXXXX;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van XXXXX 2022,

gelet op:
• artikel 147, eerste lid, van de Gemeentewet,
• artikel 8b van de Participatiewet,
• artikel 76a van de Participatiewet;
• artikel 35, eerste lid, onderdeel c, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en
• artikel 35, eerste lid, onderdeel c, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

B E S L U I T:
• in te trekken de: Handhavingsverordening ISD BOL 2018
• vast te stellen de: Handhavingsverordening ISD BOL 2023

Artikel 1. Begrippen

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Ioaw), de Wet inkomensvoorziening ouderen gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Ioaz), Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004) de Algemene wet bestuursrecht (Awb), de Wet maatschappelijke ondersteuning en de Gemeentewet.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. de wet: de Participatiewet, de Ioaw, de Ioaz en de Bbz.
   b. uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet, alsmede een uitkering op grond van de Ioaw, de Ioaz en de Bbz.
   c. re-integratievoorziening: voorzieningen bedoeld in artikel 7, eerste lid onder a van de Participatiewet en artikel 34, eerste lid onder a van de Ioaw en de Ioaz en zoals beschreven in de Participatieverordening ISD BOL 2023.
   d. Wmo: Wet maatschappelijke ondersteuning.
   e. voorziening: algemene of maatwerkvoorziening of PGB (persoonsgebonden budget).
   f. Dagelijks Bestuur: Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke sociale dienst Brunssum en Landgraaf.

Artikel 2. Fraudepreventie

Het Dagelijks Bestuur past bij de uitvoering van de wet of Wmo een actieve fraudepreventie-aanpak toe. Onderdeel daarvan is het informeren van de belanghebbenden over de rechten en plichten die ingevolge de wet of een op de wet gebaseerde verordening aan het ontvangen van een uitkering, een re-integratievoorziening, een voorziening zijn verbonden, en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 3. Handhavingsplan

1. Ter nadere uitvoering van deze verordening stelt het Dagelijks Bestuur een (meerjarig) handhavingsplan vast, met daarin opgenomen de te voeren aanpak op het gebied van handhaving, bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Het in het eerste lid genoemde plan omvat in elk geval:
a. de visie op handhaving en de handhavingsdoelen;
b. de voorlichting en informatievoorziening aan belanghebbenden;
c. de aanpak t.a.v. handhaving op het gebied van re-integratie, inkomensondersteuning en huisbezoeken;

d. de samenwerking op het gebied van handhaving met ketenpartners.

Artikel 4. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023 onder gelijktijdige intrekking van de Handhavingsverordening ISD BOL 2018.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Handhavingsverordening ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van <>

De raad van de gemeente <>.

De griffier, De voorzitter,

ALGEMENE TOELICHTING

De gemeenteraad is verplicht bij verordening regels te stellen met betrekking tot het bestrijden van misbruik en oneigenlijk gebruik van de Participatiewet.

Voor het onderbrengen van de regels voor de Participatiewet, de Ioaw, Ioaz en Bbz 2004 in één verordening pleit het argument dat daarmee de overzichtelijkheid van de gemeentelijke regelgeving wordt bevorderd. Daarnaast zijn door de decentralisaties gemeenten uitvoerder geworden van het sociale domein: de Wmo 2015, de Jeugdwet en de Participatiewet. Hierdoor wordt doelmatigheid, rechtmatigheid en kwaliteit steeds belangrijker. Het rechtmatig besteden van geld en rechtmatig gebruik van voorzieningen speelt hierbij een prominente rol. Door aanpassing van de Wmo 2015 -middels het categoriaal aanwijzen van de sociaal rechercheurs- én onderhavige verordening wordt de mogelijkheid gecreëerd om toezichthouders van ISD BOL tevens te kunnen inzetten t.b.v. fraude(preventie) bij de Wmo.

Bovendien worden daarmee de regels voor de verschillende wetten, domein overstijgend nauwgezet op elkaar afgestemd (geharmoniseerd).

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 Begrippen

Er is voor gekozen om begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Ioaw, Ioaz, Bbz 2004 Awb, Wmo of de Gemeentewet niet afzonderlijk te definiëren in deze verordening. Dit voorkomt dat in geval van wijziging van betreffende definities in de betreffende wetten ook de verordening moet worden gewijzigd.

Artikel 2 Fraudepreventie

Dit artikel verplicht het Dagelijks Bestuur tot het voeren van een actief fraudepreventiebeleid. Minimaal moet aandacht worden geschonken aan het informeren van de belanghebbenden over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een uitkering of re-integratievoorziening of voorziening zijn verbonden, en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 3 Handhavingsplan

Ter nadere uitvoering van deze verordening stelt het Dagelijks Bestuur een (meerjarig) handhavingsplan vast, met daarin het te voeren beleid op het gebied van handhaving, bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet en de Wmo.

Het is het genoemde plan omvat in elk geval:

- de visie op handhaving en handhavingsdoelen;
- de voorlichting en informatievoorziening aan belanghebbenden;
- de samenwerking op het gebied van handhaving met ketenpartners;

In het jaarverslag van het Dagelijks Bestuur wordt jaarlijks verslag gedaan over de resultaten t.a.v. handhaving.

Het doel van hoogwaardig handhaven is dat klanten zich bewuster worden van de regels rond de uitkering of voorziening en deze meer uit zichzelf naleven.

Het Dagelijks Bestuur kan indien noodzakelijk en/of gewenst een nieuw Handhavingsplan vaststellen.

Artikel 4 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.

Participatieverordening

Participatiewet, IOAW en IOAZ

ISD BOL
2023

De raad van de gemeente XXXX
Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van XXXX;
gelet op de artikelen 8a, eerste lid, aanhef en onder a, c, d en e, en tweede lid, en 10b, vijfde lid en zevende lid, van de Participatiewet, artikel 36 IOAW en artikel 36 IOAZ;
besluit vast te stellen de Participatieverordening ISD BOL 2023

Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

1. In deze verordening wordt verstaan onder:
   a. doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet;
   b. korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen één jaar;
   c. grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen één jaar;
   d. wet: Participatiewet;

e. het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum en Landgraaf.

Hoofdstuk 2. Opdracht dagelijks bestuur

Artikel 2. Algemene voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur kan aan belanghebbenden voorzieningen bij participatie bieden voor zover deze voorzieningen door het dagelijks bestuur voor de participatie noodzakelijk worden geacht. Deze kunnen onder meer bestaan uit:
   a) beschut werk
   b) ondersteuning bij leer-werk traject;
   c) persoonlijke ondersteuning;
   d) loonkostensubsidie zoals bedoeld in artikel 10d van de wet;
   e) premies en persoonsgebonden stimuleringsbudget;
   f) werken met behoud van uitkering;
   g) sociale activering;
   h) scholing;
2. Het dagelijks bestuur kan de voorzieningen, bedoeld in artikel 2 onderdelen f en g, aanbieden aan personen die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt;
3. Het dagelijks bestuur maakt een afweging van de individuele mogelijkheden, omstandigheden, functionele beperkingen, competenties en capaciteiten van een belanghebbende, en biedt aan de hand van deze afweging ondersteuning aan belanghebbende. De omstandigheden hebben in elk geval betrekking op de zorgtaken van die persoon en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
   a) de opvang van ten laste komende kinderen tot 5 jaar;
   b) de noodzakelijkheid van het verrichten van mantelzorg.
4. Het dagelijks bestuur kan bij het bepalen van de wijze waarop de ondersteuning wordt vormgegeven, prioriteiten stellen in verband met de beschikbare financiële middelen alsmede de maatschappelijke, economische en conjuncturele ontwikkelingen.
5. Onverminderd het bepaalde in het vijfde lid draagt het dagelijks bestuur zorg voor een evenwichtige verdeling van de middelen over de doelgroep zoals bedoeld in artikel 7 lid 1 onderdeel a van de wet.
6. Het dagelijks bestuur doet jaarlijks eenmaal, of zoveel vaker aan de gemeenteraad verslag over de doelmatigheid en doeltreffendheid van het beleid.

Artikel 3. Voorwaarden voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast waarin wordt vastgelegd welke voorzieningen, waaronder ondersteunende voorzieningen, het dagelijks bestuur in ieder geval kan aanbieden en de voorwaarden die daarbij gelden, voor zover daarover geen bepalingen in deze verordening zijn opgenomen.

2. Het dagelijks bestuur kan een voorziening beëindigen als:
   a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, de artikelen 13 en 37 van de IOAW of de artikelen 13 en 37 van de IOAZ niet nakomt;
   b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
   c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een in deze verordening genoemde voorziening, tenzij het een persoon betreft als bedoeld in artikel 7 lid 1 onderdeel a onder 2 van de wet;
   d. naar het oordeel van het dagelijks bestuur de voorziening onvoldoende bijdraagt aan arbeidsinschakeling;
   e. de voorziening naar het oordeel van het dagelijks bestuur niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
   f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet naar behoren gebruik maakt van de aangeboden voorziening;
   g. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in deze verordening worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.
3. Het dagelijks bestuur kan, in aanvulling op de verplichtingen die zijn verbonden aan de inkomensvoorziening waar een belanghebbende aanspraak op maakt, nadere verplichtingen verbinden aan het besluit tot het aanbieden van een voorziening.

Artikel 4. Scholing

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon die behoort tot de doelgroep een scholingstraject aanbieden indien dit noodzakelijk wordt geacht voor duurzame arbeidsinschakeling.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op personen als bedoeld in artikel 7 lid 3 onderdeel a van de wet.
3. Nadere regels ten aanzien van deze voorziening worden door het dagelijks bestuur vastgelegd in beleidsregels.

Artikel 5. Beschut werk

1. Het college biedt de voorziening beschut werk aan een persoon van wie is vastgesteld dat deze alleen in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft en deze persoon:
   a. Behoort tot de doelgroep; of
   b. Een persoon is aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt.
2. Om de in artikel 10b lid 1 van de wet bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken, biedt het college de volgende voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling aan:
   a. persoonlijke ondersteuning; en/of
   b. fysieke werkplekaanpassingen;
   c. loonkostensubsidie zoals bedoeld in artikel 10d van de wet.

3. Het college biedt een maatwerk voorziening gericht op arbeidsinschakeling aan tot het moment waarop de dienstbetrekking beschut werk aanvangt.

Artikel 6 Persoonlijke ondersteuning

Aan een persoon die behoort tot de doelgroep kan het dagelijks bestuur persoonlijke ondersteuning bij het verrichten van de aan die persoon opgedragen taken aanbieden in de vorm van structurele begeleiding als hij zonder persoonlijke ondersteuning niet in staat is de aan hem opgedragen taken te verrichten.

Artikel 7 Loonkostensubsidie

1. Het dagelijks bestuur kan een loonkostensubsidie verstrekken aan werkgevers die met een kwetsbare, uiterst kwetsbare of gehandicapte werknemer een arbeidsovereenkomst sluiten.
2. Het dagelijks bestuur stelt vast of een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie.
3. Het dagelijks bestuur besluit of ten aanzien van een persoon advies wordt ingewonnen bij een externe organisatie en aan welke minimumeisen de methode ter bepaling van de loonwaarde worden gesteld.
4. Het dagelijks bestuur stelt beleidsregels vast over de wijze waarop wordt vastgesteld wie tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort.
5. Onder (uiterst) kwetsbare of gehandicapte werknemer wordt verstaan de persoon die onmiddellijk voorafgaand aan de indiensttreding ten minste 1 jaar werkloos is geweest.
6. De subsidie wordt uitsluitend verstrekt als hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en geen verdringing plaatsvindt.
7. De loonkostensubsidie wordt niet verstrekt als de werkgever op grond van een andere regeling aanspraak maakt op de financiële tegemoetkomingen in verband met de indiensttreding van de werknemer.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Artikel 8. Intrekken oude verordening en overgangsrecht

1. De Participatieverordening ISD BOL 2018 wordt ingetrokken per 1 januari 2023.
2. De verordening LKS en loonwaarde ISD BOL 2018 wordt ingetrokken per 1 januari 2023.
3. De voor de intrekking van de Participatieverordening en LKS verordening ISD BOL 2018 toegekende voorzieningen worden gehandhaafd voor de duur waarvoor zij zijn toegekend.
4. Het dagelijks bestuur kan na afloop van de in het derde lid bedoelde periode besluiten dat een voorziening verder wordt voortgezet.
5. De Participatieverordening en/of de LKS verordening ISD BOL 2018 blijft van toepassing ten aanzien van een voortgezette voorziening als bedoeld in het vierde lid.

Artikel 9. Hardheidsclausule

Het dagelijks bestuur kan, indien de toepassing van bepalingen in deze verordening in de individuele situatie tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, voor zover het de bevoegdheid betreft die voortvloeit uit deze verordening, afwijken van deze verordening.

Artikel 10. **Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023.

Artikel 11. **Citeertitel**

Deze verordening wordt aangehaald als: Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van XXXX 2023

De raad van de gemeente XXXX.

De griffier, De voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Er is gekozen voor een algemene, globale verordening. Dit heeft te maken met de aard van de opdracht die de raad heeft gekregen, te weten het bij verordening regels stellen waarin het beleid van de gemeente ten aanzien van haar re-integratietaak wordt neergelegd. Hieruit moet onder andere blijken dat er aandacht is voor de in de Participatiewet onderscheiden doelgroepen en de daarbinnen te onderscheiden subgroepen. Dit leent zich niet tot het formuleren van gedetailleerde regels die op iedere situatie van toepassing zijn. Immers, re-integratie is maatwerk. Het is helemaal afhankelijk van iemands mogelijkheden en beperkingen wat in het concrete geval een passend re-integratietraject is. Daarom wordt aan het dagelijks bestuur de bevoegdheid gegeven om op een aantal punten eigen afwegingen te maken. Artikel 10 van de Participatiewet bepaalt dat personen uit de doelgroep aanspraak hebben op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en de door het dagelijks bestuur noodzakelijk geachte voorziening binnen de kaders van de Participatieverordening. Daarom is ervoor gekozen in de verordening de voorzieningen vast te leggen die het dagelijks bestuur in ieder geval kan aanbieden.

Met betrekking tot de volgende voorzieningen is de gemeenteraad verplicht om regels op te nemen in deze verordening:

- persoonlijke ondersteuning (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel a, en 10, eerste lid, van de Participatiewet);
- scholing of opleiding als bedoeld in artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet (artikel 8a, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, onderdeel c, van de Participatiewet);
- de premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, Participatiewet (artikel 8a, eerste lid, onderdeel d, en tweede lid, onderdeel b, van de Participatiewet); en
- participatievoorziening beschut werk als bedoeld in artikel 10b van de Participatiewet (artikelen 8a, eerste lid, onderdeel e, en 10b, vierde lid, van de Participatiewet).

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven worden hieronder behandeld.

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Doelgroep

De doelgroep wordt gevormd door personen zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de Participatiewet. Het betreft:

- die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, 35, vierde lid, onderdeel b, en 36, derde lid, onderdeel b, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA)

tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een nabestaanden- of wezen uitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (hierna: ANW);
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW);
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ);
- Niet uitkeringsgerechtigden.

en, die voor de arbeidsinschakeling zijn aangewezen op een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening.

Korte afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen één jaar geschikt (te maken) is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie voor een verdere toelichting artikel 2 van deze verordening.

Grote afstand tot de arbeidsmarkt
Onder een grote afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs niet binnen één jaar geschikt (te maken) is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Zie voor een verdere toelichting artikel 2 van deze verordening.

Artikel 2
Op grond van artikel 8a, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet moet de gemeenteraad in de verordening de verdeling van de voorzieningen over personen vastleggen, waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden en de functionele beperkingen van die personen. Hierin ligt besloten dat de gemeenteraad ook rekening houdt met de omstandigheden en functionele beperkingen van personen met een handicap. Dit is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid. In dit artikel is aan het voorgaande uitvoering gegeven.

Artikel 2 lid 1
a. Beschut werk
Voor een nadere toelichting zie artikel 5.
b. Leer-werk plek
Personen uit de doelgroep kunnen in aanmerking komen voor de voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten. Het dagelijks bestuur moet dan wel van oordeel zijn dat een leer-werktraject nodig is

en de ondersteuning nodig moet zijn voor het volgen van dat leer-werktraject. Dit is geregeld in artikel 10 en volgt uit artikel 10f van de Participatiewet. Artikel 10f van de Participatiewet bepaalt voorts dat het dagelijks bestuur uitsluitend ondersteuning bij een leer-werktraject kan aanbieden aan personen:

- van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
- van achttien tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald.

De voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten is inzetbaar voor jongeren van zestien of zeventien jaar oud die dreigen uit te vallen uit school, maar middels een leer/werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Om te voorkomen dat jongeren onnodig uitvallen, wordt de mogelijkheid geboden extra ondersteuning te bieden. Deze voorziening kan ook worden ingezet ter voorkoming van schooluitval bij jongeren van achttien tot 27 jaar die door een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Er wordt vanuit gegaan dat het mogelijk is een leerwerktraject aan te bieden aan personen die voldoen aan het bepaalde in de artikelen 10 en 10f van de Participatiewet, in afwijking van artikel 7, derde lid, onder a, van de Participatiewet.

c. Persoonlijke ondersteuning

Voor een nadere toelichting zie artikel 6

d. Loonkostensubsidie

Het doel van de loonkostensubsidie is het bieden van compensatie voor het feit dat voor een persoon ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever een persoon (nog) niet ten volle kan inzetten. Zo kan het dagelijks bestuur een loonkostensubsidie aan de werkgever verstrekken om tijdelijk het verschil in arbeidsproductiviteit te compenseren en zo de re-integratie van de bijstandsgerechtigde te bewerkstelligen.

In artikel 10c van de Participatiewet is geregeld wanneer wordt vastgesteld of een persoon tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort: op schriftelijke aanvraag of ambtshalve. Ambtshalve vaststelling is alleen mogelijk bij:
- personen die algemene bijstand ontvangen;
- personen als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, 35, vierde lid, onderdeel b, en 36, derde lid, onderdeel b, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA) tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend;
- personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, en
- personen met een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen.
- personen die werken op een beschutte werkplek (artikel 10b, negende lid, van de Participatiewet).

e. Premies en persoonsgebonden stimuleringsbudget

Een premie dient ertoe belanghebbenden te stimuleren tot het aanvaarden van een baan. Met het persoonsgebonden stimuleringsbudget (PSB) kan het dagelijks bestuur aan personen die een uitkering ontvangen op grond van de wet en die werkzaamheden verrichten binnen een project die ten goede komen aan de maatschappij en de samenleving, een premie maatschappelijke participatie toekennen in de vorm van een persoonsgebonden stimuleringsbudget. Het PSB wordt in essentie ingezet als een

stimuleringspremie. Vooral gericht op het stimuleren en realiseren van kans vergroting op uitstroom naar regulier werk. Hiertoe kan door belanghebbende individueel, zélf voorgesteld maatwerk worden ingezet.

f. Werken met behoud van uitkering

De voorziening "werken met behoud van uitkering" houdt in dat de uitkeringsgerechtigde arbeid verricht met behoud van uitkering, maar zonder dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst. Bij werken met behoud van uitkering vindt namelijk geen loonbetaling plaats. Daarom kan er bij werken met behoud van uitkering ook geen sprake zijn van een arbeidsovereenkomst.

De werkzaamheden die in het kader van de voorziening werkervaringsplaats worden uitgevoerd betreffen altijd additionele werkzaamheden bij een werkgever. Daarnaast is deze voorziening altijd van zeer beperkte duur. De voorziening werkervaringsplaats leidt derhalve niet tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Bij het aanbieden van "werken met behoud van uitkering" als voorziening gericht op arbeidsinschakeling dient het dagelijks bestuur steeds dit verschil in karakter tussen de rechten en plichten bij het ontvangen van bijstand en de verhouding tussen werkgever en werknemer in het kader van een dienstbetrekking voor ogen te houden. Een en ander betekent concreet onder meer dat de aangeboden werkzaamheden onder de noemer "werken met behoud van uitkering" altijd vervat moeten zijn in een individuele beschikking.

g. Sociale activering

De voorziening sociale activering is bedoeld voor personen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Volgens de Participatiewet dient ook sociale activering uiteindelijk gericht te zijn op arbeidsinschakeling. Onder 'sociale activering' wordt verstaan: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of, als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is, op zelfstandige maatschappelijke participatie (artikel 6, eerste lid, onderdeel c, Participatiewet). Bij activiteiten in het kader van sociale activering kan worden gedacht aan het zelfstandig, zonder externe begeleiding, verrichten van vrijwilligerswerk of deelnemen aan activiteiten in de wijk of buurt.

Het dagelijks bestuur kan aan een persoon die behoort tot de doelgroep activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering voor zover de mogelijkheid bestaat dat hij op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening (artikel 5, eerste lid).

Voor de verplichting op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering is vereist dat de mogelijkheid bestaat dat een persoon op enig moment algemeen geaccepteerde arbeid kan verkrijgen waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening. Bestaat die mogelijkheid niet, dan kan een persoon niet worden verplicht

gebruik te maken van een dergelijke voorziening. Sociale activering heeft tot doel personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt terug te leiden naar de arbeidsmarkt, of als dit nog niet mogelijk is, als tussendoel te bevorderen dat personen zelfstandig kunnen deelnemen aan het maatschappelijk leven. Hieruit volgt dat als het einddoel, arbeidsinschakeling, niet kan worden bereikt, er geen grond is die persoon te verplichten om gebruik te maken van een voorziening gericht op sociale activering.

h. Scholing
Voor een nadere toelichting zie artikel 4.

Artikel 2 lid 2 Korte afstand tot de arbeidsmarkt
Onder korte afstand tot de arbeidsmarkt wordt verstaan dat een persoon redelijkerwijs binnen één jaar geschikt (te maken) is voor deelname aan de arbeidsmarkt. Mensen die korter dan een jaar een uitkering hebben, blijken volgens onderzoek van de inspectie SZW met een lichte ondersteuning door de gemeente makkelijker toe te leiden zijn naar de arbeidsmarkt. Eventuele belemmeringen worden doorgaans als relatief gemakkelijk te overbruggen ervaren. Het dagelijks bestuur kan aan personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt voorzieningen als bedoeld in artikel 2 lid 1 letter f (detacheringsbanen) aanbieden.

Artikel 2 lid 3 Grote afstand tot arbeidsmarkt
Om meer mensen uit de bijstand aan het werk te krijgen, kunnen gemeenten nauwkeuriger bepalen wie hulp nodig heeft bij het vinden van werk en wie niet. Mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben er veel baat bij als de gemeente hen helpt bij het vinden van werk. Maatwerk is een belangrijk element in de dienstverlening. Uit het onderzoek van de inspectie SZW komt ook naar voren dat bijna alle mensen die na drie jaar nog een uitkering hebben, belemmeringen ervaren die van invloed zijn op hun re-integratie. Daarbij gaat het bijvoorbeeld om fysieke of psychische belemmeringen, schuldenproblemen en/of een verslaving. Na drie jaar wegen deze problemen nog zwaarder dan in het eerste jaar van de bijstandsuitkering.

Het dagelijks bestuur biedt voorzieningen als bedoeld bij lid 1, letter f (werken met behoud van uitkering) en g (sociale activering) aan personen aan die behoren tot de doelgroep met een grote afstand tot de arbeidsmarkt.

Artikel 2 lid 4 Individuele omstandigheden
Het dagelijks bestuur moet bij de inzet van de voorzieningen rekening houden met de omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. In artikel 2, lid 3, is opgenomen waarmee het dagelijks bestuur in ieder geval rekening moet houden.

Artikel 2 lid 7 Verslaglegging
Het dagelijks bestuur doet verslag over de doeltreffendheid en een evenwichtige verdeling van de middelen van het re-integratiebeleid, dit is geregeld in artikel 2, zesde lid.

Artikel 3 Voorwaarden voorzieningen

De Participatiewet schrijft niet uitputtend voor welke voorzieningen het dagelijks bestuur aan moet bieden. Het enige criterium is dat de voorziening gericht moet zijn op arbeidsinschakeling en moet bijdragen aan het (op termijn) mogelijk maken van reguliere arbeid door een persoon. Al naar gelang de afstand op de arbeidsmarkt kan een voorziening gericht zijn op sociale activering en het voorkomen van een isolement (zoals het doen van vrijwilligerswerk met behoud van uitkering), het leren van vaardigheden of kennis, of het opdoen van werkervaring (bijvoorbeeld via gesubsidieerd werk). In het eerste lid staan een aantal voorzieningen benoemd die het dagelijks bestuur kan aanbieden in het kader van re-integratie.

Beëindigingsgronden

Het tweede lid geeft aan dat het dagelijks bestuur een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen het dat kan doen. Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Het dagelijks bestuur kan een voorziening beëindigen. Een voorziening wordt bijvoorbeeld beëindigd als een persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt. Voor de persoon zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a onder 2, van de Participatiewet wordt op dit punt een uitzondering gemaakt. Het gaat om de persoon als bedoeld in de artikelen 34a, vijfde lid, onderdeel b, 35, vierde lid, onderdeel b, en 36, derde lid, onderdeel b, van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d is verleend. Voor deze doelgroep geldt dat het dagelijks bestuur ondersteuning bij de arbeidsinschakeling moet bieden tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verstrekt.

De Participatiewet voorziet niet in een terugvorderingsgrond van re-integratiekosten die onnodig zijn gemaakt. Noch van een bijstandsgerechtigde, noch van een niet bijstandsgerechtigde kunnen die kosten worden teruggevorderd. Terugvordering dient dan te geschieden op grond van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 4 Scholing

Startkwalificatie

Onder startkwalificatie wordt verstaan een havo of Vwo-diploma of een diploma van het middelbaar beroepsonderwijs (mbo), niveau twee. Scholing kan worden aangeboden aan personen met of zonder een dergelijke startkwalificatie. Vooral voor personen zonder startkwalificatie kan scholing noodzakelijk zijn voor de re-integratie.

Jongeren
Personen jonger dan 27 jaar die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde onderwijs kunnen sinds 1 juli 2012 geen voorziening ontvangen die hen ondersteunt bij de arbeidsinschakeling (artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de Participatiewet).

Artikel 5 Beschut werk
Het college biedt ambtshalve of op verzoek de voorziening beschut werk aan, aan een persoon van wie is vastgesteld dat deze alleen in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft en deze persoon behoort tot de doelgroep van artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet of een persoon is aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt (eerste lid). Het college is verplicht om iemand de voorziening beschut werk aan te bieden wanneer die persoon daarop aangewezen is (artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet). Deze verplichting geldt tot wanneer de vastgestelde aantallen beschut werkplekken zijn bereikt (artikel 10b, zesde lid, van de Participatiewet).

Naast het bepalen van wie in aanmerking kan komen voor beschut werk (eerste lid) zijn in deze verordening vastgelegd welke voorzieningen voor arbeidsinschakeling ingezet worden om deze dienstbetrekking mogelijk te maken (tweede lid) en welke voorzieningen worden aangeboden tot het moment dat de dienstbetrekking beschut werk aanvangt (derde lid).

Stap 1: advies Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Om vast te stellen of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort, verricht het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voor het college de werkzaamheden ten behoeve van die vaststelling en adviseert het college hierover. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voert op basis van landelijke criteria een beoordeling uit of een persoon behoort tot de doelgroep beschut werk (artikel 10b, tweede lid, van de Participatiewet).

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen verricht de werkzaamheden ten behoeve van de vaststelling of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort ook op verzoek van een persoon als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Participatiewet of een persoon aan wie het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een uitkering verstrekt (artikel 10b, derde lid, van de Participatiewet). Een dergelijk verzoek kan alleen door de persoon zelf worden gedaan en niet door een andere belanghebbende zoals een werkgever. Als het UWV tot het oordeel komt dat iemand tot de doelgroep beschut werk behoort, adviseert UWV het college waar de betreffende persoon staat ingeschreven.

Stap 2: besluit college

Op basis van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen beslist het college of iemand tot de doelgroep beschut werk behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kan het college besluiten het advies niet te volgen.

Stap 3: dienstbetrekking beschut werk

Nadat is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep beschut werk behoort, zorgt het college ervoor dat deze persoon in een dienstbetrekking onder beschutte omstandigheden aan de slag gaat (artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet). Het kan dan gaan om een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f, van de Participatiewet). Het college kan zelf bepalen waar de beschut werkplek wordt georganiseerd. Dat kan zijn binnen de gemeente, maar ook bij de bestaande sw-bedrijven, of bij een andere, aan de gemeente gelieerde organisatie. Het kan zijn dat een reguliere werkgever bereid is de benodigde beschutte omstandigheden te bieden. Het toekennen van een beschut werkplek is een besluit in de zin van de Awb.

Artikel 6 Persoonlijke Ondersteuning

In artikel 6 wordt de voorziening persoonlijke ondersteuning nader geduid. Het gaat dan om een voorziening zoals een jobcoach, die op vaste tijden en gedurende een langere periode de werknemer met beperkingen bij het verrichten van zijn taken ondersteunt. Het moet dan ook gaan om een systematische ondersteuning. Daarnaast moet de ondersteuning noodzakelijk zijn in die zin, dat de werknemer zonder die ondersteuning in redelijkheid niet zijn werkzaamheden zou kunnen verrichten. Persoonlijke ondersteuning heeft tot doel dat een werknemer wordt begeleid naar een situatie dat hij uiteindelijk zonder begeleiding via een dergelijke voorziening bij een reguliere werkgever werkzaam kan zijn.

Een voorbeeld van persoonlijke ondersteuning kan zijn dat het dagelijks bestuur besluit om aan een persoon ten aanzien van wie het redelijk vermoeden bestaat dat hij niet of niet in voldoende mate de Nederlandse taal beheerst (daarmee wordt niveau 1F bedoeld), een voorziening aanbiedt die noodzakelijk is voor het naar vermogen verkrijgen, het aanvaarden en het behouden van algemeen geaccepteerde arbeid.

Als een taalvoorziening wordt aangeboden, dan wordt dit vastgelegd in een taalplan. Belanghebbende kan door middel van ondertekening van dit taalplan zich bereid verklaren om te beginnen met het verwerven van vaardigheden in de Nederlandse taal. De ondertekening van het taalplan wordt aangemerkt als bereidverklaring als bedoeld in artikel 18b lid 6 Participatiewet. In het taalplan wordt in ieder geval vastgelegd in welke vorm de ondersteuning wordt aangeboden en de manier waarop de voortgang van de beheersing van de Nederlandse taal wordt beoordeeld.

De Wet taaleis legt gemeenten geen verplichting op tot financiële ondersteuning van belanghebbende bij het verbeteren van diens taalvaardigheid. Dat laat onverlet dat het dagelijks bestuur een belanghebbende wel kan ondersteunen bij het leren van de Nederlandse taal.

Artikel 7 Loonkostensubsidie

Art. 7 lid 3: Vaststelling loonwaarde

In artikel 10d, eerste lid, van de Participatiewet is bepaald dat als een persoon behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie en een werkgever voornemens is een dienstbetrekking aan te gaan met die persoon, het dagelijks bestuur van ISD BOL de loonwaarde van die persoon vaststelt.

In artikel 7, vierde lid wordt verwezen naar nader vastgestelde beleidsregels met betrekking tot de loonwaarde-methodiek, welke voldoet aan de minimumeisen die aan de methode ter bepaling van de loonwaarde zijn gesteld.

Artikel 8 Intrekken oude verordening en overgangsrecht

In artikel 8 is onder andere het overgangsrecht neergelegd. Het kan voorkomen dat personen een voorziening toegekend hebben gekregen op grond van de oude Participatie- of LKS verordening, die niet meer voldoet aan de voorwaarden uit deze verordening. Ook is het denkbaar dat een persoon op grond van de oude Participatie of LKS verordening wel in aanmerking zou komen voor een voorziening, maar door inwerkingtreding van deze verordening niet meer. De toegekende voorziening zou dan op grond van artikel 3, tweede lid, van deze verordening moeten worden beëindigd. Om dit te voorkomen is in artikel 8, derde lid, geregeld dat dergelijke voorzieningen worden behouden voor een bepaalde duur. Dit uiteraard voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit de Participatieverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ ISD BOL of de verordening LKS en loonwaarde 2018.

Wordt niet meer aan die voorwaarden voldaan, dan moet de voorziening worden beëindigd, bijvoorbeeld als een belanghebbende geen aanspraak meer heeft op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling.

Voortzetten toegekende voorzieningen

Toegekende voorzieningen op grond van de Participatieverordening of de LKS en loonwaarde verordening ISD BOL 2018 worden dus in beginsel behouden na inwerkingtreding van deze verordening.

Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2023

De raad van de gemeente <>;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van <>, met overneming van de daarin vermelde motieven;

gelet op artikel 8a, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

B E S L U I T :

vast te stellen de volgende: Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2023.

Artikel 1. Begripsomschrijvingen
In deze verordening wordt verstaan onder:

- mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.
- het dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum en Landgraaf;

Artikel 2. Inhoud van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden:
a) naar hun aard niet zijn gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b) niet zijn bedoeld als re-integratie instrument;
c) worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin ze worden verricht;
d) en niet leiden tot verdringing.

Artikel 3. Het opdragen, de duur en omvang van een tegenprestatie
1. Het dagelijks bestuur stelt ter nadere uitvoering van deze verordening beleidsregels vast;
2. In deze beleidsregels worden o.a. duur, omvang en inhoud van een tegenprestatie geregeld;
3. Het dagelijks bestuur draagt geen tegenprestatie op indien een belanghebbende mantelzorg verricht, voor zover het verrichten van mantelzorg naar het oordeel van het dagelijks bestuur redelijkerwijs noodzakelijk is;
4. Het dagelijks bestuur draagt eveneens geen tegenprestatie op indien geen werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.

Indien het dagelijks bestuur besluit geen tegenprestatie op te leggen omdat geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, wordt een heronderzoek uitgevoerd om te beoordelen of op dat moment wel maatschappelijk

nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. De termijn waarop dat onderzoek wordt uitgevoerd wordt door het dagelijks bestuur in beleid vastgelegd.

Artikel 4. Hardheidsclausule
Het dagelijks bestuur kan, indien de toepassing van bepalingen in deze verordening in de individuele situatie tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, voor zover het de bevoegdheid betreft die voortvloeit uit deze verordening, afwijken van deze verordening.

Artikel 5. Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.

Artikel 6. Citeertitel
Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Tegenprestatie ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van XXXX

De raad voornoemd.

De griffier, De voorzitter,

Algemene toelichting Verordening tegenprestatie Participatiewet

Het dagelijks bestuur is bevoegd een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten, ook als die tegenprestatie niet direct samenhangt met arbeidsinschakeling. Een belanghebbende van achttien jaar of ouder doch jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd is vanaf de dag van melding gehouden naar vermogen een tegenprestatie te verrichten. Dit is vastgelegd in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet, artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW) en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ). De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het dagelijks bestuur opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Een belanghebbende, ouder dan 18 jaar maar jonger dan de pensioenleeftijd, is op grond van artikel 9, eerste lid sub a, artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, van rechtswege verplicht om algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden. Als die ontbreekt, of geen volledige werkweek vult en daarnaast recht bestaat op een aanvullende uitkering, kan het dagelijks bestuur verplichtingen opleggen:

- een voorziening gericht op arbeidsinschakeling,
- meewerken aan onderzoek naar mogelijkheden arbeidsinschakeling,
- meewerken aan opstellen , uitvoeren en evalueren plan van aanpak,
- naar vermogen onbeloond vrijwilligerswerk verrichten, niet leidend tot verdringing.

Individuele omstandigheden
Het dagelijks bestuur bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het dagelijks bestuur de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Als het dagelijks bestuur een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem verwacht wordt (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het dagelijks bestuur in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet, artikel 37a, eerste lid, van de IOAW en artikel 37a, eerste lid, van de IOAZ). De plicht tot tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die een uitkering ontvangt op grond van de Participatiewet en die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is voorts niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet, artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet, artikel 37a, vierde lid, van de IOAW of artikel 37a, vierde lid, van de IOAZ).

Afstemmen
Net als bij het niet nakomen van de arbeids- en re-integratieverplichting geldt voor het niet nakomen van de tegenprestatie dat de bijstand kan worden afgestemd overeenkomstig de gemeentelijke afstemmingsverordening.

Bevoegdheid opdragen tegenprestatie
De bevoegdheid van het dagelijks bestuur om een belanghebbende te verplichten naar vermogen een tegenprestatie te verrichten geldt al sinds 1 januari 2012. De regering meent dat de tegenprestatie voor uitkeringsgerechtigden een gelegenheid is om te blijven participeren in de samenleving en om een sociaal netwerk, arbeidsritme en regelmaat te behouden. Dit zijn volgens de regering ook noodzakelijke voorwaarden om de kansen op de arbeidsmarkt te vergroten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Tegenprestatie is geen re-integratie instrument
Het opdragen van een tegenprestatie heeft niet primair tot doel de re-integratie van een belanghebbende te bevorderen, maar moet worden gezien als een nuttige bijdrage aan de samenleving (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49-50). De tegenprestatie is daarom naar zijn aard niet gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt en is niet bedoeld als re-integratie instrument. Voorts mag een tegenprestatie het accepteren van passende arbeid of van re-integratie inspanningen niet belemmeren. Immers, als uitgangspunt geldt werk boven uitkering.

Verordeningsplicht
De Wet maatregelen WWB legt de gemeenteraad de verplichting op om bij verordening regels vast te stellen over het opdragen van een tegenprestatie aan mensen met een bijstandsuitkering in de leeftijd van 18 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd. Deze verordeningsopdracht is neergelegd in artikel 8a, eerste lid, onderdeel b Participatiewet. Het is aan het dagelijks bestuur om de duur, omvang en inhoud van de tegenprestatie te regelen (zie TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6).

De verordeningsopdracht voor het opdragen van een tegenprestatie in de IOAW en de IOAZ is tijdens het wetgevingstraject per ongeluk komen te vervallen. Met de nota van wijziging Verzamelwet SZW 2015 is deze verordeningsopdracht opnieuw opgenomen in de IOAW en de IOAZ: artikel 35, eerste lid, onderdeel d, van de IOAW en artikel 35, eerste lid, onderdeel d, van de IOAZ (zie TK 2014-2015, 33 988, nr. 6, p. 57).

Ontwikkelen beleid door dagelijks bestuur
Het dagelijks bestuur heeft de opdracht beleid te ontwikkelen ten behoeve van het verrichten van een tegenprestatie en het uitvoeren ervan overeenkomstig de verordening tegenprestatie. Dit volgt uit artikel 7, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet, artikel 34, eerste lid, onderdeel b, van de IOAW en artikel 34, eerste lid, onderdeel b, van de IOAZ.

Artikelsgewijze toelichting Verordening tegenprestatie Participatiewet ISD BOL

Artikel 1. Begripsomschrijvingen
Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Mantelzorg
In artikel 1 van deze verordening is de definitie opgenomen van mantelzorg. Deze begripsbepaling is gebaseerd op het begrip zoals dat wordt gehanteerd in de Wet maatschappelijke ondersteuning. Onder mantelzorg wordt verstaan: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.

Het begrip 'mantelzorg' is van belang omdat artikel 3 van deze verordening bepaalt dat het dagelijks bestuur geen tegenprestatie opdraagt indien een belanghebbende mantelzorg verricht voor zover het verrichten van mantelzorg naar het oordeel van het dagelijks bestuur redelijkerwijs noodzakelijk is.
Het verlenen van mantelzorg overstijgt qua duur en intensiteit de normale gang van zaken. Het gaat om hulp die verder gaat dan gebruikelijke hulp. Gebruikelijke hulp is de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.
Bij mantelzorg, verleend door personen uit de directe omgeving van de zorgvrager en rechtstreeks voortvloeiend uit de sociale relatie, wordt de normale (gebruikelijke) zorg in zwaarte, duur en/of intensiteit aanmerkelijk overschreden.

Uit kamerstukken met betrekking tot het begrip 'mantelzorg' zoals neergelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning volgt dat de vier belangrijkste kenmerken van mantelzorg zijn:

- er is een bestaande sociale relatie tussen de zorgvrager en de zorgverlener;
- mantelzorg wordt niet verricht in een georganiseerd verband;
- het verrichten van mantelzorg is veelal geen bewuste keuze;
- het verlenen van mantelzorg is nooit afdwingbaar.

Deze kenmerken zijn ontleend aan diverse kamerstukken zoals TK 2004-2005, 30 169, nr. 1 (Notitie "De mantelzorger in beeld") en TK 2005-2006, 30 131, nr. C.

Voor mantelzorg is vereist dat de verleende zorg de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt. Voor de uitvoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning hanteren gemeenten veelal het protocol Gebruikelijke Zorg van het Centrum Indicatiestelling Zorg om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke zorg. Voor de uitleg van wat onder gebruikelijke zorg kan worden aangesloten bij de definitie van gebruikelijke zorg in het protocol Gebruikelijke Zorg. Gebruikelijke zorg wordt in dat Protocol als volgt omschreven: de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.

Artikel 2. Inhoud van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het dagelijks bestuur de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 2 van deze verordening stelt voorwaarden ten aanzien van de inhoud van de tegenprestatie. Het dagelijks bestuur dient maatwerk toe te passen bij het opdragen van een tegenprestatie. Rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden van belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding, werkervaring en andere relevante persoonlijke omstandigheden. De werkzaamheden worden immers opgedragen ‘naar vermogen’. Het is dus van belang dat belanghebbende ook in staat is de werkzaamheden te verrichten (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:BZ5171).

Als het dagelijks bestuur een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem wordt verwacht (zie Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25-02-2013, nr. 12/3649, ECLI:NL:RBZWB:2013:
BZ5171).

Additionele onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden In artikel 2 van deze verordening is bepaald dat de tegenprestatie onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden betreffen die additioneel van aard zijn. De maatschappelijk nuttige werkzaamheden in het kader van de tegenprestatie dienen zich te onderscheiden van werkzaamheden die door de reguliere arbeidsmarkt verricht worden. Het onderscheid tussen betaalde en onbetaalde werkzaamheden is afhankelijk van onder meer economische factoren en van keuzes die mede op basis daarvan door het bedrijfsleven en/of de overheid worden gemaakt (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 30).

Werkzaamheden die kunnen worden ingezet
Het dagelijks bestuur kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden voldoen aan de in artikel 2 van deze verordening genoemde voorwaarden. Dit betekent dat de als tegenprestatie in te zetten werkzaamheid:
a) naar zijn aard niet is gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
b) niet is bedoeld als re-integratie instrument;
c) wordt verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin deze worden verricht; en
d) niet leidt tot verdringing.

Deze voorwaarden zijn gebaseerd op de belangrijkste kenmerken van de tegenprestatie die volgen uit de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

In beleidsregels kan het dagelijks bestuur vastleggen welke werkzaamheden in ieder geval als tegenprestatie kunnen worden ingezet. Deze werkzaamheden voldoen aan de in artikel 2 van deze verordening gestelde voorwaarden.
De volgende voorbeelden van werkzaamheden kunnen mogelijk geschikt zijn als tegenprestatie naar vermogen:
- vrijwilligerswerkzaamheden bij een maatschappelijke organisatie;
- sneeuwschuiven (bijvoorbeeld bij een bejaardenhuis);
- bospaden schoonhouden (het vegen van bladeren);
- verkeersborden schoonmaken;
- meelopen bij een dierenambulance;
- beheer van een kantine bij een sportverenigingen;
- additionele werkzaamheden bij een scouting;
- additionele werkzaamheden bij het Leger des Heils;
- taalmaatje voor nieuwkomers.

Samenwerking met maatschappelijke organisaties
De gemeente kan voor het werven van maatschappelijk nuttige werkzaamheden samenwerken met maatschappelijke organisaties zoals: welzijnsinstellingen, vrijwilligerswerkorganisaties, buurthuizen en/of sportvoorzieningen. Om ervoor te zorgen dat voldoende maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, is het van belang dat contacten worden onderhouden met maatschappelijke organisaties. Een vrijwilligersvacaturebank bij een vrijwilligerscentrale kan een belangrijk hulpmiddel zijn om het aanbod van maatschappelijk nuttige werkzaamheden te bepalen. De gemeente kan ervoor kiezen uitsluitend werkzaamheden binnen de gemeentegrenzen als tegenprestatie in te zetten of werkzaamheden zowel binnen als buiten de gemeentegrenzen in te zetten. *Tegenprestatie mag niet leiden tot verdringing* De tegenprestatie mag niet worden ingezet in het kader van de re-integratie. De tegenprestatie mag bovendien niet direct gericht zijn op toeleiding naar de arbeidsmarkt en is dan ook niet bedoeld als re-integratie instrument. Het betreffen werkzaamheden die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet mogen leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Reguliere werkzaamheden kunnen daarom niet als tegenprestatie worden ingezet. De tegenprestatie mag het accepteren van passende

arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren. Het uitgangspunt werk boven uitkering staat voorop. Dit volgt uit artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet en de parlementaire geschiedenis (zie TK 2010-2011, 32 815, nr. 3, p. 14).

Artikel 3. Het opdragen, de duur en de omvang van een tegenprestatie

Het opdragen van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur heeft beleidsvrijheid om een tegenprestatie op te leggen. Het dagelijks bestuur bepaalt uiteindelijk of, en zo ja welke tegenprestatie wordt opgedragen. Tegen een besluit tot het opdragen van een tegenprestatie kan bezwaar en beroep worden aangetekend (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 49).

Geen tegenprestatie
Indien daarvoor dringende redenen - zoals zorgtaken - aanwezig zijn, kan het dagelijks bestuur in individuele gevallen tijdelijk ontheffing verlenen van de plicht tot het verrichten van een tegenprestatie (artikel 9, tweede lid, van de Participatiewet).
De verplichting tot het verrichten van een tegenprestatie is niet van toepassing op een belanghebbende die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet) De verplichting tot tegenprestatie is niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet (artikel 9, zevende lid, van de Participatiewet).

Weigering tegenprestatie
Het dagelijks bestuur dient bij weigering van belanghebbende om de tegenprestatie te verrichten, op basis van het individuele geval de hoogte en de duur van de op te leggen maatregel te bepalen (TK 2013-2014, 33 801, nr. 3, p. 29).

Voorts wordt bij opdragen van een tegenprestatie rekening gehouden met praktische omstandigheden zoals reistijd, beschikbaarheid van kinderopvang en/of belanghebbende al maatschappelijke activiteiten verricht.

Duur en omvang van een tegenprestatie
Het dagelijks bestuur bepaalt aan de hand van de individuele omstandigheden en de voorhanden zijnde onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, de aard, de duur en de omvang van de aan een persoon op te leggen tegenprestatie. Hierbij moet het dagelijks bestuur de in deze verordening neergelegde criteria in acht nemen. Artikel 3, tweede lid, van deze verordening bepaalt dat het dagelijks bestuur nadere regels stelt ten aanzien van de duur en omvang van de tegenprestatie.

Individuele omstandigheden
Het dagelijks bestuur beoordeelt op basis van de individuele omstandigheden van een belanghebbende de omvang en de duur van de tegenprestatie. De omvang van de werkzaamheden en de duur in de tijd dienen in de regel beperkt te zijn. Dat betekent dat het dagelijks bestuur steeds een afweging maakt op basis van de situatie in welke mate een tegenprestatie verlangd kan worden (TK 2013-2014, 33 801, nr. 30).

Mantelzorg
Artikel 3, derde lid van deze verordening bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien een belanghebbende mantelzorg verricht en het dagelijks bestuur het verrichten hiervan redelijkerwijze noodzakelijk vindt. De regering heeft deze mogelijkheid uitdrukkelijk benoemd in de nota van wijziging met betrekking tot de Wet maatregelen WWB (TK 2013-2014, 33 801, nr. 24, p. 6). Of sprake is van mantelzorg wordt getoetst aan de criteria van het begrip mantelzorg zoals neergelegd in artikel 1 van deze verordening. Verricht een belanghebbende mantelzorg in de zin van deze verordening en is het verrichten van mantelzorg volgens het dagelijks bestuur redelijkerwijs

noodzakelijk, dan draagt het dagelijks bestuur een belanghebbende geen tegenprestatie op.

Geen werkzaamheden voorhanden
Artikel 3, vierde lid, van deze verordening bepaalt dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn. De Participatiewet verplicht gemeenten niet om buiten de eigen gemeentegrens een tegenprestatie te laten verrichten (TK 2013-2014, 33 801, nr. 7, p. 51). De mogelijkheid om dat toch te doen wordt nadrukkelijk opengelaten, gelet op de stedenbouwkundige en sociale structuur van Parkstad en kan per gemeente door middel van beleid worden ingevuld.
Indien het dagelijks bestuur besluit geen tegenprestatie op te leggen omdat geen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden voorhanden zijn, wordt een heronderzoek uitgevoerd om te beoordelen of op dat moment wel maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeentegrenzen voorhanden zijn. De termijn waarop dat onderzoek wordt uitgevoerd kan per gemeente door middel van beleid worden ingevuld.

Artikel 5. Inwerkingtreding
Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.

Artikel 6. Citeertitel
In dit artikel is de citeertitel van deze verordening neergelegd.

Verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2023

De raad van de gemeente <>;

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van <>, met overneming van de daarin vermelde motieven;

gelet op artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel b, tweede lid van de Participatiewet

B E S L U I T :

-In te trekken de: Verordening Individuele Inkomenstoeslag ISD BOL 2018
-vast te stellen de: Verordening Individuele Inkomenstoeslag ISD BOL 2023

Artikel 1 Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:
a. Inkomen: totaal van inkomen, bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet en de algemene bijstand;
b. Peildatum: datum waarop een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
c. Referteperiode: periode van 3 jaar voorafgaand aan de peildatum;
d. In deze verordening wordt verstaan onder het in aanmerking te nemen vermogen: het vermogen zoals bedoeld in artikel 34 van de wet.
e. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet.
f. Dagelijks Bestuur: Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke sociale dienst Brunssum en Landgraaf.

Artikel 2 Indienen verzoek

Een verzoek als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door het Dagelijks Bestuur vastgesteld formulier.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

1.Een persoon heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm.
2.Onder laag inkomen zoals bedoeld in het eerste lid wordt verstaan de geldende bijstandsnorm van het betreffende beoordelingsjaar.

Artikel 4 Recht op individuele inkomenstoeslag

1. Recht op de individuele inkomenstoeslag op grond van de wet en deze verordening heeft de belanghebbende die:

a. langdurig een laag inkomen heeft;

b. in de referteperiode voorafgaand aan de peildatum geen in aanmerking te nemen vermogen, zoals bedoeld in art 34 van de Participatiewet.

c. geen zicht heeft op inkomensverbetering.

2. Het Dagelijks Bestuur stelt bij nadere regeling vast aan welke aanvullende voorwaarden voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor de individuele inkomenstoeslag.

Artikel 5 Hoogte individuele inkomenstoeslag

1. Een individuele inkomenstoeslag bedraagt per kalenderjaar:

a. € 425 voor een alleenstaande

b. € 490 voor een alleenstaande ouder;

c. € 300 voor een gehuwde;

2. Voor toepassing van het eerste lid is de situatie op de aanvraagdatum bepalend.

3. Als één van de gehuwden is uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoeslag ingevolge de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet, kan de rechthebbende echtgenoot in aanmerking komen voor een individuele inkomenstoeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.

4. De bedragen genoemd in het eerste lid worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

5. De individuele inkomenstoeslag wordt in één keer uitbetaald.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

1.Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2023 onder gelijktijdige intrekking van de verordening Individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2018.

2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening individuele inkomenstoeslag ISD BOL 2023.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van < >.

De raad van de gemeente < >

De griffier, De voorzitter,

Toelichting

Algemeen

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) in 2004 de langdurigheidstoeslag in het leven geroepen. Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoeslag gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoeslag sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomenstoeslag de langdurigheidstoeslag. Sindsdien is het verlenen van de toeslag geen gebonden bevoegdheid meer, maar een discretionaire bevoegdheid. Dit betekent dat het Dagelijks Bestuur een individuele inkomenstoeslag kan verlenen als een persoon voldoet aan de voorwaarden daarvoor. Het Dagelijks Bestuur kan in beleidsregels aangeven welke groepen niet in aanmerking komen voor individuele inkomenstoeslag en in welke gevallen personen uitzicht hebben op inkomensverbetering. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan personen aan wie in de referteperiode een maatregel is opgelegd wegens een schending van een arbeidsverplichting of een re-integratieverplichting of aan personen die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgen.

Vast te leggen regels in verordening

De individuele inkomenstoeslag is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde personen die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht hebben op inkomensverbetering (artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet). Bij verordening moeten regels vastgesteld worden over het verlenen van een individuele inkomenstoeslag als bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen ‘langdurig’ en ‘laag inkomen’. Op grond van deze verordening is geen sprake van een laag inkomen bij een inkomen hoger dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm. Daarnaast moet bij verordening de hoogte van de individuele inkomenstoeslag bepaald worden. Het Dagelijks Bestuur kan in (wet interpreterende) beleidsregels aangeven wanneer sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden vastgelegd in de verordening. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden

van de persoon. In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:
- de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
- de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die nadere toelichting behoeven worden hier behandeld.

Artikel 1 Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Inkomen

Met inkomen wordt bedoeld het inkomen zoals bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet. In afwijking hiervan wordt algemene bijstand voor de beoordeling van het recht op individuele inkomenstoeslag ook in aanmerking genomen als inkomen. Bijzondere bijstand kan niet als inkomen in aanmerking worden genomen. Aangezien individuele inkomenstoeslag een vorm van bijzondere bijstand is, is het niet nodig expliciet te bepalen dat een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag buiten beschouwing moet worden gelaten bij de vaststelling van het inkomen. Het wordt niet wenselijk geacht een eerder verstrekte individuele inkomenstoeslag in aanmerking te nemen als inkomen, omdat dit het ongewenst effect kan hebben dat een persoon geen recht op een individuele inkomenstoeslag heeft omdat hij een te hoog inkomen heeft gehad in de referteperiode vanwege een eerder verstrekte toeslag.

Peildatum

De peildatum is de datum waartegen een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt (artikel 1 van deze verordening). Het gaat om de datum waarop een persoon langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet en, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. De peildatum komt meestal overeen met de aanvraagdatum. De peildatum kan in beginsel niet liggen vóór de dag waarop een persoon zich heeft gemeld om individuele inkomenstoeslag aan te vragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit volgt uit artikel 44, eerste lid, van de Participatiewet en de jurisprudentie rondom artikel 44 van de Participatiewet.

Referteperiode
Verder is bepaald wat onder de referteperiode moet worden verstaan: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum. Zie ook de toelichting bij artikel 3 onder 'Langdurig'.

Artikel 2 Indienen verzoek

Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een persoon, een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, van de Awb). Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend (artikel 4:1 Awb).

Om onduidelijkheid te voorkomen over de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, bepaalt artikel 2 van deze verordening dat het verzoek moet worden gedaan middels een door het Dagelijks Bestuur vastgesteld formulier. Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in afdeling 4.1.1 van de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag (artikel 4:1 van de Awb) die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd (artikel 4:2, eerste lid, van de Awb). De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb). Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele inkomenstoeslag zoals bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet.

Artikel 3 Langdurig laag inkomen

Van belang bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, is wat onder 'langdurig' en onder 'laag' wordt verstaan.

Langdurig
De door de gemeenteraad vastgestelde langdurige periode voorafgaand aan de peildatum, wordt aangeduid als referteperiode. De referteperiode is vastgesteld in artikel 1 van deze verordening.

Laag inkomen
Een inkomen is laag als het niet hoger is dan 100% van de toepasselijke bijstandsnorm op basis van de kostendelersnorm op grond van artikel 22a van de Participatiewet.

De vraag of het inkomen van een persoon gedurende de referteperiode niet hoger is dan het langdurig lage inkomen van 100% van de toepasselijke bijstandsnorm, zal niet al te rigide mogen worden beoordeeld. Een marginale overschrijding van dit

lage inkomen moet worden genegeerd. Gaat het inkomen van een persoon gedurende (een deel van) de referteperiode de toepasselijke bijstandsnorm maandelijks met ongeveer € 5 of meer te boven, dan is geen sprake meer van een marginale overschrijding van de bijstandsnorm die niet aan toekenning van een individuele inkomenstoeslag in de weg staat. Er is immers geen sprake van een incidentele geringe overschrijding van de bijstandsnorm of van te verwaarlozen bedragen van enkele eurocenten.

Artikel 4 Recht op individuele inkomenstoeslag

Eerste lid (ad b)
Er wordt voor wat betreft de vermogensbepaling in het kader van het recht op de individuele inkomenstoeslag wordt uitgegaan van de peildatum.

Eerste lid (ad c)
De wettelijke toelichting geeft als voorbeeld van aanvragers die zicht hebben op inkomensverbetering: studenten met een uitkering op grond van de WSF. Deze doelgroep heeft vanwege het volgen van hun studie zicht op inkomensverbetering (zij kunnen in staat worden geacht na hun opleiding een zekere inkomensverbetering te bereiken) en hebben derhalve geen recht op de individuele inkomenstoeslag.

Tweede lid
In de beleidsregel individuele inkomenstoeslag zijn aanvullende voorwaarden opgenomen waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor de individuele inkomenstoeslag.

Artikel 5 Hoogte individuele inkomenstoeslag
Hoogte bedragen per 1-1-23 eensluidend vastgesteld binnen Parkstad.